

Tirsdag den 10. juni 2014 (D)

1

Beretningerne vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

98. møde

Tirsdag den 10. juni 2014 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Af Inger Støjberg (V), Maja Panduro (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian Friis Bach (RV), Pia Olsen Dyhr (SF), Stine Brix (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Lars Barfoed (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP), Sjúrdur Skaale (JF) og Uffe Elbæk (UFG).

(Anmeldelse 02.05.2014. Fremme 06.05.2014).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Udvalget til Valgs Prøvelse har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende valgene til Europa-Parlamentet.

(Beslutningsforslag nr. B 121).

Det fremgår af beslutningsforslag nr. B 121, og det kan man se på www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kulturudvalget og Retsudvalget har afgivet:

Beretning om nedsættelse af en parlamentarisk arbejdsgruppe, der skal undersøge mulighederne for en bedre beskyttelse af personfølsomme oplysninger og et effektivt tilsyn med offentlige institutioner såvel som private virksomheders behandling af disse.

(Beretning nr. 3).

Udvalget til Valgs Prøvelse har afgivet:

Beretning om klager i forbindelse med folkeafstemningen den 25. maj 2014 om en fælles patentdomstol.

(Beretning nr. 4).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til statsministeren:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?

Af Inger Støjberg (V), Maja Panduro (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian Friis Bach (RV), Pia Olsen Dyhr (SF), Stine Brix (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Lars Barfoed (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP), Sjúrdur Skaale (JF) og Uffe Elbæk (UFG).

(Anmeldelse 02.05.2014. Fremme 06.05.2014).

Kl. 09:01

Begrundelse

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Inger Støjberg, Venstre.

Kl. 09:01

(Ordfører for forespørgerne)

Inger Støjberg (V):

På vegne af forespørgerne vil jeg gerne begrunde forespørgslen.

Det er jo en rigtig god tradition, at vi på det her tidspunkt af folketingsåret får en status for det år, der er gået. Derfor har vi i fællesskab – traditionen tro – stillet forespørgslen til statsministeren og dermed bedt om at få en status på den indenrigs- og den udenrigspolitiske situation.

Kl. 09:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Og så giver jeg ordet til statsministeren.

Kl. 09:02

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

På Fabriksvej i Odense ligger virksomheden Claus Andersen Rustfri Stål A/S. Her arbejder smede og metalarbejdere med at svejse, bukke og skære stålet. De producerer skabe til at opbevare hjertestartere. De laver elementer til kantiner. De udfører underentrepriser for andre virksomheder. Claus Andersen er en af de mange danske produktionsvirksomheder, der måtte fyre folk under krisen, men som nu er begyndt at ansætte igen. Jeg besøgte virksomheden for en måneds tid siden. Der er travlt, ordrebogen er fuld, og den største bekymring

er, om de nu kan nå det hele inden industriferien i juli. Der er en ny optimisme i dansk erhvervsliv.

For 2 måneder siden besøgte jeg Slotsgården i Horsens. Her bor der 16 ældre med demens. Slotsgården er et af de mange ældrecentre og plejehjem rundt om i Danmark, hvor engagerede mennesker knokler for, at de mennesker, der selv har arbejdet hårdt gennem livet, kan få en tryk og værdig alderdom. Det er en af velfærdssamfundets allervigtigste opgaver. Derfor giver vi 1 mia. kr. ekstra til vores svageste ældre.

Flere job og bedre velfærd – det er balancen i regeringens politik. Fra den dag vi trådte til, har det været vores mål at bringe Danmark trygt gennem krisen uden skår i vores solidariske samfund. Og Danmark er kommet videre. I dag står vi et helt andet sted end for 3 år siden.

Økonomien voksede med næsten 1 pct. i de første 3 måneder af året. Det viser Danmarks Statistiks foreløbige tal. Og det seneste år er 28.000 flere kommet i arbejde. Ledigheden er faldet, eksporten er steget, og boligmarkedet har det bedre. Brik for brik bliver billedet mere klart. Danmark er i fremgang, og meget tyder på, at fremgangen vil bide sig fast og tage til i de kommende år. Det er forventningen, både i regeringen og hos de fleste økonomer. Og det er ikke kun økonomien, der har fået det bedre. Vi har også gennemført markante sociale forbedringer – for udsatte børn, for de ældre, for dem, der har mest brug for det. Danmark er tilbage på sporet.

Nogle ser velfærdssamfundet som en omkostning, der skal holdes nede, så den private sektor kan vokse. Sådan ser jeg det ikke. Jeg ønsker et Danmark med en stærk offentlig sektor og en stærk privat sektor. Jeg tror på et samfund, hvor vi tager ansvar for hinanden og får alle med. Jeg tror på et land med tryk og ordentlighed. Jeg tror på et frit, lige og solidarisk Danmark.

Derfor har regeringen tilrettelagt vores økonomiske politik, så det offentlige forbrug kan vokse med lidt mere end 3 mia. kr. hvert år. Når vi kommer frem til år 2020, er det blevet til 22 mia. kr. ekstra om året – sammenlignet med nulvækst. Og 22 milliarder kroner er en forskel, der kan mærkes. Det er mere, end vi bruger på alle vores gymnasier og erhvervsuddannelser tilsammen.

Men det er ikke en høj vækst i de offentlige udgifter, hvis man ser på, hvad vi ellers har været vant til i Danmark, det er ikke luksus. Det er det, vi har brug for; vi har brug for flere penge, når der kommer flere ældre, der skal til lægen eller på sygehuset, når vi skal indføre ny og bedre kræftbehandling, og når flere unge skal have en uddannelse.

Kl. 09:06

Hvis der er nulvækst, hvor skal de penge så komme fra? Ved at skære i børnehaverne? Ved at spare på plejehjemmene? Vi mangler stadig svar på det. Regeringen har et klart svar: 22 mia. kr. Og vi vil ikke bare komme med flere penge. Vi vil også gøre tingene smartere og mere effektivt. Et eksempel: Når borgeren bliver genoptrænet hjemme og ikke på hospitalet, er det både lettere for den enkelte og billigere for kommunen og regionen. Frem mod 2020 vil vi frigøre 12 mia. kr., ved at arbejdet bliver tilrettelagt bedre og den offentlige sektor bliver mere effektiv. De penge, vi finder på den måde, skal blive i den offentlige sektor og bruges der, hvor de gør mest gavn for danskerne.

Regeringen fører en politik i balance. Vi har mål for økonomien frem til 2020, og vi har sociale 2020-mål. Vi investerer vores fælles oliepenge i en grøn togfond. Og på sundhedsområdet sætter vi den frie og lige adgang over alt andet. Vi vil ikke acceptere, at det er bankkontoens størrelse, der skal bestemme, hvornår du får tid hos lægen, og derfor har vi afskaffet fradraget for sundhedsforsikringer. Regeringen ønsker et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Vi har aftalt med regionerne, at de til næste år har 1 mia. kr. mere til nye behandlingsformer, flere ældre patienter og flere kronisk syge, og kommunerne kan styrke deres sundhedsopgaver med 350 mio. kr.

Regeringen vil heller ikke acceptere, at nogle former for sygdom regnes for finere end andre. I mange år blev psykiatrien forsømt. Jeg ved ikke, om det skyldes fordomme, eller at psykiske sygdomme er mindre synlige end fysiske. Men jeg har aldrig forstået, at det skulle være mere alvorligt at få diabetes end at få en depression. Mennesker med psykisk sygdom skal have samme vilkår som alle andre patienter – selvfølgelig skal de det.

Forholdene for dem, der arbejder i psykiatrien, skal også være bedre. De to ting hænger sammen. Vi har oplevet situationer, der har skadet patienter og medarbejdere. Vi har oplevet tragiske tilfælde, hvor det endte med drab. Det er forfærdeligt, og ingen kan desværre garantere, at det ikke sker igen. Men vi kan og vi skal forebygge bedre.

Først og fremmest arbejder vi målrettet på at løfte hele psykiatrien. Vi har givet flere sengepladser til psykiatriske afdelinger, flere kan få tilskud til psykolog, og sårbare børn og unge får hurtigere hjælp. Nu tager vi et skridt videre. For 3 uger siden offentliggjorde regeringen en langsigtet plan for en ny og moderne psykiatri. Vi vil tilføje psykiatrien 1,6 mia. kr. over de næste 4 år. Vi vil øge kapaciteten og udbygge den ambulante psykiatri. Det er en historisk investering. Jeg synes, det er på tide.

Så er det heldigvis muligt at komme sig efter en psykisk sygdom. Vi skal hjælpe mennesker videre til et godt og aktivt liv. Derfor vil vi også styrke rehabiliteringen. Regeringen vil gøre op med forskelsbehandling af mennesker med psykiske sygdomme. Vi er mange, der skal arbejde sammen for at få det til at lykkes: ledere og medarbejdere på sygehuse og i botilbud, lægen i almen praksis, sagsbehandleren i jobcenteret og du og jeg – som naboer, kolleger, patienter eller pårørende.

Mennesker skal behandles med ordentlighed og respekt. Det gælder også dem, der har mistet deres arbejde. I dag bliver de ledige mødt af for meget bureaukrati og meningsløs aktivering og for lidt respekt for deres situation. Det skyldes ikke medarbejderne på jobcentre eller i a-kasserne. Det vil jeg gerne understrege. De gør deres bedste inden for lovens rammer. Det er loven, vi skal lave om. Regeringen vil sætte den enkelte i centrum, for arbejdsløse er ikke ens. De er mennesker med forskellige erfaringer og drømme.

Kl. 09:11

Vi vil lave en klar arbejdsdeling mellem a-kasser og jobcentre, så a-kasserne tager sig af de ledige, der sagt lidt forenklet bare skal finde sig et job, og jobcentrene tager sig af de ledige, der har brug for lidt mere hjælp. Vi vil gøre op med pipfuglekurser og give de ledige en reel uddannelse. Regeringen vil bruge tæt på 500 mio. kr. ekstra hvert år på uddannelse af de arbejdsløse, og vi vil bruge flest penge på de ledige, der har mindst uddannelse. Det er dem, der står for tur. Det er ret og rimeligt. Målet er, at flere ledige skal i varig beskæftigelse. Det bedste, vi kan gøre for den enkelte og for fællesskabet, er at give folk mulighed for at få et arbejde.

Når vi har historisk høje offentlige investeringer, giver det arbejde til malere, murere og elektrikere rundt om i landet, og når det er så vigtigt for regeringen, at vores virksomheder har gode vilkår, så er det med ét mål for øje: arbejdspladser. Gennem mange år har Danmark haltet efter f.eks. Sverige og Tyskland, når det handler om at blive mere produktive, og vores konkurrenceevne er blevet svækket. Vi skal styrke erhvervslivets vilkår, så vi kan fastholde gode og vel-lønnede job her i Danmark, og vi er i fuld gang. Sidste år gennemførte et bredt flertal i Folketinget den største vækstplan i mange år med markante skatte- og afgiftslettelser. I år har regeringen fremlagt en stor vækstpakke med næsten 90 forslag.

Jeg vil sige det helt klart: De to vækststudier skal ikke gøre det samme. De skal supplere hinanden. Tilsammen betyder de en markant forbedring af vilkårene for at skabe arbejdspladser i Danmark. Med den nye vækstpakke vil vi gøre det nemmere at skabe job. Vi vil nedbringe den tid, som stat og kommuner er om at klare sager for

virksomhederne – for eksempel de 50.000 byggesager, som kommunerne behandler hvert år. Vi vil forbedre adgangen til finansiering. Vi forlænger Vækstlæneordningen for mindre virksomheder, der ikke kan stille tilstrækkelig sikkerhed for at få banklån.

Vi vil gøre varer og serviceydelser billigere. Derfor skal forsyningssektoren være mere effektiv. Det vil give lavere priser på el, varme og vand til virksomhederne og forbrugerne. Lavere omkostninger er særlig vigtigt for vores produktionsvirksomheder. De er oppe mod en hård international konkurrence. Regeringen er optaget af, at der fortsat skal være industriarbejdspladser i Danmark. Produktion er vigtig for at skabe job uden for de store byer, for eksporten og for at beholde forskning og udvikling i Danmark. Samtidig har vi høje ambitioner for vores miljø og klima. Det giver grønne arbejdspladser. Men vi har også et hensyn at tage til de virksomheder, der ikke lever af at bygge vindmøller eller solceller.

Derfor lempes vi virksomhedernes udgifter til rumvarme med samlet 5 mia. kr. frem mod 2020, vi sænker PSO-afgifter på energi med 6 mia. kr., og vi har aftalt med arbejdsmarkedets parter, hvordan vi konkret skal bruge den milliard, vi har sat af til bedre voksen- og efteruddannelser. Veluddannede medarbejdere på alle niveauer er et af Danmarks bedste kort i den globale konkurrence. Derfor skal vi give mere uddannelse til dem, der har mindst. Nu kan 180.000 kursister komme på dansk kursus, tage et buskørekort, få et krancertifikat, tage et kursus i markedsføring eller noget helt femte. Muligheden for at blive dygtigere er nok den stærkeste kraft til at forandre et menneskes liv og til at forandre vores samfund. Derfor vil uddannelse altid være en mærkesag for regeringen.

Om 2 måneder starter børnene i en ny folkeskole. I de her dage får mange lærere deres skemaer for næste skoleår. Der skal arbejdes på nye måder, der bliver stillet andre krav, og der er nye muligheder. Børn, lærere, forældre, pædagoger og skoleledere er i gang med den største forandring af folkeskolen i mange år. Det er en fælles udfordring at få det til at fungere. Der er nye undervisningsmetoder og samarbejdsformer, som skal prøves af, og som måske bliver bedre i andet forsøg end i første. Det er sjældent, alting virker, som det skal, fra dag et. Forandringer kræver noget af os, men de giver mere tilbage.

Kl. 09:17

Jeg vil opfordre alle til at arbejde sammen om målet, som er at gøre en god folkeskole endnu bedre, så alle børn kan trives og blive dygtigere. Nogle skoler er godt i gang. Hvilke erfaringer har de gjort sig?

På Gladsaxe Skole har de yngste elever fået en ekstra time fra kl. 13-14, hvor pædagoger og lærere står for lege med bogstavlyde og matematik. Det går så godt, at skolen også vil bruge pædagogerne i de ældste klasser. På Naur-Sir Skole i Holstebro har eleverne prøvet at blive længere på skolen til lektiehjælp, især til glæde for dem, der ikke kan få hjælp derhjemme. På Alkestrups skolen i Tureby på Sjælland er der faglig læsning i alle fag. Når eleverne får en matematikopgave, som handler om Den Kinesiske Mur, læser klassen også tekster om muren. Det kræver tid til at fordybe sig, og til gengæld giver det eleverne en langt bedre forståelse af stoffet. Tid til lektiehjælp, faglig fordybelse og nye måder at lære på er eksempler på den sammenhængende og afvekslende skoledag, som mere end en halv million børn vil møde efter sommerferien.

Lige nu er 100.000 elever i gang med folkeskolens afgangsprøver efter 9. og 10. klasse. Hvad vil de efter sommerferien?

De fleste skal i gang med en ungdomsuddannelse, og for første gang i mange år er der lidt flere, der har valgt en erhvervsuddannelse. Jeg er glad for, at det går den vej. Vi skal have balance i vores uddannelsespolitik. Ingen uddannelser er finere end andre. Vi skal anerkende en stolthed og en glæde ved at udføre et godt, praktisk arbejde. Danmark har brug for procesoperatører, mediegrafikere, tandklinikassistenter og de mange andre faglærte. Erhvervsuddannelser-

ne var forsømt i 10 år. Nu har vi indgået en bred aftale om bedre erhvervsuddannelser med et højere niveau, flere timer og et fast timetal med det klare mål at uddanne flere og bedre på de faglige uddannelser. Regeringen vil arbejde videre med at forbedre vores uddannelser.

Hvordan kan vi gøre vores gymnasier bedre? Når så mange unge tager supplerende kurser efter gymnasiet, er der noget, der ikke er godt nok. Og hvordan kan vi hæve kvaliteten på uddannelserne på universiteterne? Uddanner vi for mange nogle steder og for få andre steder? Det er nogle af de spørgsmål, vi skal tage fat på. Vores uddannelser skal have en høj kvalitet. Det er en fælles opgave. Den kræver samarbejde på skoler og uddannelsesinstitutioner, og den kræver samarbejde her i Folketinget. Derfor er jeg glad for, at en bred kreds af partier er med i aftalen om folkeskolen og i aftalen om erhvervsuddannelserne.

Her i Folketinget er der også bred opbakning til samarbejdet i rigsfællesskabet. Det bekræftede den debat, vi havde for kort tid siden. Vi har et moderne rigsfællesskab, der kan rumme, at vi er forskellige og ligeværdige lande. Vi har et samfund, hvor vi taler åbent med hinanden og finder løsninger – også på vanskelige sager – og hvor vi viser, at vi kan mere sammen end hver for sig.

Det lykkedes EU, Norge og Færøerne at blive enige om en aftale for makrelfiskeriet. Jeg håber, at det også kan lykkes at finde en løsning for sildefiskeriet. Det er en sag, som kunne have udfordret vores rigsfællesskab. Men både Færøerne og Danmark har haft et stærkt ønske om ikke at slå skår i vores forhold. Landsstyret har haft en forståelse for Danmarks situation som medlem af både EU og rigsfællesskabet, og det er godt.

Kl. 09:22

I Grønland har de juridisk faderløse stået i en svær situation. Det er de grønlandere, der er født uden for ægteskab før børneloven fra 1962. Nu har vi her i Folketinget besluttet, at de kan få at vide, hvem der er deres far. Jeg er sikker på, at vi alle sammen kan forstå, hvor vigtigt det er for et menneske, og jeg er glad for, at der også er meget bred opbakning her i Folketinget til, at Danmark og Grønland arbejder sammen om, hvordan vi kan give de juridisk faderløse mulighed for at bearbejde deres fortid og komme videre.

Grønland har brug for at udvikle sine erhverv og skabe nye indtægter. Det vil få stor betydning, hvis landet kan udnytte sine råstoffer bedre. I morgen vedtager vi følgelovgivningen til den grønlandske storskalalov, og dermed er juraen om udlændinges opholds- og arbejdstilladelser på plads for storskalaprojekter i Grønland. Det er en forudsætning for, at f.eks. det store jernmineprojekt i Isukasia kan sættes i gang.

Ved Grønland bliver havisen tyndere, og indlandsisen trækker sig tilbage. Få steder er det tydeligere end ved Jakobshavn Isbræ ved Ilulissat, som jeg besøgte i marts måned sammen med FN's generalsekretær, Ban Ki-moon. Med besøget ønskede vi at styrke den globale opmærksomhed på klimaforandringer. De grønlandske fangeres vilkår ændrer sig, når isen smelter. I andre dele af verden bliver mennesker udfordret af tørke eller kraftige regnskyl. Regeringen vil arbejde for et ambitiøst resultat ved FN's klimatopmøde i Paris til næste år, og vi arbejder for, at EU går foran med høje mål for klima- og energipolitikken.

Danmark har en interesse i ambitiøse internationale mål. Danske virksomheder er førende inden for pumper, vindmøller og energiteknologi, og som samfund er vi langt med den grønne omstilling. Derfor bliver der lyttet til os. Dansk ekspertise giver dansk indflydelse i verden.

Grøn teknologi var også en vigtig del af årets to store erhvervsfremstød – de største danske fremstød i Asien nogensinde. Hendes Majestæt Dronningen stod i foråret i spidsen for et meget succesfuldt statsbesøg i Kina med et rekordstort antal danske virksomheder, og jeg var selv i Japan med en stor delegation af erhvervsledere. Kina er

det land i verden, der bruger mest energi, og store dele af den japanske energisektor skal omlægges efter katastrofen på atomkraftværket i Fukushima for 3 år siden. Den danske eksport af energiteknologi har aldrig været større. Danmark har et stærkt image som et grønt og bæredygtigt samfund, og det skal vi blive ved med at gøre opmærksom på i Kina, i Japan og i resten af verden.

Dansk ekspertise er efterspurgt. Det gælder også i verdens konfliktområder. Danmark står ikke på sidelinjen; vi engagerer os. Vi tager et ansvar, der rækker langt ud over vores grænser, og det giver os indflydelse i verden. Danmark påtog sig en ledende rolle med at få de kemiske stoffer væk fra Syrien – en vigtig opgave, som vi løser på vegne af det internationale samfund, og en mission uden fortillfælde. Jeg er stolt af den indsats, vores udsendte har ydet på de danske skibe.

I Afghanistan har vores kampvogne afsluttet deres sidste operation, og nu kan den danske lejr pakkes helt ned efter 8 års indsats i Helmandprovinsen. Jeg har besøgt Helmand flere gange, og hver gang har det fyldt mig med stolthed at se, hvordan danske soldater og udsendte har løftet opgaven. Jeg vil sige tak – tak til alle jer, der har ydet en stor indsats under svære vilkår.

Kl. 09:26

Missionen i Afghanistan er hård – også for familierne herhjemme. De har måttet bære frygt og usikkerhed, og nogle må i dag leve med et savn, der ikke er ord for. Nu sætter vi punktum for et markant kapitel i dansk udenrigspolitik, men vi lukker ikke bogen i. Det internationale samfund skal sikre de resultater, vi har opnået. Derfor vil regeringen drøfte med partierne, hvordan det danske engagement i Afghanistan skal sammensættes fra den 1. januar 2015.

Fred og sikkerhed er ingen selvfølge, heller ikke i lande tættere på Danmark. Vi har sendt F-16-fly til Estland for at støtte overvågningen af luftrummet over de baltiske lande, og vi har rakt en hånd ud til den trængte befolkning i Ukraine. Danmark har været med til at sikre, at EU-landene står sammen om at lægge pres på Rusland, så landet ændrer kurs. Vi har vist, at solidaritet for os i Danmark ikke bare er ord, det er handling. Et effektivt forsvar for fred og frihed i Europa forudsætter, at vi arbejder tæt sammen med de andre medlemslande i EU. Det er krisen i Ukraine et tydeligt eksempel på.

Danmark er ikke nogen isoleret ø. Økonomien i Europa og resten af verden har konsekvenser for danske arbejdspladser, organiseret kriminalitet kender ingen grænser, og globale klimaforandringer påvirker også vores land. Det kan vi ikke vælge til eller fra, men vi kan vælge, om vi vil være med til at træffe de beslutninger, der påvirker vores hverdag i Danmark.

Patentdomstolen er et praktisk og konkret eksempel på de muligheder, vi har i det europæiske samarbejde. Ved folkeafstemningen for 2 uger siden sagde et rungende flertal af vælgerne ja til, at Danmark skal være med i det fælles patent til gavn for vores arbejdspladser. Valget til Europa-Parlamentet gav også et sikkert flertal til de partier, som ønsker et stærkt europæisk fællesskab. Samtidig fik skeptikerne stor opbakning. De er hidtil kommet med megen kritik og kun med få bud på realistiske løsninger. Nu er det op til dem at levere resultater for vælgerne. Men resultater kræver jo netop, at vi samarbejder i Europa.

Nogle mener, at Danmark kan bestemme mere ved at samarbejde mindre. Jeg er ikke i tvivl: Det forholder sig lige omvendt. Vi øger vores selvbestemmelse, når vi deltager aktivt i det europæiske samarbejde. Derfor arbejder regeringen på at være så tæt på kernen i EU som muligt. Et eksempel: Europa skal begrænse sin afhængighed af importeret energi af hensyn til miljøet og af hensyn til vores sikkerhed. Det er en dansk mærkesag, og det er på dansk forslag, at Kommissionen for 2 uger siden fremlagde en samlet plan til at begrænse Europas energiafhængighed. Det er et aktuelt og konkret eksempel på, at vi gør en forskel i samarbejdet.

Et velfungerende indre marked er vigtigt for Danmarks velstand, og alle, der sælger varer i EU, skal leve op til fælles standarder, så vi ikke konkurrerer på dårlig arbejdsmiljøbeskyttelse eller mangelfuld forbrugerbeskyttelse. Det er igen danske mærkesager, hvor vi gør en forskel.

Spørgsmålet om velfærdsydelser og arbejdskraftens frie bevægelighed har fyldt meget i den danske debat – også her i salen. Min holdning er klar: EU-borgere skal bruge arbejdskraftens frie bevægelighed til at flytte derhen, hvor de kan få et arbejde. Den skal ikke bruges til at rejse derhen, hvor man kan få de bedste velfærdsydelser. EU er ikke én stor velfærdsstat, og det skal EU heller ikke være. Derfor har regeringen indledt en dialog med Kommissionen. Vi vil arbejde for, at EU-reglerne fremover afspejler en virkelighed, hvor der jo er store forskelle i indkomster og velfærdsydelser medlemsstaterne imellem. Det er en dialog, som jeg vil opfordre de ansvarlige partier i Folketinget til at bakke op om i stedet for at kræve, at regeringen nægter EU-borgere deres rettigheder, som det desværre har været tilfældet med børnechecken. Det hører ikke hjemme i en retsstat.

Kl. 09:32

Dansk EU-politik har altid bygget på, at en bred kreds af partier har taget et fælles ansvar. En solid enighed er vejen til, at Danmark kan handle effektivt i EU til fordel for vores interesser. Men det forudsætter, at den solide opbakning er der i det daglige arbejde. Jeg vil opfordre til, at vi her i Folketinget arbejder sammen om at fremme Danmarks interesser og værdier i Europa, også når det er besværligt.

Vi skal have modet til at træffe svære beslutninger. Vi skal have viljen til at samarbejde og komme videre. Og Danmark er kommet videre. Kan I huske, hvordan det var for 3 år siden? Arbejdspladser forsvandt, familier havde det svært, og usikkerheden var stor. Sådan er det ikke mere; nu går det fremad. Det mærker de danskere, der har fået et arbejde. Det mærker de, der ikke længere frygter for deres job. Det mærker vores børn og unge, der får en endnu bedre folkeskole.

Danmark er tilbage på sporet. Vi er ved at komme op i fart, og nu skal vi holde kursen. Jeg vil sige det helt klart: Tiden er ikke til eksperimenter – hverken med ufinansierede skattelettelser eller med ufinansieret velfærd. Tiden er til en ansvarlig politik, hvor målet både er flere job og bedre velfærd, et Danmark i balance.

Kl. 09:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til statsministeren. Der er som vanlig ikke adgang til korte bemærkninger efter svaret på en forespørgsel, men det vil der være, når statsministeren i eftermiddag antagelig tager ordet igen.

Så går vi til ordførerrækken, og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 09:34

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Løkke Rasmussen (V):

Fremtiden begynder i dag. Det gør den jo sådan set hver dag, og den nyere danske politiske tradition med at holde afslutningsdebat, selv om vigtige politiske forhandlinger endnu udestår, gælder også i år, og det understreger i virkeligheden den pointe. Så frem for at dvæle ved folketingsåret, der er gået, vil jeg hellere se fremad. Men lige et lille tilbageblik først:

På valgnatten for snart 3 år siden sagde jeg, at Venstre ville være konsekvente, konstruktive i vores oppositionsrolle. Og vi har holdt vores løfte. Hver gang regeringen har været parat til at tage et skridt i den rigtige retning – lavere selskabsskat, højere beskæftigelsesfradrag, lavere topskattegrænse, lavere afgifter – så har vi været der, ta-

get ansvar og gjort skridtene længere end oprindelig foreslået. Det har været godt for det samarbejdende folkestyre, og det har først og fremmest være godt for Danmark.

På det solide fundament af reformer, vi lavede i min regerings sidste leveår – skattereformen fra 2009, genopretningspakken fra 2010 og tilbagetrækningsreformen fra 2011 – har vi sammen bygget videre og på den måde bidraget til, at Danmark har klaret sig nogenlunde i de svære kriseår. Men vi er ikke i mål. Jeg ved godt, at der det næste års tid frem til valget vil blive arbejdet behårdt på at genskabe det falske skel i dansk politik. Ved sidste valg var det jo velfærd eller skattelettelser, selv om skattelettelserne er der endnu og der endda er kommet flere til. Næste gang bliver det så velfærd eller udgiftsstop. For mig og for Venstre er det nu som dengang falske modsætninger. Det er ikke et enten-eller, men et både-og.

Jeg vil ikke nedgøre regeringens resultater, men fremlægge vores bud på den politik, Danmark har brug for de kommende år. Jeg vil ikke pege fingre ad politiske modstandere for at have skabt problemerne, men i stedet komme med forslag til, hvordan de skal løses. Jeg vil ikke konkurrere om, hvem der kan tegne det sorteste billede af modstanderne, men hellere konkurrere om, hvem der kan opstille det lyseste fremtidsscenarie for Danmark.

For selv om det lysner, er Danmark fortsat udfordret – ikke kun af internationale konjunkturer, men på en mere grundlæggende måde. Vi har reelt været helt uden vækst de seneste år, finansministeren har netop nedjusteret vækstudsigtterne for i år, og vi ligger i den absolutte bund, når man internationalt vurderer landenes vækstudsigtter for de kommende år. Og det går ikke. Vi taber handlemuligheder for kommende generationer, hvis vi falder tilbage og på den måde bliver relativt fattigere end lande omkring os.

Jeg ønsker et Danmark, hvor vi kan tilbyde danske kræftpatienter den behandling, som er af bedste internationale standard. Jeg ønsker et Danmark, hvor vi kan ibrugtage den nyeste teknologi såvel i det offentlige som i det private. Jeg ønsker et Danmark, hvor vi giver vores børn og unge det bedst mulige videnskabelige afsæt til at kunne begå sig i en stadig hårdere international konkurrence. Jeg ønsker et Danmark, hvor folk kan tage vare på sig selv og have et reelt udkomme af arbejde, der i dag kun er lønsomt for folk udefra, der er dårligere vant. Jeg ønsker et Danmark, hvor hele landet, ikke kun trekantsområdet og hovedstadsområdet, tror på fremtiden.

Danmark er et fantastisk land, og det er vores ansvar at sikre, at det ikke kun holder vores tid ud. Derfor skal vi videre, ikke ved at lukke Danmark af, ikke ved at håne de virksomheder, der flytter arbejdspladser ud af landet for at sikre virksomhedens overlevelse, eller de virksomheder, der bruger østeuropæisk arbejdskraft for at sikre deres virksomheds overlevelse i Danmark, ikke ved at lukke øjnene for udfordringerne – de mange unge, der fortsat tabes i vores skolesystem, eller de alt for mange, der er placeret på kanten af arbejdsmarkedet – men ved at se udfordringerne i øjnene og være ærlige om, at de ikke kan trylles væk, hverken på 12 minutter eller på et enkelt folketingsår for den sags skyld, og ved at handle konsekvent og målrettet.

Lad mig nævne fem ting.

For fremtiden skal flere danskere være en del af fællesskabet. I dag er over 800.000 danskere på offentlig forsørgelse. Jeg tror, at mange af dem – ikke dem alle sammen, men mange af dem – vil og kan tage mere helhjertet del i det fællesskab, som et aktivt arbejdsliv er. Det kræver fortsatte arbejdsmarkedsreformer, et moderniseret kontanthjælpsloft, en jobreform, som sikrer, at det bedre kan betale sig at tage skridtet fra ledighed ind på arbejdsmarkedet. Hvis vi kunne nå et svensk niveau, var der ikke over 800.000, men ca. 250.000 færre, på offentlig forsørgelse. Og hver gang vi flytter bare én ledig fra dagpenge til et job i industrien, er det en gevinst for statskassen

på 330.000 kr. om året. Det er både god samfundsøkonomi og god socialpolitik.

For fremtiden skal vi mere målrettet øge vores velstand. Private arbejdspladser er forudsætningen for velfærd. Det er en helt grundlæggende erkendelse, som mange, og måske også mit eget parti, har manglet fra tid til anden. Vi har glemt, at vi kun har råd til en stor offentlig sektor, fordi vi har et stærkt erhvervsliv, som skaber arbejdspladser og eksport. Vi fremtidssikrer ikke velfærd ved at bruge en stadig større andel af vores fælles penge på offentlige udgifter – nej, vi fremtidssikrer velfærd ved at gøre Danmark til et stadig rigere og mere velstående land. Det kræver, at vi systematisk driver byrder, skatter og afgifter ned, og det kræver, at vi genfinder vores sunde fornuft, så vi ikke lægger barrierer i vejen for Danmarks vækstmuligheder i form af overimplementering af EU-regler, konkurrenceforvridende danske særregler osv.

For fremtiden skal vi gøre velfærdens bedre, men ikke dyrere. Jeg vil udvikle velfærd, ikke afvikle den. Og jeg er helt overbevist om, at det er muligt, uanset om man til næste år kan bruge 100 kr. eller 100 kr. og 60 øre i offentligt forbrug. Men det kræver selvfølgelig, at vi bliver enige om, at når vi gerne vil bruge lidt ekstra ét sted i den offentlige sektor, skal vi bruge lidt mindre et andet sted. Og der er steder, hvor jeg mener der skal skæres ned i det offentlige. For bare at nævne nogle få eksempler skal vi f.eks. reformere vores udviklingsbistand til FN-niveau, vi skal fortsætte reformerne af beskæftigelsespolitikken, og vi skal normalisere vores udlændingepolitik.

For fremtiden skal flere udlændinge, som bidrager til vores velstand, hertil. Balancen i dansk udlændingepolitik skal ændres, så vi åbner langt mere op for arbejdskraft og studieindvandring fra lande med et godt integrationspotentiale. Til gengæld skal familiesammenføringen strammes op, og kriminelle udlændinge skal ud. Vi ønsker et åbent Danmark for dem, der kan og vil, og et hermetisk lukket Danmark for dem, der ikke vil.

For fremtiden skal Danmark aktivt være en del af Europa. Danmark hører hjemme i Europa, ikke i Socialstateuropa, men i et slankt og stærkt Europa, der samarbejder dybere om det, der betyder noget, forskning, samhandel, energi, infrastruktur, grænseoverskridende kriminalitet, og dropper det, der irriterer, nidkær detailregulering, kvindekvoter, skolemælksordninger. Og det er vel at mærke også den lære, der kan drages af valget og folkeafstemningen for et par uger siden. På en og samme tid en betydelig skepsis og så et rungende ja til den patentdomstol, som simpelt hen bare er fornuftig.

I Venstre er vi klar til at tage den lære til os. Det betyder, at vi ikke skal være bange for at spørge danskerne, når vi har en god europæisk idé. Og lige nu og her vil det være en god idé at holde Danmark inde i Europolsamarbejdet, så vi effektivt kan bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet. Det kræver en folkeafstemning om retsforbeholdet – jo før, desto bedre. Og vi er klar til at indgå en forpligtende aftale med regeringen om at holde en sådan folkeafstemning snarest muligt.

Det betyder også, at vi skal præge det europæiske samarbejde, så der fortsat er plads til national forskellighed. Det indre marked er jo, specielt for et lille land som Danmark, der lever af at handle med andre, et ubetinget gode, men den gode idé må ikke bruges som et dække for etablering af en social union, hvor alle har krav på alt alle steder til alle tider. Men det betyder også, at vi må se fordomsfrit på, hvordan vi indretter os, så vi får de fulde gevinster ved den frie bevægelighed og i størst muligt omfang undgår ulemperne. Det er derfor, vi skal styrke toldkontrollen og konsekvent udvise straffede til afsoning i eget land. Og det er derfor, at vi med målrettede skattelettelser i bunden skal genåbne det arbejdsmarked for danskere, som i dag fremstår mest attraktivt for udlændinge.

Danmark har det bedre i dag end i går, for vi har gjort en del, men meget udestår, og Venstre er klar både nu, til næste folketingsår og efter et valg.

Kl. 09:39

Så vil jeg gerne på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens politik på trods af enkelte tegn på bedring i økonomien ikke har formået at skabe reel vækst i Danmark. Der har samlet set ikke været vækst i dansk økonomi i perioden 2012-2013, og Danmark har udsigt til en af de laveste vækstrater i OECD.

Danmark har brug for flere private arbejdspladser. Der er behov for en ambitiøs vækstpakke, der gennem lavere energiafgifter og målrettede initiativer sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde og bidrage til væksten i dansk økonomi.

Folketinget beklager, at regeringen gennem en afskaffelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen har skabt en situation, hvor kontanthjælpsmodtagere har en meget svag økonomisk tilskyndelse til at tage et arbejde. Folketinget beklager bl.a. derfor, at regeringen med lempelser af udlændingepolitikken har svækket integrationen, og opfordrer regeringen til igen at sikre en balance i udlændingepolitikken, så flere af de udlændinge, der kommer til Danmark, bidrager positivt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Kl. 09:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten og komme til afstemning senere på dagen.

Nu vil der være adgang til korte bemærkninger, og jeg kan oplyse, at det vil være muligt at tale to gange 1 minut, hvis man ønsker korte bemærkninger. Det er der 12 der har gjort, og hvis de tager hensyn til hinanden, når vi dem alle sammen.

Først giver jeg ordet til hr. Jens Joel.

Kl. 09:46

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til hr. Lars Løkke Rasmussen, også for at ville snakke om Venstres politik. Det kunne vi ærlig talt godt bruge nogle svar på, og derfor vil jeg spørge konkret ind til noget af det, som Venstre går og siger. Venstres politiske ordfører, fru Inger Støjberg, udtaler i Børsen den 28. februar 2014:

»Derfor vil vi gennemføre et udgiftsstop i det offentlige, hvad der ifølge Finansministeriets beregninger vil kunne forbedre bnp med 17 mia. kr.«

Mit spørgsmål er, om hr. Lars Løkke Rasmussen vedkender sig, at forudsætningen herfor ifølge Finansministeriet beregninger jo er en meget betragtelig sænkelse af topskatten.

Kl. 09:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:47

Lars Løkke Rasmussen (V):

Når vi foreslår et udgiftsstop, er det jo ikke, fordi det er helligt i sig selv. Så er det, fordi det er drivmidlet til at gøre det, Danmark har brug for, nemlig løbende og målrettet at lette omkostningerne, gøre det billigere og ikke dyrere at være dansker, gøre det billigere og ikke dyrere at drive virksomhed. Det er ligesom det, der er sigtelinjen.

Vi har ikke taget stilling til, hvordan det råderum, det frigiver, skal bruges. Det skal gøres så fornuftigt som muligt, og jeg har meget klart også i mit indlæg her i dag peget på, at et af de steder, hvor vi virkelig har en udfordring i Danmark, er i bunden af indtægtskallaen. Det hænger simpelt hen sammen med det forhold, at det for mange mennesker ikke er økonomisk attraktivt at tage et arbejde,

det, vi normalt kalder et lavtlønsjob. Det truer sådan set på mange måder sammenhængskraften i vores samfund, og derfor er det en prioritet.

Udelukker det så, at man også kan lave andre skattelettelser? Nej, selvfølgelig ikke. Jeg forhandlede selv den skattereform i 2009, hvor vi lavede den største sænkning af marginalskatten, siden indkomstskatten blev indført i 1903, så det er altså ikke en fremmed tanke.

Kl. 09:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jens Joel.

Kl. 09:48

Jens Joel (S):

Jamen så bliver jeg bare alligevel nødt til at spørge ind til det igen, når man både taler udgiftsstoppet op som noget, der vil hjælpe BNP, og man taler om skattelettelser i bunden. Men hele forudsætningen for det, som Venstre turnerer rundt med, er jo ikke bare, at man skal sætte topskatten markant ned, men faktisk, at den skal afskaffes. Er det ikke rigtigt, at det er det, der er forudsætningen for det, fru Inger Støjberg siger om de gavnlige effekter?

Kl. 09:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:48

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi turnerer ikke rundt med finansministerielle notater. Det må vi overlade til regeringen. Kigger man i dem, vil man jo se, at regeringen aktuelt har sat kommunerne på skrump. Den kommuneaftale, der blev indgået sidste år, er jo en kommuneaftale, der reelt medfører negativ realvækst i kommunerne. Det er ikke det indtryk, man får, når man hører statsministeren her i dag, men det er jo et faktum. Hvis man tager højde for løn- og prisudviklingen, har kommunerne næste år en serviceramme, der er mindre end den, de har i år. Så vi turnerer ikke rundt med den slags notater. Vi turnerer rundt med politik, med holdninger.

Vi har den grundholdning, at det her lille land er udfordret hinsides konjunkturerne. Vi glæder os over, at det lysner. Vi har selv bidraget til det og er glade for, at alle de reformer, der skulle rulles tilbage, ikke blev rullet tilbage, så regeringen har kunnet bygge videre på et solidt fundament, som vi skabte.

Men det ændrer ikke ved, at der er nogle strukturelle udfordringer. Og når vi f.eks., siden krisen ramte os, har set et stigende antal østeuropæere, der udfører arbejde i Danmark, samtidig med at vi har det stigende antal kontanthjælpsmodtagere, som ikke fejler andet, end at de er arbejdsløse, så er det et samfundsmæssigt problem, vi er nødt til at gøre noget ved – helt uafhængigt af hvad der måtte stå i forskellige notater fra Finansministeriet.

Kl. 09:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:50

Jesper Petersen (S):

Det er meget fint, at hr. Lars Løkke Rasmussen gerne vil diskutere politik, men det passer simpelt hen ikke, når ordføreren siger, at Venstre ikke turnerer med finansministerielle beregninger. Hvis vi nu bare tager det her citat, som der bliver henvist til, fra den 28. februar, hvor fru Inger Støjberg henviser til Finansministeriets beregninger, der vil kunne forbedre BNP med 17 mia. kr., så handler det jo lige præcis om nogle finansministerielle beregninger. Og det fremgår sort på hvidt af det svar, som man henviser til, at forudsæt-

ningen for, at de tal, som fru Inger Støjberg bruger, passer, er, at man fjerner topskatten med de penge, der kommer ud af Venstres nulvækstpolitik. Så anerkender ordføreren Finansministeriets beregninger, og at der faktisk bliver turneret med dem?

Kl. 09:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 09:51

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi anerkender jo fuldstændig den måde, der regnes på i Finansministeriet. Altså, i modsætning til spørgerens eget parti har vi ikke en regnemetode før valget og en anden efter valget. Så vi lægger sådan set til grund, at den måde, man regner på i Finansministeriet, er gangbar. Vi behøver ikke mærke ansvarets åg for nu at acceptere anerkendte regnemetoder.

Men det, jeg giver udtryk for her, er en politisk holdning. Det er en analyse af Danmark, som siger, at det er et problem, at der er nogle balancer, der er tippet. Det kan godt være, spørgeren ikke er enig i det, men for os er det ikke godt nok, at vi har mere end 800.000 på offentlig forsørgelse. For os er det ikke godt nok, at selv når vi har indfaset den skattereform, vi lavede med regeringen for et par år siden, så vil der stadig væk være en kvart million danskere, som ikke har nogen nævneværdig gevinst af at tage sig et arbejde. For os er det ikke godt nok at iagttage en situation, hvor vi har en stigning i østeuropæisk arbejdskraft i Danmark – de skal jo sådan set være velkomne, nogle skal lave arbejdet – i en situation, hvor vi samtidig har arbejdsløshed. Det er vi nødt til at gøre noget ved, og det gør vi ikke ved enøjet at lade verdens største offentlige sektor blive endnu større. Det gør vi ved at lempe på nogle rammevilkår for danskerne og erhvervslivet. Det handler om penge, men det handler jo om mere end det. Det handler om meget mere end det.

Kl. 09:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jesper Petersen.

Kl. 09:52

Jesper Petersen (S):

Jeg vil bare sige, at den her debatform fungerer bedst, hvis man svarer på det, man faktisk bliver spurgt om. Og når Venstres formand og ordfører i dag stiller sig op og siger, at man vil tale om politik, og så taler om alt muligt andet bagefter, så holder den debatform jo ikke rigtig. Så jeg må prøve en gang til: Er det, eller er det ikke Venstres politik at bruge provenuet fra nulvækst til at fjerne topskatten, sådan som Venstres egen politiske ordfører og adskillige andre har udtalt det til forskellige medier igennem de sidste måneder? Lad os bare holde os til fru Inger Støjberg i den her omgang og det konkrete citat, jeg læste op før. Er det, eller er det ikke Venstres politik at bruge de midler, der kommer fra nulvækst, færre penge til velfærd, på at fjerne topskatten?

Kl. 09:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 09:53

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu er udgiftsstop jo ikke et udtryk for færre penge til velfærd. Udgiftsstop er udtryk for præcis lige så mange penge til velfærd. Jeg må bare helt stilfærdigt sige, at hvis den aftale, finansministeren i sidste uge indgik med kommunerne, havde baseret sig på Venstres udgiftsstop, så ville kommunerne næste år have flere penge, end denne regering har givet dem. For udgiftsstop betyder, at man re-

guleret for løn- og prisudviklingen har det samme i morgen, som man havde i går. Og det har kommunerne ikke, det har de ikke haft under den her regering, og det får de heller ikke næste år. Der har været negativ vækst.

Er det Venstres politik at fjerne topskatten? Nej, det er Venstres prioritet – det er Venstres prioritet – at lave så målrettede skattelettelser i bunden af indkomstskaalen, som vi har mulighed for, for at løse det kæmpeproblem, vi har i Danmark, med, at for mange danskere er parkeret uden for skabet, som i stedet burde være en del af det aktive fællesskab. Det er vores prioritet. Udelukker det så, hvis der er råderum til mere, at vi kunne fortsætte med at gøre noget ved marginals-katten? Nej, selvfølgelig udelukker det ikke det, men vores prioritet er et andet sted.

Kl. 09:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 09:54

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu siger hr. Lars Løkke Rasmussen jo, at Venstre ikke turnerer med det her papir fra Finansministeriet, men så synes jeg, hr. Lars Løkke Rasmussen skal vide, at den anden del af Venstres formandskab, nemlig hr. Kristian Jensen, i Herning Folkeblad den 15. januar i år har sagt:

»Ved at holde fast i det nuværende niveau i det offentlige forbrug kan der skabes 14.000 nye arbejdspladser i Danmark. Sådan lyder opskriften nu fra Finansministeriet.«

Han fortsætter: »I Venstre er vi klar til at skabe flere arbejdspladser – og vi siger gerne hvordan.«

Så vil jeg gerne høre: Er det Venstres politik, eller er det ikke Venstres politik at sænke topskatten betragteligt?

Kl. 09:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 09:55

Lars Løkke Rasmussen (V):

Altså, nu var hr. Jesper Petersen jo inde på, hvad der tjener debatten bedst, og det skal jeg sådan set ikke blande mig i. Men jeg har jo egentlig svaret på spørgsmålet, og jeg ved ikke, om det tjener debatten bedst, at jeg skal svare på de samme spørgsmål flere gange.

Men der er jo en reference til et papir fra Finansministeriet, og så er det fulgt op med et politisk udsagn, som jeg er hundrede procent enig i, for det er Venstres politik, at vi ønsker flere private arbejdspladser. Hvis SF ikke ønsker det, er det fair nok for mig, det skal jeg jo ikke blande mig i, men i Venstre har vi altså den analyse af Danmarks udfordringer, at vi har brug for at skabe flere private arbejdspladser. Og vi har brug for at se på vores skattesystem og på vores arbejdsmarkedspolitik med henblik på at sikre, at flere danskere kan få nogle af de arbejdspladser, som rent faktisk udbydes. Jeg har intet overhovedet imod østeuropæisk arbejdskraft, men det er da et paradoks, at vi, siden krisen har ramt os, har set, at der har været en stigning i østeuropæisk arbejdskraft i Danmark, som udfører job, der ikke nødvendigvis kalder på de store uddannelsesmæssige kvalifikationer, samtidig med at vi har en stigning i antallet af danske arbejdspladser, i antallet af danske kontanthjælpsmodtagere. Det er vi da nødt til at gøre noget ved.

Kl. 09:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Olsen Dyhr.

Kl. 09:56

Kl. 10:00

Pia Olsen Dyhr (SF):

Godt, så fik vi svaret på det: Jo, Venstre turnerer med det her papir. Jeg vil gerne sige, når nu Venstre anerkender Finansministeriets beregninger, at de jo også viser, at nulvækst betyder, at der skal spares 33.000 arbejdspladser i den offentlige sektor. Hvis man så, som Venstre lægger op til, gerne vil generere nye arbejdspladser, så forudsætter det topskattelettelse. Hvordan får Venstre ellers det regnskab til at hænge sammen?

Kl. 09:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 09:57

Lars Løkke Rasmussen (V):

Der skal jo ikke spares 33.000 stillinger. Selv da man lyttede til statsministerens tale for et øjeblik siden, kunne man høre, at skræmbilledet mildnedes lidt, for statsministeren brugte tallet 22.000. Skal der så fjernes 22.000 arbejdspladser? Undskyld, det var 22 mia. kr., rigtigt. Men det afgørende er nu, at der jo ikke skal spares nogen stillinger. For det første er der en god gang hykleri i alt det her, for regeringen har præsideret over en politik, hvor der totalt set i dag er 6.000 færre offentligt ansatte, end da regeringen tog over. Og kigger man på de borgernære områder ude i kommunerne, kan man se, at tallet er større. Der er kommet tal i dag frem på 17.000.

Men hvad betyder udgiftsstop? Udgiftsstop betyder, at der er den samme købekraft i morgen, som der var i går. Man kan købe de samme varer, man kan have de samme mennesker ansat. Vil man så gøre det? Jamen det afhænger jo af den måde, man disponerer på. Hvis der er en kommune, der i dag får sin pensionistmad leveret ude i byen, som i stedet tager det hjem til sit eget storkøkken, så kommer der flere offentligt ansatte. Hvis der er en kommune, der i dag laver pensionistmaden selv i eget køkken, som udliciterer det, så kommer der færre offentligt ansatte. Men udgiftsstoppet skaber jo det samme rum, som der hele tiden har været, samtidig med at det frigør de ressourcer, der skal bruges til, at vi kan drive skatter, afgifter, byrder på danskerne og på virksomhederne ned.

Kl. 09:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi har jo efterhånden brugt flere år på at få Venstre og hr. Lars Løkke Rasmussen til at svare på, hvor der skal skæres ned, hvor der skal fyres, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen bliver statsminister – er det i børnehaverne, er det på sygehusene, er det i folkeskolerne, eller hvor er det? Jeg tror desværre heller ikke, at vi får et svar i dag.

Derfor vil jeg spørge til noget andet. Nu kom det jo frem for et par uger siden, at Venstre har modtaget 70.000 kr. fra pelsfirmaet København Fur, hvilket man har glemt at fortælle danskerne om. Det har jo så ført til nogle spekulationer om, om det var med vilje, at man ikke fortalte det, hvad pengene er gået til, og hvad København Fur har fået til gengæld osv., men det vil jeg sådan set ikke gå ind i.

Jeg vil spørge hr. Lars Løkke Rasmussen, om det ikke ville være lettere for alle, også for Venstre, og skabe større åbenhed og gennemsigtighed for borgerne, hvis nu det var åbent, hvem der sponsorerer partierne. Altså, hvad ville problemet egentlig være i, at danskerne fik at vide, hvem der betaler hr. Lars Løkke Rasmussens valgkampagne, hvem der betaler Venstres valgkampagne? Hvorfor ikke lægge regnskaberne åbent frem?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:00

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo åbent. Altså, vi har en lovgivning, efter hvilken det fremgår, at hvis partier modtager bidrag på over 20.000 kr., skal det fremgå, hvem der giver de bidrag, og det fremgår også af Venstres regnskab.

Kl. 10:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Arh, jeg tror godt at Venstres formand ved, at man i dag, som loven ser ud, ikke er forpligtet til at fortælle, hvor mange penge man får fra f.eks. København Fur, Mærsk, bankerne, eller hvem det nu kunne være. Men jeg synes, det ville være respektfuldt over for danskerne, hvis det var muligt at se, hvem der sponsorerer partierne, f.eks. at se, hvem Venstre sponsoreres af og med hvor meget.

Derfor vil jeg spørge igen, for jeg kan faktisk ikke forstå det: Hvad ville problemet være med, at alle mennesker i Danmark kunne få at vide, hvem Venstre får penge fra, og hvor mange penge man får? Altså, det er vel ikke noget at skamme sig over, hvor mange penge man får fra Mærsk eller fra bankerne – man kan vel bare lægge regnskaberne åbent frem. Hvad skulle problemet være i det?

Kl. 10:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:01

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det kan man også se. Man kan i vores regnskaber – og det gælder jo i alle partier – se, hvor meget vi får ind i eksterne bidrag, og man kan se, hvem vi får pengene fra. Så det er jo åbent i dag.

Kl. 10:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 10:01

Maja Panduro (S):

Tak. Jeg vil godt vende tilbage til nogle af de spørgsmål, som hr. Lars Løkke Rasmussen ikke helt fik svaret på før. Venstres ordfører siger, at Venstre rigtig gerne vil have private arbejdspladser. Det er jo meget godt, det er vi mange, der gerne vil. Så er det meget godt, hvis man også kan fremlægge en plan for, hvordan man ønsker at gøre det. Problemet er, at de tal, som Venstres medlemmer turnerer rundt med, om, at nulvækst kan generere 14.000 jobs, har den klare, klare forudsætning ifølge Finansministeriets beregninger, at man sænker topskatten meget markant. Anerkender Venstres ordfører det?

Kl. 10:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:02

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg har ingen grund til at sætte spørgsmålstejn ved alle de papirer, der laves ovre i Finansministeriet. Det rokker sådan set ikke en tød-

del ved, hvad der er vores politiske kurs. Det handler jo ikke kun om den økonomiske politik – det handler om hele vores politik. Regeringen har fremlagt en stor vækstpakke med 90 initiativer. Vi kan ikke rigtig få at vide, hvor mange arbejdspladser det giver. Det, vi ved med sikkerhed, er, at pakken fjerner de 5.000 arbejdspladser, der er skabt gennem boligjobordningen, og de, der kommer til på den anden hånd, kommer primært, ved at man forbedrer forskerskatteordningen, så udlændinge, der kommer til Danmark, i hvert fald ikke skal betale den skat, vi byder os selv. Det er, hvad der er i den pakke.

Der har vi så en anden linje. Det er jo en kombination af den økonomiske politik og erhvervspolitikken generelt. Det handler om at frigøre økonomi til at sætte byrder og skatter og afgifter ned. Det handler om at genåbne den del af arbejdsmarkedet for danskere, som i dag reelt ikke er åbent for dem; det handler om at regulere vores erhvervsliv lempeligere ved systematisk at lave nabolandcheck, ved at have et system, der sikrer, at vi ikke overimplementerer EU-regler, sådan som fødevareministeren og miljøministeren f.eks. kom for skade at gøre det fornylig ved den såkaldte Alperegel, da man var ved at forvandle dansk landbrug til det rene alpelandbrug; det handler om en stribe tiltag, der alle sammen har det sigte at skabe noget mere vækst i den private sektor, fordi det nu engang er sådan, at forudsætningen for velfærd er velstand, og velstand skabes på private arbejdspladser og via eksport.

Kl. 10:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Maja Panduro.

Kl. 10:03

Maja Panduro (S):

Nu spurgte jeg ikke til alpelandbrug. Jeg spurgte, om Venstres ordfører anerkender Finansministeriets beregninger. Det sagde Venstres ordfører ja til. Anerkender ordføreren så også, at hvis man ikke sænker topskatten meget markant, får man ikke de 14.000 private arbejdspladser, som hele Venstres hold ellers turnerer rundt med at man kan få ud af nulvæksten?

Kl. 10:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:04

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg gentager det lige igen. Jeg anerkender alle de papirer, der kommer fra Finansministeriet. Men jeg advarer sådan set også imod, at vi nu gør den politiske debat til et spørgsmål om det ene papir op mod det andet. Det handler da om en retning. Det handler da om at sætte en retning, som man så også følger. Jeg må sige helt ærligt, at det da er forstemmende at være til stede her i dag og høre, hvordan man nu bygger op til en konflikt mellem velfærd og udgiftsstop fra partier i en regering, som om nogen har lavet nulvækst ude i kommunerne; som netop, så sent som i sidste uge, har indgået en kommuneaftale, der gør, at kommunerne næste år reelt har færre penge til rådighed, end de har i år.

Lad os da få politikken tilbage. Jeg anerkender fuldt ud de resultater, regeringen har opnået. Jeg er glad for at kunne have samarbejdet med regeringen; jeg er glad for, at det samarbejde har fundet sted oven på reformer, som vi lavede, mens jeg var statsminister, og som skulle ruller tilbage, men heldigvis står der endnu. Men vi bør da føre en samtale med hinanden om, om Danmark stadig væk har udfordringer.

I Venstre synes vi, at det er en udfordring, at for mange danskere er parkeret på kanten af arbejdsmarkedet. Det vil vi da gøre noget ved, og derfor er vores prioritet ikke at lette topskatten. Vores priori-

tet er så målrettet som muligt at gøre noget i bunden af indkomstskalaen. Det er både det sure og det søde. Det er det søde – skattelettelser – og det er det sure, kunne man sige – et moderne kontanthjælpsloft. For det er et problem, at regeringen har revet kontanthjælpsloftet ned med den effekt til følge, at et kontanthjælpsægtepar er i den situation, at den ene skal ud at finde et arbejde til 35.000 kr. om måneden, for at det egentlig kan betale sig.

Kl. 10:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er dejligt, at hr. Lars Løkke Rasmussen nu er kommet på talerstolen og også siger, at man gerne vil snakke politik. Men når vi så kommer til de her svar, synes jeg ærlig talt ikke, at det går særlig godt. Men jeg vil gerne forsøge en ekstra gang.

En lang række af Venstres folketingsmedlemmer har indrykket en lang række debatindlæg, jeg tror over 30 debatindlæg i diverse regionale aviser, hvor man fortæller danskerne, at Venstre vil skabe job ved at sænke topskatten. Så er det bare, man bliver lidt forundret, når man i dag kan høre, at Venstres formand ikke rigtig kan svare på det. Så derfor vil jeg bare gerne have et ganske klart svar: Er det eller er det ikke Venstres politik at sænke topskatten betragteligt for at skabe arbejdspladser?

Kl. 10:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 10:06

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg må sige, at jeg ikke ved, hvad det er for nogle læserindlæg, der refereres til. Jeg er ikke bekendt med, at Venstres medlemmer sådan i al almindelighed skulle gå rundt med et forslag om, at nu skal vi sænke topskatten. Vi har en meget, meget klar prioritet i Venstre: Det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal det for alle. Og der, hvor vi reelt har en kæmpe udfordring i Danmark i dag, er i bunden af indkomstskalaen, hvor gevinsten ved at flytte sig fra ikke at være på arbejdsmarkedet til at være på arbejdsmarkedet er for lille. Det skal vi gøre noget ved.

Forhindrer det så, at vi også har en ambition om at sænke marginalskatterne? Nej, det er ikke nogen fremmed tanke for os. Jeg forhandlede selv den fuldt finansierede skatteaftale, hvor vi lavede den største sænkning af skatten på den sidsttjente krone, siden indkomstskatten blev indført i 1903. Spørgerens eget parti var imod. Men den står der endnu. Og jeg glæder mig over, at vi jo i øvrigt sammen har gjort den endnu mere robust ved at hæve topskattegrænsen yderligere.

Det er os ikke nogen fremmed tanke, men politik består i at prioritere. Noget er vigtigere end noget andet. Og det, vi peger på, er vigtigheden af, at det overhovedet kan betale sig at arbejde, snarere end at det for sådan en som mig kan betale sig at arbejde mere.

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jonas Dahl.

Kl. 10:08

Jonas Dahl (SF):

Det er bare lidt bemærkelsesværdigt, at vi kan læse det. Jeg har her et eksemplar, hvor det er hr. Peter Christensen, der skriver. Der er en række andre af Venstres folketingsmedlemmer, som skriver det i debatindlæg, og det kan så godt være, at hr. Lars Løkke Rasmussen ik-

ke læser de regionale aviser. Så kan jeg bare opfordre til, at man gør det, for der fremgår det i hvert fald, at det er Venstres folketingsmedlemmers politik, at topskatten skal sænkes. Derfor er det vel rimeligt at spørge Venstres formand: Er det Venstres politik, ja eller nej? Vil man sænke topskatten, hvilket en række folketingsmedlemmer fra Venstre rent faktisk skriver i en stribe regionale medier?

Kl. 10:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:08

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg har svaret meget klart. Det bliver sådan noget »leger vi byret for amatører«, at man trækker et eller andet notat op, som har været nævnt som en reference i en artikel, og så bruger man det til at bevise, at nu vil Venstre fjerne topskatten. Altså, prøv engang at høre – jeg siger det igen, og jeg er da glad for at kunne sige det en gang mere: Vi synes, at skatterne i dette land er for høje. Det synes vi, fordi det gør det for dyrt at være dansker, og det gør det for dyrt at drive virksomhed. Det er derfor, arbejdspladser flytter ud af landet. Det er derfor, arbejdskraft flytter ind i landet og på visse dele af arbejdsmarkedet fortrænger danskere. Det skal vi gøre noget ved.

Vi vil gerne sætte mange skatter ned, men man er nødt til at prioritere, og noget er vigtigere end noget andet. Det, der er det vigtigste lige nu og her, men som ikke udelukker, at man også kan gøre andet, er at gøre noget ved det smertelige dilemma, at vi altså har udenlandsk arbejdskraft på områder, som kunne bestrides af danskere, men hvor det ikke sker. Og en af forklaringerne er, at den økonomiske gevinst ved at tage den type arbejde ikke er stor nok. Det ønsker vi at gøre noget ved, og jeg skal beklage, at SF så ikke ønsker at gøre noget ved det.

Kl. 10:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Venstres ordfører sagde, at der skal skæres ned på tre områder, bl.a. via en reform af beskæftigelsespolitikken. Hvilke krav har Venstre til et forlig om en beskæftigelsesreform? Står Venstre stadig væk fast på, at de ledige ikke skal have mulighed for uddannelse, i det omfang som vores arbejdsminister lægger op til? Og står Venstre fast på, at besparelser på aktiveringsområdet skal bruges til skattelettelser i erhvervslivet?

Kl. 10:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:10

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi har den grundholdning – det grundsynspunkt – at den bedste måde at bekæmpe arbejdsløshed på er at skabe arbejdspladser. Derfor er det vores hovedfokus. Og når vi har et beskæftigelsessystem, som er dobbelt så dyrt som det svenske og fire gange dyrere end OECD-gennemsnittet – vi bruger ifølge Carsten Koch i omegnen af 100 mia. kr. på system og ydelser – har vi den ambition, at det bør kunne gøres billigere.

Det har vi også en stribe forskellige forslag til, f.eks. væk med 6 ugers selvvalgt uddannelse. Jeg har nævnt det moderne kontant-hjælpsloft. Jeg har nævnt 225-timersreglen. Jeg har nævnt en stribe ting. Og det er jo alt sammen med det sigte at frigøre nogle ressourcer, som i stedet kan investeres i rigtige danske arbejdspladser.

Vi har nævnt tallet 1,5 mia. kr. stigende til 4 mia. kr. Det er vores udgangspunkt for drøftelserne. Men som jeg også sagde i mit indlæg, så ønsker vi at være konstruktive og konsekvente. Det vigtige for os er, at vi tager skridt den rigtige vej og ikke den forkerte vej.

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 10:12

Christian Juhl (EL):

Nå, lidt kom der da. Tak for det. Væk med 6 ugers selvvalgt uddannelse: Betyder det, at de arbejdsgivere, der nu står og mangler en medarbejder med et certifikat til Nordsøen, ikke skal have adgang til det? Hvis nu en arbejdsgiver med et stort lager står og mangler en medarbejder med et truckcertifikat, skal han ikke have adgang til det, selv om han har brug for det?

Er det så meningen, at man skal gøre det mindre fleksibelt at drive virksomhed i Danmark? Og hvad med f.eks. mine kollegaer i 3F? Er det ikke snart på tide, at de får lov til at få en ordentlig uddannelse, der er længere end 6 uger, så de kan være veluddannede til at varetage fremtidens arbejde? Eller er det fuldstændig ligeegyldigt?

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:12

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er bestemt ikke ligeegyldigt, at folk har de kvalifikationer, der efterspørges. Derfor er vi jo sådan set også meget åbne over for, at man, når man rekrutterer arbejdskraft og flytter folk fra ledighed ind i en virksomhed, i forbindelse med den ansættelse opruster folk. Det er noget andet end 6 ugers selvvalgt uddannelse. Vi synes heller ikke, at beskæftigelsessystemet er det mest egnede til at lave den generelle oprustning af vores kompetencer, som efterspørges.

Jeg så sådan set meget hellere, at der her kunne ligge et tema til kommende overenskomstforhandlinger, for jeg kan sagtens se den udfordring, der består i, at der findes mennesker på det her arbejdsmarked, som er debuteret tidligt, kan man sige, uden at have den store uddannelse, set op imod jævnaldrende, som har fået gymnasiale uddannelser og videregående uddannelser osv., og at der senere i livet kan opstå et ønske om at opkvalificere sig. Men i givet fald er det da en bredere udfordring; det er da ikke en udfordring, der knytter sig til dem, der er blevet ledige. Det er da en bred samfundsmæssig udfordring, som må knytte sig til hele spørgsmålet om, hvordan vi generelt efteruddanner vores arbejdsstyrke.

Kl. 10:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 10:14

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil lige starte med at rose ordføreren, for jeg synes faktisk, det er meget frisk sådan at komme her og bruge en stor del af sin taletid på at være økonomisk belærende over for Folketinget; det synes jeg er meget frisk. Når det er sagt, er det jo klart, at vi selvfølgelig er meget optaget af de her berømte debatindlæg – mere end 30 er der skrevet – om nulvæksten og sammenhængen med topskattelettelserne. Men når vi nu ikke kan få et ordentligt svar på det, vil jeg i stedet for spørge ordføreren, når nu ordføreren anerkender, at nulvæksten vil frigøre 22 mia. kr., om han så kan forklare, hvor mange af de her penge der konkret skal bruges til at lette skatten i bunden.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:14 Dansk Folkeparti lover positiv vækst og kræver grænsebomme. Liberal Alliance vil gerne acceptere grænsebomme, hvis de bare får nulvækst. Man behøver jo ikke være atomfysiker for at regne ud, hvor det ender henne. Så kan Venstres ordfører bekræfte, at hvis der skulle blive et blått flertal efter et valg, ender vi med både nulvækst og grænsebomme?

Kl. 10:18

Lars Løkke Rasmussen (V):

Altså, vores ambition er jo, at de penge, vi kan frigøre, skal bruges på at lempe skatter og afgifter og byrder. Det er sådan set hele ideen med udgiftsstoppet. Det er jo ikke et helligt mål for mig, at den offentlige sektor skal have den størrelse, den offentlige sektor har; det er ikke det, der er målet. Det, der er målet, er at sikre, at velstanden og dermed velfærden i vores samfund bliver mere holdbare – det er det, der er målet, og udgiftsstoppet er drivmidlet. For hvis man har en stram disciplin på en kendt ramme, der så i øvrigt vokser år for år med pris- og lønudviklingen, så har man benzin at hælde på forandringsmotoren. Og ja, så er der en udfordring, selvfølgelig er det. For jeg var jo selv den sundhedsminister, der i sin tid fjernede ventelisterne, og jeg har ikke nogen ambition om f.eks. at skulle genindføre dem, og derfor bliver man selvfølgelig nødt til at se på, om der er steder, ressourcerne kan bruges anderledes.

Nu har regeringen brugt en lille milliard kroner på at sætte ulandsbistanden op, og regeringen har brugt 1 mia. kr. på at føre en slappere udlændingepolitik; det er da penge, som jeg hellere vil bruge på at have et ordentligt sygehusvæsen.

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Benny Engelbrecht.

Kl. 10:16

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand. Jo, det er meget fint. Men nu stillede jeg faktisk et meget konkret spørgsmål, og i betragtning af hvor belærende hr. Lars Løkke Rasmussen har været hidtil, kunne det jo godt være, at man faktisk også fik et konkret svar. Altså, hvor stor en andel af de 22 mia. kr., som jeg går ud fra at ordføreren anerkender der kan være tale om, skal så gå til lettelser i bunden? Det er vel et relativt simpelt spørgsmål, som man må kunne svare på. Altså, jeg går ud fra, at der er en plan.

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:16

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi prioriterer at gøre op med det dilemma, at der for folk med små indkomster er en for lille gevinst ved at arbejde. Den præcise måde, som vores prioriteter sættes igennem på, vil man kunne se, når vi, fuldstændig ligesom regeringen jo også gør det, fremlægger vores finanslovsforslag. Jeg kan pege på, at det finanslovsforslag, vi fremlagde sidste år, var et finanslovsforslag, som både sikrede velfærd, og som samtidig frigjorde 5 mia. kr. til skatte- og afgiftslettelser. På samme måde vil hr. Benny Engelbrecht jo få syn for sagen efter sommerferien, når vi fremlægger vores finanslovsforslag for 2015, og vores politiske prioritet er den, jeg her har givet udtryk for.

Kl. 10:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Friis Bach for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Venstre lover jo – og det gør ordføreren igen i dag – nulvækst i de offentlige budgetter og ikke nogen grænsebomme.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:18

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Men jeg kan klart bekræfte, at de fire blå partier – jeg ved egentlig ikke, hvor de der farver kommer fra – altså de fire partier i oppositionen jo er fire forskellige partier, og der er nuancer, men der er også et fælles ønske om at få et regeringsskifte, og det kan man bl.a. også aflæse af vores forslag til vedtagelse her i dag.

Jeg må sige, at vi har 10 års dokumentation for at kunne arbejde sammen, også på en måde, hvor det ikke var sådan, at vi mente noget før et valg og noget diametralt modsat bagefter. Det er altså en rekord, der blev slået på meget kort tid af dem, der sidder her nu. Nu har jeg fra starten lovet at være konstruktiv og afstå fra det polemiske, så jeg skal slet ikke repetere hele listen her.

Men der er jo meget, der binder os sammen. Jeg er helt sikker på, at noget af det, der binder os sammen, f.eks. er ambitionen om, at det skal kunne betale sig at arbejde, også for folk med små indkomster. Noget af det, der binder os sammen, er, hvordan vi prioriterer de offentlige udgifter. Der er f.eks. et fælles ønske – det er så afvejet lidt forskelligt – om at reducere vores udviklingsbistand for at bruge pengene på noget andet. Der er et fælles ønske om at lave et kontant-hjælpsloft for i stedet at bruge pengene på noget andet. Så der er jo sådan set meget, der peger den samme vej.

Kl. 10:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Friis Bach.

Kl. 10:19

Christian Friis Bach (RV):

Nu er jeg ikke så optaget af, hvad I er enige om, men måske mere, hvad I er uenige om. Og er det ikke rigtigt, at når de tre partier i den borgerlige opposition meget bastant kræver nulvækst og det fjerde parti kræver grænsebomme, ender vi jo med at få grænsebomme?

Kl. 10:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:20

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nej, det tror jeg sådan set ikke vi gør. Det er jo meget, meget svært at stå og forudse valgresultater og alt mulig andet – vi skal jo lige have det på plads først. Men jeg er da helt sikker på, at noget af det, vi ender med, er en langt bedre kontrol med den grænseoverskridende kriminalitet.

Det første, spørgerens regering gjorde, var jo at fjerne de 55 mio. kr., vi havde sat af til en styrket toldkontrol, for i stedet at kaste dem ind i udlændingepolitikken. Der tror jeg at de fire partier – jeg kan i hvert fald tale for mit eget – er enige om, at det da skal ruller tilbage. Vi skal da investere begavet i at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet, og det kræver bl.a. en oprustning af vores toldindsats. Vi foreslår, at det skal være efter svensk forbillede; det handler ikke om grænsebomme, men om på en begavet og intelligent måde at ha-

ve bedre mulighed for at lave stikprøvekontrol og nummerplade-scanning, at have en intelligent måde at forfølge kriminelle på, og det kræver ressourcer. Regeringen har sparet på de ressourcer, mens vi ønsker at bruge mere, og det tror jeg binder de fire blå partier sammen.

Kl. 10:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Ida Auken (RV):

Vi kan forstå, at Venstres ordfører gerne vil lette skatten i både toppen og bunden, og vi prøver jo så bare at finde ud af, hvad der egentlig er Venstres politik. Så vil hr. Lars Løkke Rasmussen svare: Hvor meget af 100 kr. skal gå til at lette skatten i bunden?

Kl. 10:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:21

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen jeg har givet klart udtryk for vores prioritet, og vores prioritet er at lette skatten i bunden af de grunde, jeg har givet før. Det kan man så godt lave sådan en leg ud af her. På et tidspunkt bliver det jo også spørgerens partis tur til at stå heroppe, og så tror jeg da, at noget af det, der vil interessere os, er at få at vide, hvordan de penge, regeringen vil bruge ekstra i den offentlige sektor, skal bruges. Det er jo altså at vende det lidt på hovedet, at vi nu skal stå og forklare, hvordan vi ikke vil bruge nogle penge, vi ikke vil bruge, mens regeringen, som altså vil bruge 60 øre mere, for hver gang vi bruger 100 kr., slet ikke skal forholde sig til de 60 øre. Det er jo lige så relevant at få oplyst.

For når man lægger øre til det, regeringen vil, så vil regeringen gerne tegne et billede af, at med de her 60 øre er allehånde problemer løst. Der kan man tale til børnefamilierne, man kan tale til de ældre, man kan tale til de syge, man kan tale til forskerne, man kan tale til erhvervslivet, for alle skal have en del af de 60 øre. Men alle kan jo ikke få en del af de 60 øre.

Jeg tror, politik må bestå i, at man siger, at noget er vigtigere end noget andet. Og det, jeg siger meget, meget klart, så jeg tror, det kan forstås, er, at det vigtigste nu er at gøre det attraktivt for folk med små indkomster at arbejde. Og det gør man altså ikke ved at lette topskatten; det gør man ved at lave målrettede skattelettelser i bunden af indkomstskalaen.

Kl. 10:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ida Auken.

Kl. 10:23

Ida Auken (RV):

Godt. Vi kan i hvert fald forstå, at hr. Lars Løkke Rasmussen har aflyst de 30 læserbreve fra sine medlemmer rundt i hele landet, der turnerer rundt med budskabet om 14.000 arbejdspladser, for de forudsætter jo, at man letter skatten i toppen. Tak for det – så er det i hvert fald blevet klart.

Men det var hr. Lars Løkke Rasmussen, der gik ned og snakkede om hundredkronesedlen og de 60 øre, og så synes jeg godt, vi kan forvente, at Venstres ordfører vil blive lidt klarere på, om det er 5 kr. ud af 100 kr., der skal bruges til at lette bundskatten. Eller er det 1 kr., er det 6 kr., er det 10 kr.? Altså, hvor ligger vi henne? Er det 60 øre? For hvis hr. Lars Løkke Rasmussen kan gå så meget i detaljer med vores politik, må vi da også kunne finde ud af, hvad det egent-

lig er, Venstre mener. Så hvor meget ud af 100 kr. skal bruges til at lette skatten i bunden?

Kl. 10:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg er ikke i stand til at gå i detaljer med regeringens politik, for den flagrer simpelt hen i det uvisse. Den hviler på, at for hver gang vi vil bruge 100 kr., vil regeringen bruge 60 øre mere, men der siges ikke noget om, hvad pengene skal bruges til.

Over for det står så det, jeg har talt om her i dag, nemlig at vi vil klare os med den hundredkroneseddel, vi har, fremskrevet med løn- og prisudviklingen. Det kræver selvfølgelig, at man har modet, viljen og evnen til at tage nogle områder og skære ned på dem for at få plads til prioriteret velfærd. Jeg har peget på udviklingsbistanden, jeg har peget på beskæftigelsespolitikken, jeg har peget på udlændingepolitikken. Og så peger jeg på den anden del af det: Hvordan kan vi nedbringe, de omkostninger, vi har til offentlig forsørgelse ved siden af det offentlige forbrug? Det er jo der, pengene for alvor ligger.

Tænk, hvis vi kunne føre en politik, der med inspiration fra Sverige nåede en ambition om at have 250.000 færre på offentlig forsørgelse. Tænk, hvad det ville give af livsglæde for de mennesker, der kunne blive aktive på arbejdsmarkedet. Tænk, hvad det kunne frigøre af penge – både i sparede overførsler og ekstra skatteprovenu. Det får jo hele den her debat om 100 kr. og de 60 øre til at blegne ved siden af. Det, der er vores ambition, er jo at skabe et samfund med bedre sammenhængskraft, og vejen derhen går bl.a. via at sætte skatterne på små indkomster ned. Jo længere vi kan nå, og jo hurtigere vi kan nå det, jo bedre.

Men det, jeg kan garantere, er, at man ikke vil opleve, at vi stikker en kurs ud for så at vende 180 grader og gå den anden vej. Det overlader vi til andre.

Kl. 10:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Anders Samuelsen, en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Først og fremmest tak til hr. Lars Løkke Rasmussen for at gå på talerstolen og komme med en konstruktiv og positiv tale, som peger på, hvad Venstre gerne vil. Det synes jeg er virkelig befriende, for det åbner jo op for en politisk diskussion, som vi har brug for, så vandene kan skilles, så vi kan dele os efter anskuelse, og så danskerne har noget at vælge mellem.

Målet må være at skabe jobs, jobs og jobs, for hvis vi skaber jobs, skaber vi velstand, så skaber vi faktisk også skatteindtægter, og så skaber vi råd til, at vi kan betale for den grundlæggende velfærd, som vi alle sammen herinde i Folketinget er enige om at vi gerne vil have råd til. Mit spørgsmål til Venstre og til Venstres leder er så: Hvorfor går man ikke ud og siger klart, at ja, selvfølgelig skal vi fjerne topskatten? For det giver 14.000 jobs i den private sektor, og det er jo det, vi har allermest brug for. Det er også det, der løfter danskere, og det er også det, der løfter folk ud af en svær situation, nemlig at være på overførselsindkomst. Så vi kan godt gøre begge dele; vi kan godt lette i bunden – det er vi med på er det, Venstre gerne vil – men vi skal også lette i toppen. Vil Venstre ikke være med til at fjerne topskatten?

Kl. 10:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:26

Kl. 10:29

Lars Løkke Rasmussen (V):

Fordi man ikke kan bruge pengene mere end én gang. Det koster penge at fjerne topskatten, og vi har en anden prioritet. Vores prioritet er den, som jeg nu ad et antal omgange har haft mulighed for at redegøre for, og som jeg gerne vil nævne her igen, nemlig i bunden af arbejdsmarkedet at skabe et arbejdsmarked for danskerne. Det handler ikke kun om, hvor mange arbejdspladser vi genererer i Danmark, det handler også om, hvordan de fyldes ud. Og vi ønsker at stå vagt om sammenhængskraften. Vi synes, at 800.000 danskere på offentlig forsørgelse – og intet ondt ord sagt om nogen af dem som individer – er for mange. Summen er for stor, og det skal vi gøre noget ved.

Betyder det, jeg har sagt, så, at det er en fremmed tanke for Venstre at gøre noget ved topskattegrænsen? Nej, det har vi gjort ad et antal omgange, både dengang, vi blev hånet for det, da man kaldte det rødvinnsreform og sagde, at det var ufinansieret, selv om det var finansieret krone til krone, og også senere, da den nye regering tog det til sig af hele deres hjerte – af hele deres hjerte – og endda satte grænserne længere op.

Så det udelukker jeg jo ikke, men pengene skal være der først.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anders Samuelsen.

Kl. 10:28

Anders Samuelsen (LA):

Ja, pengene skal være der først, og hvis man ikke rigtig har penge, må man jo sørge for at skabe et råderum for det. Nulvækst frem til 2020 – eller et udgiftsstop frem til 2020 for at være præcis – giver 22 mia. kr. Vi har Produktivitetkommissionens rapport, som peger på, at det højst sandsynligt er nærmest hundrede procent selvfinansierende at fjerne topskatten. Sandheden er jo bare den, at vi herinde i Folketinget er så bange for at tale om at fjerne topskatten, fordi vi er bange for, at det ender i misundelsesretorik, fordi hele den del af salen, der sidder derovre, (*Anders Samuelsen peger over i højre side af salen*) kan gøre det hele om til, at man vil give de rige noget.

Jeg kunne godt tænke mig, at Venstre blev ambitiøse og sagde: Vi kan godt være så ambitiøse, at vi siger udgiftsstop, og vi kan faktisk også være så ambitiøse, at vi siger, at vi skal have en mindre offentlig sektor. For Produktivitetkommissionen har jo peget på, at vi kan spare op mod 60 mia. kr. uden at få et forringet serviceniveau, hvis vi bare organiserer os bedre. Så har vi faktisk frigjort så mange penge, at vi kan fjerne topskatten, at vi kan halvere selskabsskatten, og at vi kan give betydelig større lettelser i bunden end det, Venstre lægger op til. For Venstre lægger op til lettelser, der minder om måske 6 mia. kr. Vi lægger op til at lette i bunden for 50 mia. kr., altså 20.000 kr. til hver eneste i arbejde.

Hvis vi gør det, har vi et ambitiøst land; så har vi et land med nogle rammer, som vil tiltrække enorme mængder af arbejdspladser, og dermed fremtidssikrer vi også den velfærd, som vi alle sammen er enige om at vi gerne vil have. Hvorfor vil Venstre ikke være med til at sige tingene ligeud – ja, en mindre offentlig sektor, ja, væk med topskatten, halver selskabsskatten og let massivt i bunden?

Kl. 10:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Hvis hr. Anders Samuelsen og jeg mente det samme, ville vi formentlig stå i samme parti. Jeg har det nu meget godt med at have stået i det parti, jeg står i, fra jeg var 16 år og frem til i dag.

Vi vil sådan set hellere skubbe til den gode side. Ved siden af den økonomiske debat, vi nu har haft, og som sikkert også fortsætter i dag, har vi jo en anden samfundsmæssig udfordring, som jeg tror vi er nødt til at tage alvorligt, og det handler om tilliden til politikernes politik. Derfor agter jeg altså ikke at begå fortidens synder, som består i at stille sig op og stikke en kurs ud og få vælgerne til at stemme i forvisning om, at den bliver fulgt, for så på valgnatten at dreje 180 grader og gå den anden vej. Det vil jeg simpelt hen ikke lægge ryg til. Og derfor er vi realistiske i det, vi siger.

Jeg er helt enig i, at der selvfølgelig er et betydeligt potentiale for at effektivisere i den offentlige sektor. Der er masser af steder, hvor det skriger til himlen. Så sent som i dag kunne man se tal på fravær i den danske folkeskole, hvor man nogle steder har 20 dages fravær, hvad der på 9 års skolegang svarer til et helt skoleår, og på andre skoler er der stort set ikke noget fravær. Man kan se det samme i forhold til hjemmehjælpen, og man kan se det samme ude på sygehussafdelingerne. Der er da et betydeligt potentiale. Men jeg ved også, for jeg har været der, jeg har været minister i 10 år, at det kan man ikke bare knipse frem. Det kræver hårdt arbejde. Og i det omfang, det lykkes, kan man omdisponere pengene, men man skal altså ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt.

Kl. 10:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Annette Lind, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 10:31

Annette Lind (S):

Tak for det. Jeg synes egentlig, at svarene er sådan lidt comme si comme ça, her ved man i hvert fald ikke, hvor man har Venstre. En lang række af Venstres folketingsmedlemmer siger, at de vil sænke topskatten. Ordføreren her siger nu, at Venstre prioriterer bundskatteløstelser frem for topskattelettelser. Samtidig anerkender ordføreren, at nulvækst vil medføre 22 mia. kr. Har vi egentlig fået noget svar? Næh, men det vil jeg altså gerne have. Kan ordføreren fortælle mig, hvor mange af de penge der skal gå til bundskatteløstelser?

Kl. 10:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 10:31

Lars Løkke Rasmussen (V):

Man kan i hvert fald høre, at der er nogen, der har øvet sig hjemme fra, og tak for at have klippet fra alle de her læserbreve, det sætter jeg meget, meget stor pris på. Jeg tror, at hvis man for alvor orienterer sig i alle de debatindlæg, som Venstres folk skriver, vil man kunne se, at der er en ret entydig opbakning til en linje, der er lagt. Den handler om at gøre Danmark rigere og rimeligere – rigere ved at skabe mere vækst i den private sektor, ved at få nogle flere private danske arbejdspladser, både ved at lette de økonomiske byrder og rammevilkårene i øvrigt; ved at lade være med, hver gang der kommer en EU-regel, så lige at give den en ekstra skrue; ved at se på, hvad man gør i andre lande, før vi stiller store krav til os selv; og ved f.eks. at have en realistisk grøn profil. Alene i år skal vi betale 3,6 mia. kr. mere i PSO end det, vi alle sammen troede for 2 år siden. Det er ligesom linjen. Men til vores linje hører også at gøre det mere attraktivt for folk med små indkomster at gå på arbejde. Det er vores

prioritet, det er vores sigtelinje, det er vores retning, og det er der fuld opbakning til i Venstre.

Kl. 10:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Annette Lind.

Kl. 10:33

Annette Lind (S):

Ordføreren startede med at sige, at Venstre ikke sådan turnerede rundt i landet og snakkede om finanspolitiske spørgsmål og skattelettelser. Det er rigtigt nok, de sidder jo nok på kontorerne og sender deres ting ud i stedet for. Men i hvert fald synes jeg ikke, vi har fået sådan noget svar. Med hensyn til de her 100 kr., vil man så bruge 1 kr. på bundskattelettelser? Vil man bruge 100 kr. alene på topskattelettelser?

Kl. 10:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 10:33

Lars Løkke Rasmussen (V):

Altså, de 100 kr., jeg talte om, er de 100 kr. til offentligt forbrug, og dem vil vi bruge på offentligt forbrug. Regeringen vil så bruge 60 øre ekstra. De 60 øre vil vi gerne reservere til at lade den private sektor vokse mere, ved at gøre det muligt for folk at gå på arbejde og have en gevinst ud af det, ved at fremme det, man kunne kalde den nære velfærd. For velfærd er jo ikke kun et spørgsmål om kollektiv velfærd, at låne bøger på biblioteket, at tage en bus, at gå ned på skadestuen. Velfærd er jo også, at man hjemme i familien har overskud og rummelighed, at man føler en tillid til fremtiden, sikkerhed for, at der er arbejde til ens børn, når de bliver store, føler tillid til, at huset kan sælges, når det er blevet for stort og børnene flytter hjemmefra. Og den nære velfærd skabes ved, at vi gør det mere attraktivt at arbejde og lave arbejdspladser. Det er derfor, de 60 øre skal investeres der.

De 100 kr. skal investeres i bedre kollektiv velfærd, og der synes vi, noget er vigtigere end noget andet. Ja, vi vil gerne spare på udviklingsbistanden og i stedet bruge pengene på danskernes velfærd. Ja, vi vil gerne spare på beskæftigelsessystemet og i stedet bruge pengene et andet sted. Ja, vi vil gerne rulle slapheden i udlændingepolitikken, som foreløbig har kostet 1 mia. kr., tilbage og bruge de penge på noget andet i stedet.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Det var den sidste spørger i denne runde. Og så går vi videre til fru Maja Panduro, Socialdemokraterne, med 10 minutters ordførertale. Værsgo.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Det har ikke været noget almindeligt år i dansk politik. Venstre og Konservative gik med til en finanslov med mere velfærd. Hr. Kristian Thulesen Dahl indgik en politisk aftale med Togfonden DK på egen hånd, uden hr. Lars Løkke Rasmussen. Og så har vi netop set oppositionens statsministerkandidat hr. Lars Løkke Rasmussen gå på talerstolen.

Desværre er der en ting, der er, som det plejer at være. Vi skal stadig væk hive og trække sandheden ud af hr. Lars Løkke Rasmussen. Hvor er de ærlige svar om Venstres politik? Hvor er planen for, hvor nulvæksten skal slå ned? Ja, Venstre ved man stadig hvor man har – går den, så går den.

Men der er et sted, hvor det går bedre, og det er i Danmark. Det er nu snart 3 år siden, at hr. Lars Løkke Rasmussen stod lige her på den her plads som statsminister og sagde, at vi havde lagt krisen bag os, og at opgaven var løst. Men krisen var ikke forbi, tværtimod var Danmark dengang under VKO et land med store problemer. Dengang flød det med bilag og ubetalte regninger i Finansministeriet.

Nu har vi igen en robust økonomi, hvor vi svarer enhver sit. Dengang var der minusvækst i den offentlige sektor. Nu har vi igen råd til velfærden. Dengang fossede tusindvis af arbejdspladser ud af Danmark. De seneste år er 28.000 danskere igen kommet i arbejde. Tænk engang: 28.000! Det er, hvad der svarer til, at alle indbyggerne i Rebild, Albertslund eller Nordfyns Kommune det sidste år er kommet i arbejde. Forestil jer den mor eller far, der ellers havde prøvet at komme hjem med en fyreseddel i baglommen, men som nu igen har et arbejde at stå op til om morgenen.

Det er ikke kommet af sig selv. Det har krævet hårdt arbejde og svære beslutninger. Vi har gennemført reformer, der har givet styr på økonomien. Vi har fået flere i arbejde ved at sætte gang i den offentlige byggeri og ved at lette afgifter på virksomhederne. Og senest har vi fremlagt et vækststudspil med ikke færre end 89 forslag. Over for det står hr. Lars Løkke Rasmussen, som rigtig gerne igen vil være statsminister, men som ikke vil fortælle, hvad Venstres politik er. Der kommer ikke nogen politiske udspil. Vi ved ikke, hvem der skal have de største skattelettelser. De vil ikke ud med, hvad deres plan for Danmark er.

Så det er situationen i dansk politik. Mens regeringen har arbejdstøjet på, står Venstre afklædt tilbage i deres underbukser uden konkret politik. Det eneste, vi kender til Venstres politik, er nogle nøje designede slogans: nulvækst i den offentlige sektor; vi skal køre længere på literen; vi skal vende hver en krone. Og ja, den er god nok, det er Venstre, jeg taler om – et parti, der jo ellers siger, at de er bedst, når der bliver talt politik. Det har vi andre sådan set efterlyst igennem lang tid.

Så lad os tale politik, og lad os tage fat i et af de helt centrale spørgsmål i dansk politik: Skal vi bevare og styrke vores velfærd, eller skal der være nulvækst i årene, der kommer?

Vores prioritering er klar. Der skal være råd til at bevare, styrke og udvikle vores velfærd. Og derfor har vi jo også sat penge af til en reel vækst i det offentlige forbrug. Det er ikke guld og grønne skove, og det er ikke nogen luksusordning, men det er det, der skal til, for at vi kan passe ordentligt på hinanden her i Danmark. For der er brug for lidt flere penge, hvis vi skal blive ved med at give vores børn og unge en ordentlig uddannelse. Der er behov for at bruge lidt flere penge på vores sygehuse, så vi kan sikre, at alle får den bedste behandling. Der er brug for lidt flere penge, hvis vi skal tage os ordentligt af de mange flere ældre i de kommende år.

Kl. 10:40

Venstre vil derimod gennemføre et mangeårigt nulvæksteksperiment med vores fælles velfærd. Og ja, man kan dårlig nå at sige nulvækst, førend Konservative og Liberal Alliance har brugt pengene – og flere til – på skattelettelser.

Så har vi jo Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti har én mærkesag, og det er, at hr. Lars Løkke Rasmussen skal være statsminister, også selv om de tilsyneladende ikke vil have hans politik. Hr. Kristian Thulesen Dahl siger nemlig, at han vil have vækst i den offentlige økonomi. Han siger, at han vil bruge flere penge på velfærd, og som om det ikke var nok, har han stillet danskerne gaver i udsigt for mindst 155 mia. kr. – det, der også går under navnet tulliarder. Det kan være gratis offentlig transport, nye kloakker i hele landet, skillevægge til toiletterne i børnehaverne. Der er masser af forslag at tage af. Men fælles for dem alle sammen er, at der ikke er skygge af finansiering: Gaver for milliarder, ingen til at tage regningen. Dansk Folkepartis politiske program lyder efterhånden som noget, vi nogle

gange siger der, hvor jeg kommer fra: Min livret er gratis mad og drikkevarer af det gode mærke ad libitum.

Jeg synes, hr. Kristian Thulesen Dahl bliver lidt for smart. Han siger en ting og gør noget andet. Det står helt klart, at en stemme på Dansk Folkeparti er en stemme på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister og også på hans ultimative krav om nulvækst. Man påstår jo godt nok i Dansk Folkeparti, at sådan bliver det ikke, men jeg har noteret mig, at hr. Lars Løkke Rasmussen er blevet glad for at tale om mafiametoder. Og når det kommer til Venstres krav om nulvækst i den offentlige sektor, må man også forstå, at hr. Lars Løkke Rasmussen har givet hr. Kristian Thulesen Dahl et tilbud, han ikke kan afslå. Det er: Enten nulvækst, eller også får du ikke mig som statsminister. Og det plejer jo da også at gå sådan, at når hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Kristian Thulesen Dahl kommer ud af et forhandlingslokale, har Venstre fået sine nedskæringer, og hr. Kristian Thulesen Dahl har fået en omgang flæskesteg.

Nej, det har ikke været noget almindeligt år i dansk politik, og selv om vi nu står her ved Folketingets afslutningsdebat, fortsætter regeringen arbejdet. Vi skal sikre, at vores arbejdsløse får ordentlig hjælp til at finde et nyt arbejde. Vi skal sætte endnu mere gang i væksten, så vi kan få endnu flere nye arbejdspladser i Danmark. Vi skal trække Danmark helt fri af krisen. Det gør vi kun gennem hårdt arbejde. Det arbejde har vi taget på os, så vi fastholder, at Danmark er et land, hvor der er arbejde at få, hvor alle kommer med, og hvor vi har råd til at passe på hinanden.

Før jeg nu læser forslaget til vedtagelse op, har jeg lovet at overbringe en kærlig hilsen fra Siumuts medlem af Folketinget, fru Doris Jakobsen. Hun kan desværre ikke være her i dag, og derfor har hun sendt sit indlæg til statsministeren.

Så vil jeg læse et forslag til vedtagelse op, og det er på vegne af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det er nødvendigt at skabe nye arbejdspladser på ordentlige vilkår og sikre en ansvarlig økonomisk politik, der bygger på social og miljømæssig bæredygtighed. Det indebærer et fortsat opgør med social dumping og fokus på grøn omstilling til glæde for beskæftigelse, klima og miljø.

Folketinget konstaterer endvidere, at der er brug for en reel vækst i de offentlige udgifter, hvis vi skal bevare og udvikle det danske velfærdssamfund – et velfærdssamfund, der er kendetegnet ved stor lighed og bekæmpelse af fattigdom, en ordentlig omsorg for børnene og vores ældre, gratis uddannelse, fri og lige adgang til sundhedsvæsenet og social ansvarlighed over for arbejdsløse, syge og mennesker med handicap. Derimod vil nulvækst i den offentlige sektor skade det velfærdssamfund, som vi kender i Danmark, med dårligere service og markant færre offentligt ansatte til følge.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Kl. 10:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er der en lang række spørgere. Jeg skal lige læse op, så man ved, hvor man har hinanden: fru Inger Støjberg, hr. Kristian Jensen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Peter Christensen, hr. Lars Barfoed, hr. Peter Skaarup, hr. Frank Aaen, fru Sophie Løhde, fru Pia Olsen Dyhr, hr. Anders Samuelson, hr. Jacob Jensen og hr. Martin Henriksen indtil videre.

Fru Inger Støjberg, Venstre, er den første, værsgo.

Kl. 10:45

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Statsministeren spurgte i sin tale, hvad vi egentlig husker. Det kan være et farligt spørgsmål for statsministeren at stille, vil jeg sige, for vi husker nemlig de mange valgløfter, som den nuvæ-

rende regering gik til valg på. Jeg husker f.eks. de 12 minutter, der skulle løse alle problemer; jeg husker også de billigere billetter i den offentlige transport; og jeg husker også de to ekstra lærere i klasserne.

Så vil jeg gerne bede den socialdemokratiske ordfører om at prøve at forholde sig til de mange valgløfter, som vi godt husker, men som bare ikke blev til noget. Vi stoppede med at tælle, da vi kom til 100 brudte løfter. Jeg vil godt bede den socialdemokratiske ordfører om at forholde sig til de tal, som Politiken beskriver i dagens avis, hvor det netop er beskrevet, at der er skåret 17.000 ansatte væk i den kommunale sektor. Hvordan harmonerer det egentlig med de mange valgløfter, som man gav? Hvordan harmonerer det med det udsagn, som ordføreren selv kom med i sin ordførertale, om, at der skulle være råd til at bevare og styrke velfærden? Synes ordføreren egentlig selv, at regeringen har levet op til det, man gik til valg på?

Kl. 10:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:46

Maja Panduro (S):

Er det virkelig Venstre? Er det det her, der er planen, nemlig at prøve at banke liv i en gammel løftebrudsdebat igen? Bliver det næste, at man begynder at tale om, hvem der er Danmarks moralske statsminister, for det glæder jeg mig da virkelig utrolig meget til?

Regeringen har taget et ansvar på sig, løftet en opgave, der ikke var nem. Vi overtog et Danmark i dyb krise, vi overtog regeringskontorer, hvor det væltede med ubetalte regninger ud af hver eneste skuffe. Vi har taget det ansvar på os, og nu begynder resultaterne at vise sig. Det har ikke været nemt. Vi har måttet tage svære beslutninger, også nogle beslutninger, som mange danskere har syntes var hårde, men det lysner nu, og vi er nået et sted hen, hvor vi har betalt regningerne, og hvor vi også kan se fremad og se frem til lysere tider. Det er jeg stolt over som socialdemokrat. Det synes jeg ville klæde Venstre at anerkende frem for at prøve at banke liv i en gammel debat om løftebrud eller moralske statsministre.

Kl. 10:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 10:47

Inger Støjberg (V):

I den linde strøm af ord, der kom fra ordføreren, hørte jeg bare ikke lige et svar på det spørgsmål, som jeg stillede, og som ellers var ret simpelt, synes jeg. Kan ordføreren bekræfte, at der er kommet 17.000 færre ansatte i kommunerne?

Kl. 10:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:48

Maja Panduro (S):

Der var ganske mange anklager og spørgsmål i det, som ordføreren sagde. Jeg skal beklage, hvis jeg ikke nåede det hele. Jeg vil gerne forholde mig også til de 17.000. Det er ikke nogen hemmelighed, at det har været svære tider i Danmark. Det har det været i det private erhvervsliv, det har det også været i mange husholdninger, tror jeg, hvor man har oplevet, at man har måttet vende hver en krone, og det har det så også været i kommunerne.

Det er jo en situation, som vi har været optaget af at rydde op i, efter at vi overtog økonomien fra Venstre og Konservative. Det har været hårdt, og det har betydet, at også kommunerne har måttet hol-

de for. Det har de gjort, og det synes jeg i virkeligheden de skal have ros for.

Nu er vi så nået til en situation, hvor der også er mulighed for at se fremad, og hvor vi har sagt, at vi ønsker at sætte 3 mia. kr. ekstra af til en bedre velfærd fremover. Det står i skærende kontrast til de 0.000 kr., som fru Inger Støjbergs parti, Venstre, ønsker at sætte af, og derfor er det lidt flot, når Venstre mener, at vi skal høre dem kere sig om antallet af offentlige medarbejdere.

Kl. 10:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det hr. Kristian Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:49

Kristian Jensen (V):

Jeg tror, at man er nødt til at tolke Socialdemokraternes ordførers talen udenom som en bekræftelse på fru Inger Støjbergs spørgsmål. Der var i hvert fald ikke noget nej. Det var så tæt på et ja, som man overhovedet kunne komme, nemlig at der er 17.000 færre ansatte. Så sagde fru Maja Panduro, at nu skulle man kigge fremad. Så lad os kigge fremad på den kommuneaftale, som der lige er blevet indgået mellem finansministeren og Danmarks kommuner. Synes fru Maja Panduro, at det er en god aftale, der er indgået?

Kl. 10:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:49

Maja Panduro (S):

Jeg taler ikke udenom. Jeg synes, at det er en god og ansvarlig aftale, der er blevet indgået med kommunerne. Det er ikke en aftale, hvor det flyder med mælk og honning, eller hvor der er guld og grønne skove. Det er ikke nogen hemmelighed. Man har heller ikke hørt mig eller vores statsminister sige noget som helst andet. Det er en stram aftale, men med den økonomiske plan, som vi har fremlagt, er der mulighed for, at vi kan få en bedre velfærd fremover, at vi kan bruge lidt flere penge på at tage os af hinanden. Derfor har vi jo også set, at der de sidste 2 år har været en positiv vækst under et i den offentlige sektor. Det ville der ikke have været mulighed for, hvis vi skulle have haft den nulvækst, som Venstre ønskede sig, og som de ønsker sig fremover.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:50

Kristian Jensen (V):

Hvis fru Maja Panduro ikke svarer udenom, så lad mig bare spørge igen: Er det rigtigt, at der er blevet 17.000 færre ansatte i kommunerne i løbet af de sidste par år? Så i forhold til kommuneaftalen fremadrettet: Kan fru Maja Panduro ikke bekræfte, at den aftale, der ligger nu, jo ikke engang er nulvækst for kommunerne, men at serviceammen for kommunerne, når man tager højde for, at der skal være pris- og lønfremskrivninger, reelt i 2015 vil være mindre end serviceammen i 2014?

Kl. 10:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Maja Panduro (S):

Som jeg også har sagt, er der ingen tvivl om, at det har været stramme tider for kommunerne. Vi kan jo så notere os, at det ville have

været betragtelig strammere tider, hvis Venstre havde haft magt, som de har agt, for vi har dog formået at have en positiv vækst i den offentlige sektor under et – det ene år på 0,4 pct. og det andet år på 0,8 pct. – og vi arbejder med en økonomi, der gør, at vi fremover har råd til en positiv vækst i den offentlige sektor på 0,6 pct. Venstre vil have en vækst på 0,00. Når man fremskriver det, betyder det i 2020 33.000 færre medarbejdere til at tage sig af os alle sammen, end hvad man kan få med vores plan, eller 22.000 færre end i dag. Derfor er jeg bare decideret imponeret over, at Venstre nu pludselig er optaget af antallet af medarbejdere i vores omsorgserhverv, for det er sandelig nye toner fra Venstre.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Fru Maja Panduro synes, at det er noget gammelt noget, kan jeg forstå, at tale om Socialdemokratiets løfter i sidste valgkamp, og det kan man jo godt forstå, for hæftet »Fair Løsning 2020« angav jo en kurs, som ikke er fulgt. Altså, man skrev bl.a. om den offentlige sektor:

»Socialdemokraterne og SF vil løfte de offentlige budgetter med 1,4 pct. fra 2012 til 2015. Det er et nødvendigt løft af de offentlige budgetter, hvis vi skal give stat, regioner og kommuner en reel mulighed for at bidrage til genopretningen af Danmark.«

Så læser man Politiken i dag, hvor der står, at inden for de sidste par år, altså efter magten er skiftet til Socialdemokratiet, er der kommet 17.000 færre i det, der kaldes den borgernære service i kommunerne, altså de såkaldte varme hænder – dem, der skal hjælpe vores ældre eller udsatte mennesker ude i kommunerne. Kan fru Maja Panduro ikke forstå, at der er mange, der synes, at det er lidt underligt?

Ligesom vi nærmer os årsdagen for, at der skal være valg igen, begynder man at vende tilbage til det, man gik til valg på sidste gang, men som man ikke har gennemført i de år, hvor man nu har haft magten. Altså, det giver da en formodning om, at man fører valgkamp på ét og gennemfører noget andet, når man har magten, og når man så skal til valg igen, prøver man at sige til danskerne: Det, vi egentlig sagde i sidste valgkamp, vil vi nu begynde at fortælle jer igen, i håb om at I vil give os magten 4 år mere.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:53

Maja Panduro (S):

Der er jo intet som helst nyt i, at regeringen ønsker en vækst i den offentlige sektor på 0,6 pct. Det har vi sagt ganske længe. Vi har oven i købet sat penge af til det. Det, der er nyt i dansk politik, er i virkeligheden, at der er nogle, der har sat sig ned og regnet på hr. Kristian Thulesen Dahls forslag. For det er der ingen der har gjort før, heller ikke hr. Kristian Thulesen Dahl selv. Vi kunne i finanslovsdebatten for et halvt år siden opleve, at hr. Kristian Thulesen Dahl stod på den her talerstol og som svar på spørgsmålet fra min gode kollega om, hvad de gode forslag, man kom med i DF's ældre-pjece, egentlig ville koste, sagde: Det har jeg ikke regnet på. Og så begyndte han at tale om noget med julemanden og den slags. Det er det, der er det nye i dansk politik.

Når nu hr. Kristian Thulesen Dahl er optaget af den vækstprocent, som regeringen arbejder med, så synes jeg egentlig også, det var på tide, at vi fik et svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl på, hvorvidt han stadig holder fast i ubetinget at pege på hr. Lars Løkke Ras-

mussen som statsminister uden at stille et eneste krav, selv om hr. Lars Løkke Rasmussen stiller som ultimativt krav, at der skal være nulvækst.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var godt nok mange ord, som handlede om noget helt andet end det, jeg spurgte om. Altså, jeg spurgte om sammenhængen mellem det, man gik til valg på fra Socialdemokratiets side i 2011, det, man nu har gennemført, det, som man kan se på tallene er gennemført i 2012 og 2013, og som ser ud til at ville fortsætte i den her valgperiode, og så det, at man nu begynder at sige det samme, som man sagde før sidste valg, nemlig at der er en forskel. Hvorfor kan Politiken i dag skrive, er der er kommet 17.000 færre ansatte ude i kommunerne i det, der kaldes den borgernære service, altså det, der skulle handle om de ældre, og det, der skulle handle om børnene osv.? Hvordan kan de skrive sådan en historie, når man gik til valg på, at der skulle komme flere? Det er bare det, jeg forsøger at få et svar på.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:55

Maja Panduro (S):

Med den økonomiske politik, vi fører, bliver der mulighed for, at der kan komme flere medarbejdere fremover i den offentlige sektor. Det er ikke prangende mange, der bliver ikke noget luksus, det har jeg også sagt klart i min tale, og det har vores statsminister sagt. Men der kan komme flere. Med den politik, som hr. Kristian Thulesen Dahls statsministerkandidat, hr. Lars Løkke Rasmussen, fører, så er der en vækst på 0,00 pct. Det er 22.000 færre medarbejdere end i dag, 33.000 færre medarbejdere end med den politik, som vi ønsker at føre. Kan hr. Kristian Thulesen Dahl bare ikke lige repetere for sine vælgere, hvorfor det er, han insisterer på at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, på trods af at det går stik imod alt, hvad han selv politisk påstår at stå for.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Peter Christensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:55

Peter Christensen (V):

Da vi endelig nåede til, at ordføreren også ville tale om Socialdemokratiets egen politik, blev det jo interessant at lytte lidt til det og acceptere nogle af de præmisser, der blev lagt ind. En af de præmisser, der blev lagt ind, var: Vi har ryddet op; alt var Venstres skyld, Socialdemokratiet kom til, og vi gjorde det modsatte af, hvad vi havde lovet, men vi har ryddet op, og derfor kan vi bygge op og se fremad.

Så påpeger vi her i salen over for regeringen, at der, når vi kigger fremad, ligger en aftale om kommunernes økonomi for 2015 med en negativ vækst. Er det en god aftale, og er det Socialdemokratiets definition på at bygge op og se fremad?

Kl. 10:56

Maja Panduro (S):

Ja, det er en god aftale. Det er en ansvarlig aftale i en jo stadig væk vanskelig økonomisk situation for Danmark, hvor vi hver eneste dag kæmper for at trække os fri af krisen og også trække os fri af det moralske, som vi overtog efter Venstre.

Jeg har lyst til at komme med et modspørgsmål. Nu er det jo Venstres finansordfører, vi har med at gøre, så han må jo kunne svare på spørgsmålet. I en situation, hvor vi havde haft 0,0 pct. i offentlig vækst, hvordan ville en økonomiaftale indgået af Venstre så have set ud?

Kl. 10:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:57

Peter Christensen (V):

Det siger sig selv, at modsat den kommuneøkonomiaftale for 2015, der lige er blevet indgået af regeringen og kommunerne, ville de, hvis man havde haft et udgiftsstop for kommunerne i den aftale, have haft flere penge til den borgernære service, end de har med den aftale, regeringen har indgået med kommunerne.

Derfor bliver det jo enormt hult at høre regeringen og Socialdemokratiet igen og igen sige, at de rydder op, og at det altså giver rum til, at de på skolerne og over for de ældre kan bygge op, og til, at den samlede serviceramme kan stige, når man ser, hvad der egentlig er aftalt. Det er nemlig negativ vækst. Man kan skælde meget ud, og jeg kan jo godt mærke på Socialdemokratiet, at det, de nødigst vil tale om, er deres egen politik, men nu er det bare ligesom den form, vi har herinde, at Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, taler om Venstres politik, og så er ideen egentlig, at Socialdemokratiets ordfører skal turde tale om Socialdemokratiets politik.

Kl. 10:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:58

Maja Panduro (S):

Jeg taler meget gerne om Socialdemokratiets politik. Det gjorde jeg også i min tale. Men Venstres spørger må have mig undskyldt mange gange, hvis jeg har misforstået det, som jeg har hørt næsten hvert eneste medlem af Venstres gruppe sige i de sidste par uger, nemlig at man glæder sig utrolig meget til igen at tale om politik, at man meget gerne vil tale om politik, og at man meget gerne vil tale om sin egen politik. Det prøver jeg så stiltfærdigt at motivere til ved at stille nogle spørgsmål, som jo egentlig ikke burde være sådan rigtig svære for Venstre at svare på, hvis det ikke var, fordi man ikke ønsker at fremlægge sin plan for danskerne og ikke ønsker at fortælle, hvad konsekvenserne af ens politik er.

Når Venstres finansordfører nu siger, at der med nulvækst ville have været bedre forhold i kommunerne, end der er med den kommuneaftale, der er blevet lavet, er det jo enten decideret løgn, eller også indebærer det, at man ville have skåret ned på f.eks. vores sundhedsvæsen i regionerne, for det er jo den eneste måde, man har mulighed for at holde et rundt nul, hvis man vil give flere penge til et sted. Derfor er det bare lidt imponerende nu at skulle opleve Venstre være meget optaget af det her.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:59

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Da dagpengeforringelserne blev gennemført af hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Margrethe Vestager, fik vi jo alle sammen at vide, at det ville være sådan 2.000-4.000 personer, der ville falde ud af systemet årligt. Sidste år faldt 34.000 mennesker ud af dagpengesystemet, og AK-Samvirke regner med, at det frem-

over vil være 14.000 mennesker, som falder ud af dagpengesystemet om året.

Kl. 11:02

Det er for mig at se en åbenlys falliterklæring for tanken om, at hvis bare man tager pengene fra de arbejdsløse, skal de nok finde sig et arbejde. Det er for mig at se åbenlyst, at vi ikke har et robust dagpengesystem. Vi har behov for et nyt dagpengesystem.

Kan en socialdemokratisk ledet regering leve med et dagpengesystem, hvorfra 34.000 faldt ud sidste år, og hvorfra 14.000 står til at falde ud hvert eneste år fremover, eller er det på tide, at man holder op med dumstædigt at holde fast i de der nedskæringer, som hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Margrethe Vestager gennemførte?

Er det ikke på tide, at en socialdemokratisk ledet regering siger: Selvfølgelig skal vi have et nyt dagpengesystem, når 14.000 mennesker står til at falde ud af det hvert eneste år?

Kl. 11:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:00

Maja Panduro (S):

Tak for spørgsmålet. Vi har netop sat et arbejde i gang for at nedsætte en dagpengekommision, der skal se på, hvordan vi sikrer, at man også fremover har et dagpengesystem, som passer til det arbejdsmarked, som man har i dag, og det arbejde ser jeg da frem til.

Jeg har lyst til at sige, at jeg også er rigtig glad for det arbejde, som vi har lavet sammen med bl.a. Enhedslisten, for netop at holde hånden under de mennesker, som ellers ville lide under konsekvenserne af den meget voldsomme reform, som den tidligere regering lavede, med en meget voldsom indfasning på et meget voldsomt tidspunkt – og opfinderen var jo hr. Kristian Thulesen Dahl, som sidder hernede.

Jeg er rigtig glad for både uddannelsesordningen og for muligheden for kompetenceløftet, altså at vi sammen har sørget for, at der ikke er nogen af dem, som opbruger deres dagpenget, der står fuldstændig uden forsørgelse. Det synes jeg var vigtigt, og det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 11:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:01

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes også, det er godt, at det trods megen modstand fra regeringens side lykkedes at lave en midlertidig redningskrans til de her mennesker. Men den er netop midlertidig, og der er ikke noget, der tyder på, at det her dagpengeproblem er midlertidigt.

Alt tyder på, at vi har behov for en permanent ændring af systemet. Det er permanente problemer for rigtig, rigtig mange tusinde mennesker i Danmark, som hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Margrethe Vestager har skabt. Socialdemokraterne behøver vel ikke en kommission for at svare på det meget simple spørgsmål, nemlig om Socialdemokraterne kan leve med et dagpengesystem, hvorfra 14.000 falder ud årligt, eller om vi har behov for at ændre dagpengesystemet.

Altså, det er jo et politisk spørgsmål, ikke et spørgsmål, som en kommission skal svare på:

Synes Socialdemokraterne, at det dagpengesystem, vi har i dag, er fornuftigt, eller skal vi lave et nyt, i erkendelse af at det er langt, langt flere, der falder ud af systemet, end det, som højrefløjen bildte os ind, da de gennemførte forringelserne?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:02

Maja Panduro (S):

Jeg synes, det er fornuftigt at lave en kommission, for udgangspunktet er jo den aftale, som et endda relativt stort flertal har lavet, og som derfor står. Jeg tror stadig væk, at det i den situation er muligt at se på, om der så er nogle ting, vi kan gøre smartere med udgangspunkt i det, der er. Det tror jeg der kunne være. Jeg tror også, det er rigtig godt så at lade de klogeste hoveder sætte sig ned og kigge på det. Jeg ser da frem til, at de kommer med deres anbefalinger på det område, for jeg tror på, at vi kan gøre det lidt smartere.

Vi skal måske også huske på, at det allervigtigste, vi kan gøre for de mennesker, der nu er på dagpenge, eller som har opbrugt dagpengeregningen, jo er at arbejde for, at der er et arbejde at få. Det knokler vi for.

Derfor er det også, at jeg er så glad for det beskæftigelsestal, vi fik i sidste uge, nemlig at 28.000 flere sidste år har fået et arbejde at stå op til. Det er jo den vej, vi skal.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:03

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Statsministeren stod på talerstolen for lidt siden og proklamerede, at man ville bruge 22 mia. kr. mere i den offentlige sektor. De 22 mia. kr. kunne man også have brugt til at give alle danskere i arbejde en skattelettelse på 5.000 kr. om året. Samtidig ved vi, at regeringen for få dage siden indgik en aftale med regionerne om, at man skulle produktivitetsforbedre for 2 pct. uden at forringe den offentlige service. Alt peger altså på, at vi kunne bevare samme offentlige service, ovenikøbet måske forbedre den, og så kunne vi samtidig give danskerne 5.000 kr. i skattelettelse om året. Hvorfor er Socialdemokraterne imod at lade danskerne beholde flere af deres egne penge?

Kl. 11:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 11:04

Maja Panduro (S):

Jamen det er vi heller ikke nødvendigvis imod, hvis man kommer og anviser en finansiering til os. Det kniber det bare en lille smule med. Derfor er det bare fint og flot at tale om skattelettelser og om, at folk skal have flere penge mellem hænderne, når konsekvenserne er en ringere velfærd.

Det er rigtigt, at vi har lavet en aftale med regionerne om, at man kan effektivisere og bruge nogle af pengene på området til en bedre velfærd. Det er jo sådan set det, vi også har lagt op til med kommunerne, og det står helt i skærende kontrast til det, som Venstre har meldt ud, nemlig at det demografiske pres, man ved kommer fra flere ældre, der har brug for også mere sundhedsbehandling, vil de dække ved effektiviseringer, således at der ikke bliver en krone mere til bedre velfærd. Der siger vi, at de 12 mia. kr., som vi tror der kan effektiviseres for, ønsker vi at lade blive i den borgernære velfærd. Oven i det lægger vi 22 mia. kr. – 3 mia. kr. om året. – for det tror vi der er brug for, hvis vi skal sikre den bedste velfærd fremover.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, taletiden skal overholdes. Så er det hr. Anders Samuelsen, værsgo.

Kl. 11:05

det at skabe mere offentlig velfærd på, og så ville vi samtidig tjene flere penge, så vi bedre kunne finansiere den offentlige sektor? For den offentlige sektor er jo ikke et sted, hvor man kan plukke penge-ne oppe i nogle træer. Pengene kommer fra de private virksomheder. Er fru Maja Panduro ikke enig i det synspunkt?

Kl. 11:05

Kl. 11:09

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes, vi kom meget langt væk fra spørgsmålet og det, jeg forsøgte at få svar på. Regeringen har jo en ren tilståelsessag – positivt. Den har lavet en aftale med regionerne om, at man kan spare 2 pct. ved effektiviseringer og forbedringer af arbejdsgange uden at forringe velfærd. Så jeg bruger bare regeringens måde at arbejde på, og så siger jeg, at man jo kan skaffe de her 22 mia. kr., hvilket regeringen selv har vist, uden at forringe velfærdsservicen på nogen som helst måde. Det er jo det, regionsaftalen viser. Så kan man vælge at bruge de her 22 mia. kr. til mere velfærd i den offentlige sektor eller mere velfærd i den private sektor, altså hos borgeren.

Der er det, jeg spørger: Hvorfor er det for en gangs skyld ikke borgeren, der kan få lov til at beholde lidt flere af egne penge? 5.000 kr. om året vil da betyde rigtig meget velfærd for den enkelte familie. For en familie er det jo 10.000 kr., hvis begge er i arbejde. Det er da rigtig meget velfærd, altså helt konkret velfærd, hvor man bruger af sine egne penge til det, som man selv har mest lyst til. Hvorfor er det forkert set med Socialdemokraternes øjne, at borgerne selv får lov til at bruge deres penge? Hvorfor skal det altid være Socialdemokraterne, der skal bruge borgernes penge?

Kl. 11:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 11:06

Maja Panduro (S):

Jeg har ikke noget særligt behov for at bruge borgernes penge, men det, som jeg har et behov for og et ønske om, er at sikre, at der er en velfærd, man kan regne med; at man ikke skal have dankortet op af lommen, når man skal hen på sygehuset; at man heller ikke skal have dankortet op af lommen, når ens unger skal i skole; og at man kan regne med, at der er en ordentlig pleje til ens mor eller mormor, når hun skal på plejehjem. Det tror jeg ikke på kan lade sig gøre i det scenarie, som hr. Anders Samuelsen skitserer, og som han ønsker.

Jeg er bare spændt på, hvad det ender med ovre i blå blok, for efterhånden har man jo et spænd på så mange milliarder, at ikke engang betegnelsen tulliarder rigtig slår til, i forhold til hvad man ønsker for Danmark og for vores offentlige sektor. Jeg glæder mig til at se en samlet plan fra blå blok for, hvilken retning man ønsker at skubbe Danmark i. Det synes jeg i grunden man skylder de vælgere, som overvejer at stemme på et af de partier.

Kl. 11:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det hr. Lars Barfoed, Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:08

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg synes, at det er, som om den socialdemokratiske ordfører lever i sådan en socialdemokratisk betonverden, hvor man slet ikke kan rive sig ud af fastlåste synspunkter. Det er, som om fru Maja Panduro tror, at velfærd er lig med offentlig sektors størrelse. Så jo større den offentlige sektor er, jo mere velfærd er der i Danmark. Er det slet ikke sådan, at det kunne falde fru Maja Panduro ind, at hvis vi kan tjene flere penge i virksomhederne, skabe flere job, så flere danskere kan klare sig selv uden at være afhængige af den offentlige sektor, så er det i sig selv den bedste måde overhove-

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Maja Panduro (S):

Jeg kan berolige De Konservatives ordfører med, at jeg ikke lever i nogen betonverden. Til gengæld lever jeg i en verden, hvor man kun kan bruge pengene én gang, og når det kommer til, at man skal eksperimentere eller gamble med, om vi har råd til en ordentlig sundhedsbehandling, om vi har råd til at tage os ordentligt af vores børn, så er jeg bare ikke sådan rigtig eventyrlysten. Det kan der selvfølgelig være andre der er. Der er andre, som har lagt op til, at vi skal have nogle meget vilde og langvarige eksperimenter med vores økonomi og med vores offentlige sektor. Det ønsker jeg ikke.

Jeg har det sådan med den offentlige sektor og den private sektor, at jeg ikke abonnerer på den der med, at en offentligt ansat er sådan en, som en privatansat slæber rundt på sin ryg, som det nogle gange kan lyde, når man hører nogle af hr. Lars Barfoeds meningsfæller. Jeg tror, at en stærk offentlig sektor og en stærk privat sektor er forudsætningerne for hinanden, og det synes jeg i virkeligheden at Danmark er et klasseeksempel på, og jeg er stolt af, at det er noget af det, som man også internationalt lægger mærke til. Det synes jeg at vi skal holde fast i.

Man må ikke være i tvivl om den her regerings optagethed af at skabe arbejdspladser. Det synes jeg egentlig også at vi har bevist i de sidste 2½ år, men det må ikke være på bekostning af, at vi har en velfærd, hvor vi kan tage os af hinanden.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:10

Lars Barfoed (KF):

Nu er jeg sådan set slet ikke ude på, at vi skal lave eventyrfortællinger. Jeg er bare ude på, at vi baserer os på erfaringer fra Danmark og erfaringer fra resten af verden, der viser, at forudsætningen for, at man tjener penge i et land, altså er, at man skaber gode vilkår for virksomhederne. Når jeg interesserer mig for det, er det jo, fordi både statsministeren i dag og nu også fru Maja Panduro stiller regnestykket op, som om man skal finde en eller anden balance imellem på den ene side arbejdspladser og på den anden side offentlig velfærd, og sådan kan man ikke gøre det op.

Man må gøre det op sådan, at først skal der skabes nogle arbejdspladser, så flest mulige danskere klarer sig uden offentlig forsørgelse. Gør vi det, har vi jo bedre råd til at tage os ordentligt af dem, som er udsatte, dem, som ikke kan klare sig selv – hjælpe dem, så de kan komme i gang med at klare sig selv. Det skaber en bedre offentlig sektor, en bedre service for mennesker.

Så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi, som er interesseret i, at virksomhederne tjener penge og folk får job i den private sektor, er ude på, at vi skal have en dårlig offentlig sektor, men den offentlige sektor bliver jo faktisk mindre i udgifter, hvis der ikke er behov for at betale så mange penge til folk, der er ledige, fordi de kan klare sig selv. Er det ikke et regnestykke, man skulle interessere sig lidt mere for?

- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det ordføreren. Værsgo.
- Maja Panduro (S):**
Vi skal jo gøre begge dele, vil jeg sige til hr. Lars Barfoed. Det er det, vi har gjort historisk i Danmark, og som mange andre lande misunder os. Det er også det, som den her regering netop har været kendetegnet ved de sidste 2½ år. Flere job og bedre velfærd er jo præcis det, der er overskriften for hele det arbejde, som vi står for. Det er grunden til, at vi for nylig har fremlagt 89 vækstinitiativer, der skal skabe bedre muligheder for, at vores virksomheder skal konkurrere, og det er også grunden til, at vi sidste år – og jo heldigvis med bred opbakning i Folketinget – vedtog den vækstplan, som oppositionens statsministerkandidat ganske vist så bagefter mente var en fin lille plan og ikke var specielt imponeret over. Jeg er stolt over den, og jeg tror, at de to ting tilsammen er det, som Danmark har brug for.
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.
- Peter Skaarup (DF):**
Tak for det. Jeg tror, at en af de ting, som danskerne har respekt for, er, hvis der er overensstemmelse mellem det, som politikerne siger, og det, de gør. Det er til at tage og føle på, og der er det jo så interessant nu, hvor vi har haft regeringen til at sidde i knap 3 år, at følge op på, om der så var overensstemmelse, om der har været overensstemmelse mellem det, man har sagt, og det, man har gjort.
- Der er jo den meget interessante artikel i Politiken i dag, som fru Maja Panduro vel også har læst, og hvor der står, at der på 2 år er forsvundet 17.000 varme hænder. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Maja Panduro, hvordan Socialdemokraterne forklarer, at man gik til valg på flere varme hænder, at man gik til valg på velfærd, og at det, der er sket, så er, at der er kommet 17.000 færre ansatte i den kommunale sektor til at tage sig af de ældre, børnene osv., hvad der ligger af offentlig velfærd i kommunerne.
- Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvordan forklarer Socialdemokraterne det faktum, at der ikke har været overensstemmelse mellem det, man har sagt, og det, man har gjort?
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ordføreren.
- Maja Panduro (S):**
Jeg har svaret på det spørgsmål, men jeg skal gerne prøve igen. Det var sådan, som jeg også sagde i min tale, at den daværende statsminister for 3 år siden stod her på talerstolen og aflyste krisen; vi måtte forstå, at alle regninger var betalt. Det viste sig så sandelig ikke at være tilfældet, og derfor har vi haft et ganske stort oprydningsarbejde, som nu begynder at virke. Regningerne er betalt, men det har ikke været nemt.
- Jeg kan, når hr. Peter Skaarup siger, at der skal være overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør, ikke lade være med at spørge ham: Synes hr. Peter Skaarup, at der er overensstemmelse mellem at sige, at man ønsker en vækst i den offentlige sektor på 0,8 pct., og at man ønsker at dele gaver ud for mindst 155 mia. kr., og så at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister? Og kunne hr. Peter Skaarup ikke, bare sådan lige hurtigt, nævne for os, hvor mange flere offentlige medarbejdere der mon ville komme,
- Kl. 11:11 hvis der var nulvækst, sådan som hr. Lars Løkke Rasmussen har stillet som et ultimativt krav?
- Kl. 11:15
- Kl. 11:11 **Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Hr. Peter Skaarup.
- Kl. 11:15
- Peter Skaarup (DF):**
Men prøv at høre, vil jeg sige til fru Maja Panduro: Det, der er situationen nu, er, at Socialdemokraterne sidder i regeringen. Det er Socialdemokraterne, der sidder på statsministerposten. Det er vel ikke for meget forlangt, at danskerne så spørger, hvordan det så lige går med de der ansatte i den kommunale sektor, som vi gerne vil have til at hjælpe os, når vi bliver syge, når vi bliver gamle, når vi har brug for hjælp til vores børn, der skal i børnehave. Det er vel i virkeligheden ikke for meget forlangt, at man så holder Socialdemokraterne op på, hvordan det så går lige nu.
- Hvordan går det så lige nu? Jamen det, man har givet indtryk af, er, at danskerne er vældig godt stillet, fordi der er vældig mange varme hænder og man er vældig god til at stå for den offentlige velfærd. Men situationen har været, at det åbenbart ikke har kunnet lade sig gøre. Man har mistet 17.000 varme hænder alene på 2 år ude i den kommunale verden, hvor alle de her serviceydelser skal gives til borgerne. Så er det da ikke så underligt, at man rundtomkring oplever, at der er nedskæringer, at der er effektiviseringer, der gør, at man ikke kan få den service, man havde forventet.
- Hvad har regeringen tænkt sig at gøre? Hvordan vil man forklare, at det er gået så galt?
- Kl. 11:16
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Ordføreren.
- Kl. 11:16
- Maja Panduro (S):**
Det har jeg altså prøvet at gøre, og jeg skal beklage, hvis mine pædagogiske evner ikke også rækker til hr. Peter Skaarup.
- Når man overtager i den situation, som vi gjorde, så er det klart, at der må holdes for. Det må der i de private virksomheder, det har vi oplevet. I mange private hjem tror jeg også man har oplevet, at det har været stramt, og kommunerne har også oplevet det. Det er et resultat af den krise, som Danmark var i, og et resultat af den økonomiske politik og den forvaltning af Danmark, som vi overtog. Det har vi været optaget af at rydde op i i 2½ år. Det begynder at lysne nu, og derfor har vi nu også bragt vores økonomi i en situation, hvor vi kan sige, at vi fremover ønsker at bruge 3 mia. kr. ekstra på vores velfærd, på at tage sig af hinanden. Det er 3 mia. kr. mere end det, den statsministerkandidat, som hr. Peter Skaarups parti ønsker at pege på, vil bruge.
- Vi skal jo altid være optaget af, hvad danskerne har lyst til at spørge os om, og det er jeg også, men jeg synes egentlig også, det ville klæde Dansk Folkeparti at være en lille smule optaget af at forklare danskerne, hvordan i himlens navn det skal hænge sammen, at man med den ene hånd lover gaver og påstår, at man ikke ønsker nulvækst, og at man med den anden hånd har lænket sig fast til hr. Lars Løkke Rasmussen som statsministerkandidat.
- Kl. 11:17
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Så er det fru Sophie Løhde, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:17

Kl. 11:20

Sophie Løhde (V):

Ja, man skulle næsten tro, det var noget af en træls opgave sådan at være ordfører for regeringspartierne, når ordføreren finder anledning til at bruge hovedparten af sin taletid på at tale grimt om alle andre, altså tale ned om alle andre partiers politik, og så ikke levner tid til at svare på, hvad der er ens egen politik, hvad det er for en politik, den her regering har gennemført og har tænkt sig at gennemføre. Jeg er fuldstændig enig med den foregående spørger i, at det jo ikke er for meget at forlange, at man i dag også svarer på, hvad det er for en politik, den her regering agter at stå på mål for.

Så her er et fuldstændig kort spørgsmål: Hvor mange færre offentligt ansatte i kommunerne er der blevet de sidste 2 år under den her regering? Og hvor mange færre offentligt ansatte i kommunerne forventer regeringen at der vil blive til næste år med en minusvækst i landets kommuner? Så altså kort og godt: Hvor mange færre er der blevet i kommunerne de sidste 2 år, og hvor mange færre forventer man at der vil blive til næste år med minusvækst i kommunerne?

Kl. 11:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:18

Maja Panduro (S):

Jamen det er meget flot, at Venstre bliver ved med at quizze rundt i det her. Altså, det er jo decideret imponerende, når man selv ønsker en nulvækst, hvor der vil være 33.000 færre end med den politik, som vi arbejder med. Og det ville da klæde Venstre at være ærlige om det i stedet for at være sådan polemiske og prøve på at sige, at den nuværende regering har ført nulvækstpolitik. Det har vi ikke. I den offentlige sektor under et har der været en positiv vækst – sidste år på 0,8 pct., forrige år på 0,4 pct. Fremover ønsker vi at operere med en vækst på 0,6 pct., og det er 0,6 pct. mere, end hvad Venstre ønsker.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:19

Sophie Løhde (V):

Jeg vil sige til fru Maja Panduro, at det kunne være rart, hvis man også begyndte at svare på de spørgsmål, som blev stillet i Folketingsalen. Jeg er fuldstændig opmærksom på, at den her regering ikke har gennemført et udgiftsstop, hvor man jo sådan set havde korriigeret for løn- og prisudviklingen, så der kunne købes det samme antal varer og være nøjagtig det samme antal offentligt ansatte i morgen, som der var i går. Nej, man har stået på mål for en politik, der betyder minusvækst i kommunerne. Til dem ude i kommunerne – der, hvor Socialdemokraterne plejer at sige at frontmedarbejderne for vores kernevelfærd er – er svaret, at til næste år agter regeringen at indføre minusvækst i kommunerne.

Så er mit spørgsmål helt kort: Når nu ordføreren nægter at forholde sig til det faktum, som står i, jeg ved ikke hvor mange aviser i dag, nemlig at der er blevet 17.000 færre offentligt ansatte i kommunerne de sidste 2 år under den her regering, hvor mange færre offentligt ansatte forventer fru Maja Panduro så at der vil være i kommunerne til næste år – nu, hvor regeringen mener, at der skal være minusvækst i kommunerne?

Man kunne også spørge på en anden måde: Vurderer ordføreren umiddelbart, at minusvækst i kommunerne, som regeringen gerne vil indføre, er værre end et udgiftsstop?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:20

Maja Panduro (S):

Jeg har forholdt mig til det, og jeg har også svaret på spørgsmålene. Men vi kan da bare lige repetere, at der ikke har været nulvækst i den offentlige sektor de sidste 2 år. Der har været en positiv vækst. Det betyder også, at hvis der havde været den nulvækst under et, som Venstre turnerer rundt med, så havde det nok set værre ud. Er det ensbetydende med, at jeg siger, at det har været liv og glade dage derude? Nej, det gør jeg ikke. Jeg har sådan set flere gange, også her i dag, anerkendt, at det har været hårde tider, også i kommunerne. Det har det på grund af den krise, Danmark var i. Og det har det på grund af det morads, som vi måtte rydde op i efter den borgerlige regering. Det har vi så gjort støt og roligt.

Vi har taget det ansvar på os, og nu har vi bragt os i en situation, hvor regningerne er betalt, og hvor det er muligt at prioritere lidt flere penge til velfærd fremover. Det er det ikke med Venstres plan. Venstres plan vil betyde 33.000 færre medarbejdere om ganske få år, i 2020, end tilfældet er med den økonomi, som vi opererer med. Det synes jeg egentlig Venstre skulle tage at fortælle danskerne ærligt om. Hvad er det for nogle medarbejdere, der udfører et stykke arbejde, som man egentlig synes er overflødig, og som man synes bare kan undværes? Det synes jeg ville være ærligt at gøre, og jeg synes, det ville klæde Venstre frem for den her polemik.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Pia Olsen Dyhr, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:22

Pia Olsen Dyhr (SF):

Da hr. Lars Løkke Rasmussen tilbage i 2010 lavede dagpengereformen, skønnede han på det tidspunkt, at der ville være tale om 2.000-4.000 mennesker, der ville falde ud af dagpengesystemet. Så mildest talt har han jo overset den økonomiske krise, han stod midt i, og som også havde raset 2 år forinden, og det har resulteret i, at 34.000 mennesker i 2013 er røget ud af dagpengesystemet. Mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er derfor:

Vil Socialdemokraterne være med til at kigge på dagpengeproblemet, før kommissionen kommer med sine anbefalinger, kigge på det største problem, der er, nemlig spørgsmålet om genoptjeningsretten, hvor lang tid det tager, hvis man nu vælger at tage sæsonarbejde, tage et vikariat for netop at vise, at man gerne vil løfte ansvaret, men ikke kan komme i arbejde, så vi i stedet for det år, som de borgerlige har indført, sænker det til ½ år? Vil Socialdemokraterne være med på det?

Kl. 11:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:23

Maja Panduro (S):

Regeringen har ikke nogen planer om at ændre i genoptjeningsretten. Men det er klart, at SF jo må bringe de ting til forhandlingsbordene, som de er optaget af. Og når nu vi har nedsat en kommission, synes jeg, det er rigtigt at lade den sidde og udføre det arbejde, som vi har bedt den om.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 11:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg ved jo godt, at Socialdemokraterne sammen med SF stemte imod dagpengeforringelserne tilbage i 2010. Vi lavede også rigtig mange gode ting sammen i regeringen, bl.a. den 1-årige ekstra forlængelse tilbage i sommeren 2012. Det har været vigtige ændringer, og det tror jeg man skal være opmærksom på i forhold til vores dagpenge-system. Men vi må jo også erkende, at dagpengeforringelserne har været det største angreb på den danske arbejdsmarkedsmodel, vi overhovedet har haft, og derfor vil jeg sådan set gerne appellere lidt til Socialdemokraterne. Jeg tror ikke, det er en overraskelse, at det er noget af det, SF er gået til finanslovsforhandlingerne med, men jeg håber også, at Socialdemokraterne vil se med velvillige øjne på, at vi får kigget på den tid, det tager at genoptjene retten til dagpenge.

Så jeg vil bare spørge Socialdemokraternes ordfører – det er jo ikke, fordi jeg ikke har hørt svaret – endnu en gang, meget appellende: Vil Socialdemokraterne ikke være villige til at kigge på det her, før kommissionen kommer med sine anbefalinger, hvilket jo ligger et stykke ud i fremtiden?

Kl. 11:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:24

Maja Panduro (S):

Jeg synes bare, det er en meget god rækkefølge, når man har sat en kommission til arbejde, at man så også lader den arbejde færdigt, inden man begynder at lave grundlæggende om på de ting, man har sat den til at arbejde med. Når det er sagt, så har regeringen ikke, som jeg sagde, planer om at ændre på netop genoptjeningsretten, men jeg vil også gerne sige, at vi er fuldstændig klar over, at det er noget, som SF er optaget af. Det vil jeg gerne kvittere for, og så vil jeg i særdeleshed gerne kvittere for de ting, som vi jo netop har lavet sammen, og som SF's formand også skitserer her. Det gælder både den midlertidige forlængelse, og det gælder uddannelsesordningen, altså det, at vi i fællesskab og også sammen med Enhedslisten har sørget for, at der ikke er nogen, der kommer til at stå fuldstændig uden forsørgelse, som man ellers ville have gjort med den voldsomme reform – med en voldsom indfasning og på et voldsomt tidspunkt – som den borgerlige regering indførte, og som hr. Kristian Thulesen Dahl fandt på og foreslog ovre i Finansministeriet. Det synes jeg er vigtigt.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:25

Jacob Jensen (V):

Jeg vil blot i forlængelse af det, som min kollega har spurgt om tidligere, høre, om Socialdemokraternes ordfører er enig i det, som bl.a. fremgår af dagens Politiken, nemlig at der over de sidste 2 år er blevet 17.000 færre offentligt ansatte i den kommunale sektor. Er Socialdemokraternes ordfører enig i det? Og hvis ikke, kunne Socialdemokraterne måske løfte sløret for, hvordan man selv vurderer det. For det fremgår klart og tydeligt, at den politik, der har været ført, og de kommuneforhandlinger, der har været ført under denne regering, har medført færre midler til den borgernære service ude i frontlinjen. Er det en udvikling, som Socialdemokraterne er tilfredse med? Og hvis ikke man er, hvad har man så tænkt sig at gøre ved det? Men jeg vil blot bede om, at man bekræfter eller afkræfter, at der er kommet 17.000 færre offentligt ansatte i den kommunale sektor i de sidste 2 år.

Kl. 11:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:26

Maja Panduro (S):

Jeg synes, det her er lidt imponerende. Jeg har jo ikke på noget som helst tidspunkt benægtet, at det har været hårde tider, også i kommunerne. Det har det været i Danmark. Jeg synes i virkeligheden, kommunerne fortjener ros for at have taget deres del af ansvaret på sig. Nu er det så også sådan, og det er jo naturligt nok, at man skal bruge lidt tid på at få vænnet sig til en ny form for økonomistyring. Den økonomistyring har været nødvendig for at få styr på den ikke specielt tjekkede måde, som hr. Lars Løkke Rasmussen og den tidligere borgerlige regering administrerede kommunerne på. Det er naturligt nok, at det har taget lidt tid. Vi ser jo, at kommunerne i de sidste år egentlig ikke har brugt alle de penge, som de havde lov til, og det vil jeg da selvfølgelig opfordre dem til at gøre. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg synes, vi også skal sætte stor pris på det ansvar, som de har taget på sig, for det har ikke været nemt. Det havde søreme været sværere med nulvækst.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:27

Jacob Jensen (V):

Det har været hårde tider i kommunerne, må jeg forstå. Det er jeg enig i, men det tager jeg så også som en bekræftelse af, at der har været ført en politik med minusvækst, og at der har været færre ansatte i den offentlige sektor i kommunerne i de sidste 2 år, hvor denne regering har haft ansvaret. Tak for den bekræftelse. Så vil jeg blot høre, om det er noget, man er stolt af, om det er noget, som man ligesom vil tage ansvaret for, og om man i øvrigt kan bekræfte, at det samme antal offentligt ansatte ved et udgiftsstop ville medføre, at det er flere i den kommunale sektor end 17.000 færre. Altså, er nul mere end minus?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:28

Maja Panduro (S):

Jeg synes, det er mageløst at høre Venstrefolk påstå, må jeg forstå, at med deres nulvækst ville vi have flere medarbejdere til at tage sig af os alle sammen, end vi ville have med den politik, som regeringen har ført, hvor der sidste år var en vækst på 0,8 pct. og forrige år en vækst på 0,4 pct., og hvor der fremover skal være en vækst på 0,6 pct. Altså, Finansministeriet har jo rent faktisk gjort sig den ulejlighed at regne på det her, og hvis vi omsætter det til medarbejdere, er forskellen på den politik, vi ønsker at føre, og den politik, som hr. Lars Løkke Rasmussen har gjort til et ultimativt krav for, at han vil præsidere over en regering, som han udtrykker det, de 33.000 medarbejdere, SOSU'er, pædagoger, skolelærere, politibetjente. Det synes jeg er vigtigt. Jeg synes ikke, de kan fortsætte med at holde for, fortsætte med at spænde livremmen ind.

Der er ingen tvivl om, at det har været hårde tider i kommunerne. Jeg tror også, man nogle steder synes, det har været for hårdt. Vi kender det måske også alle sammen hjemme fra privatøkonomien. Man kan godt holde for sådan i slutningen af måneden eller måske endda en hel måned, men hvis man skal gøre det år efter år efter år, begynder det altså at have konsekvenser. Og sådan er det også med

nulvækst. Venstre ønsker nulvækst i mange, mange år fremover, men de vil ikke komme ud med nogen plan for, hvordan den skal udmøntes. Det synes jeg bare ikke er fair over for danskerne, for det vil have ganske voldsomme konsekvenser.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er vi nået frem til den sidste spørger. Det er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:29

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til udlændingepolitikken, for den er jo mildest talt ude af kontrol, indvandringen er ude af kontrol. Hvis man kigger på befolkningstilvæksten inden for de seneste år, er den jo steget i Danmark med ca. 115.000 personer. Ud af de mange personer var det kun 15.000, der havde dansk oprindelse. De resterende 100.000 var indvandrere og efterkommere. Det sætter jo mildest talt sit præg på det danske samfund nu og i mange år frem. Det betyder også, at vi ikke har råd til den velfærd, vi gerne vil have råd til, fordi mange af dem, der kommer ind, skal på offentlig forsørgelse.

Her er mange delområder, men jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt mere præcist ind til tallene på asylområdet. Der kan vi se, at flere og flere får en opholdstilladelse, og vi ved erfaringsmæssigt, at det er her, vi har nogle af de største udfordringer integrationsmæssigt, kulturelt og ikke mindst økonomisk. Hvad vil regeringen gøre for at bremse den massive tilgang i antallet af folk, der får en opholdstilladelse på asylområdet?

Kl. 11:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:30

Maja Panduro (S):

Det, regeringen gør, er bl.a. at yde et aktivt bidrag i Syrien. Udviklingen, vi ser på asylområdet, skyldes jo og kan forklares med den helt frygtelige situation, vi ser i Syrien, hvor små børn spiser græs for at overleve, hvor familier bliver væk fra hinanden, og hvor ganske mange mennesker bliver slået ihjel eller lever under frygtelige forhold. Jeg vil sige til hr. Martin Henriksen, at jeg faktisk ikke synes, det er klædeligt at prøve på at slå politisk plad på det og gøre det til et økonomisk spørgsmål.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:31

Martin Henriksen (DF):

Det er vel lidt vildt at sige, at fordi man fremhæver, at mange flere får en opholdstilladelse på asylområdet, så skulle det være at slå politisk plad. Det er vel at forholde sig til nogle reelle problemer. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der altså også var krig og ufred i verden, dengang Dansk Folkeparti var støtteparti for den tidligere borgerlige regering, så det er jo ikke en nyhed som sådan.

Det er rigtigt, at der er en meget, meget ubehagelig konflikt og krig i Syrien, og vi vil gerne fra Dansk Folkepartis side diskutere, hvordan vi kan blive bedre til at hjælpe folk i nørområdet – regeringen kan jo indkalde til forhandlinger om det – der kan man i øvrigt hjælpe flere for færre penge, hvis det er det, man ønsker.

Det, jeg beder ordføreren om at forholde sig til, er, at vi ved, at mange af dem, der kommer til Danmark via asylsystemet, er rigtig svære at integrere. Vi kan se, at de bliver her permanent. Regeringen

har i øvrigt også gjort det nemmere for flygtninge at få permanent opholdstilladelse, selv om de kun bør være her midlertidigt. Det nytter ikke noget, at ordføreren ryster på hovedet, for det er rigtigt. Det kan man bare slå op, og så kan man faktisk tjekke det, hvis man ønsker det. Ordføreren bliver nødt til at svare på: Har man nogen konkrete initiativer til at begrænse den massive tilstrømning, der kommer til Danmark, og det store antal, der får en opholdstilladelse på asylområdet, eller vil man bare lade det være og lade det sejle, som man gør nu?

Kl. 11:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:32

Maja Panduro (S):

Jamen så kan jeg jo gentage, at vi yder en aktiv indsats i Syrien, og det synes jeg vi skal fortsætte med. Jeg synes bare, man skal lade være med at prøve på at slå indenrigspolitisk plad på, at der er krig og nogle meget, meget frygtelige forhold i et andet land, nemlig i Syrien.

Sandheden er jo, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, at vi ikke har ændret et komma i asylpolitikken. Asylreglerne er præcis de samme, som de var, dengang vi havde en borgerlig regering, som Dansk Folkeparti støttede. Og det kunne da være interessant at høre, hvad det er for nogle yderligere stramminger, Dansk Folkeparti ønsker, og om det er noget, Dansk Folkeparti har opbakning til i resten af den borgerlige blok.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Så er det en ny ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Tak til statsministeren for redegørelsen. Jeg vil allerførst sige, at for os i Dansk Folkeparti er tingene ikke sort-hvide. Det er ikke sådan, at fordi vi er et oppositionsparti herinde og ikke har støttet den nuværende regering, holder vi taler her i Folketinget om, at alt er sort, alt er negativt, alt er noget skidt.

Vi synes, det er vigtigt, at man også i en afslutningsdebat som den her kan fremhæve, at der er mange ting i Danmark, der faktisk fungerer rigtig godt. Vi har en masse hårdtarbejdende mennesker, f.eks. offentligt ansatte, som hver eneste dag møder på arbejde og gør en stor indsats til gavn for andre danskere. Vi har på sygehusene en masse mennesker, der bliver behandlet for lidelser og har en god oplevelse ved at blive hjulpet godt af et velfungerende sygehusvæsen. Vi har børnehaver, hvor danskere afleverer børnene om morgenen for bagefter travlt at tage på arbejde i forvisning om, at deres børn faktisk får en god behandling på den her offentlige institution. Vi har vores skoler, hvor der er mange, der bliver undervist og er glade for det, og hvor man jo i øvrigt har en stor diskussion netop nu om, hvordan skolen skal fungere efter sommer på grund af folkeskolereformen.

Vi har en masse ting, der fungerer, og det er godt, og derfor ser vi ikke tingene som sort-hvide, derfor ser vi tingene meget mere nuanceret, derfor vil vi også bruge afslutningsdebatten på lige at bruge de her par minutter på at fremhæve, at der faktisk er mange ting, vi kan glæde os over.

Når vi så kigger tilbage på det folketingsår, der er gået, kan vi se, at der er nogle emner, der bare falder mere i øjnene end andre. Der er europaparlamentsvalget den 25. maj, hvor danskerne jo stemte, og hvor man vel nok kan sige, at der var en skepsis, der bredte sig ikke

bare i Danmark, men over det meste af Europa. Man kan vel sige det på den måde, at de partier, der vil mere Europa, de, der vil have Danmark knyttet tættere til det europæiske projekt, tabte valget. Man kan vel sige, at de partier, der argumenterede for, at vi skal have mindre EU, mere Danmark og større selvbestemmelsesret, vandt valget.

Hvad er så statsministerens svar på det? Det er, at der skal føres en uændret EU-politik; det er, at Danmark skal være så tæt på kernen i EU som muligt. Hun sagde endda i sin tale i dag, at regeringen derfor arbejder på at være så tæt på kernen i EU som muligt. Er det virkelig svaret til de danskere, som den 25. maj udtrykte deres skepsis? Er det svaret til de befolkninger i Europa, i det europæiske samarbejde, som siger, at man ønsker at bevare nationalstaternes særkende og selvbestemmelsesret?

Man kunne forledes til at tro, at det, der er tale om fra statsministerens side, er en kold vurdering af, at det måske alligevel tjener jobansøgningen bedst. Vi må jo se og vurdere, hvad der sker. Men sagen er i hvert fald, at man i store dele af det europæiske samarbejde diskuterer mulighederne for, at statsministeren bruger sin EU-politik i et forsøg på at fremme sine karrieremuligheder og komme et andet sted hen og få et andet job end jobbet som statsminister i Danmark. Jeg synes jo, det kunne være velgørende, hvis statsministeren, som jo kommer herop senere i debatten, siger et par ord om lige præcis det her og også fortæller den danske befolkning, om hun i virkeligheden bruger EU-politikken på den her måde til at fremme sine egne muligheder for at blive noget andet i EU.

Vi vil nemlig selv bestemme vores velfærdspolitik i Danmark. Vi vil også respektere de andre landes ret til at bestemme selv over deres velfærdsindretning, eksempelvis deres offentlige sektor. Derfor skal EU ikke bestemme, hvem vi skal udbetale børnecheck til. Det er jo en debat, der har fyldt ganske meget det forgangne folketingsår. Vi mener heller ikke, at der er nogle andre, der skal fortælle os, hvem vi skal udbetale SU til. Det var jo noget, som vi for godt et års tid siden var enige om i Folketinget skulle være sådan, men når EU-Domstolen så kommer med en vurdering af, at tingene skal være anderledes, retter regeringen ind, og så er det EU, der får lov til at bestemme farten. Det synes vi ikke er godt. Vi synes, at vi i Danmark skal kunne fastsætte regler om de ting, og derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at det svar, der er på befolkningens skepsis, der blev udtrykt den 25. maj både i Danmark og i andre lande, selvfølgelig er, at man anerkender, at vi skal have mindre EU og mere Danmark, og der skal føres en politik, der sikrer det.

Kl. 11:38

Et andet område, der falder i øjnene, når vi kigger tilbage på året, der er gået, er selvfølgelig indvandringspolitikken, som jo på det nærmeste er kommet ud af kontrol med regeringens lempelser i udlændingepolitikken. Både for 2012 og 2013 har vi nu tallene for, hvordan det er gået. Vi kan se, at i begge år er der slået rekord i forhold til 2002, der var det første år, efter at Dansk Folkeparti fik mere direkte indflydelse på tingene. Der er slået rekord i antallet af asylansøgere, og vi kan se, at det også betyder noget for antallet af familiesammenføringer, der er steget stærkt, og vi kan se, at det medfører markant større udfordringer for det danske samfund.

En ting er de kulturelle ting, som selvfølgelig kan give en udfordring med, om vi kan få integreret de mennesker, der kommer, men noget andet er også de vurderinger, der er af økonomien. I foråret fik vi en rapport fra Rockwool Fonden, som jo sagde, at vurderingen fra deres side er, at vi i år har en belastning af de offentlige finanser på 16,6 mia. kr. som følge af ikkevestlig indvandring. De har en vurdering, der siger, at kommer der 5.000 flere ikkevestlige indvandrere til Danmark, har det en pris for de offentlige finanser på 2,1 mia. kr. Så der er altså en snæver sammenhæng mellem, hvilken indvandringspolitik man fører, hvilke integrationsudfordringer vi får, og hvilke træk der er på de offentlige finanser.

Det har været nævnt nogle gange allerede heroppefra, at når man kun kan bruge pengene en gang, er det klart, at når man har brugt pengene et sted, er de der ikke til de ældre eller til vores sygehuse, eller hvad man ellers kunne tænke sig at bruge flere penge på. Samtidig har regeringen øget udviklingsbistanden, som gør, at der også her er et større træk og en begrænsning af, hvad man ellers kan bruge penge på.

Måske er det i virkeligheden en af grundene til, at når vi måler regeringen på de ting, der rent faktisk er sket de sidste par år, ser vi, som Politiken skriver i dag på baggrund af et svar fra Finansministeriet til Finansudvalget, at der er kommet 17.000 færre i det, de kalder den borgernære afdeling, altså der, hvor man for alvor hjælper vores ældre, der, hvor man for alvor hjælper vores udsatte osv. Det er måske, fordi pengene kun kan bruges en gang, og når man bruger flere penge et sted, er der færre penge, end man egentlig havde tænkt, at bruge et andet sted, og så bliver der færre til at hjælpe de danskere, der er i nød, de danskere, der har behov for hjælp af en velfungerende offentlig sektor.

Der har også tidligere været kritik af, at der bliver ansat flere til at administrere, der bliver ansat flere i staten, mens man skærer ned ude i kommunerne. Og man kan vel godt sige uden at tage munden for fuld, at med de aftaler, der er lavet for næste år for regioner og kommuner og altså er afgørende for sygehusenes og kommunernes muligheder for at hjælpe ældre osv., er det i hvert fald smalhals. Jeg tror også, det var det, man kunne høre på den socialdemokratiske ordfører heroppefra for et øjeblik siden.

For os er det vigtigt, at vi får fremgang i økonomien. Vi er glade for de små fremskridt, der er. Der er jo en del af vores virksomheder, der bliver trukket frem af bedre eksportmuligheder og specielt bedre eksportmuligheder i vores nærområder. Det er meget positivt. Vi synes jo alle sammen, tror jeg, at det går for langsomt, og derfor er det også fint, at der er forhandlinger også efter dagen i dag om vækstplan og beskæftigelsessystemet. De forhandlinger deltager vi meget gerne i, men der en ting, vi har sagt til regeringen, og som jeg også vil nævne i dag.

Det er, at vi blive nødt til at have fokus på sådan noget som vores energiomkostninger. Regeringen har lagt et beskedent forslag frem, men i virkeligheden kan man jo i dag se i en anden af de store aviser, nemlig Jyllands-Posten, at stigningerne i energifgifterne er ganske store og i hvert fald er meget større end det, vi havde forestillet os, da vi i fællesskab for et par år siden lavede energiaftalen. Det er derfor, at vi sammen med andre partier herinde har sagt til regeringen, at vi bliver nødt til at kigge på den energiaftale igen. Vi bliver nødt til at billiggøre energien for danskerne. Det er en del af at sikre Danmark fremadrettet i form af vækst og arbejdspladser.

Så har vi selvfølgelig også fokus på det paradoks, at vi har ledige danskere, samtidig med at vi får ganske mange østeuropæere til Danmark, som tager arbejde. Vi synes jo, det er meget bedre, at danskere, der er ledige, kommer i job, end at vi importerer yderligere arbejdskraft fra udlandet. Det er både af værdi for den enkelte dansker, som rent faktisk får et job i stedet for at være arbejdsløs, men det er jo også af værdi for statskassen, for de offentlige finanser, fordi vi så har en udgift mindre til understøttelse af den ene eller anden art og så har en skatteindtægt fra en lønindkomst i stedet for. Så det er godt for den enkelte, og det er godt for samfundsøkonomien, og det skal vi selvfølgelig have fokus på.

Som sagt er det en afslutningsdebat, men alligevel er det egentlig ikke rigtig en afslutning, for der ligger nogle forhandlinger foran og venter, som vi glæder os til at deltage i fra Dansk Folkepartis side. Vi håber, de ender i gode resultater til gavn for Danmark og til gavn for danskerne.

Kl. 11:43

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så går vi i gang med rækken af korte bemærkninger, og jeg læser lige op, så man ved, hvad man har at forholde sig til. Det er hr. Jonas Dahl, fru Camilla Hersom, hr. Peter Skaarup ... det sletter vi. Fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten træder ind i stedet for hr. Peter Skaarup, hr. Steen Gade, hr. Nikolaj Villumsen, fru Karin Gaardsted, fru Lisbeth Bech Poulsen, hr. Christian Juhl, fru Trine Bramsen, hr. Per Husted og fru Liv Holm Andersen.

Værsgo til hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti, som den første.

Kl. 11:44

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Det havde måske egentlig været meget godt, hvis hr. Peter Skaarup også havde haft ordet her om lidt, for jeg vil egentlig gerne spørge ind til noget, hr. Peter Skaarup, Dansk Folkepartis gruppeformand, udtalte den 19. april i år. Han udtalte: Vi lægger ikke stemmer til nulvækst.

Derfor er det simple spørgsmål til Dansk Folkepartis formand og ordfører her i dag, hr. Kristian Thulesen Dahl: Vil Dansk Folkeparti efter et valg lægge stemmer til nulvækst?

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vores økonomiske politik er jo ganske klar. Det er den samme, som vi gik til valg på i 2011. Når vi dengang var sammen med andre partier om at lave en plan med en beskeden realvækst i den offentlige sektor, var det, fordi vi mente, at det var det rigtige. Og at andre partier flytter sig i den økonomiske politik, er jo deres ansvar. Vi har ansvaret for den politik, som vi lægger frem, og som vi forfægter, og den er som sagt uændret, nemlig at vi mener, at der fremadrettet er behov for en realvækst i den offentlige økonomi i forhold til de udfordringer, vi står over for i form af flere ældre, flere udgifter på sygehusene osv., som vi ønsker skal kunne tackles.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:45

Jonas Dahl (SF):

Det var jo mange fine ord, uden at der rigtig blev svaret på spørgsmålet. For det interessante er jo, om hr. Kristian Thulesen Dahl ligesom sin gruppeformand, hr. Peter Skaarup, kan garantere, at Dansk Folkeparti ikke lægger stemmer til nulvækst efter et valg. Det er jo det, der er den interessante diskussion, og det var også den diskussion, vi havde med hr. Lars Løkke Rasmussen for lidt tid siden, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen nærmest begyndte at dele både topskattelettelse og alle mulige andre skattelettelse ud med rund hånd.

Man må alt andet lige forvente, at Dansk Folkeparti vil støtte – og det har de jo sagt – hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og det interessante er jo at vide, om Dansk Folkeparti vil lægge stemmer til nulvækst efter et valg.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi fortæller, hvad der er vores økonomiske politik, vi går til valg på den politik, og hvis vi overhovedet er i en situation, hvor vi får indflydelse efter et valg, skal vi selvfølgelig efterfølgende vurderes på, i hvilket omfang vi også er i stand til at få den politik gennemført.

Men vi kommer ikke til her under en afslutningsdebat, mens der sidder en SR-regering og med muligvis op til 1½ år til folketingsvalg, at fortælle, hvordan vi vil tackle situationen efter et folketingsvalg. Det giver efter mine bedste begreber ikke nogen mening, og hvorfor gør det ikke det? Fordi der lige skal en enkelt ting ind over, nemlig vælgerne. Hvis man vil respektere danskerne og respektere det valg, danskerne træffer på en folketingsvalgdag, så accepterer man også, at der her er nogle muligheder for danskerne, og så har de altså også noget at skulle have sagt, i forhold til hvilke partier de stemmer på. Og den opbakning, vi får fra danskerne, og hvordan Folketingets sammensætning i øvrigt bliver, er jo afgørende for, med hvilken kraft vi kan få gennemført den politik, vi går til valg på. Det er klart.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Maja Panduro, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 11:47

Maja Panduro (S):

Tak for det. Det er jo ikke helt irrelevant at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om hans parti kommer til at lægge stemmer til nulvækst; altså i virkeligheden et relativt simpelt spørgsmål, som man må kunne svare ja eller nej til. Så når Dansk Folkepartis gruppeformand tidligere har gjort det klart, at Dansk Folkeparti ikke vil lægge stemmer til en nulvækst, hvad kan vælgerne så egentlig regne med er Dansk Folkepartis politik? Vil man lægge stemmer til nulvækst – ja eller nej?

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har gjort det krystalklart, at vores økonomiske politik bygger på en realvækst, så den bygger ikke på nulvækst, men på en realvækst i den offentlige økonomi, fordi det vurderer vi er det rigtigste. Det vurderede vi før folketingsvalget i 2011, og det har vi vurderet siden. Vi har ikke skiftet holdning.

At Socialdemokratiet er gået fra at love danskerne en realvækst i den offentlige sektor – nu er det her lidt teknisk – på 1,4 pct. og altså markant mere end det, man leverer nu og specielt jo i de seneste par år, hvor der er blevet færre ansatte ude i kommunerne til at hjælpe de ældre og hjælpe andre borgere, er jo Socialdemokratiets sag. De kan jo ligesom andre partier vælge at skifte økonomisk politik. Den økonomiske politik, som Dansk Folkeparti står for, er den samme, som vi sidste gang gik til valg på, og det mener vi er den rigtige økonomiske politik, eller stod vi jo ikke for den.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Kl. 11:48

Maja Panduro (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl vil jo ikke garantere, at han ikke kommer til at lægge stemmer til nulvækst. Han kan jo bare give den garanti eller sige, hvis der er et eller andet minimum for, hvor lille en vækst

hr. Kristian Thulesen Dahl vil acceptere af den statsministerkandidat, han peger på. Det kunne egentlig være interessant at høre. Er der et minimum for, hvilken vækst man vil acceptere, eller vil man stadig bare fuldstændig betingelsesløst pege på hr. Lars Løkke Rasmussen og den nulvækst, som han jo selv stiller som et ultimativt krav?

Kl. 11:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen nu ved jeg godt, at jeg jo taler med en repræsentant for et parti, som gjorde sig i garantier til danskerne før sidste valg, og som sagde, at hvis S og SF fik regeringsmagten var der nogle ganske bestemte ting, der ville blive gennemført. Det har man så ikke kunnet gennemføre efter valget. Der er forskellige forklaringer på det, og man vil måske egentlig heller ikke det, man gik til valg på sidste gang osv., og det har man så døjet lidt med.

Vi går jo ikke i den fælde, at vi før valget siger, at uanset hvordan danskerne stemmer, så garanterer vi en masse ting. Vi går til valg på vores politik, og det er danskerne, der gennem deres opbakning til Dansk Folkeparti – altså hvor stor opbakning, man vil give Dansk Folkeparti – afgør, med hvilken vægt vi taler herinde og dermed, hvor meget af vores politik vi kan få igennem. Det er den tilgang, vi har til det. Den tror jeg sådan set at danskerne i meget vid udstrækning forstår, og det håber jeg også at fru Maja Panduro gør.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Camilla Hersom, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 11:50

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Det er jo vældig interessant at høre, for Dansk Folkepartis egen gruppeformand, hr. Peter Skaarup, har jo netop sagt, at Dansk Folkeparti ikke kommer til at lægge stemmer til nulvækst. Derfor er det jo interessant for os her i salen og for borgerne at høre, hvad DF's politik egentlig er. Jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke vil garantere, at det bliver sådan. Hr. Thulesen Dahl vil ikke give nogen garanti for, at det ikke netop er det, der kommer til at ske, altså at en stemme på Dansk Folkeparti er en stemme for nulvækst.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg tror, hr. Peter Skaarup får fuldstændig ret – det er jeg ret overbevist om – i den virkelige verden. Det, jeg bare forsøger at sige, er, at når man i politik fra Socialdemokratiets side – i mindre grad fra De Radikales side, for de gik til valg på noget andet – begynder at bruge det der ord garanti over for danskerne, så tror jeg bare, man skal være lidt varsom. Så tror jeg bare, man må anerkende, at der altså også lige er nogle danskere, der kommer ind over først og skal vælge, med hvilken vægt vi taler her i Folketinget. Der er søreme da forskel på, om man er et parti, der sidder med 4 mandater, eller man er et parti, der sidder med 22. Altså, der er forskel på, hvad man indgår i af flertal. Der er forskel på, om andre partier er forhandlingsvillige eller sætter sig fornærmede tilbage efter et valg – uanset om det er den ene eller den anden – og føler, at de har tabt valget, og har armene over kors og ikke vil være med. Der er jo stor forskel på mulighederne for at få gennemført sin politik.

Vi skal selvfølgelig vurderes af danskerne dels på den politik, vi har, dels efterfølgende på vores måde at prøve at få den gennemført på. Det er jo klart. Det skal danskerne vurdere.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Camilla Hersom.

Kl. 11:51

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes da, det er klogt at lade være med at udstede garantier. Men så hører jeg det jo også sådan, at Dansk Folkepartis leder ikke vil udelukke, at en stemme på Dansk Folkeparti kan komme til at være en stemme for nulvækst, fordi det er det, man i sidste instans kan komme til at lægge stemme til, fordi Dansk Folkeparti ikke vil garantere, at de ikke vil gøre det modsatte.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi tror ikke på, vi kommer til at lægge stemmer til nulvækst. Altså, det, jeg sagde før om det, hr. Peter Skaarup sagde, var, at det tror jeg han har ret i.

Så er det spørgsmålet, om man på forhånd vil udstikke en bestemt *garanti* for, hvordan man gør tingene. Er det et misbrugt ord i dansk politik? Ja, det er det vistnok. Hvis man spurgte vælgerne før sidste valg: Tror I, Socialdemokratiet er kommet med en garanti imod noget, der ligner nulvækst, hvis de får magten? så tror jeg, at danskerne ville sige: Ja, det har de udstukket en garanti imod. Har de så gennemført noget, der ligner nulvækst eller endda minusvækst, i forhold til de 17.000 ansatte ude i kommunerne, som Politiken skriver om i dag? Ja, det har de så.

Det viser bare, at man bliver nødt til at acceptere, at danskerne bestemmer, gudskelov for det, sådan er det i et demokrati. På en valgdag bestemmer de, med hvilken vægt vi taler. Det, de ikke skal være i tvivl om, er, hvad det er for en økonomisk politik, vi forfægter. Og det skal vi selvfølgelig nok sørge for at danskerne er bekendt med op mod en valgdag, som jo sandsynligvis ligger – ja, det ved jeg ikke, det kan være, der er nyt under solen – i hvert fald op til 1½ år ude i fremtiden.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti kritiserer den siddende regering, fordi der er blevet 17.000 færre stillinger i den borgernære velfærd i kommunerne. Dét kan jeg godt forstå, det er der i den grad grund til at kritisere den siddende regering for. Og hr. Kristian Thulesen Dahl kritiserer den siddende regering for ikke at ville gøre nok for de ledige. Man kan sige, det er en smule hyklerisk, eftersom det jo var hr. Kristian Thulesen Dahl, der fandt på at forringe dagpengesystemet, men nuvel, all right, man kan blive klogere – der er grund til at kritisere regeringen. Hr. Kristian Thulesen Dahl kritiserer den siddende regering for ikke at ville gøre nok for at bekæmpe den sociale dumping – jeg er enig.

Det, jeg så bare ikke forstår, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, er, hvordan det kan give mening for Dansk Folkeparti at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, for hr. Lars Løkke Rasmussen vil skære endnu mere i velfærden. Hr. Lars Løkke Rasmussen er tilsyneladende fløjtende ligeglad med social dumping; hr. Lars Løkke Rasmussen ville ikke engang lægge stemmer til den midlertidige løsning, der blev skabt for de mennesker,

der stod til at falde ud af dagpengesystemet. Hvordan kan det give mening, vil jeg spørge hr. Thulesen Dahl, at kritisere regeringen for ikke at gøre nok for velfærden, ikke at gøre nok for de ledige, ikke at gøre nok mod social dumping og så samtidig pege på en statsministerkandidat, som vil gøre det hele endnu ringere?

Kl. 11:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vores ansvar og mit ansvar er jo at placere Dansk Folkeparti der, hvor vi er overbevist om vi får mest politisk indflydelse, hvor vi får flest ting igennem. Så enkelt er det. Jeg husker, at vi før sidste valg lavede en aftale om forstærket kontrol ved vores grænser, eksempelvis grænsekontrol. Noget af det, den nuværende statsminister gjorde, da hun fik magten, var at rive den aftale i stykker og sige, at den ikke skulle gennemføres. Det er noget, der er vigtigt for Dansk Folkeparti, og det er i hvert fald noget, den siddende regering ikke er lydhøre over for.

Med hensyn til de ting, jeg nævnte i mit indlæg om sammenhængen mellem indvandring til Danmark og de økonomiske udfordringer og også de kulturelle udfordringer, vil jeg sige, at vi skriver rekord i antallet af asylansøgere f.eks. i 2012 og 2013, nemlig de år efter, der kom et regeringsskifte. Der er kommet mindre styr på de ting, der er større udfordringer at løse. Så jeg kan også nævne nogle ting for fru Johanne Schmidt-Nielsen, som er vigtige for Dansk Folkeparti, og som er medvirkende til, at vi håber, der kommer et regeringsskifte efter næste valg, hvor Dansk Folkeparti får større indflydelse på at løse de her udfordringer for det danske samfund.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:55

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævner udlændingepolitikken, hr. Kristian Thulesen Dahl nævner grænsebommene, og det er vel i og for sig klar besked. For jeg spørger til, hvordan det giver mening for Dansk Folkeparti at pege på en statsministerkandidat, som vil skære mere på velfærden, som er ligeglad med social dumping, som er ligeglad med de mange mennesker, der står til at falde ud af dagpengesystemet, eller som er faldet ud. Og hr. Kristian Thulesen Dahl svarer: Arh, men til gengæld kan jeg få nogle grænsebomme igennem. Jeg kan få nogle grænsebomme igennem med hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister.

I virkeligheden har jeg ikke noget spørgsmål, for det var ærlig besked fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Når det kommer til stykket, er alle de der flotte ord om velfærd og om et ordentligt sikkerhedssystem, sikkerhedsnet, om ordentlige dagpenge, om at bekæmpe social dumping, tilsyneladende ligegyldige. Man har det helt okay med at pege på en statsministerkandidat, som vil forringe velfærden markant mere end den siddende regering, så længe man kan få en grænsebom igennem. Det er klar besked fra hr. Kristian Thulesen Dahl, tak for det.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg tror, at nogle af de danskere, der sad og lyttede her, måske stod af undervejs. Fru Johanne Schmidt-Nielsen spørger mig, om jeg kan pege på steder, hvor der er en enighed, og det gør jeg. Er der steder, hvor der er uenigheder? Ja, det er der. Har Dansk Folkeparti opgivet sin kamp for at få vores politik gennemført der, hvor der er uenigheder? Nej, det har vi ikke – det har vi ikke. Vi appellerer selvfølgelig til danskerne om at give Dansk Folkeparti så stærk en situation efter et folketingsvalg, at vi kan få en stor del af vores politik gennemført, også i forhold til den økonomiske politik.

I sidste valgkamp var vi i clinch med nogle, der sagde, at den økonomiske politik, vi stod for, var smalhals for den offentlige sektor, at det var virkelig sådan nedskæringspolitik. Det må på en eller anden måde være en rigtig, rigtig god økonomisk udvikling for den offentlige sektor med en realvækst på det, vi altså kalder 0,8 – sådan må det jo være. Men det er faktisk ikke så mange år siden, at de partier, som jeg håber kan få et flertal efter et folketingsvalg, var enige om den økonomiske politik – i hvert fald Venstre og Konservative var enige med Dansk Folkeparti i, at der skulle være plads til sådan en beskedne realvækst i den offentlige sektor for at håndtere udfordringerne.

Kl. 11:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og så er det snart frokost. Men først hr. Steen Gade, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:58

Steen Gade (SF):

Tak. Det er jo åbenlyst, at vi ikke kan få et klart svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Men derfor vil jeg oplæse en meget klar markering fra hr. Peter Skaarup i Information den 20. april, hvor han udtaler: »Vi lægger ikke stemmer til nulvækst«. Jeg vil sige til Dansk Folkepartis formand og ordfører, at det her ikke handler om at give garantier, men om, hvad man prioriterer. Hvad er vigtigt? Og der kan jeg forstå på svaret, der blev givet lige før, at det er noget med grænsebomme. Men er det ikke vigtigt, om der skal være nulvækst i den offentlige sektor, hvor mange ansatte der skal være, og om der skal være ordentlig velfærd? Er det ikke vigtigt? Det er da i hvert fald sådan, at der er mange, der i de her år tror på Dansk Folkepartis sociale samvittighed, og derfor synes jeg da vi har brug for at få et helt klart svar.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men lige præcis til det konkrete eksempel har jeg jo sagt, at jeg synes, det var usædvanlig klogt, hvad hr. Peter Skaarup sagde, så det har jeg sådan set svaret på. Og det er jo sådan, at for os er der mange ting i vores politik, der er vigtige. Ja, det er vigtigt, at vi får en forstærket grænsekontrol. Ja, det er vigtigt, at vi får bekæmpet kriminalitet mere. Ja, det er vigtigt, at forbrydere mærker en hårdere straf. Altså, der er mange ting, der er vigtige for os.

Men den økonomiske politik er jo også vigtig, og når man hører, hvad der bliver sagt, og så i dag læser en artikel i dagens udgave af Politiken, hvor der står, at 17.000 par varme hænder er forsvundet på 2 år – 2 år, hvor SR-regeringen har siddet ved magten – så får det sådan et mærkelig skær med den filosofen over, hvad der sker om måske halvandet år, når der har været folketingsvalg og der måske så er nogle andre partier, der sidder med flertallet. Man kan bare disku-

tere, hvad der er sket de sidste 2 år under SR-regeringen. Og der er åbenbart skåret ned ude i kommunerne på de mennesker, der kan hjælpe vores ældre og kan hjælpe vores udsatte.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Steen Gade.

Kl. 12:00

Steen Gade (SF):

Nu vil jeg ikke sige, som man tit siger her i salen, at der ikke rigtig bliver svaret på spørgsmålet. Så lad mig sige, at jeg synes, det var en elegant svaren udenom og et forsøg på at rejse en anden diskussion.

Det, som er Dansk Folkepartis hovedproblem fra nu af og til det valg, som vi ikke ved hvornår kommer, er vel at få forklaret, om man er den sociale samvittighed, som mange mennesker i de her år tror Dansk Folkeparti er. Og der er det da vigtigt, om Dansk Folkeparti i virkeligheden går ind for en politik, der vil betyde, at der i 2020 er 33.000 færre offentligt ansatte og dermed ringere velfærd. Der må vil på et eller andet tidspunkt – sandsynligvis ikke i dag – blive givet et klart svar fra Dansk Folkepartis formand.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 12:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det klare svar er, at vi ikke går ind for nulvækst. Det klare svar er, at den økonomiske politik, vi gik til valg på ved sidste valg, mener vi stadig væk er den rigtige, nemlig at der er plads til en beskeden realvækst i den offentlige sektor. Så det er jo det klare svar. Det, man så gerne vil have mig til, er selvfølgelig at sige noget om, hvad Dansk Folkeparti mon vil i hvilken situation og under forskellige forudsætninger efter et valg og ud fra, hvilket flertal danskerne vil sætte sammen om måske et år. Der vil jeg bare sige, at det jo er et af de svar, man ikke får under en afslutningsdebat som i dag. I dag står vi til ansvar for danskerne og lægger vores politik frem. Og så overlader vi selvfølgelig til den danske vælgerbefolkning at finde ud af, hvordan de vil sammensætte Folketinget, og så ved vi, hvad vi har at gøre godt med. Jo stærkere Dansk Folkeparti bliver ved et folketingsvalg, jo flere ting – også i vores økonomiske politik – kan vi selvfølgelig få igennem.

Kl. 12:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden:

Så genoptager vi afslutningsdebatten.

Der er vi i gang med korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti. Og den første, der er noteret her efter pausen, er fru Liv Holm Andersen. Værsgo.

Kl. 13:00

Liv Holm Andersen (RV):

Mange tak for det. Jeg vil sådan set gerne gå videre til et lidt nyt emne. Dansk Folkeparti skriver i sit arbejdsprogram:

»I straffesager bør sigtedes advokat være berettiget til at foretage selvstændig efterforskning og selvstændige afhøringer og kunne kræve tiltale rejst mod personer, som politi og anklagemyndighed har overset. Sådanne alternative efterforskninger skal tildeles tilstrækkelige økonomiske ressourcer.«

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl kan oplyse os om, hvor mange ressourcer der skal stilles til rådighed til de her alternative efterforskninger.

Kl. 13:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det har vi ikke taget stilling til. Vi har det ønske, at man får øget mulighederne for den type efterforskning. Men det er klart, at skal det udmøntes i et konkret tiltag, kræver det selvfølgelig en del arbejde. Sådan er det jo ofte med punkter i et arbejdsprogram, at man angiver nogle ting, man gerne vil gå efter, men også anerkender, at et arbejdsprogram jo ikke er det fuldstændige grundlag at træffe en politisk beslutning på baggrund af.

Kl. 13:01

Formanden:

Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 13:01

Liv Holm Andersen (RV):

Men nu ved vi jo, at Dansk Folkeparti allerede har brugt i størrelsesordenen 50 mia. kr. på retsområdet. Jeg kan så oplyse hr. Kristian Thulesen Dahl om, at hvis blot halvdelen af de sigtede vælger at lade deres egen advokat stå for den her type alternativ efterforskning i 20 timer, vil det ifølge Justitsministeriet i hvert fald koste statskassen i omegnen af 2,8 mia. kr. om årligt. Jeg vil bare høre, om det er i den størrelsesorden, Dansk Folkeparti forestiller sig at man afsætter ressourcer til alternative efterforskninger.

Kl. 13:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej. Det er ikke et forslag, vi har klar til fremsættelse i Folketinget. Det er klart, at skal vi det, skal man jo ind og lave nogle afgrænsninger og så finde ud af, hvor langt man vil gå, også i forhold til hvor mange ressourcer man kan bruge på det.

Det er ligesom med en række af de andre ting, som forskellige her i Folketingssalen har interesseret sig for – og det synes jeg er fint – at man beder om at få nogle ting beregnet i virkeligheden med nogle forudsætninger, som vi ikke har lagt til grund. Derfor når man selvfølgelig også frem til nogle andre beløb, end vi ville nå frem til, hvis vi lavede det til et forslag, der blev fremsat her i Folketingssalen.

Kl. 13:02

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:02

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg vil gerne tale om forholdene for vores ældre. Sidste år lykkedes det Enhedslisten at få sikret en milliard til de ældre på finansloven. Det var slet ikke nok til at dække de nedskæringer, der desværre har været, og jeg deler også kritikken af, at det er proble-

matisk, at der ikke er blevet genoprettet på ældreområdet under den her regering.

Men jeg er meget bekymret for konsekvenserne for vores ældre, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen og hans nulvækst kommer tilbage i statsministersædet. Det, jeg frygter, er, at der bliver færre hænder til at tage sig af de ældre danskere, som har bygget vores velfærdssamfund, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen kommer tilbage på statsministerposten. Deler Dansk Folkeparti ikke den bekymring? Er Dansk Folkeparti ikke bekymret for konsekvenserne for de ældre, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen igen bliver statsminister?

Kl. 13:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der var sådan set lidt flere ting i det, der blev sagt, men i forhold til ældrepolitikken og ældreområdet er det, tror jeg, velkendt for de fleste, at Dansk Folkeparti ønsker, at vi skal yde en ordentlig service og hjælp til vores ældre medborgere, altså de ældre, der ikke kan klare sig selv. Det er helt afgørende i et velfærdssamfund, at vi gør det. Og derfor vil jeg også gerne sige, at jeg synes, det var en rigtig prioritering, da man sidste efterår satte fokus på ældreområdet som en af de helt afgørende ting i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, og vi har også efterfølgende rost, at der blev afsat flere penge. Det var ikke noget, regeringen fandt på, hverken i deres finanslovsoplæg eller i statsministerens åbningstale tilbage sidste oktober for den sags skyld; det var noget, der blev presset igennem ved forhandlingsbordet bl.a. af Enhedslisten, og det synes jeg var rigtig godt.

Nu handler det jo så om, om de penge bliver brugt rigtigt, og om vi har sikkerhed for, at de bliver til flere hænder, for som Politiken altså kan skrive i dag, er der kommet færre såkaldte varme hænder – altså hænder, der kan hjælpe bl.a. de ældre – ude i kommunerne, og derfor viser det jo også, at der faktisk har været behov for, at der blev sat yderligere ressourcer af, og det er en politik, vi i Dansk Folkeparti synes er rigtig.

Kl. 13:04

Formanden:
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:04

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for rosen fra Dansk Folkeparti. Der er ingen tvivl om, at Enhedslisten går rigtig meget op i forholdene for de ældre. Det, som jeg spørger til, er, hvad konsekvenserne for de ældre bliver, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen igen bliver statsminister. Det er der, hvor jeg efterlyser om Dansk Folkeparti har tænkt over, hvad konsekvensen for vores ældre medborgere bliver, de ældre medborgere, som allerede i dag mangler varme hænder til at tage sig af dem.

Har Dansk Folkeparti slet ikke tænkt over, hvad konsekvensen af hr. Lars Løkke Rasmussens nulvækst bliver for de ældre danskere i Danmark?

Kl. 13:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:05

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo – altså, man kan sige, at det har vi jo tænkt på, før hr. Lars Løkke Rasmussen tænkte på nulvækst. Vi lavede jo før sidste folketingsvalg en plan for, hvordan den offentlige økonomi efter vores opfattelse skulle se ud frem til 2020. Den lagde vi jo frem for den danske

befolkning og for Folketinget og for alle, der interesserede sig lidt for det og ville læse om det. Så kunne man se der, hvad der skulle til, set med Dansk Folkepartis briller. Vi har så ikke forladt den kurs, vi har stadig væk den kurs, så det fortæller selvfølgelig noget om, hvad vi synes er den rigtige økonomiske politik til at sikre bl.a. vores ældre og til at sikre vores sygehuse og de ressourcer, der skal til osv.

Jeg har jo også tidligere under den her debat understreget, at det synes vi stadig væk er den rigtige økonomiske politik, og derfor har vi holdt fast, også selv om andre partier har forladt den økonomiske politik, som vi dengang var fælles om.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Jeppe Bruus for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Jeppe Bruus (S):

Tak. Jeg vil gerne vende tilbage til det forslag, I har fra Dansk Folkepartis side i jeres arbejdsprogram, om, at sigtedes advokater skal være berettiget til at foretage en selvstændig efterforskning. Nu gav hr. Kristian Thulesen Dahl et svar lige før, som jeg synes var lidt vævende. Skal jeg bare forstå det sådan, at bandemedlemmer og rockere og andre altså skal have penge af staten til at gennemføre deres egen efterforskning?

Kl. 13:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som jeg sagde før, har vi ikke lavet et konkret forslag. Når vi gør det, vil vi selvfølgelig skulle afgrænse, hvor det skal gælde og under hvilke vilkår, og hvad den økonomiske ramme, der er for sådan noget, vil være. Det er jo først på det tidspunkt, at vi kommer det nærmere. Sådan er det jo, når man kigger på partiets arbejdsprogrammer. Så er det ikke udtryk for ting, som man nødvendigvis med det samme kan fremsætte forslag om i Folketingssalen, men jo ting, man gerne vil arbejde i retning af. Men det er klart, at det, når det så skal komme som et forslag i Folketinget, selvfølgelig skal konkretiseres.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 13:07

Jeppe Bruus (S):

Jeg synes, at man bliver forvirret på et højere plan. Der bliver sagt, at sådan er det jo med partiets arbejdsprogrammer. Det vil sige, at sådan er det for Dansk Folkeparti, nemlig at I kan foreslå hvad som helst. Tidligere har vi jo dokumenteret, at I har foreslået ting for 155 mia. kr. Det er åbenbart sådan normal praksis hos Dansk Folkeparti. Jeg tror, at Dansk Folkeparti der adskiller sig lidt fra andre ansvarlige partier, der sådan set anviser finansiering til de forslag, de har.

Vi har jo bedt Justitsministeriet om at regne lidt på det her forslag om at give rockere og bandemedlemmer ret til at lave deres egen efterforskning for statens midler. Man har estimeret, at det vil koste mellem 2,8 og 8,4 mia. kr. Det kunne jo være rart, hvis Dansk Folkeparti kunne hjælpe os lidt med at konkretisere, hvad det koster.

Hvem er det, der skal have de rettigheder? Skal det være alle bandemedlemmer og alle rockere, eller er det bare endnu et i rækken af forslag fra Dansk Folkepartis side om ting, som man kan ønske sig, og som man så efterfølgende kan konkretisere? Hvis ikke det er sådan, eksisterer der så en anden virkelighed for Dansk Folkeparti, end

der gør for alle mulige andre økonomisk ansvarlige partier, der sådan set ønsker at tage ansvar for det her land?

Kl. 13:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det overlader vi trygt til danskerne at vurdere i forhold til de politiske partier. Det, der er sagen, er jo, i hvilken takt man kan få gennemført de politiske ønsker, man har. Det er selvfølgelig i den takt, man kan finde finansiering og penge til det. Jeg nævnte tidligere under debatten, at Rockwool Fonden har beregnet – det er deres vurdering – at hver gang der kommer 5.000 ikkevestlige indvandrere til Danmark, belaster det de offentlige finanser med 2,1 mia. kr. De vurderer, at vi i år har en belastning af de offentlige finanser i forhold til ikkevestlig indvandring på 16,6 mia. kr. Det er klart, at når vi ønsker at føre en politik, hvor der er færre, der kommer til Danmark og på den måde belaster de offentlige finanser, så frigør det jo nogle penge, efterhånden som det kan blive gennemført, og dem kan vi så bruge på andre ting.

Men vi kan jo selvfølgelig ikke sige, at det gennemfører vi så bare lige i næste uge, for vi har ikke, tror jeg, fået flertallet i Folketinget til at gøre de ting på indvandringsområdet, der er nødvendige for at frigøre de penge. Så det er bare for at sige, at sådan hænger tingene selvfølgelig sammen. Det tror jeg danskerne forstår, og det tror jeg egentlig også Socialdemokraterne forstår efter det, de var udsat for efter sidste valg, hvor man altså lovede mange ting, som man efter valget jo ikke har kunnet holde.

Kl. 13:09

Formanden:

Fru Karin Gaardsted for kort en bemærkning.

Kl. 13:09

Karin Gaardsted (S):

Tak. Man står jo her og bliver frygtelig i tvivl om, om partiformanden står og undsiger sit eget arbejdsprogram. Jeg står med arbejdsprogrammet her, og der er jo mange rigtig gode ting i, men det er, som om Dansk Folkeparti er begyndt at tale med to tunger. Jeg ved ikke, om det er sådan, at partiet har været i lære et andet sted, men det er i hvert fald sådan, vi kan opfatte det. Hr. Peter Skaarup udtaler sig på den ene måde, f.eks. om ingen nulvækst, og så står partiformanden i dag og siger: Det er da det, vi går efter som udgangspunkt.

Jeg vil gerne spørge partiformanden: Skal vi høre det sådan, at arbejdsprogrammet bliver undsagt i dag?

Kl. 13:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, sådan skal man ikke høre det. Det er heller ikke det, jeg siger. Jeg siger bare, at der er forskel på at komme med et arbejdsprogram, hvor vi fortæller danskerne, i hvilken retning vi ønsker det her samfund skal udvikle sig, og så til efteråret f.eks. at komme med finanslovsforslag for 2015 eller for den sags skyld i næste valgkamp at gøre det krystalklart for danskerne, hvad det er, vi vil forvente eller håbe vi kan få igennem efter et folketingsvalg i en ny valgperiode.

Et arbejdsprogram rækker nemlig længere. Det er ikke noget, vi foregøgler danskerne vi kan få igennem på ganske kort tid. Det er et langt, sejt træk. Det vil kræve, at vi i meget høj grad får lov til at definere, hvilken politik der føres i Danmark. Og det siger vi fuld-

stændig klart og tydeligt, så jeg tror, at rigtig mange i hvert fald kan fange det. Det gør jo også, tror jeg, at vi ikke får den samme problemstilling, som Socialdemokratiet gjorde efter sidste valg, hvor man havde lovet nogle ting. Jeg tror, der var noget med en skattepolitik, man havde sagt ikke kunne blive ændret med et komma, og så blev den jo ændret ganske meget efterfølgende. Det er jo sådan en situation, vi ikke vil bringe Dansk Folkeparti ud i, nemlig at man på den måde har sagt til danskerne: Præcis sådan her bliver det, hvis I stemmer på os – og så kan man ikke levere varen bagefter. Der tager vi selvfølgelig det forbehold, at det kræver et langt, sejt træk, det kræver stor indflydelse fra Dansk Folkeparti, og det kræver stor opbakning til os, for at vi kan gå i den retning, vi ønsker.

Kl. 13:11

Formanden:

Fru Karin Gaardsted.

Kl. 13:11

Karin Gaardsted (S):

Men så er det jo bare hensigtserklæringer: *Hvis og måske og i fald* kunne det godt være, at Dansk Folkeparti ville have, at de her ting skulle ske. Det er faktisk det, jeg synes Dansk Folkeparti skoser os andre for: at vi ikke, med det samme vi kommer til magten, også får gennemført alt det, som vi ønskede os. Vi har det ligesom alle andre. Der skal kunne tælles til 90. Men nu har vi i hvert fald hørt fra partiformanden, at det, der står i arbejdsprogrammet, er noget, som måske kommer til at ske.

Lige som et afsluttende spørgsmål vil jeg gerne høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl kan garantere, at de ældre ikke kommer til at miste i forhold til det, som der er lovet i arbejdsprogrammet, hvis det er sådan, at V kommer til at danne regering efter et kommende valg.

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er en lidt forunderlig debat, vi har her. Det er jo en god socialdemokrat, der her stiller spørgsmål, og som gik til valg på bl.a. »Fair Forandring«, som meget detaljeret fortalte, hvad der skulle ske, hvis Socialdemokratiet fik regeringsmagten. Så kunne man ikke gennemføre det. Det kan diskuteres, i hvor høj grad man overhovedet har sloget for det, man gik til valg på, men man gav i hvert fald nogle ret klare løfter til danskerne, som mange danskere ikke føler man har kæmpet for at få indfriet.

Så siger jeg, at det jo nok er, fordi danskernes valg ved et folketingsvalg har en vis indvirkning, og det er meget godt lige at tage det forbehold, at danskerne skal stemme til et folketingsvalg. Vi kan ikke sidde og gennemføre politik uden om danskerne. Det er sådan set hele ideen i et demokrati. Så bliver det pludselig til et problem; det mener jeg ikke det er.

Jeg mener, at det er sundt, at danskerne får at vide, at der er forskel på partierne, og hvad det er for en retning, man vil bevæge Danmark i. Så kan danskerne forholde sig til, hvem man ønsker at give stemmen til, og så får den opbakning, vi får herinde, jo afgørende betydning for, i hvilket omfang vi så kan få gennemført det, vi rent faktisk ønsker. Det kan danskerne godt gennemskue. Det tror jeg faktisk også at spørgeren kan.

Kl. 13:14

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, at vi skal gå væk fra, hvad det koster, for jeg kan godt høre, at vi ikke kommer det meget nærmere, hvor DF vil finde de milliarder, det koster.

Men jeg vil godt fortsætte i det her spor, for jeg vil gerne tale politik med ordføreren. Så derfor vil jeg gerne vide, om DF mener, at staten skal punge ud med milliarder, for at rockere, bandemedlemmer, voldtægtsforbrydere og alle mulige andre kan få penge fra staten til deres egen efterforskning. Jeg vil bare gerne vide, om hr. Kristian Thulesen Dahl politisk set mener, det er en statslig opgave, som skatteborgerne skal betale milliarder for.

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det her handler om retssikkerhed. Altså, det handler jo om, hvis man er beskyldt for at have begået en kriminel handling, hvad det så er, vi som samfund accepterer er en del af det at søge retssikkerhed. Og det skal selvfølgelig afgrænses, i forhold til hvilke omkostninger man kan lægge ind i det, og hvordan man vil udarbejde det konkrete forslag. Det har vi ikke gjort. Men jeg synes, at hovedprincippet er, at man i virkeligheden som samfund også forholder sig til, at hvis folk bliver sigtet, har de selvfølgelig en beskyttelse, og så har de også en mulighed for at få undersøgt, om den kriminelle handling nu er den, de er blevet beskyldt for.

Det er grundlæggende et spørgsmål om at sikre retssikkerheden. Og så skal vi selvfølgelig med dem, som vil diskutere det med os, finde ud af, hvordan man så afgrænser det konkret, for selvfølgelig skal det afgrænses.

Kl. 13:15

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ja, og det er jo det, vi har politiet til. Jeg ved ikke, om hr. Kristian Thulesen Dahl fra Folketingets talerstol står og undsiger politiets arbejde. Men når hr. Kristian Thulesen Dahl på den ene side taler om retssikkerhed og på den anden side siger, at vi må kigge på forslaget – hvordan det skal afgrænses, og hvem der skal have penge – er det så en særlig stor grad af retssikkerhed, at DF skal beslutte, hvem der skal have penge til det og ikke skal have penge til det?

Derfor vil jeg bare igen spørge, om DF politisk set mener – og nu går vi ikke i detaljer – at potentielle voldtægtsforbrydere, pædofile voldtægtsmænd, mordere og alle mulige andre skal have penge til en parallel efterforskning, deres egen efterforskning? I stedet for kunne vi måske kigge på, om politiet har de ressourcer. Det kunne vi jo godt tage en diskussion om. Men jeg vil gerne vide: Er det DF's politik, at man skal kunne køre de her parallelle efterforskninger, hvis man f.eks. er bandemedlem, rocker, voldtægtsforbryder? Er det det, vi skal bruge statens milliarder til?

Kl. 13:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg vil bare ikke lave den afgrænsning i dag, for så langt er vi i hvert fald ikke kommet. Vi har i vores arbejdsprogram nogle

ting om det at skabe retssikkerhed, altså sikre folk, der er beskyldt for kriminelle handlinger. Og det handler selvfølgelig også om folk, der f.eks. bliver beskyldt for pædofili, som jo er en grov beskyldning – og hvis det er rigtigt, skal det selvfølgelig straffes hårdt, men hvis det er en beskyldning, der er baseret på et urigtigt grundlag, er der selvfølgelig nogle andre mekanismer, der skal træde i kraft.

Jeg synes da, det er helt legitimt, at vi som politiske partier har en diskussion af: Hvordan sikrer vi retssikkerhed for de folk, der bliver beskyldt for kriminelle gerninger? Det har vi så forholdt os til i vores arbejdsprogram. Vi har ikke udmøntet det i et konkret forslag, for vi anerkender, at når man vil skulle det, skal man selvfølgelig lægge nogle afgrænsninger ind i det. Det gør man blandt de partier, der i givet fald vil tage den diskussion. Det er jo ikke Dansk Folkeparti, der definerer det; det er de partier, der i givet fald vil gå ind i den her diskussion om at skabe en tilfredsstillende situation i forhold til retssikkerhed. Sådan er det da.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Trine Bramsen (S):

Jeg må sige, at det er første gang nogen sinde, jeg hører Dansk Folkeparti tale om retssikkerhed for rockere og bandemedlemmer. Derfor må jeg også lige finde arbejdsprogrammet frem her igen, for der står klart og tydeligt: I straffesager bør sigtedes advokat være berettiget til at foretage selvstændig efterforskning og selvstændige afhøringer. Hvem gælder det? Kan vi få et svar? Det står i arbejdsprogrammet. Så må man jo formode, at Dansk Folkepartis formand også har tænkt over, hvem den her rettighed skal gælde for. Gælder det også for rockere og bandemedlemmer?

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, retssikkerhed gælder jo i udgangspunktet for alle, der bliver beskyldt for at have begået en kriminel gerning. Det kommer noget bag på mig, at Socialdemokratiet nu laver et skel og siger, at hvis man bliver beskyldt for bestemte kriminelle gerninger, så har man ingen retssikkerhed. Altså, retssikkerhed er da et bærende princip i en retsstat; det troede jeg var noget vi var fuldstændig enige om.

Den næste diskussion er så, hvad det betyder i praksis, og hvordan man så sikrer den retssikkerhed, og det har vi tilladt os at have nogle synspunkter om i et arbejdsprogram, hvor vi siger, at hvis det skal konkretiseres efterfølgende, vil vi jo komme ind i diskussionen om, som fru Bramsen siger, hvem det præcis skal gælde for og i hvilke situationer, og hvilke ressourcer vi kan lægge ind i det. Men selve princippet om, at retssikkerhed også gælder for folk, der er beskyldt for hårde kriminelle gerninger inden for rockermiljøet eller, som det blev nævnt før, pædofili osv., må stå fast. Selvfølgelig gælder retssikkerheden da også der. Det vil vi i hvert fald gerne have den skal gøre. Det troede jeg egentlig vi var fælles om.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Trine Bramsen.

Trine Bramsen (S):

Det er jo noget af en indrømmelse, vi får her fra Folketingets talerstol i dag. Danske skatteydere skal fremover betale for rockere og bandemedlemmers egen efterforskning, for at man kan føre en selvstændig retssag. Det er de danske skatteydere, der skal betale for det. Må jeg ikke spørge Dansk Folkepartis ordfører: Kommer det her til at indgå i finanslovsforhandlingerne som et krav fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 13:19

ge på, om man kan lave nogle fornuftige ændringer af dagpengesystemet.

Noget af det, som vi synes er meget interessant i den sammenhæng, er jo, om de kan komme frem med et forslag til et konjunkturbestemt dagpengesystem, som tager højde for, at der gælder forskellige regler i forhold til dagpengene, afhængigt af om vi har god vækst og gang i økonomien, eller om vi har lavvækst. Og det vil jeg gerne sige: at kan de komme frem med en model, der virker gennemførlig, altså som virker praktisk gennemførlig, så er det noget af det, som vi vil kigge meget positivt på.

Kl. 13:19

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det sidste har vi ikke taget stilling til. Det skal vi nok gøre til efteråret – der må spørgeren have lidt tålmodighed. Til efteråret, når der bliver fremlagt et forslag til finanslov fra regeringen, gør vi, som vi altid gør, når det bliver efterår. Så fremlægger vi, hvor vi ønsker ændringer i det finanslovsforslag for det efterfølgende år. Sådan vil vi også gøre til efteråret. Der vil vi tage stilling til, hvilke af de ønsker, Dansk Folkeparti har – som er mange, ja, vi har mange store ambitioner på det danske samfunds vegne – vi ønsker at prioritere i forhold til 2015.

Så må jeg sige i forhold til det andet, at jeg synes, det er overraskende, at Socialdemokratiet nu i diskussionen om retssikkerhed – og så kan vi altid diskutere, hvad der skal lægges ind, og hvad der sikrer retssikkerheden – begynder at sondre og sige, at der er nogle grupper af potentielle kriminelle, som ikke skal have retssikkerhed. At begynde at lave sådan en sondring i forhold til andre grupper af folk, der er beskyldt for kriminalitet, havde jeg nok ikke lige set komme i den her debat. Men det har vi så fået konstateret nu.

Kl. 13:20

Christian Juhl (EL):

Jeg forstår ikke helt, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl mener med konjunkturbestemt, men det må vi have fundet ud af. Er det det samme, som skete i 2010: at man så snitter lidt af her og snitter lidt af der? Altså, dengang var det jo ret voldsomt, man gjorde det, endda midt i en kriseperiode. Betyder det så, at hvis der er dårlige konjunkturer, skal dagpengene også være dårlige? Eller betyder det, at i dårlige perioder skal de være bedre? Det er jo ikke let at forstå, når man under den gamle borgerlige regering faktisk skar ned på dagpengene midt i en kriseperiode.

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Christian Juhl (EL):

Tak for det. »Det er min vigtigste opgave at placere Dansk Folkeparti, hvor de får størst indflydelse«, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl. Det skal jeg da lige love for. Det skete jo under den tidligere VK-regering. Da var jeg ikke i Folketinget, men sad sammen med flere hundrede arbejdsløse, som jeg skulle finde job til. Det var en indflydelse, som arbejdsløse stadig lider under, i form af en halvering af dagpengene og en fordobling af genoptjeningsperioden.

Så har jeg forstået, at Dansk Folkeparti igen vil støtte hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Det kan jo være, at jeg har hørt forkert. Men vil Dansk Folkeparti kræve ændringer i dagpengereglerne af hr. Lars Løkke Rasmussen, hvis han bliver statsminister, og hvis ellers Dansk Folkeparti stadig væk er i Folketinget?

Kl. 13:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, den dagpengereform, der blev gennemført, var en hård reform, og i lyset af at væksten i økonomien ikke kom, som vi havde forudset det, blev den indfaset for skrappt. Det har vi diskuteret rigtig mange gange her i Folketingssalen, og den diskussion tager vi meget gerne igen.

I forhold til det fremadrettede er det vores udgangspunkt – jeg tror også, det er det, spørgeren lægger lidt til grund her – at hvis man skal have et konjunkturbestemt dagpengesystem, så handler det om, at man i perioder med lavvækst kan have en længere periode end den, man har i dag. Det er den tilgang, vi har til det, og så håber vi, at der kommer et godt svar fra de mennesker, som regeringen har valgt at sige skal kigge på det, og at det også kommer forholdsvis hurtigt.

Så siger jeg bare, at kan man der lave en konjunkturbestemt løsning, tror jeg, at rigtig mange danskere vil synes, at det er en fornuftig måde at gribe det an på – hvor man altså respekterer, at der er forskel på, om vi er i en situation, hvor der er gang i økonomien og der bliver skabt arbejdspladser, eller om vi er i en situation, hvor der er lavvækst.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg vil vende tilbage til det her med Dansk Folkeparti, der går ind for, at det offentlige skal finansiere, at sigtede kan lave selvstændige efterforskninger. En ting er pengene og sådan noget, men det, der i hvert fald står klart i dag, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl vedstår sig, at det vil Dansk Folkeparti. Det står i arbejdsprogrammet, og så skal det måske fases ind eller vinkles, eller hvad ved

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er i hvert fald nogle gode, vigtige forudsætninger at lægge ind. Altså, vi mener jo under alle omstændigheder, at der er behov for at kigge på dagpengesystemet, og det er, uanset hvem der sidder i regering efter næste valg. Vi har forstået det sådan på statsministeren og regeringen, at der er nedsat en gruppe af mennesker, der skal kig-

jeg. Det må hr. Kristian Thulesen Dahl jo meget gerne lade os vide, når man er kommet videre med det.

Men jeg vil faktisk gerne spørge ind til det principielle. For det her vil jo betyde, at sigtede i f.eks. rockersager skal kunne lave en parallel efterforskning betalt af fællesskabets kasser. Er det virkelig det, Dansk Folkeparti mener?

Kl. 13:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, som jeg også tidligere har svaret på det samme spørgsmål, er det klart, at når sådan et forslag skal konkretiseres, skal det også afgrænses. Og der skal man jo så tage stilling til – også i forhold til de ressourcer, man vil lægge ind – hvor afgrænsningen skal forekomme.

Men selve princippet om, at man som sigtet for kriminalitet har nogle muligheder, ligger ikke os fjernt. Jeg tror sådan set også, de fleste egentlig godt ville kunne se fornuften i, at det her ikke handler om, hvorvidt man skal kunne det eller ikke kunne det. Det handler om, hvorvidt det er afgrænset på den rigtige måde.

Det handler jo ikke om, at politiet ikke skal have de redskaber, der skal til, for at politiet kan foretage sin efterforskning. Men det handler selvfølgelig om at indbygge nogle retssikkerhedsgarantier for dem, der er beskyldt for kriminalitet.

Kl. 13:25

Formanden:
Fru Astrid Krag.

Kl. 13:25

Astrid Krag (S):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, det her lugter langt væk af mistillid til politiets efterforskning. Og jeg må bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det altså er Dansk Folkeparti, der kommer til at skyldes os andre et svar på, hvordan man så vil afgrænse det, hvis man ikke vil gå ind og sige, at der er visse typer af kriminalitet – rockerkriminalitet, bandekriminalitet – hvor man ikke på det offentlige regning selv skal kunne hyre advokater til at lave parallelle efterforskninger. For de penge ville vi jo kunne bruge på andre gode ting i fællesskabet, og der deler jeg hr. Kristian Thulesen Dahl syn på, at der f.eks. er masser af værdige sager inden for ældreområdet.

Altså, jeg er sådan lidt rystet over, at hr. Kristian Thulesen Dahl i dag siger det så klart: Det står i vores arbejdsprogram, jeg står ved det, det er den vej, samfundet skal udvikle sig.

Jeg må bare sige og så her allerede anmelde, at jeg kommer til at glæde mig utrolig meget til at se, hvordan det forslag konkret ser ud. Og hvis det ikke bliver til det her års finanslov, kan vi jo forstå, det bliver noget af det, man tager med til en kommende regering. Og det er for mig en meget mærkelig opfattelse både af retssikkerhed, men sådan set også af det arbejde, vores politi udfører, når de efterforsker.

Kl. 13:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare sige, at vi i forskellige sammenhænge jo har diskussioner om, hvad det offentlige dækker, når det f.eks. gælder en klagers udgifter til at kunne køre sin sag. Altså, vi har jo også på skatteområdet tidligere haft diskussioner om omkostningsdækning og lignende,

sådan at man får dækket de omkostninger, man måtte have haft for at søge sin ret.

Det er jo den balancegang, vi hele tiden skal gå, nemlig sådan at vi finder, hvad der er en rimelig måde at gøre det på, så man sikrer, at det, der bliver enden på det for folk, der bliver beskyldt for forskellige former for kriminalitet – hvis det er på skatteområdet, er det måske for skattesnyd – kommer så tæt, vi overhovedet kan komme på det rigtige, så de mennesker, der har begået forbrydelserne, bliver straffet hårdt og føler, at de får en straf for det, mens de, der ikke har, selvfølgelig ikke bliver det.

Det er den balance, som vi i hvert fald er optaget af at finde. Og jeg må bare sige, at jeg troede egentlig, det var en balance, som alle andre af Folketingets partier ønskede at finde i lighed med os.

Kl. 13:27

Formanden:

Så er der en sidste omgang korte bemærkninger. Fru Sanne Bjørn, værsgo.

Kl. 13:27

Sanne Bjørn (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at dykke lidt ned i Dansk Folkepartis politik på forsvarsområdet, for jeg synes, det er en lidt besynderlig måde, som Dansk Folkeparti arbejder med forsvarsudgifterne på. Dansk Folkeparti er med i det nuværende forsvarsforlig, hvor vi besluttede at reducere udgifterne med 2,7 mia. kr. årligt frem mod 2017. Alligevel taler Dansk Folkepartis retsordfører om, at Dansk Folkeparti vil bruge 10 mia. kr. mere på forsvaret. Er det korrekt, at Dansk Folkeparti har været med til at aftale besparelser de næste 3 år?

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, at vi i det forsvarsforlig, vi har lavet, sparer 2,7 mia. kr. af forsvarrets ramme. Det er også rigtigt – hvis det var det, der lå i spørgsmålet – at vi igennem flere forsvarsforlig faktisk har haft den situation, at man har skullet spare på forsvaret. Og jeg håber, at vi er kommet dertil nu, hvor vi ikke længere skal lave forsvarsforlig, hvor vi skal spare på forsvaret. Og hvorfor det? Fordi vi jo ser, hvad der sker omkring os. Vi ser, at der er behov for et dansk forsvar, der er effektivt og stærkt, og som kan bidrage rundt omkring i verdens brændpunkter.

Så hvis den diskussion, vi har om forsvaret og vores bidrag til det, kan medføre, at vi nu begynder at kigge den anden vej, så vil det være klogt. I hvilket omfang man så kan det, beror selvfølgelig på de konkrete forhandlinger, der bliver om forsvarrets rammer i fremtiden.

Kl. 13:29

Formanden:

Fru Sanne Bjørn.

Kl. 13:29

Sanne Bjørn (RV):

Altså, det virker, som om Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl gør ét og siger noget andet. Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde selv i forbindelse med forhandlingen om det nuværende forsvarsforlig, at Dansk Folkeparti godt ville gå med til besparelser, hvilket I så også gjorde. Kan hr. Kristian Thulesen Dahl forklare, hvordan man kan gå ind for at øge forsvarsbudgettet med 10 mia. kr. på den ene side, samtidig med at man på den anden side ikke har noget imod besparelser og rent faktisk skærer ned på budgettet?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, det siger sig selv, at hvis man mener, at vi skal have et stærkt og effektivt forsvar, er det sådan, at jo flere gange man har lavet forsvarsforlig, der baserer sig på, at man skærer i bevillingerne, jo sværere er det at gøre det igen – altså, jo mere logisk er det da, at man begynder at kigge den anden vej.

Vi har også taget til efterretning, at NATO's generalsekretær har understreget, at vi skal være opmærksomme på USA's rolle i forhold til de europæiske landes forsvarsbudgetter, og at vi må se i øjnene, at USA nok vil betale mindre for det samlede NATO-forsvar fremover. Og hvis vi som et aktivt NATO-land, der gerne vil være engageret og tage ansvar, skal tages alvorligt i den sammenhæng, skal vi også være parate til at bidrage med vores. Og det er i lyset af den diskussion, vi har hele debatten om, hvordan forsvarets vilkår så skal være fremadrettet. Og den opfordring, som NATO's generalsekretær har givet, håber jeg da i hvert fald vil være en opfordring, som de fleste af Folketingets partier vil tage til sig, og jeg håber også, at de vil fokusere på den balance, der er mellem USA's andel af NATO's samlede forsvarsbidrag og så de europæiske landes bidrag.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Christian Friis Bach som radikal ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Det har været et år med høj politisk bølgegang. En regering er blevet til en mindretalsregering, og der er sket en række udskiftninger på ministerposterne – jeg mindes jo selv en enkelt af dem. Det har været et år fyldt med fokus på presse og personsager, og det har måske skabt forvirring og frustration hos mange danskere.

Derfor er der i dag grund til at huske, at vi i de sidste par år har skabt solide politiske resultater, og huske på, at vi har skabt dem sammen i det her Folketing på kryds og tværs i forlig efter forlig, resultat efter resultat. Ja, vi har delt os efter anskuelser, vi har ofte diskuteret, så det bragede, men det er jo kun, fordi vi deler os og diskuterer, så det brager, at vi skaber gode resultater. Debatten og dialogen former de politiske forlig. Folketinget er en unik tænketank og har samtidig været en ganske god handletank her de sidste år, for der er blevet handlet.

For 3 år siden havde vi et land i en barsk økonomisk krise. Vi stod i en situation, hvor VK-regeringen ikke havde vist rettidig omhu. Der var markant brug for reformer. Vi var kommet bagud. Der var ikke blevet handlet. Det er der nu, og det virker. Væksten forventes at stige til 1,5 pct. – 2 pct. i år og 2 pct. næste år – og beskæftigelsen er i løbet af 2013 øget med 28.000 personer. Ledigheden er faldet, uanset hvordan man måler den. Og erhvervslivet ser lysere på fremtiden. Det har jeg selv oplevet hos en lang række virksomheder, som jeg har besøgt. Det er lige fra Hydrema, der svejser en redegørelse op fra bunden, og som stadig væk er i Danmark, til NGI A/S, der er verdensmester i at lave sko – altså ikke sådan nogle sko, som vi indimellem diskuterer her i salen, men sko til maskiner – som melder om optimisme. Forbrugertilliden har været positiv i over et år, og danskerne er begyndt at købe mere ind. Vi er på vej ud af krisen.

Winston Churchill sagde engang, at man aldrig må spilde en god krise, og vi kan nu spørge os selv: Spildte vi krisen, forsømte vi at lave forandringerne? Og svaret er nej. Vi er som land kommet stær-

kere ud af krisen. Det er både, når det gælder økonomi, miljø og social ansvarlighed. Vi har i dag et stærkere, et mere bæredygtigt land, end vi havde for 3 år siden. Vi står godt rustet til en ny periode med økonomisk vækst, som samtidig er social og miljømæssig bæredygtig – for nu at citere en 27 år gammel rapport, som jeg og mange andre danskere engang læste, nemlig Brundtland-rapporten.

Vi er kommet stærkere igennem krisen, fordi vi netop har fokuseret på alle tre dimensioner af bæredygtighed. Vi har forstået, at vi ikke står over for særskilte kriser med en finanskrise her, en klimakrise her og en udviklingskrise der. Det er en og samme krise, for nu igen at citere Brundtland-rapporten.

Det har vi forstået, og med vi mener jeg faktisk hele dette Folketing trods politiske uenigheder, for de resultater, der er skabt, har vi jo lavet sammen med deltagelse af stort set alle partier i Folketinget. Nogle partier og politikere lægger mere vægt på det økonomiske, andre har et stærkere fokus på det sociale, og andre igen vægter det grønne, men det er jo balancen, og det er bæredygtigheden, der er det vigtige, og som regering har vi forsøgt at skabe både balance og bæredygtighed.

Det gælder økonomien med en vækstplan til 90 mia. kr., der styrker virksomhedernes konkurrenceevne efter 10 år, hvor det gik den forkerte vej. Der er arbejdsmarkedsreformer, der har fået arbejdsløse tættere på varig beskæftigelse. Der er skatteaftalen, som sænkede skatten på arbejde og øgede beskæftigelsen. Det er samlet 100 mia. kr. – endda over 100 mia. kr. – der de seneste 2 år er investeret i at skabe vækst og arbejdspladser i Danmark. Det bidrager til at øge væksten med 12 mia. kr. om året, få 150.000 mennesker i privat beskæftigelse i 2020 og give en familie 3.000 kr. mere at leve af. Dertil kommer der en budgetlov; 2020-planen sikrer offentlige finanser i langt bedre balance på både kort og lang sigt. Vi står nu ikke længe i den sorte bog hos hverken EU eller de internationale kreditbureauer. Vi har igen mulighed for at investere i bedre sundhed og uddannelser, så også her bestod vi krisen. Det var økonomien.

Det gælder også miljøet og klimaet. Vi har vedtaget en af verdens mest ambitiøse energiplaner og en klimalov, der med jysk stædighed og med rigtig mange jyske vindmøller skal sikre, at vi selv kan producere den energi, vi skal bruge i 2050, fra vedvarende energikilder. Det vil da være fantastisk, hvis det lykkes, og det kan godt lykkes. Det vil ikke være helt nemt, og det vil heller ikke være helt billigt. Det koster os 6 mia. kr. mere i 2050. Det er mange penge. Men hvis vi nu regner det ud pr. indbygger, så svarer det til godt 1.000 kr. pr. dansker, og igen, vi måler jo ofte i sko her i salen, og det svarer stort set til prisen på de sko, som jeg har på i dag. Jeg giver gerne et par sko for et renere og grønnere Danmark, et Danmark, der er fuld af virkelyst og grønne virksomheder, en virkelyst, som jeg mærkede, da jeg i forrige weekend gik rundt ude i energibyen på Roskilde Dyrskue midt mellem varmepumper og vindmøller. Det vælter frem med nye grønne ideer og inspiration. Det her kan godt lade sig gøre.

Kl. 13:36

Vi har fået en naturfond, der kan og vil give os nye herlige naturrområder, hvor både fugle, frøer og fisk ikke kun vil undgå at få det værre, men faktisk kan gå hen og få det en hel del bedre. Vi har fået en togfond, der forvandler sort olie til grønne elektriske togskiner og sparer tid for danskerne i hele landet. Vi har lavet en ressourcestrategi, der skal sikre, at vi genanvender dobbelt så meget af vores affald i 2022, og starter omstillingen mod det, der kan kaldes en cirkulær økonomi, hvor en mobil bliver til en ny mobil, når den ikke duer længere, og hvor affald fra den ene fabrik bliver til en ressource i den næste. Det er helt, som de gør det i Kalundborg, hvor røgen bliver til gipsplader, og hvor enzymaffaldet bliver til biogas og til gødning. Det var miljø og klima.

Så til den sociale indsats. Den bygger ikke mindst på en ganske massiv investering i uddannelse. Der er tale om en ambitiøs folkeskolereform, som skal sikre, at alle, også dem, der bøvler lidt med tal

og med bogstaver, kommer med; en reform af erhvervsuddannelserne, så vi fortsat kan have verdens bedste håndværkere; en reform på universiteter, så de studerende får bedre undervisning og hurtigere kommer igennem; og ikke mindst, som vi nu foreslår med beskæftigelsesreformen, en markant satsning på målrettet uddannelse af de arbejdsløse og især ufaglærte arbejdsløse, så de kan få et fag og de kan få et godt arbejde. Vi bliver klogere, dygtigere, og det er det, vi skal leve af. Mange af jer er jo selv eksempler på netop det, eller også er jeres forældre eksempler på det. Som min far, der startede i fattige kår, var landbrugselev, manufakturhandler og endte som lektor i kemi. Det forvandlede mit liv, det forvandlede min families liv og muligheder. Og han fik chancen, fordi han fik en uddannelse. Den chance skal alle børn i Danmark have. Vi har fra dag et haft som mål, at vores børn og unge skal være den bedst uddannede generation nogen sinde i Danmark.

Det er jo rigtigt, der har været svære reformer med sociale konsekvenser. Vi har jo alle fået i hundredvis af breve fra borgere, der enten er ramt af dagpengereform, gensidig forsørgerpligt og andre reformer, og de breve gør indtryk. Det betyder, at vi har bevisbyrden. Vi skal vise, at de her reformer virker og skaber arbejdspladser og uddannelsespladser til de mange, der har det svært, og det er ikke noget, vi må tage let på. Men det går den rigtige vej, vi er kommet igennem krisen uden tocifrede arbejdsløshedsprocenter, uden høje renter, uden usikkerhed, og nu vender det. Der er over 20.000 flere, der kommer i beskæftigelse hvert år i de her år, og ledigheden falder støt og solidt. Og så har vi blikket rettet mod de svageste og de fattigste.

Vi afskaffede fattigdomsydelserne, kontanthjælpsloft og start-hjælp, og det har givet resultater. Fattigdomskurven er nu knækket for første gang siden år 2000. Antallet af fattige danskere og – måske mest vigtigt – antallet af fattige børn i Danmark er nu faldet fra 2011 til 2012. Det er søreme en god nyhed. Vi er fortsat et af de lande, hvor forskellen mellem rig og fattig er mindst. Det skaber sammenhold, sammenhængskraft, og det skal vi værne om. Vi skal jo ikke stoppe der. Nu skal vi have en markant psykiatriseringsplan og -investering, som skal hjælpe dem, der ryger ud på et sidespor, fordi de bliver ramt af en psykisk sygdom. Med den sociale 2020-plan kommer der målrettede tiltag til at hjælpe voldsramte kvinder, stofmisbrugere, hjemløse. Der er fortsat brug for at udbygge velfærdssamfundet og at tage hånd om dem, der har behov, og også derfor er nulvækst ikke en holdbar strategi i de kommende år. Det var det sociale.

Vi har derfor ikke spildt krisen. Vi er kommet stærkere ud af krisen på alle dimensioner af bæredygtighed, økonomi, miljø, den sociale indsats, og det har alle partier her i Folketinget bidraget til. Godt gået, og mange tak for samarbejdet! Derudover kan vi være stolte af, at vi også under krisen har tænkt på andre end os selv. Vi lukkede os ikke inde under krisen, vi lukkede ikke verden ude, tværtimod. Vi står fast – ja, det gælder måske så især regeringen – på fri bevægelighed og på børnecheck. Vi rejste ikke grænsebomme. Danskerne gav en markant tilslutning til patentdomstolen. Vi kan snart få dobbelt statsborgerskab, og vi har endda øget vores hjælp til verdens fattigste mennesker midt under krisen. Det har gjort en forskel for flygtninge i Syrien, skolebørn i Afghanistan og unge mødre i Mozambique. Vi bygger et bolværk op mod nye kriser, og vi løser verdens problemer i fællesskab. Det kommer godt igen. Min mormor fra Sindal i Vendsyssel sagde altid: Har man evnen, har man også pligten.

Vi har gjort det, vi kunne, men vi er ikke færdige. Der er brug for flere reformer, og lad os nu få den vækstplan og beskæftigelsesreform på plads inden sommerferien. Det kan vi godt nå. Men det samarbejdende folkestyre har leveret. Vi er på vej ud af krisen, vi står stærkere i dag. Vi har gjort det gennem samarbejde, det er det, vi skal, og det er sådan, det skal gøres, for som vi siger i Det Radikale

Venstre: Vi samarbejder – punktum – med dem, der vil – punktum. Tak for ordet – punktum.

Kl. 13:42

Formanden:

Så går vi til de korte bemærkninger. Først fru Inger Støjberg. Værsgo.

Kl. 13:42

Inger Støjberg (V):

Tak, punktum – får man næsten lyst til at sige.

Det Radikale Venstre kalder sig normalt for et reformparti, og det var jo sådan set også der, ordføreren sluttede sin tale – netop med reformer og iveren efter at gennemføre reformer. Det afleder så det spørgsmål, om ordføreren kan bekræfte, at den nuværende regering har gennemført langt færre reformer end den tidligere regering under ledelse af hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:42

Christian Friis Bach (RV):

Det tror jeg ikke jeg kan bekræfte, men jeg kan bekræfte, at vi har gennemført en lang række reformer sammen, og det var det, jeg kvitterede for her på talerstolen.

Men der var en reformangst i 00'erne. Der var en forsigtighed bundet og båret af en kontraktspolitik, og det satte Danmark i stå. Jeg anerkender fuldt ud, at der under det sidste år med VK-regeringen måske blev lidt panik før lukketid, og at man gik i gang tvunget af den økonomiske nødvendighed, af den økonomiske krise med et reformprogram, som denne regering har fuldendt, ført igennem og suppleret med reformer på stort set alle områder, og som har fået Danmark næsten ud af krisen. De sidste reformer skal til, så vi kan komme helt ud af krisen.

Kl. 13:43

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:43

Inger Støjberg (V):

Nu siger ordføreren: panik før lukketid. Det er så første gang, jeg skulle ønske, at der skulle være panik før lukketid, kan vi sige, under den her regering.

Men jeg kan røbe, at der under Lars Løkke Rasmussen-regeringen blev gennemført reformer, der øgede arbejdsudbuddet med lige knap 96.000, hvorimod tallet under den nuværende regering er lige knap 23.000. Så det vil altså sige, at reformiveren i hvert fald er meget aftagende hos Det Radikale Venstre, hvis man kan gøre det op på den måde, og det går jeg sådan set ud fra at man kan, i og med at ordføreren jo selv netop nævner, at der er behov for flere reformer.

Så mit spørgsmål er bare: Hvad har man tænkt sig at gøre fra Det Radikale Venstres side? Man har tilsyneladende en reformiver, men uden rigtig at omsætte det til noget, eller er iveren i virkeligheden forsvundet lidt, siden man er kommet i regering?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Christian Friis Bach (RV):

Jeg tror, alle danskere anerkender, at denne regering har gennemført flere og mere barske, men desværre nødvendige reformer, end vi har

set i mange år i dansk politik – ja, måske helt tilbage til SR-regeringen i 1990'erne. Mange og barske reformer, der er gennemført igennem de sidste godt 2 år; reformer, som Venstre har bidraget til, og tak for det; reformer, der har været nødvendige, men de var jo nødvendige, fordi reformerne ikke kom under de otte gode år med VK-regeringen. Da kom de nødvendige reformer ikke, og derfor overtog vi jo et land og en økonomi på grænsen af, hvad vi kunne holde til. Regningen var sendt videre til børnene.

Vi har haft massive offentlige underskud, der skulle håndteres, men det har vi gjort. Vi er nu røget ud af den sorte bog i både EU og i de internationale kreditbureauer. Vi har formået at holde renterne lave og stimulere økonomien og få gang i væksten, og det er den opgave, som regeringen har løst. Tak for opbakningen til det fra Venstre undervejs i adskillige af reformerne, men det er en regering, der har gjort det, der var nødvendigt, og det, der skulle til.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Per Clausen (EL):

Nu skal jeg ikke blande mig i striden om, hvem der har øget arbejdsudbuddet mest. Det er måske mere interessant at beskæftige sig med, hvornår der kom flest nye arbejdspladser.

Det, som jeg i grunden vil spørge hr. Christian Friis Bach om, er noget lidt andet. Jeg forstod, at hr. Christian Friis Bach var meget tilfreds med regeringens grønne profil, og så vil jeg bare spørge hr. Christian Friis Bach: Hvornår gik det op for Det Radikale Venstre, at det, der står i regeringsgrundlaget om, at grøn omstilling er et led i at skabe nye arbejdspladser og udvikling, mente man ikke mere? For hvis man ser på de vækstpakker, som regeringen er kommet med – og man er kommet med mindst tre, en sidste år, en på fødevareområdet nu og så igen en ny – er de jo karakteriseret ved, at de reducerer den grønne omstilling. De går faktisk den modsatte vej i forhold til grøn omstilling af det, der var regeringens ønske, og som jeg også troede var Det Radikale Venstres ønske. Hvad er årsagen til, at væksten altid skal være sort?

Kl. 13:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:47

Christian Friis Bach (RV):

Vi har en af verdens mest ambitiøse klima- og energiplaner, vi har en ressourcestrategi, som målrettet sigter på nu at lave cirkulær økonomi, så vi kan genanvende vores affald, og vi har en togfond, som laver sort olie til grønne elektriske togskiner. Der er grøn vækst hele vejen rundt, og meget af det er sket med opbakning og støtte fra Enhedslisten – tak for det, det er det, der skal til.

Vi tror på den grønne omstilling. Vi tror på, at fremtidens job ikke bare skal være gode job, men skal være grønne job, og det er jo det, Danmark i høj grad skal leve af. Det er under denne regering, at de planer, som skal sikre den grønne omstilling, er blevet lagt – helt frem til 2050 – og virksomhederne kvitterer for det ved at gå i gang med grøn virkelyst, idérigdom, innovation, varmepumper og vindmøller, alt det, der skal til. Det har vi jo været enige om, vil jeg sige til hr. Per Clausen, nemlig den grønne omstilling. Der er fuld fart på den.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:48

Per Clausen (EL):

Kernen i regeringens politik for at skabe det, man kalder vækst, de sidste 2 år har jo været to udspil til vækstpakker, som forringer mulighederne for grøn omstilling og skaber mere forurening, og en vækstpakke for fødevareområdet, der har præcis det samme indhold. Det er altså tre pakker, som har haft det klare indtryk, at det er gået den modsatte vej i forhold til det grønne af det, hr. Christian Friis Bach siger regeringen ønsker sig.

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Christian Friis Bach (RV):

Det hjælper jo ikke noget, at vi siger, at vi vil have grøn omstilling, hvis vi ikke har virksomheder, der kan levere den grønne omstilling, og derfor er virksomhedernes konkurrenceevne afgørende. Det er da helt sikkert, at vi skal sikre, at virksomhederne kan konkurrere også internationalt, så de grønne løsninger, som vi udvikler i Danmark, kan stå distancen og kan blive leveret til Kina eller til Korea, og det er jo lige præcis det, de bliver. Så konkurrenceevnen for virksomhederne, ja, den er vigtig, og den er blevet sikret med både en vækstplan til næsten 90 mia. kr. og nu med regeringens udspil til vækstinitiativer med næsten 90 initiativer. Så konkurrenceevnen er vigtig. Men det bygger jo på meget klare signaler til dansk erhvervsliv: Vi skal være fri for fossile brændstoffer i 2050, vi skal genanvende dobbelt så meget affald i 2022, og vi skal have omstillet transporten til skinner. De signaler er der, og det reagerer virksomhederne på, og kan de konkurrere, bliver det jo til gavn for både arbejdspladser og grøn vækst.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Jacob Jensen (V):

Jeg vil høre, om det er De Radikales politik, at der skal være flere offentligt ansatte i den kommunale sektor, eller om man mener, at der skal være færre offentligt ansatte i den kommunale sektor, og hvordan den politik så i øvrigt flugter med de kommuneaftaler, som regeringen i de sidste par år har indgået.

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Christian Friis Bach (RV):

Antallet af offentligt ansatte er jo ikke et succeskriterie i sig selv, men vi ønsker fortsat at styrke et velfærdssamfund, der kan levere gode, solide velfærdsydelser til danskerne. Og det er jo derfor, vi klart siger, at nulvæksten ikke er den rigtige løsning frem til 2020. Vi har brug for at styrke velfærden, og vi har med de reformer, der er gennemført, sikret, at vi har råd til netop det.

Det er også det, bæredygtighed handler om. Det handler om at efterlade noget til børn og børnebørn, der er lige så godt som det, man selv har fået, og derfor har der været brug for at lave reformer – de er lavet, og de har kostet, det er helt sikkert. Det har også betydet, at kommunerne har tilpasset deres økonomi, men det har jo gjort, at vi nu har råd til at investere igen, og det er det, vi gerne vil. Kan vi gøre det smartere og bedre med færre offentligt ansatte, så lad os gøre

det, men vi vil sikre velfærden i de næste år, og det er lige præcis det, vi har fået råd til.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:51 **Christian Friis Bach (RV):**

Nu kan jeg jo starte med at sige, at det har jeg aldrig sagt, i hvert fald ikke som politiker. Men det er jo rigtigt, at jeg også har set på og været positiv over for en finansskat, en finansskat, som kunne indføres i den ganske verden, og som kunne bidrage en lille smule til at dæmpe svingninger og finansiere de store udfordringer, der er i verden. Men den rigtige løsning er ikke en finansskat i Europa, og slet ikke den finansskat, der har været fremlagt som et bud i EU-samarbejdet. Vi har klart sagt, at det ikke er løsningen; det er ikke en model, vi kan bakke op om.

Kl. 13:51

Jacob Jensen (V):

Så det er altså ikke et mål i sig selv for De Radikale, at der skal være flere offentligt ansatte i den kommunale sektor; tværtimod kunne det også være et mål, at der skulle være færre offentligt ansatte i den kommunale sektor – var det sådan, jeg skulle forstå svaret? For hvis det er det, flugter det jo fint med de kommuneaftaler, som regeringen har indgået her i de seneste år, og vi kan jo i dagens aviser læse, at de bare de sidste 2 år har medført, at der er 17.000 færre offentligt ansatte i den kommunale sektor. Så jeg må forstå svaret sådan – og det kan ordføreren så måske bekræfte – at det er radikal politik, at man faktisk godt kan få den samme og måske også bedre service med det samme eller et mindre antal ansatte i den offentlige sektor i kommunerne.

Kl. 13:51

Til gengæld er der jo med striber af initiativer over for de finansielle markeder i Europa strammet op, stillet krav, lavet nye initiativer, som i den grad sikrer, at vi har en finanssektor, der leverer også til velfærden. Så en finansskat, som den ligger her, er ikke den rigtige løsning, og det har vi sagt meget klart fra første færd.

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:51

Kl. 13:54

Christian Friis Bach (RV):

Nu kan man sige, at grunden til, at der måske er blevet færre offentligt ansatte, jo bl.a. er, at Venstre, da Venstre sad i regering sammen med De Konservative, på ingen måde kunne styre de offentlige budgetter. Det gik jo galt med den kommunale og den offentlige udgiftsstyring i 2009 og 2010. VK-regeringen kunne ikke styre de offentlige budgetter – det gik galt.

Derfor er det jo spøjst at høre, at Venstre nu skælder regeringen ud for faktisk at styre de offentlige budgetter. Kommunerne har gjort en ihærdig indsats derude for at sørge for, at de overholder budgetterne. De har prioriteret at investere penge i nye anlæg, så vi kan ruste os til fremtiden. Det har været en nødvendig omstilling, og den synes jeg ikke man skal skælde ud over, den synes jeg man skal rose. Og det har netop dannet grundlag for, at vi så kan undgå et nulvækstscenarie i de næste år, for nu er der igen råd til at investere i velfærden.

Kl. 13:52

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu nævnte jeg en global finansskat, men som jeg ser Det Radikale Venstre, plejer Det Radikale Venstre at være et realistisk parti, og jeg kan derfor ikke forstå, at man er kommet ud i det her drømmescenarie om at indføre en global skat på finansielle transaktioner, når muligheden ligger der lige i Europa. Ti lande – inklusive Tyskland og Frankrig, som jo ikke er ubetydelige økonomier i Europa – har sagt, at de er villige til at tilslutte sig en finansskat.

Hvorfor ikke tilslutte sig arbejdet, så vi får styr på de hurtige spekulationer, så vi får styr på økonomien igen, og så vi ikke kommer til at opleve det, vi så, med den finansielle krise, som jo bl.a. skyldtes den boble, vi så i økonomien i USA? Hvad med at få styr på de hurtige handler og på spekulationen ved finansielle transaktioner? Hvad skyldes det, at Det Radikale Venstre ikke mener her, at det er EU, men resten af verden der først skal være med, før Det Radikale Venstre er villig til at flytte sig?

Kl. 13:55

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil gerne spørge om hr. Christian Friis Bachs holdning til en finansskat. De Radikale og i særdeleshed ordføreren selv har tidligere talt om, at en global finansskat kunne bruges som finansiering til et løft af udviklingsbistanden, og De Radikale plejer jo også være et meget EU-positivt parti. Jeg tror, der stod i annoncerne ved europaparlamentsvalgkampen: Vi tror på EU. Men det gør man åbenbart ikke i den her sag.

Ti lande er gået foran i arbejdet med at indføre en finansskat i EU. Hvorfor tror De Radikale ikke, at EU kan bruges her? Hvorfor bakker Det Radikale Venstre ikke op om at tilslutte Danmark arbejdet for en finansskat i EU, så det kan blive slut med de hurtige spekulationer?

Kl. 13:53

Christian Friis Bach (RV):

Men der er jo kommet langt bedre styr på kortsigtede finansielle transaktioner. Med reguleringen, kravene til bankerne, soliditeten i den europæiske finansverden har man jo stået skulder ved skulder i Det Europæiske Fællesskab og løst problemerne. Det er jo det vigtige, og det er det, vi skal holde øje med, så vi sikrer, at der ikke kommer en boble og en ustabilitet og en finanssektor, som igen ryster i sin grundvold. Der er jo lavet en stribe af initiativer og reformer i Det Europæiske Fællesskab. Man har haft øjnene benhårdt rettet mod at sikre, at vi har en finansverden, der er solid, der ikke igen kommer ud i spekulationer og kaster os ud i en finanskrise, og som samtidig også leverer til en ordentlig velfærd i Europa.

Derfor er en finansskat jo et greb i luften, som ikke kan lade sig gøre, og som i den model, som er fremlagt, ikke vil gavne hverken Europa eller vækst eller arbejdspladser. Det er jo ikke løsningen; det er den stribe af andre initiativer, der har skabt en solid finanssektor. Og det er jo det, vi skal være glade for.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Hvad forhindrer så Det Radikale Venstre i at få sit ønske opfyldt? Hvad forhindrer egentlig Det Radikale Venstre i at spørge befolkningen, om man ønsker forbeholdene afskaffet? Hvis det er ens politik, at man ønsker, at vi skal være så tæt på kernen som muligt, og hvis forbeholdene står i vejen for at være så tæt på kernen som muligt – de kan kun ophæves ved hjælp af en folkeafstemning – hvorfor forsøger man så ikke at få gennemført sin politik?

Kl. 13:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Nu har De Radikale jo i den europaparlamentsvalgkamp, vi har været igennem, markedsført sig selv som nok det parti, der er størst tilhænger af EU og mest ivrig efter at få placeret Danmark så tæt på kernen af EU som muligt. Man er jo også fra Det Radikale Venstre side medlem af en regering, hvor man har en statsminister, der siger, at regeringen arbejder på at være så tæt på kernen i EU som muligt.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre hr. Christian Friis Bach fortælle os, er, hvad det betyder at være så tæt på kernen som muligt. Det må vel betyde, at der, hvor Danmark har nogle forbehold, som gør, at vi så ikke er så tæt på kernen som muligt, må de forbehold vel stå i vejen for at være der, hvor man gerne vil være, og derfor vil man vel gerne have de forbehold væk. Og så tror jeg, der er mange danskere, der godt kunne tænke sig at høre, hvordan man regner med, at det skal gøres, og hvornår det i givet fald skal ske.

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Christian Friis Bach (RV):

Jeg hører nærmest ordføreren give et tilbud om at stå sammen om at få fjernet nogle af de danske forbehold, og hvis det er rigtigt, vil vi rigtig gerne det. For forbeholdene står bestemt i vejen for, at vi kan få indflydelse i det europæiske, og at vi kan få gavn af nogle af de fælles initiativer, som bærer det europæiske samarbejde. Et godt eksempel er jo Europol, som i den grad har været med til at styrke indsatsen mod grænseoverskridende kriminalitet. Vi kan jo ikke stoppe kriminelle ved en grænseboom på en motorvej, hvor folk holder i kø, for de kriminelle vil jo bare køre udenom. Men vi kan stoppe kriminaliteten i Europa ved at styrke samarbejdet på tværs af grænserne i Europa, og der er Europol en helt afgørende institution. Med retsforbeholdet og med de tiltag, der sker for at gøre Europol til et stærkere samarbejde, risikerer vi nu at glide ud af det. Vi vil gerne af med det forbehold, og vi vil gerne være med til også at tage en afstemning om det, når tid er. Der er ikke aktuelle planer om at gøre det, men ja, vi vil gerne af med forbeholdene.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg spørger for at blive klogere, så man skal ikke lægge mig ord i munden. Jeg spørger simpelt hen bare for at blive klogere på, hvad der er Det Radikale Venstres EU-politik, fordi Det Radikale Venstre i valgkampen har markedsført sig som det mest EU-positive parti, og fordi man er med i en regering, hvor statsministeren gør det klart alle de steder, hun kan, at regeringen arbejder på at være så tæt på kernen i EU som muligt.

Så tæt på kernen i EU som muligt må jo være, at der, hvor vi selv i Danmark har valgt ikke at være så tæt på kernen, ønsker man så at få fjernet de forhindringer, der er for at kunne være så tæt på kernen som muligt. Det er ikke et spørgsmål om, om jeg ønsker det. Det er et spørgsmål om at finde ud af, hvad regeringen og Det Radikale Venstre står for.

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:59

Christian Friis Bach (RV):

Vi har lige spurgt den danske befolkning, om de ønskede at styrke det europæiske samarbejde med en fælles patentdomstol, og svaret var et overbevisende ja på trods af Dansk Folkepartis kampagne for det modsatte. Danskerne kvitterede og sagde ja til et stærkere europæisk samarbejde på et område, der virkelig gør en forskel for virksomheder og borgere i hele Europa. Det var da knaldgodt. Nu skal vi videre, det er klart.

Vi vil gerne af med de resterende forbehold. Det har været radikal politik fra dag et, da forbeholdene blev indført. En stor udfordring er samarbejdet mod grænseoverskridende kriminalitet, noget, som Dansk Folkeparti jo ellers lægger afgørende vægt på, altså at vi får bekæmpet kriminaliteten i Europa. Det er klart, at der står retsforbeholdet i vejen og kommer i stigende grad til det. Det gælder den europæiske indsats i nogle af verdens konfliktyldte lande, hvor – igen – Danmark ikke kan bidrage, som vi måske ønsker. Vi vil gerne af med de forbehold, og de afstemninger skal nok komme, og vi håber, at danskerne på tilsvarende vis, som de gjorde med patentdomstolen, bakker op om at få os præcis lidt tættere på kernen, for det er der, vi får indflydelse, og det er der, vi for alvor får gavn af det europæiske samarbejde.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Mette Bock (LA):

Man skulle jo simpelt hen tro, at regeringen havde sørget for at få paradiset om ikke på Jorden så i Danmark, når man lytter til ordføreren tale, *indtil* det tidspunkt hvor ordføreren – tror jeg minsandten – sagde, at regeringen havde fået lavet et *jysk* energiforlig, og at man nu med *jysk* stædighed ville gennemføre, at der bliver sat en masse vindmøller op i Danmark. Så vil jeg bare spørge: Har ordføreren nogen sinde talt med en jyd om den sag?

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Christian Friis Bach (RV):

Det glæder mig, at jeg næsten overbeviste fru Mette Bock om, at regeringen har gjort det godt – og vi har jo gjort det sammen, som jeg jo så også påpegede, i det her Folketing med striber af forlig. Min pointe med *jysk* stædighed var bare, at man altså skal bide tænderne lidt sammen. Hvis vi skal have gennemført den her grønne omstilling, hjælper det ikke noget, at man flakker og har én mening den ene dag og en anden mening dagen efter. Der må man simpelt hen med lidt *jysk* stædighed sige: Det her vil vi. For det er en knaldgod idé at få sikret den grønne omstilling. Og det er *jyske* vindmøller, for

de bliver produceret stort set alle sammen ovre i Jylland med stor succes og mange arbejdspladser, og de jyske borgmestre bakker op.

Kl. 14:02

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 14:02

Mette Bock (LA):

Nu er det interessant at høre, at man ikke skal have det ene standpunkt på det ene tidspunkt og det andet standpunkt det næste. Kan ordføreren bekræfte, at regeringen faktisk har fundet ud af, at det her energiforlig kommer til at koste så mange penge, at man bliver nødt til at ændre i det?

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Christian Friis Bach (RV):

Men målene står fast, vil jeg sige til fru Mette Bock. Målene står fast. Vi vil den grønne omstilling. Vi vil have et Danmark, der bliver fri for fossile brændstoffer i 2050. Det bliver et renere og grønnere Danmark fuld af virksomheder med ideer og inspiration og virkelyst, og det er det, vi vil, og det bliver til gavn for Danmark. Og om året vil det som sagt koste danskerne, hvad der svarer til prisen på de par sko, jeg har på i dag. Så målet står fast, men vi justerer jo selvfølgelig på virkemidlerne i lyset af udviklingen i verden og energiprisernes udvikling og ser på, hvordan vi bedst kan nå det mål. Men målet står fast, og vi håber, at Liberal Alliance står bag.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Lars Barfoed (KF):

Jeg bemærkede mig jo, at hr. Christian Friis Bach citerede Winston Churchill for at sige, at man aldrig skal forsømme en krise, fordi den giver muligheder. Og det er jeg er jo enig i. Så er det jo sådan, at regeringen samtidig nu kan se, at vækstraterne i Danmark nok stort set er de laveste i den vestlige verden. Vi har ikke haft nogen vækst i et par år. Og derfor skulle hr. Christian Friis Bach måske også notere sig, at Winston Churchill har sagt, at uanset hvor smuk strategien er, skal man dog af og til lige tage og se på resultaterne – og de er jo ikke så gode.

Så bemærkede jeg mig, at hr. Christian Friis Bach sagde, at regeringen har gennemført flere og mere barske reformer end nogen anden regering. Så vil jeg bare spørge, om det ikke også i hr. Christian Friis Bachs erindring er sådan, at den reform, der først og fremmest har gjort en positiv forskel på dansk økonomi og øget arbejdsudbuddet, sådan set er tilbagetrækningsreformen, som Det Radikale Venstre gennemførte sammen med Dansk Folkeparti og VK-regeringen, men som Det Radikale Venstres regeringsfælle Socialdemokratiet var voldsomt imod. Er det ikke korrekt, at det sådan set er resultatet af VK-regeringens samarbejde bl.a. med Det Radikale Venstre, men bestemt ikke med Socialdemokratiet, at vi har fået en reform?

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Christian Friis Bach (RV):

Tilbagetrækningsreformen har været vigtig; dagpengereformen har bidraget; stort set alle områder har holdt for. Regeringen har lavet en vækstplan – den største vækstplan i jeg ved ikke hvor mange år – på 90 mia. kr. lagt frem i dette Folketing, stemt igennem til sidst i dette Folketing. Jeg kvitterede for samarbejdet. Jeg påstod på ingen måde, at vi har gjort det alene, som andre partier måske har haft travlt med i dag. Jeg kvitterede for, at vi har samarbejdet om de ting, der skulle til, men regeringen er gået foran og har lagt reformerne frem, den ene efter den anden. Det har været barske og bøvlede reformer, men de har haft et resultat.

Jeg er ikke enig med hr. Lars Barfoed. Danmark har gjort det umådelig godt igennem krisen i lyset af en meget større udfordring på boligmarkedet end sammenlignelige lande. Vi har holdt renterne lave, vi har holdt kursen mod balance i de offentlige budgetter, og vi har samtidig stimuleret økonomien præcis så meget, som vi kunne, og sikret, at det blev uden tocifrede arbejdsløshedsprocenter, og det er endda blevet på en måde, så væksten nu for alvor ser ud til at være i gang igen.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:06

Lars Barfoed (KF):

Hr. Christian Friis Bach er så ivrig efter at få sagt det, som man mener skal siges, at hr. Christian Friis Bach helt undgår at svare på spørgsmålet: Er det ikke korrekt, at tilbagetrækningsreformen, som mere end noget andet har skabt plads i dansk økonomi og øget arbejdsudbuddet, er gennemført i strid med det, Socialdemokratiet vil? Socialdemokratiet var modstandere af det. Socialdemokratiet gik til valg på ikke at gennemføre den reform. De var bare nødt til det, fordi vi andre havde aftalt det på forhånd. Er det ikke korrekt, at det forholder sig sådan?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Christian Friis Bach (RV):

Socialdemokraterne har taget ansvar i de sidste år på en måde, som Socialdemokratiet har gjort hver eneste gang, der har været krise og problemer i Danmark. Da er det jo Socialdemokraterne, der har stået i spidsen for at gennemføre de store reformer, og det er også sket i de sidste 3 år. Men det er jo helt rigtigt, at tilbagetrækningsreformen blev planlagt før, og det har vi lavet i fællesskab, og al respekt for det. Men det ændrer ikke på billedet af, at Socialdemokraterne har stillet sig i spidsen for en regering, der har gennemført nogle af de barskeste reformer, vi har set i mange år, fordi det var nødvendigt, fordi vi overtog en økonomi, der slet ikke var holdbar, fra den tidligere regering, og vi overtog et markant reformbehov efter 10 år med reformangst, nærmest reformstopt, under VK-regeringen. Og det er det, Socialdemokraterne og vi sammen har været med til at rette op på.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Søren Espersen (DF):

Nu har ordføreren jo også brugt ordet grænsebom, som er blevet brugt her adskillige gange i dag, ikke af os i Dansk Folkeparti, men af andre, og jeg forstår godt hvorfor. Man ser for sig de her 6-7 grænsegendarmer, der kommer og løfter en kæmpe stor egekævlø ned, og så spærres der for al trafik. Det er jo det, der ligger i det. Det er jo muntert og festligt. Men må jeg ikke godt lige stille et spørgsmål.

Nu er ordføreren jo ikke så gammel, som jeg er, men han kan sikkert huske Kruså tilbage før 2001, og jeg vil gerne bede ordføreren om at beskrive, hvordan det egentlig var – ovenikøbet i en situation, hvor der også var politi ved grænsen. Husker ordføreren det sådan, at der stod en kæmpe stor bom foran ham, og at der kom folk ilende til for at løfte den op? Eller var det i virkeligheden ikke sådan, at det gik ret hurtigt med at komme igennem? Man fik som regel et venligt blik fra politibetjenten og fra tolderen, hvis man havde rent mel i posen, og så fik man lov at køre igennem. Er det ikke den rigtige historie?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Christian Friis Bach (RV):

Tak. Nu er jeg lidt ældre, end hr. Søren Espersen tror, men tak for komplimenten. Jeg vil også sige tak for måske at beskrive det billede, som Dansk Folkeparti går rundt og har af den grænsebom. Jeg kunne sagtens forestille mig, at ønsket var en stor dansk egekævlø, der skulle ligge hen over motorvejen, så vi holdt verdens problemer ude. Jeg erkender, at det, vi så tidligere, ikke var det; jeg har også på vej til Tyskland holdt i kø på en motorvej, hvilket rigtig mange danskere har.

Men jeg vil bare sige: Det kan være symbolpolitik. Det kan være vigtigt for Dansk Folkeparti, men det løser ikke problemerne, og det løser slet ikke problemerne med kriminalitet og kriminelle, som jo, hvis der er en kø, vil køre udenom og finde en anden vej, finde et andet sted til at komme ind i Danmark. Så det er symbolpolitik, og det vil sende det værste tænkelige signal til hele resten af verden om, at her ønsker vi at holde problemerne ude i stedet for at samarbejde om at løse dem.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:09

Søren Espersen (DF):

Det er så muligt, at ordføreren har set mere suspekt ud, end jeg har gjort, når jeg er kommet kørende igennem, for der har faktisk aldrig været problemer. De kunne godt se, at det var en ordentlig mand, der kom kørende der. Men der er andre lande i Europa, der har en grænsebevogtning, f.eks. er der Storbritannien. Det er jo ikke noget lukket land, der er man nødt til at komme ind, og mig bekendt er der millioner af turister i London.

Vi ønsker jo ikke et lukket land. Vi vil bare gerne have, at man ser, hvad det er for nogle store varevogne, der kommer kørende tværs over grænsen, og som har været nordpå, oppe i Nordjylland for at lave indbrud hos folk. Vi vil gerne have mulighed for at se, hvad der kommer ind i landet, og hvad der kommer ud af landet. Det synes jeg egentlig er en ganske rimelig måde. Sådan ser briterne på det, og sådan ser mange andre lande jo også på det.

Hvis det i øvrigt var sådan, at en grænsekontrol slet ikke havde nogen effekt, hvorfor er man så så optaget af at styrke Schengens grænser? Det var da en god idé at nedlægge dem. Sikke en masse af alt det grænseoverskridende kriminalitet, man så kunne komme til livs, hvis man lavede fuldstændig vidt åbne grænser rundt om Schengen, ikke?

Kl. 14:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Christian Friis Bach (RV):

Nu synes jeg, at hr. Søren Espersen modsiger sig selv. For jeg mener, at når selv en person som hr. Søren Espersen ikke blev stoppet ved den tidligere grænsebom, hvor er verden så henne? Så er det jo et bevis på, at man netop bare kunne køre igennem, og at man netop ikke havde en kontrol, men havde opsat et fysisk instrument – en bom og nogle betonklodser – som var et fuldstændigt udtryk for en forfejlet politik imod grænseoverskridende kriminalitet. Så virkede det jo ikke, må jeg sige til hr. Søren Espersen.

Derfor: Vi skal bekæmpe kriminaliteten ved at samarbejde i Europa, på tværs af landegrænser, vi skal fange dem, hvis de er i Ganløse eller i Aabenraa eller i Haderslev eller i Horsens, og det er jo den måde, man bekæmper kriminalitet på.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:11

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Der er nogle, der tror, at det er Det Radikale Venstre, der bestemmer det hele i regeringen, og at Socialdemokraterne ikke har noget at skulle have sagt. Når man kigger på eksempelvis udlændingepolitikken, er det jo ikke så svært at forstå, hvordan folk får den tanke. Der er sket en række lempelser på området. Vi har det højeste antal asylansøgere i 10 år. Der er kommet markant flere familiesammenføringer, flere får permanent opholdstilladelse, og foreløbig har hele festen kostet de danske skatteydere 1 mia. kr. Så tillykke med det. Men der er faktisk lommer, hvor Socialdemokraterne også har noget at skulle have sagt, selv i udlændingepolitikken.

Hvis man kigger på Det Radikale Venstres hjemmeside, kan man under overskriften Ja til familieliv og kærlighed – og lad mig skynde mig at sige, at det er vi i Venstre bestemt også tilhængere af – læse: at derfor er vi fortsat imod både 24-årsreglen og tilknytningskravet, også selv om der i dag ikke er politisk flertal for at ændre reglerne.

Nu har vi jo i Venstre her på det seneste gjort en ihærdig indsats for at genskabe spændingen i dansk politik, og derfor vil jeg gerne spørge Det Radikale Venstre: Hvis vi nu forestiller os, at SR-regeringen fortsætter efter valget, hvad vil der så ske med 24-årsreglen? Hvad vil der ske med tilknytningskravet?

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Christian Friis Bach (RV):

For det første vil jeg blot påpege, at grunden til, at der er langt flere mennesker, der søger asyl i Danmark, i allerhøjeste grad er, fordi vi i Europas yderkant, i Syrien, har en af de værste konflikter, vi har set i mange år, med millioner af flygtninge, der nu på andet, tredje år føler, at de rådner op i flygtningelejrene og desperat forsøger at komme til Europa for at få en ny chance. Og det kan man ikke fortænke

dem i, selv om vi gør alt, hvad vi kan, og der er Danmark gået forrest for at hjælpe dem, præcis der hvor de er.

Vi har jo accepteret et kompromis om 24-årsreglen, og det står vi ved. Det ændrer jo ikke på, at vi har en holdning, og vi er imod en 24-årsregel, men vi har som led i at danne regering accepteret 24-årsreglen. Vi har jo lempet lidt på tilknytningskravet. Vi har sørget for, at asylansøgere kan få det bedre, når de opholder sig i Danmark. Der er skabt forbedringer, ja, men 24-årsreglen er vi imod, men vi accepterer fuldt ud det kompromis, vi har indgået med regeringen, og det står vi ved også efter næste valg.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:14

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg skal lige være helt sikker på, at jeg forstod det rigtigt. Blev der sagt også efter næste valg, altså at 24-årsreglen står fast også efter næste valg? fordi det synes jeg da er en interessant melding at få fra Det Radikale Venstres side.

Så vil jeg også gerne spørge ordføreren, om man virkelig fastholder, at den stigning, vi har set i antallet af asylansøgere, folk, der har fået permanent opholdstilladelse, antallet af familiesammenføringer, alt sammen er noget, der kan henføres til borgerkrigen i Syrien.

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Christian Friis Bach (RV):

En del af det kan henføres til borgerkrigen i Syrien, en del af det kan henføres til, at man har fået en hurtigere asylbehandling, for det tog for lang tid under den tidligere regering. Der har vi fået en hurtigere og mere effektiv behandling, og det har selvfølgelig gjort, at der pludselig er kommet flere, der har fået asyl, flere, der har fået lov til at blive i Danmark.

Men vi står ved kompromiset om 24-årsreglen. Det gør vi, og fortsætter vi i den samme regering, og det håber og tror jeg at vi gør, og kan vi ikke komme igennem med et krav om at ændre 24-årsreglen, så står vi også på det tidspunkt ved den 24-årsregel, som der er. Det har vi gjort i den nuværende regeringsperiode, og ja, hvis det bliver udkommet af det næste valg, står vi også ved den der.

Kl. 14:15

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Anni Matthiesen (V):

Regeringen vil gerne bruge 500 mio. kr. på selvvalgt uddannelse til ledige. Der vil jeg egentlig gerne høre De Radikales ordførers holdning til, at der faktisk er tal, der viser, at jo længere tid man sidder på skolebænken, altså, jo længere tid man er væk fra arbejdsmarkedet, jo vanskeligere er det faktisk at få et job efterfølgende. Hvad er ordførerens holdning til, at man ved at placere de ledige i selvvalgt uddannelse i nogle uger måske risikerer at rykke dem længere væk fra arbejdsmarkedet?

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Christian Friis Bach (RV):

Det, regeringen foreslår med beskæftigelsesreformen, er jo bestemt at styrke uddannelsen af arbejdsløse og især de ufaglærte arbejdsløse. Det skal sikre, at de får et fag, det skal sikre, at de får et godt arbejde. Uddannelse virker, det ved vi. Vi ved, at uddannelse virker i folkeskolen, i erhvervsuddannelserne og på universiteterne. Og ja, det er jo rigtigt, at det måske kan forsinke den tid, det tager, før man kommer tilbage i arbejde, når man sidder på en skolebænk, men man kommer stærkere tilbage, og på længere sigt bidrager det til netop vækst og arbejdspladser, at vi får en bedre uddannet arbejdsstyrke.

Vi skal huske, at regeringen har målrettet de uddannelsesinitiativer, der kommer, langt mere mod noget, der netop kan skaffe vækst og beskæftigelse for Danmark og gode arbejdspladser til den enkelte arbejdsløse. Så det er jo en helt anden og mere målrettet uddannelsesindsats, vi kommer til at se.

Kl. 14:17

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:17

Anni Matthiesen (V):

Når det så er sagt, vil jeg gerne høre, om ordføreren ikke kan se, at det er noget modstridende. Som ordføreren også selv var inde på i sin tale, kommer der forhåbentlig lidt mere gang i hjulene nu, og der kommer forhåbentlig lidt mere gang i væksten. Derfor skulle der jo også helst komme en større efterspørgsel efter at få folk i arbejde, men hvis man så samtidig placerer de ledige, de arbejdsløse på skolebænken på en selvvalgt uddannelse i et eller andet antal uger, risikerer man at tvinge nogle erhvervsdrivende til at finde arbejdskraften uden for landets grænser.

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Christian Friis Bach (RV):

Det er rigtigt, at ledigheden falder, og det er en rigtig god nyhed, for vi skal have folk i arbejde. Det har været regeringens fokus fra allerførste færd.

Det er også rigtigt, at der allerede nu begynder at være flaskehalser rundt omkring i det ganske land. Jeg har selv været på virksomheder, der havde problemer med at finde en smed, en stukkatør og folk med andre uddannelser, som er nødvendige for, at vi for alvor kan få gang i industriarbejdspladserne i Danmark. Men det er jo netop uddannet arbejdskraft, der bliver efterspurgt, og også derfor giver det mening at tilbyde arbejdsløse og især ufaglærte arbejdsløse en opgradering og et fag, for det er det, virksomhederne skal bruge både nu og i de kommende år.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg ved jo godt, at De Radikale tilsluttede sig dagpengeforringelsen tilbage i 2010 og også fik det mejslet ind i sten i regeringsgrundlaget. Efterfølgende er det sådan set lykkedes, selv for De Radikale, at gå med på nogle midlertidige afværgemanøvrer, så folk ikke bare drattede ud af dagpengesystemet midt i en af de største økonomiske kriser i mands minde. 34.000 er faldet ud af dagpengesystemet i 2013, og det gjorde de, hverken fordi de er dumme eller

dovne, det gjorde de, fordi der ikke var noget arbejde at få, og 12.000-14.000 står til at falde ud her i 2014.

Derfor ville jeg egentlig gerne høre Det Radikale Venstre, om man vil være med til at finde en holdbar, permanent løsning på dagpengeproblemet, hvor man sænker genoptjeningsperioden til 6 måneder igen og derved belønner folk, der gør en ekstra indsats, f.eks. tager et barselsvikariat eller sæsonarbejde af den ene eller anden art, og rent faktisk giver dem en chance for igen at blive en del af dagpengesystemet.

Kl. 14:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:20

Christian Friis Bach (RV):

Vi står fuldt ved den reform, der er lavet, af dagpengene, den 2-årige periode og det halve års genoptjeningskrav. Det har været en barsk overgang for rigtig mange mennesker og familier, og derfor er der sat ind med arbejdsmarkedsydelsen og forlængelsen af uddannelsesydelserne for at sikre, at den overgang bliver så blid som muligt. Men vi gør jo ikke nogen en tjeneste ved at lade dem gå i 4 år i stedet for 2 år, og vi gør heller ikke nogen en tjeneste ved at fremme et arbejdsmarked, hvor kortvarig beskæftigelse på få måneder om året kan sikre, at virksomhederne så kan fyre de ansatte uden at tænke videre over det og lade dem gå resten af året på dagpenge. Vi vil have varig beskæftigelse, og vi vil have gode jobs, hvor man, når man først er kommet ind på arbejdsmarkedet, bliver der. Og med dagpengereformen lægger det et pres på den enkelte arbejdsløse, men det lægger jo et pres på os alle sammen for at sikre netop det. Det er klart, at når vi har de krav, vi i dag stiller til de arbejdsløse, så bliver de krav, vi stiller til os selv, langt større, for at sikre, at de får det tilbud, der gør, at de kommer i varig beskæftigelse og i gode jobs.

Kl. 14:21

Formanden:
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:21

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil anerkende, at det er en barsk reform, men det må jo også være god radikal latin, at man også tror på de økonomiske incitamenter og det fornuftige, der rent faktisk ligger i, at man belønner de mennesker, som rent faktisk går ud og tager et arbejde, går ud og tager det barselsvikariat, som ellers står ubesat, men rent faktisk går ud og gør en aktiv indsats for igen at blive en del af det danske arbejdsmarked. Det kunne jo være, at de rent faktisk fik forlænget det barselsvikariat. Det økonomiske incitament tager man jo fra dem, hvis ikke man giver dem den mulighed for også at komme ind på dagpenge.

Så derfor vil jeg bare igen høre, om De Radikale fuldstændigt vil afvise, at man sænker genoptjeningsperioden på dagpenge til 6 måneder, så man giver de mennesker, der i dag er faldet udenfor, en reel mulighed for at genoptjene retten til dagpenge.

Kl. 14:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:21

Christian Friis Bach (RV):

Jamen vi står ved den dagpengereform, der er lavet, og vi mener, det var en nødvendig reform. For vi ønsker ikke det, man kan kalde et elevatorarbejdsmarked, hvor man ved at have 2 måneder om året bare kan blive hældt ud af den fiskeindustri eller det gartneri, man har fået kortvarig beskæftigelse i, fordi de uden at tænke på en kan smi-

de en ud igen efter 2 måneder med den vished, at man så kan få dagpenge resten af året. Vi ønsker, at virksomhederne prioriterer langvarige beskæftigelsesforløb, at den arbejdsløse gør alt, hvad vedkommende kan, og ikke mindst, at vi i den beskæftigelsesindsats, vi yder, sikrer, at der bliver varige arbejdspladser og ikke kun kortvarige forløb. Og det skal vi gennem den massive uddannelsesindsats, der nu kommer med beskæftigelsesreformen, og sammen med den faldende ledighed vil det komme til at hjælpe rigtig mange af de mennesker, der er kommet eller måske vil komme i klemme i dagpengereformen. Det er beskæftigelse og uddannelse, der skal sættes på, og for at få råd til det har vi brug for at lave reformer af de offentlige ydelser, også dagpengene.

Kl. 14:23

Formanden:

Der er en kort bemærkning tilbage. Den er fra hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:23

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Det er jo en sand fornøjelse at få lov at stille den radikale ordfører et spørgsmål. Den 23. april i år siger ordførerens forkvinde, fru Margrethe Vestager, at man sætter på at give danskerne en ambitiøs vækstpakke. Og nuvel, jeg kan også notere mig, at der er flere fornuftige forslag i den vækstpakke, regeringen har fremlagt, men ikke desto mindre vil vækststudspillet og beskæftigelsesreformen kun medføre 2.000 ekstra beskæftigede i 2020. Mener ordføreren virkelig, at det er ambitiøst?

Kl. 14:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:23

Christian Friis Bach (RV):

Det her skal jo ses sammen med sriben af andre initiativer, regeringen har lavet. Der er 89 forslag, som hver for sig vil sikre bedre forhold for danske virksomheder, billigere varer, også til danske forbrugere, mere konkurrence, og det skal ses oven i en vækstplan fra sidste år på 90 mia. kr. Jeg mindes ikke, at VK-regeringen i de 10 år, hvor de var ved magten, fremlagde noget, der overhovedet kunne måles med en sådan vækstplan eller for den sags skyld fremlagde en række vækstinitiativer som dem, regeringen har lagt frem.

Så vi havde 10 år, hvor virksomhedernes konkurrenceevne blev ringere og ringere og dårligere og dårligere. Nu har regeringen gjort noget, nu bliver det bedre. Konkurrenceevnen bliver støt og roligt bedre. Det er på grund af regeringens initiativer, og tak til Venstre for at bakke op. Så lad være med at brokke jer over, at der sker for lidt, for der er faktisk sket rigtig meget.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:24

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg er ked af at måtte konstatere, at ordføreren lyder som en tysk reklame for hårshampoo med et nyt protein, ingen hverken har hørt om eller har forstået tidligere. Hold nu op! Enhver ved jo, at det arbejdsudbud, vi har skabt i vores tid i regering, langt overmatcher Det Radikale Venstre og regeringens.

Men der er ingen grund til at stå her og sammenligne størrelser. Jeg har jo ikke været i Folketinget så lang tid og har derfor forsket lidt i Det Radikale Venstres politiske historie. Og det vil ikke være unfair at sige, at Det Radikale Venstre er et parti eller et politisk dyr,

der kan leve mellem 7 og 10 år med deres mager i et politisk forhold, hvorefter forholdet kollapse. Ligesom i edderkoppernes verden spiser man sin partner, hvorefter det er slut. Herved på bageste række tror jeg, vi er lidt interesserede i at høre ordførerens status på parforholdet med Socialdemokratiet. Står det godt til? Kan vi forvente, at det også går godt efter næste valg, og rykker vi frem i bussen herude, hvis ikke forholdet går, som ordføreren sikkert håber?

Kl. 14:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:25

Christian Friis Bach (RV):

Det er jo rigtigt, og min partileder har også sagt noget om mænds evne til at vurdere størrelse, nemlig at den skal man ikke fæstne stor lid til. Men der er skabt en massiv vækstplan og nu 89 vækstinitiativer, som virksomhederne kvitterer for og siger, at det er det, der skal til. Det er begyndt at virke, væksten stiger.

Nu får hr. Jakob Engel-Schmidt en reklame til: SR-regeringen er motoren i bygningen af det danske velfærdssamfund og har altid været det. Den var det i 1990'erne med store nødvendige reformer, da det så svært ud, som bragte Danmark på ret kurs. Så gik det lidt skralt i 00'erne, men nu er SR-regeringen tilbage som den centrale motor i dansk politik, der kan skabe reformer med balance og med bæredygtighed. Det var præcis det, der var budskabet i min tale, og hvis det er en reklame, så er det en rigtig god reklame.

Kl. 14:26

Formanden:

Så når vi ikke mere. Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Pia Olsen Dyhr som SF's ordfører.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er begyndt at lysne i dansk økonomi. Vi har fremrykket offentlige investeringer i svære tider netop for at sætte gang i økonomien. Vi har sikret, at flere har beholdt deres arbejde. Det begynder vi nu at se resultaterne af. Forhåbentlig kan vi snart vriste os helt fri af finanskrisens eftervirkninger, som alene i Danmark har kostet 200.000 arbejdspladser.

Et begyndende opsving stiller også nye krav, og derfor skal vi allerede nu tænke fremad. Vi kommer om kort tid til at mangle faglært arbejdskraft. Samtidig vil tusindvis af ufaglærte få mere end vanskeligt ved at finde sig et arbejde. Det er en katastrofe, hvis vi ikke finder en løsning, så flere vælger at gå fra at være ufaglært til at være faglært.

Derfor må målet med den nye beskæftigelsesreform også være, at man som arbejdsløs kan bruge tiden til at blive faglært. Den arbejdsløse gartnerimedarbejder skal nemt og hurtigt kunne blive gartner. Det samme gælder den ufaglærte arbejdsmand, som skal have mulighed for at blive tømrer eller murer. Og pædagogmedhjælperen skal kunne blive pædagog. De har jo masser af erfaring at trække på og kompetencer at byde ind med. SF foreslår derfor, at det fremover skal være muligt at løfte ufaglærte til faglærte inden for samme branche, mens man er arbejdsløs, på fulde dagpenge. Det er en gevinst for den enkelte, det er en gevinst for virksomheder, og ikke mindst er det en gevinst for samfundet.

Beskæftigelsesministeren er kommet med et rigtig godt udspil til beskæftigelsesreformen, men det interessante bliver jo, hvem regeringen vil lave en aftale med. Jeg frygter, at regeringen indgår en aftale med højrefløjen, hvor de gode forslag i udspillet forsvinder og der føres penge væk fra indsatsen til de arbejdsløse over i erhvervslivets lommer.

Det ville være en katastrofe for de arbejdsløse, det gryende opsving og for sammenhængskraften i vores land.

Der mangler også en side i beskæftigelsesministerens oplæg til en bedre beskæftigelsesindsats over for dagpengemodtagerne. Det er den side, hvor der står, at vi samtidig finder en holdbar og permanent løsning på dagpengeproblemet. Vi skal have halveret genoptjeningsperioden, så man efter 6 måneders arbejde har ret til dagpenge. Og så skal det tredje dækningsår gøres permanent.

Sidste år faldt 34.000 mennesker ud af dagpengesystemet, og i år står 12.000-14.000 mennesker til at ryge samme vej. Det gør de ikke, fordi de er dovne eller uduelige. Det gør de jo, fordi der ikke er noget arbejde. Det er mennesker, der har bidraget aktivt til samfundet, det er mennesker, der har været så uheldige, at deres job forsvandt under den økonomiske krise. Den far eller den mor skal da have muligheden for at tage et sæsonarbejde eller vikariat og vide, at de har en realistisk mulighed for at genoptjene retten til dagpenge og have et økonomisk sikkerhedsnet under deres familier. Det kan ikke være rigtigt, at en socialdemokratisk ledet regering ikke er i stand til at finde en permanent løsning på det her kæmpe problem.

Jeg vil derfor kraftigt opfordre regeringen til at benytte den gyldne mulighed i forhandlingerne om en ny beskæftigelsesreform, som er til stede netop nu. Man skal smide Venstre på porten og lave en bred aftale om både en beskæftigelsesreform og en permanent og holdbar løsning på dagpengeproblemet sammen med SF, Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Det vil være en aftale, som vil trække forskellene op i dansk politik mellem dem, der ønsker nulvækst, pisk til de arbejdsløse og vil forgyldte dansk erhvervsliv, og dem, der vil opkvalificere de arbejdsløse, udvikle velfærden og genskabe trygheden på arbejdsmarkedet. Det vil samtidig også være en langtidsholdbar løsning, som rækker langt ind i de næste valgperioder. Det skylder vi de arbejdsløse, det skylder vi dem, der har fået mindst uddannelse, det skylder vi Danmark.

Det lysner som sagt i dansk økonomi. Det lysner også internationalt. Nøgletallene for USA ser lovende ud, men vi er samtidig nødt til at lære at handle på baggrund af den dybe økonomiske krise, vi har gennemlevet siden 2008. Det er en krise, som i høj grad skyldes årtiers borgerlig deregulering af den finansielle sektor og fokus på hurtige penge og kreative handler. Der er ved at ske en farlig skævvridning, der gør, at folk på bunden af samfundet får færre og færre muligheder og samtidig mister troen på politikere og udvikling i samfundet. Samtidig bliver enorme summer hobet op i kæmpe formuer, kapitalfonde og selskaber. Det er penge, som i alt for ringe grad bliver brugt til at skabe vækst og arbejdspladser. De bruges i stedet på kortsigtet spekulation og hurtige handler på verdens børser.

Kl. 14:31

Vi er nødt til at intensivere arbejdet imod skattely, stramme reguleringen af finanssektoren og brede kriseregningen ud, så banker og kapitalfonde bidrager til den økonomiske genrejsning og stabilitet. Ellers får vi ikke genoprettet tilliden til det politiske system og sammenhængskraften i vores samfund.

Det har foreløbig ti lande set. De er helt konkret gået sammen for at indføre en lille skat på finansielle handler. Det er en skat, som skal lægge en dæmper på hurtige og kortsigtede handler og i stedet flytte fokus hen på de mere langsigtede og holdbare investeringer. Ifølge Europa-Kommissionen vil en finansiell skat indbringe Danmark ca. 7 mia. kr. årligt, som så kan bruges til at sætte gang i reel vækst og beskæftigelse. De ti lande, som er gået foran, er ikke ligegyldige lande. Det er bl.a. Tyskland, Frankrig og Italien. De udgør to tredjedele af EU's BNP, og de lande mener altså, at den finansielle sektor også skal bidrage til økonomisk genopretning.

Danmark deltager ikke i arbejdet. Regeringen har reelt meldt Danmark fuldstændig ud af kampen. For mig virker det ærlig talt lidt dumstædigt at fastholde modstanden, når så centrale lande vælger at gå videre. Jeg vil gerne opfordre regeringen til hurtigst muligt at for-

lade den bagstræberiske politik og tilslutte sig arbejdet for en europæisk finanssskat. Det er en helt afgørende indsats for at balancere kriseregningen og give folk en fornyet tro på det politiske system.

Samtidig skal vi også stille større krav til virksomhederne. Vi skal stoppe med at udnytte billig udenlandsk arbejdskraft, stoppe med at flytte jobbene syd for grænsen bare for en hurtig profit. De skal tage deres samfundsansvar på sig. Vi ser presset på danske slagteriarbejdere. De presses af slagterierne i f.eks. Tyskland, hvor man systematisk udnytter kolonnearbejdere fra Østeuropa, der får 50 kr. i timen. De får ingen løn under sygdom, de får ingen løn under ferie, og de har en arbejdsdag på 10-11 timer dagligt. Lige så er den danske transportbranche under voldsomt pres fra udenlandske chauffører. De lever under kummerlige forhold rundt omkring på landets rasteplasser. På simple gasbus må de lave dagens aftensmad. Og lønnen kommer reelt ned på 30-40 kr. i timen. De er i Danmark 2-3 måneder ad gangen og ikke til danske løn- og arbejdsvilkår. Det var ikke ideen med den frie transport over grænsen. Det er ikke et arbejdsmarked, SF eller jeg ønsker. Det skal vi finde holdbare løsninger på både i EU og Danmark.

For SF vil den kommende tid handle om at sikre en fornuftig beskæftigelsesreform med fokus på opkvalificering og bedre jobmuligheder for de arbejdsløse og at få løst dagpengeproblemet en gang for alle. Vi skal have genskabt trygheden og fleksibiliteten på det danske arbejdsmarked. Vi skal understøtte det spirende opsving, ikke mindst ved at fokusere på bæredygtig vækst, grønne arbejdspladser og en ambitiøs klimapolitik. Vi skal rette op på skævhederne i kontanthjælpsreformen og tilføre folkeskolen de fornødne ressourcer, så det lykkes for os at skabe mere rummelighed uden at lade børn, forældre og lærere i stikken. Vi skal styrke indsatsen mod skattely og social dumping og stramme reguleringen af bankerne, så vi ikke står i samme suppedas om ganske få år igen. Det kan kun gå for langsomt med at slutte Danmark til arbejdet med at indføre en europæisk finanssskat.

SF ser frem til de kommende forhandlinger og til at bidrage med at få vristet Danmark helt ud af krisen og til at genskabe trygheden på det danske arbejdsmarked og videreudviklingen af vores stærke velfærdssamfund.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en halv snes stykker, der har korte bemærkninger. Først fru Inger Støjberg.

Kl. 14:36

Inger Støjberg (V):

Tak. Jeg kan forstå, at SF's partileder ønsker, at Venstre skal smides på porten. Det håber jeg nu vi bliver flere om at bestemme. Vi har nu tænkt os stadig væk at være det konstruktive parti, som vi er kendt for at være, der indgår forlig med regeringen, når vi kan.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om SF ser sig selv i en finanslov med regeringen, hvis ikke der er sket en halvering af genoptjeningsperioden.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Pia Olsen Dyhr (SF):

Når jeg foreslår, at regeringen skal smide Venstre på porten, mener jeg jo ikke i forhold til Folketinget, men i forhold til de konkrete beskæftigelsesforhandlinger. Det skyldes, at Venstre meget klart har sagt, at Venstre ønsker at spare 4 mia. kr. på de arbejdsløse og bruge det til erhvervsskattelettelser. For det første er der ikke 4 mia. kr. at spare på aktiveringsindsatsen, så det, det reelt handler om, er, at

Venstre ønsker at skære i ydelserne til bl.a. kontanthjælpsmodtagere for at få det regnestykke til at gå op. Det er vi ikke enige i, og derfor mener vi, at regeringen bør kigge sig om efter alternative flertal, og der er muligheder.

I forhold til finansloven 2014 skal det ikke være nogen hemmelighed, at det er et stort ønske fra SF's side, at vi får løst problemet med genoptjeningskravet til dagpenge.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Inger Støjberg.

Kl. 14:37

Inger Støjberg (V):

Jeg var godt klar over, at det var i forhold til forhandlinger og ikke mere generelt betragtet. Det var måske også en lige lovlig stor opgave for alle, trods alt.

Men jeg fik jo ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Kan SF se sig selv i en finanslov, uden at der sker ændringer i form af en halvering af genoptjeningsperioden?

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Pia Olsen Dyhr (SF):

I 2010 gennemførte Venstre, Konservative, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti nok den største massakre på det danske arbejdsmarked overhovedet med den dagpengereform, vi så. Det er noget, der i virkeligheden underminerer den fleksible model, som jo betyder, at det er nemt at hyre og fyre ude på arbejdspladsen med den tryghed, det giver, at man ved, at man alligevel, selv om man bliver lidt udsat, kan komme på dagpenge. Det har de fire partier i den grad gjort svært at opnå igen, fordi genoptjeningskravet nu er 1 år. SF's ønske er, at det skal sættes ned til ½ år. Det går vi til finanslovsforhandlinger med, og vi har selvfølgelig tænkt os at arbejde alt, hvad vi kan, for at komme igennem med vores krav.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste spørger er hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:38

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren for en god tale med en række positive fremadrettede meldinger, især om at rette op på dagpengekatastrofen. Det giver jo håb om, at vi i fællesskab kan presse regeringen til nogle ordentlige resultater, hvad det angår.

Jeg er lidt nysgerrig efter at vide noget mere om SF's strategi, efter at SF er trådt ud af regeringen. Det har jo betydning for det videre forløb: Hvad kan vi opnå i fællesskab? Jeg har bemærket mig, at SF har fortrudt en del af de ting, de har været med til, mens de sad i regering, f.eks. den gensidige forsørgerpligt i kontanthjælpsreformen, så mit spørgsmål er: Er der andre reformer, SF har fortrudt? Hvad med de lave ydelser til de unge mennesker, som jo risikerer at gå i årevis for en ydelse, som er langt under regeringens egen fattigdomsgrænse? Hvad med reformen af førtidspensionen, som jo har medført et drastisk fald i tilkendelser af førtidspension, uden at folk er blevet mere raske af den grund? Hvad med salget af DONG? Hvad med overenskomstindgrebet over for lærerne, et historisk groft indgreb i den frie forhandlingsret? Har SF også fortrudt de ting?

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er glad for, at Enhedslisten deler vores synspunkt om at få løst dagpengeproblemet. Jeg tror, det bliver det altafgørende spørgsmål frem til finanslovsforhandlingerne, at vi får kigget på genoptjenings-tiden. For det, vi har diskuteret, og noget af det, SF's jo lykkedes med ved forhandlingsbordet, mens vi sad i regering – og det er jo ikke noget, vi sådan diskuterer i den store offentlighed – var, at man fik kigget på problemet igen. På trods af at der var et flertal før valget, som gennemtrufede, at man skulle have en dagpengereform, lykkedes det at lave den her bedre indfasning i sommeren 2012. Det har SF presset på for, det har ikke været nogen hemmelighed. Vi gjorde det, før vi gik i regering, vi gjorde det undervejs i regeringen, og vi kæmper videre uden for regeringen. Sådan er der sådan set ikke noget, vi har fortrudt. Det har været en kamp, vi har taget hele tiden, og vi fortsætter den også gerne frem til de her finanslovsfor-handlinger.

Når det gælder kontanthjælpsreformen, har vi jo efterfølgende kunnet se af skæbner, at der er folk, der er kommet voldsomt i klemme på grund af den gensidige forsørgerpligt for folk, der ikke er gift. Ideen var jo, at vi skulle reelt ligestille gifte og ugifte, og jeg noterede mig også, at beskæftigelsesministeren er villig til at kigge på, at der ikke er en reel ligestilling, eftersom ugifte par jo ikke har den form for skattemulighed, som man har, når man er gift. Og det kigger SF også gerne på.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen.

Kl. 14:41

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at SF, da SF sad i regering, kæmpede for de samme synspunkter som Enhedslisten. Men det ændrer jo altså ikke på, at da SF var en del af regeringen, var SF med til at afvise Enhedslistens krav om, at vi skulle ændre i den elendige dagpengereform. Og der kunne man vel nok lige bruge ordet fortryde i den sammenhæng. Men det er okay.

Nu spurgte jeg ikke så meget af hensyn til lige den debat, for jeg er glad for, at SF og Enhedslisten er meget enige om, hvad der skal ske på det område. Jeg spurgte til en række andre konkrete reformer. Jeg tror ikke, jeg behøver at remse dem op, men jeg vil alligevel gøre det, da jeg ikke fik svar. Altså, hvad med de lave ydelser til de unge mennesker under regeringens fattigdomsgrænse i årevis? Hvordan har SF det med det? Hvad med reformen af førtidspensionen, som betyder, at i tusindvis af mennesker, som ikke er raske nok til at forsørge sig selv, ikke kan få et ordentligt forsørgelsesgrundlag, men skal på kontanthjælp i stedet for? Hvad med salget af DONG? Det er bare for at nævne nogle ting.

Ikke mindst vigtigt: Hvad med overenskomststindgrebet over for lærerne, som med et pennestrøg fjernede alle lærernes lokalaftaler? Hvad er SF's refleksioner i forhold til det? Og hvilket samarbejde kan vi få om at få rettet op på de skader, der er sket der?

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Pia Olsen Dyhr (SF):

Først vil jeg sige i forhold til dagpengene, at jeg sådan set ikke synes, det har været nogen hemmelighed, at SF, mens vi sad i regering, også kæmpede for det her, og at vi bestemt ikke afviste Enhedslistens krav. Hvis man lagde mærke til det og læste pressen i den peri-

ode, vil man have set, at SF's diverse ordførere, også mens vi sad i regering, meget klart gjorde offentligheden opmærksom på, at SF selvfølgelig kæmpede for en forbedret dagpengeordning. Det bliver vi ved med. Og jeg har noteret mig, at der jo er et flertal i Folketinget lige nu for, at regeringen gør noget: Enhedslisten er der, SF er der, og Dansk Folkeparti er der. Jeg synes, regeringen skal benytte sig af det flertal.

Nu nævnte hr. Finn Sørensen en hel del forslag, og jeg vil sige, at generelt står SF bag den politik, vi har ført i regeringen, men vi kigger jo også på de konsekvenser, det vil have, og som alle andre politikere bliver vi også nødt til at handle, hvis der er drastiske konsekvenser i negativ retning. Vi kan bl.a. se helt præcis med hensyn til folkeskolen, at der er en udfordring med inklusion. Vi står bag folkeskolereformen, det skal der ikke være nogen tvivl om. Jeg tror, den kan være med til at bryde den negative sociale arv. Det er faktisk en glimrende mulighed for det, men når vi nu ser på inklusionen, at den bliver en udfordring, kigger vi selvfølgelig på det. Og derfor er vi også kommet med et forslag til, hvordan vi kan løse det.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Vi har jo haft europaparlamentsvalg her frem til den 25. maj, og det engagerede jo gudskelov en masse danskere i spørgsmålet om, hvilken vej vi skal gå i EU-samarbejdet, og hvordan den her skepsis, der jo i stigende grad er blandt den danske befolkning og også mange andre europæiske landes befolkninger, skal tackles.

Jeg har lagt mærke til, at det sådan forunderlige i SF's rejse omkring EU-politikken er, at man vel lige nu er det eneste parti, der ønsker, at Danmark skal være med i bankunionen. Og man har i hvert fald også en spidskandidat, der er blevet valgt til Europa-Parlamentet, som synes, at vi skal være med i euroen. Så måske det kunne være på sin plads, at fru Pia Olsen Dyhr lige fik et par minutters taletid her i dag til at redegøre for, hvad det præcis går ud på, og hvorfor i alverden SF har så travlt med, at Danmark skal være med i bankunionen. Altså, selv den mest EU-ivrige, man vel ellers troede man kunne opdrive her, og som sidder herovre og er statsminister i det her land lige for tiden, mener, at vi skal afvente. Hvad er det så, der gør, at SF synes, at det skal gå så hurtigt?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren. 1 minut.

Kl. 14:45

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu har jeg aldrig forstået det der forhold til EU: at enten elsker man EU, eller også hader man EU. EU er ikke en person. EU er en institution, ligesom Folketinget er en institution, og vi behandler jo forskellige regler og love, og man kan være enig i nogle af dem og være uenig i nogle andre.

Derfor har SF et meget pragmatisk forhold til det her med EU. Der er søreme ting, vi synes er håbløse. Vi kan bl.a. se den cabotageforordning, som jo betyder, at vi har lastbilchauffører kørende til meget lave lønninger i Danmark. Det mener vi at vi er nødt til at rette op på, og der er vi meget kritiske over for de forslag, der kommer, men det er en politisk kamp.

Når man kigger konkret på bankunionen, er det vores holdning, at vi mener, at der skal styr på bankerne, bedre styr, end der er i dag. Vi mener, det er positivt med et tilsyn med de store banker, for reelt kan de store banker rykke vores økonomier voldsomt, hvis de går ned og hjem, og derfor giver det i virkeligheden god mening at

give forbrugerne en chance i stedet for altid at lade det være bankerne, der skal dominere. Jeg kommer tilbage om bankunionen, for jeg kan ikke nå mere.

Kl. 14:48

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Thulesen Dahl.

Kl. 14:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Vi er jo i hvert fald enige om den kritiske tilgang, der er til EU's regulering i forhold til cabotagekørsel, som giver os mindre mulighed for som land at gebærde os i forhold til de urimelige vilkår, som folk bliver udsat for.

Men med hensyn til bankunionen har jeg jo det udgangspunkt, at det er helt naturligt, at eurolande også ønsker en bankunion. Altså, hvis en fælles valuta skal fungere, forstår jeg jo godt, at man så ønsker en masse ekstra ting puttet på, for at det kommer til at fungere. Derfor er det ikke unaturligt, at der er mere og mere centralistisk styring omkring økonomierne for eurolandenes vedkommende.

Men når SF ønsker, at vi skal hurtigt med i bankunionen, ja, så giver det jo i virkeligheden først rigtig mening, hvis også man mener, at vi skal være med i euroen. Det er vel også derfor, at man har en spidskandidat, der synes, at det er en fornøjelig tanke, eller hvad?

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, det er dejligt, at Dansk Folkeparti er blevet så stor en tilhænger af ØMU-forbeholdet. Jeg kan huske, at adskillige partier latterliggjorde SF, da vi fik indført de fire forbehold tilbage i 1992, 1993 og havde det til afstemning. Jeg tror faktisk, at samtlige andre partier – ud over dem, der var med i aftalen – sagde, at de her forhold ingenting battede. SF holdt ved og sagde, at vi skulle have et forbehold over for i ØMU'en, og derfor har vi jo heller ikke euroen i dag. Det skyldes faktisk SF's indsats, og SF har ikke ændret holdning til euroen. Og at bringe bankunionen ind i et spørgsmål om euroen er i virkeligheden en underlig måde at blande tingene sammen på.

Bankunionen handler jo helt konkret om at holde styr på bankerne i Europa. Danske Bank er et meget godt eksempel. Deres omsætning er jo nærmest større end dansk økonomi, så hvis Danske Bank går nedenunder og hjem, har det alvorlige konsekvenser for Danmark. Det var jo derfor, vi lavede bankpakkerne undervejs, altså netop for at sikre stabiliteten. Bankunionen er jo så med til at gøre, at der faktisk er et tilsyn med de store banker, så man ikke kan drive rundt med små landes økonomier. Jeg synes, det giver god mening, at vi får bedre kontrol med de banker og deres betydning for vores samfundsøkonomi.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge SF's partiledere: Hvorfor gik SF ud af regeringen?

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF gik ud af regeringen, fordi vi havde en intern uenighed, som resulterede i, at vi gik ud af regeringen.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mike Legarth.

Kl. 14:48

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det var dagen til at få det opklaret – og det er egentlig et besynderlig svagt synspunkt, men pyt nu med det.

Jeg vil høre, om SF vil være med til at skabe arbejdspladser. Regeringens dagsorden er velkendt: Man vil skabe vækst, man vil skabe nye job, man vil skabe optimisme i samfundet, sådan at vi får den dynamik, der er nødvendig. Men når det kommer til handling, så kniber det. Vil SF være med til at lave en boligjobordning, som den, der netop er blevet annulleret, og som er meget afgørende ude i Ud-kantsdanmark, hvor håndværksvirksomheder, mindre virksomheder og servicevirksomheder har brug for, at der er beskæftigelse? Det vil gøre det lettere for den enkelte borger, det vil gøre det lettere for familierne. Kan vi regne med SF's opbakning i den sag?

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror bare, jeg blev overrasket over det tidligere spørgsmål. Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, hvorfor SF forlod regeringen, jeg tror endda, det skete i Folketingssalen, hvor alle kunne følge med. Men jeg kan fortælle spørgeren om det senere over en kop kaffe, hvis han vil vide mere.

I forhold til boligjobordningen kan jeg fortælle helt konkret, at SF jo har sagt, at vi godt kan støtte en boligjobordning, hvis den snævres ind. Den skal gøres grøn, det vil sige, den skal være med til at gøre, at folk laver energirenoveringer af deres huse, meget gerne isolerer dem, får styr på f.eks. vinduer, hvor varmen løber lige ud af huset. Hvis vi kan bruge det sådan, at vi både gavner klimaet, men i virkeligheden også gavner den private jobskabelse, vil SF være positiv over for et håndværkerfradrag. Det skal være grønt, og det skal være mere snævert end i dag, og det skal ikke kunne bruges til fritidshuse.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næste spørger er hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 14:50

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg kunne ikke lade være med at sidde hernede på bageste række og nyde debatten mellem fru Pia Olsen Dyhr og hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, fordi det er vel ingen hemmelighed, at med det etos, SF har, har man jo ofret store socialistiske mærkesager på magtens alter for at beholde magten så lang tid som muligt. Derfor kan det jo sagtens interessere sådan en ny parlamentariker som mig, hvor mange af de gamle mærkesager der er på vej tilbage ind i folden.

Vi har jo hørt, at finansskatten er noget, den nye forkvinde går en del op i, og derfor vil jeg også spørge, om det samme gør sig gældende for den tidligere så populære millionærskat. Ønsker SF at genindføre millionærskatten, hvis man har magt, som man har agt?

- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 14:51 simpelt hen sendt blomstererhvervet ud af Danmark, for at blomsterne kan blive dyrket der, og så kan vi købe dem hjem igen. Kan SF ikke se, at det er helt tosset med så høje skatter og afgifter, at det kun er 10 pct. af de blomsterbuketter, der bliver købt i Danmark, er blomster, der er dyrket i dansk jord?
- Kl. 14:51 Kl. 14:53
- Pia Olsen Dyhr** (SF):
Jeg er glad for, at jeg kan begejstre hr. Jakob Engel-Schmidt. I forhold til finansskatten har det ikke været nogen hemmelighed, at SF gik til europaparlamentsvalg for at kæmpe for en finansskat. Vi har også kæmpet for det internt i regeringen, og jeg tror endda, at det har været udstillet i landets aviser, at der var intern uenighed i regeringen om det. Og med De Radikales ordfører på talerstolen tidligere, som jo tydeligt afviste en europæisk finansskat, så tror jeg sådan set også, at uenigheden er ganske tydelig her.
- Jo, SF har hele tiden arbejdet for en finansskat. Det gjorde vi, mens vi sad i regering; det gjorde vi, før vi kom i regering, og det gør vi stadig væk, efter at vi har været i regering. Det er sådan set ikke overraskende for nogen som helst.
- I forhold til millionærskatten måtte vi jo se, da vi lavede skattereformen, at muligheden for at beskatte millionærer – som jo er interessant, fordi vi skal finde måder, man kan beskatte dem, der tjener flest penge i det her land, på – ikke var noget, der skabte den store indtægt, som så kunne være med til at finansiere, at man kunne lette skatten for dem, der tjener allermindst i det her land. Og det er jo det, der er interessant for os, nemlig at de mennesker, der reelt ikke tjener særlig mange penge, får flere penge mellem hænderne. Og der var millionærskatten ikke betydningsfuld.
- Kl. 14:52 Kl. 14:54
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Jakob Engel-Schmidt.
- Kl. 14:52 Kl. 14:54
- Jakob Engel-Schmidt** (V):
Tak for den lange forklaring. Jeg tager det som en begrænset opbakning til indførelsen af en millionærskat i Danmark. Det helt politisk objektive medie, avisen.dk, har lavet en undersøgelse, hvor man har beskæftiget sig lidt med Francois Holland, den franske præsidents forsøg på at indføre en millionærskat i Frankrig. Og der kan jeg oplyse SF's forkvinde om, at det faktisk har givet et negativt provenu.
- Med den viden mener SF's forkvinde så stadig væk, at det er en god god idé at indføre en millionærskat i Danmark?
- Kl. 14:52 Kl. 14:55
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 14:52 Kl. 14:55
- Pia Olsen Dyhr** (SF):
Jeg bliver sådan set en smule chokeret over, at Venstre i den grad er ligeglad med den fælles klimaudfordring, vi står med, og er villig til at løbe fra energiaftalen med det vons, så snart det bliver udfordrende, for der er ingen tvivl om, at vi skal levere på at sænke vores CO₂-udslip. Det betyder også, at de energieffektive sektorer selvfølgelig skal bidrage.
- Vi har sagt meget klart, at vi er villige til at kigge på PSO-afgiften. Det er vi sådan set. Jeg synes derfor, at spørgeren er en smule fræk, når han siger, at det er vi ikke villige til, for det har vi sagt at vi gerne vil. Men helt at afskaffe den og droppe vores ambition om at få to nye havvindmølleparker vil vi i SF ikke, for vi ved også godt, hvad der skaber fremtidens arbejdspladser. Fremtidens arbejdspladser er jo bl.a. også i vindmølleindustrien, og det forudsætter altså, at vi også har havvindmølleparker i Danmark.
- Kl. 14:55 Kl. 14:55
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Kl. 14:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. I 2008 vedtog SF en ny kurs i forhold til partiets forhold til finansloven. Hvor det tidligere var sådan, at man kun stemte for finanslove, man var enige i indholdet af, så ville man nu stemme for den endelige finanslov, uanset hvem der havde lavet den, og uanset hvad den indeholdt. Og SF's politiske ordfører sagde dengang, og jeg citerer:

»Vi stemmer for finansloven ligesom alle andre partier i Folketinget. Det gør vi uanset, hvordan (den ser ud, red.). Der skal jo være en finanslov.«

Det er jo så en kurs, som SF har fulgt siden. Man har stemt for alle finanslove ved tredjebehandlingen både under VK-regeringen og under den her regering.

Jeg vil sådan set bare gerne høre, om det stadig er SF's tilgang til finanslovsforhandlinger, altså at uanset hvordan sådan en finanslov ser ud, så stemmer man for. Det håber jeg selvfølgelig at få et ja eller et nej til, for det er jo et ja- eller nejspørgsmål.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Jeg tillader mig at komme med lidt baggrund, for tilbage i 2008 var det jo under en borgerlig regering at meldingen kom, og forudsætningen for det var sådan set, at regeringen havde sit flertal på plads i Folketinget, og så ville SF stemme for ved tredjebehandlingen tilbage i 2008. Sådan er det sådan set også. Men vi er støtteparti for regeringen. Det betyder ikke, at vi er til fals for hvad som helst. Vi kommer til forhandlingerne, ligesom jeg forventer Enhedslisten gør, så vi sammen kan kæmpe for genoptjeningskravet vedrørende dagpenge; at vi sammen kan levere nogle forbedringer til de arbejdsløse, der er her i Danmark. Og så håber jeg, at vi kan lave en finanslov sammen med regeringen.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:57

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, at det var et nej til spørgsmålet, som lød: Vil man stemme for finansloven uanset hvad? Og hvis det var et nej, så synes jeg, at det er rigtig godt. For hvis fru Pia Olsen Dyhr havde holdt fast i meldingen fra dengang, hvor man altså sagde – jeg har artiklen her – at man uanset hvad, altså uanset, hvem der havde indgået aftalen, og uanset, hvad indholdet var, ville stemme for, ville det jo lige pludselig ikke rigtig nytte noget at dukke op til forhandlingsbordet, eller det kunne man godt, men så ville det jo være som at forære regeringen en blankocheck. Og jeg havde jo sådan set glædet mig til, at SF den her gang forhåbentlig sammen med os kunne være med til at presse på for f.eks. et bedre dagpengesystem, frem for at sidde på den anden side af bordet og fortælle os, at det kunne vi godt glemme alt om.

Så hvis fru Pia Olsen Dyhrs svar var et nej, altså at SF ikke længere mener, at SF skal stemme for en finanslov uanset hvad, så er jeg rigtig glad for at høre den besked.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Selvfølgelig skal SF ikke stemme for en finanslov ligegyldigt hvad. Hvis der i 2008 havde været et flertal mod den borgerlige regering, havde SF da stemt den regering ned. Og når vi får en borgerlig regering, måske en dag, man kan aldrig vide, for det kan jo ske, at vælgerne vælger en blå regering på et tidspunkt, så er det da heller ikke sikkert, at SF bare lægger stemmer til, hvis vi har mulighed for at vælte en regering. Jeg tror, at fru Johanne Schmidt-Nielsen lidt læser den artikel, som fanden læser Bibelen. Jeg vil bare klart sige, at jeg håber, at vi kan levere nogle resultater i den her finanslov. Jeg synes, at det ville være decideret dumt af regeringen at vælge at indgå finanslov med nogen som helst andre end Enhedslisten og SF og i virkeligheden levere noget på dagpengeområdet. Der skal ikke være nogen tvivl om, at der kommer vi til at lægge et maksimalt pres.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Thranum for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Finn Thranum (V):

Jeg glæder mig over, at SF ønsker at bevare boligjobordningen i en eller anden form og dermed ikke er enig med regeringen, der ønsker at afskaffe en god ordning, der har skabt vækst og beskæftigelse i Danmark. Kan SF forestille sig at indgå en vækstaftale eller sekundært en finanslovsaftale til efteråret med regeringen, uden at en fortsættelse af boligjobordningen indgår?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF's primære forhandlingskrav til vækstforhandlingerne er ikke boligjobordningen. Det vil jeg gerne slå fast. Vi går til vækstforhandlingerne med et fokus på, hvad det er, der kan skabe arbejdspladser både på den korte og på den lange bane med store investeringer, bl.a. i den grønne sektor. Det skal der ikke være nogen tvivl om.

Men jeg har noteret mig, at de borgerlige partier er meget fokuseret på at fastholde boligjobordningen, og der har SF sagt, at vi er klart villige til at forhandle. Vi kan godt se, at det har positive konsekvenser, bl.a. for håndværkererhvervet, at man har haft boligjobordningen. Vi ønsker så, at den skal være fokuseret på det, der er grønt, altså det, der skaber klimaforbedringer. Det kan være energirenoveringer. Det kan som sagt være isolering, eller hvad man nu gør med sit hus for netop at spare på energien. Det er vi villige til, men den skal fokuseres, og så skal den ikke kunne bruges til fritidshuse, som den har kunnet indtil videre. Det er vigtigt, at vi bruger statens midler fornuftigt.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Thranum.

Kl. 15:00

Finn Thranum (V):

Det er jo glædeligt, at SF stadig er interesseret i en boligjobordning.

Hvad er egentlig baggrunden for, at SF sidste år syntes, det var en god idé at skære i kontanthjælpen for at give skattelettelser, mens man nu åbenbart ikke vil være med til at frigøre midler fra et af verdens dyreste beskæftigelsessystemer og investere pengene i danske arbejdspladser? Hvorfor synes SF, at det er bedre at spare på unge

kontanthjælpsmodtagere end at finde pengene ved at skære ned på bureaukrati og overflødige arbejdsgange?

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det, jeg noterede mig, er, at Venstre siger, man skal lave en besparelse på 4 mia. kr. på landets arbejdsløse – folk, som i dag har svært ved at komme i arbejde.

Jeg er meget enig med statsministeren, når hun nævner, at det lysner i dansk økonomi, at det bliver nemmere at få arbejde, men indtil det lykkes, skal vi da bruge tiden klogt, når folk er arbejdsløse. Det vil sige, at man skal have mulighed for at blive faglært, når man er ufaglært. Det betyder noget reelt i forhold til ens chance for at få et arbejde.

I 2020 kommer vi til at mangle 30.000 faglærte hertillands. Vi skal da bruge tiden klogt, og derfor forstår jeg ikke Venstre. Men det er jo typisk venstrelogik, at man tror, at hvis man kaster pengene efter erhvervslivet, skaber det nok nogle arbejdspladser. Jeg synes, den form for kastenrundt med vores fælles penge er lidt lemfældig, og derfor siger vi, at vi ikke vil være med til en besparelse på 4 mia. kr., som falder et eller andet tilfældigt sted hen. Vi vil bruge pengene målrettet på at gøre folk faglærte, for det er det, erhvervslivet efter-spørger.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Rigtig mange mennesker har oplevet nedskæringer og forringelser af velfærden her de seneste år. Plejen af vores ældre og omsorgen for vores børn er blevet forringet. Mange har mistet deres job under krisen, og der er også mange, der har mistet deres dagpenge. Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Pia Olsen Dyhr, om hun kan forstå det, hvis nogle af de her mennesker undrer sig over, at SF vil bruge 20-30 mia. kr. på at købe nye kampfly, mens der er blevet skåret ned i velfærden. Det er jo et politisk valg, som SF står og skal træffe. Kan fru Pia Olsen Dyhr forstå, at det undrer nogle danskere, at et parti som SF prioriterer indkøb af nye kampfly frem for velfærd, arbejdspladser og grøn omstilling?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror godt, Enhedslisten ved, at SF ikke er pacifister. Det har vi sådan set aldrig som parti været. Vi tror, det er vigtigt, at vi f.eks. indgår i internationale aktioner og er med til at skabe fred rundt omkring i verden i det omfang, vi kan. Vi er med til at løfte en vigtig international opgave, og jeg synes, vi har en fælles forpligtelse. Vi kan ikke i Danmark kun sidde og være optaget af, hvad der gælder inden for landets grænser. Vi er nødt til at have et internationalt udsyn og derfor også bidrage, når vi f.eks. ser situationen på Krimhalvøen, hvor russerne jo i den grad pressede citronen, hvis man kan bruge det udtryk.

Jeg vil sige, at det jo ikke er et valg mellem kampfly og velfærd. Hvis vi kigger på velfærdsområdet, kan vi se, at det har fået tilført 6,5 mia. kr. om året i de sidste par år, i forhold til hvis man havde

kørt Venstres nulvækst. Så at sige, at den her regering bare har fortsat det, Venstre gjorde, er sådan set ikke korrekt.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:04

Nikolaj Villumsen (EL):

Altså, jeg står jo ikke her og påstår, at SF er pacifister, det tror jeg egentlig heller ikke nogen fra Enhedslisten har gjort rigtig længe. Men det, som jeg grundlæggende spørger til, er: Hvorfor vil SF bruge 20-30 mia. kr. på nye kampfly? Det er rigtig, rigtig mange penge. Nogle siger, at det er danmarkshistoriens største indkøb. Det er penge, som man kunne have brugt på grøn omstilling. Og hvis man brugte pengene til bare ét kampfly – det er ca. 1 mia. kr. – kunne man få 33 havvindmøller. Det er nok til at forsyne en by som Aalborg med grøn energi i 20 år. Det er en politisk prioritering, som SF står med. Kan SF ikke forstå, hvis det undrer nogle danskere, at man nu vil bruge 20-30 mia. kr. på kampfly i stedet for på velfærd, grøn omstilling og arbejdspladser?

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF synes selvfølgelig, vi skal finde de billigst mulige kampfly. Det har SF været optaget af, for SF er ikke interesseret i bare at skubbe penge ned i kampflyproducenternes lommer.

Når det er sagt, mener vi stadig væk, at vi skal have et forsvar i Danmark. Vi mener også, det er vigtigt, at vi kan deltage i internationale aktioner, og jeg synes jo, at når man kigger på vores forpligtelse, også som et lille land, er det også at deltage i internationale udrykninger, når der er brug for det. Og når vi kigger på nogle af de brændpunkter, der er rundt omkring i verden, kan vi se, at der også er brug for Danmarks indsats, og derfor er vi også nødt til at prioritere penge til det. Når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er en engangsinvestering, lidt ligesom når vi investerer i timemodellen, som også er en engangsinvestering. Det er jo ikke noget, man kan bruge i den generelle drift i landets økonomi, og der skal man lige huske, at der er en vis adskillelse.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil godt spørge lidt ind til de mange penge, som vi bruger på udlændingeområdet. Det er jo penge, som går fra alt muligt andet. Nu har vi en udgift i forbindelse med ikkevestlig indvandring på ca. 16,6 mia. kr. om året, jævnfør de seneste beregninger. De penge kunne jo bruges og kunne være brugt på alt muligt andet. Så jeg vil godt spørge, om fru Pia Olsen Dyhr anerkender den sammenhæng, nemlig at når vi bruger så mange penge på at føre den udlændingepolitik, som vi gør her i Danmark, så betyder det også, at de penge kunne være brugt på andre områder, f.eks. på at forbedre velfærden, sygehusvæsenet osv.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, vi skal være opmærksomme på, at det regnestykke ikke bare er så simpelt, for der er jo også mange af de udlændinge, der er til stede her i landet, som genererer indtægter til den danske økonomi. Når det er sagt, skal vi jo altid kigge på, hvad vi bruger pengene til. Det er sådan set et meget fornuftigt princip. Jeg synes, det er en god idé at have ordentlige asylcentre, for hvis vi har ordentlige asylcentre, får folk også muligheden for en god start på et liv i et nyt land. Det betyder, at vi måske får mindre kriminalitet. Det kan være, vi skaber tryghed omkring asylcentrene. Så jeg mener også, det er penge, der er klogt investeret.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Martin Henriksen.

Kl. 15:07

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare forstå det rigtigt: Det store beløb på 16,6 mia. kr., som man bruger på ikkevestlig indvandring, er efter SF's opfattelse klogt investeret.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg skal i hvert fald sige, at det jo ikke kun er en udgift at have ikke-vestlige udlændinge. Der er også nogle af dem, der arbejder, og vi kan se, at der bl.a. i TDC sidder en del indiske programmører, som bidrager til dansk økonomi på en positiv måde. Så jeg tror altså, at regnestykket er en lille smule firkantet stillet op.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var egentlig, fordi ordføreren beskyldte hr. Flemming Damgaard Larsen for at være fræk, at jeg tog ordet. Meget kan man måske beskyldte hr. Flemming Damgaard Larsen for at være, men jeg ved ikke, om fræk er det første, jeg kommer til at tænke på. (*Munterhed*).

Jeg syntes faktisk, det var ordføreren, der var fræk, for ordføreren ville ikke forholde sig til spørgsmålet om forholdet mellem klimamålsætninger, og at der kan skabes danske arbejdspladser – at vi har en klimapolitik i Danmark, der sørger for at holde arbejdspladser ude af Danmark, der presser arbejdspladser ud af Danmark, og sørger for, at der ikke bliver skabt nye arbejdspladser. Det er da ærgerligt, at SF ikke forholder sig til den problematik ud over at sige: Det kan være, regeringen kommer med noget. Ja, det kan altid være; man ved aldrig med den regering.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes sådan set, at SF tager det her med danske arbejdspladser ganske seriøst. Derfor var vi jo også en aktiv part, da man lavede energiaftalen. Vi snakkede med mange af de midtjyske og vestjyske kommuner for at høre om deres udfordringer og deres ønsker til det

her. De ønskede jo, at vi stillede krav i energiaftalen, de ønskede – og det var jo over en bred kam, også Venstreborgmestre – ambitiøse mål på klimaområdet, fordi det jo er noget af det, vi skal leve af i fremtiden. Det er jo bl.a., at vi opsætter havvindmølleparker, der gør, at vi er unikke i verden.

Nu skal vi ikke kun leve af vind – det er jeg helt overbevist om at vi ikke kun skal – men man skal ikke være i tvivl om, at de underleverandører, der er til vindmølleindustrien, jo også er med til at gøre, at Danmark står stærkt. Det er alt fra naceller og motorer til digital teknologi, som så spreder sig ind i andre sektorer. Det betyder jo bl.a., at Danmark er underleverandør til meget af bilindustrien på grund af noget af det, vi har opfundet til vindmølleindustrien.

Så man skal ikke være i tvivl om, at det skaber danske arbejdspladser også at være ambitiøs. Det behøver ikke at være en modsætning, som Liberal Alliance gerne vil gøre det til. Jeg mener faktisk, at det er hinandens forudsætninger.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Men det er jo ikke nok, at man sidder i SF og beslutter sig for, at man synes, at der ikke er nogen modsætning. Der er jo en modsætning, når man sørger for gennem afgifter og reguleringer at forringe vores konkurrenceevne. Der er en modsætning, når man ved, at der er lavet forskning i Storbritannien, Italien, Spanien og rundt omkring i verden, der viser, at det koster jobs i den ikkegrønne sektor, når man investerer i de her penge i grønne job.

Vi smider job ud af Danmark og sender endda penge efter dem. Det er da dumt. Det er da virkelig tarveligt over for de mennesker, der gerne vil have et job, over for de mennesker, der betaler nogle af verdens højeste skatter. Skulle vi ikke prøve at afregulere og få en bedre konkurrenceevne og skabe rigtige arbejdspladser i det rigtige private erhvervsliv uden støtte fra skatteyderne?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Pia Olsen Dyhr (SF):

Et godt eksempel på, hvor dansk erhverv står stærkt i verden, er jo vandsektoren. Det er netop på grund af en stærk regulering i Danmark, hvor vi har stillet krav til vandkvaliteten og har stillet krav til, hvor meget vand man må spilde fra boringen, til det bliver leveret i husholdningen.

Et eksempel er Allerød Kommune, som kun spilder 2 pct., fra de henter det op, til de leverer det i husholdningerne. I Hanoi by spilder man 50 pct. af vandet, fra man hiver det op, til man leverer det i husholdningerne. Jeg kan godt love dig, at de i Vietnam er meget interesseret i dansk vandteknologi. Det er noget af det, der buster i Vietnam. Det betyder arbejdspladser i de 200-300 små og mellemstore danske vandvirksomheder, som bl.a. ligger i Midtjylland.

Det er helt konkrete arbejdspladser. Hvis du går ud og spørger dem, har de været rigtig glade for reguleringen. Så jeg lever ikke i din liberalistiske tankeverden, der handler om, at hvis vi ikke har nogen regulering, løser det hele sig selv. Det er kun gennem stærk regulering, at vi reelt skaber et stærkt erhvervsliv.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg bliver nødt til at påtale gentagne eksempler på direkte tale. Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning. (*Pia Olsen Dyhr* (SF): Jeg øver mig, undskyld).

Kl. 15:11

modsatte politik, hvor der bliver flere offentligt ansatte? For i så fald er SF jo lige så meget i opposition til regeringen, som Venstre er.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Kl. 15:15

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg mener nu, at ordføreren undervurderer den problemstilling, der er i forhold til vores traditionelle erhverv i Danmark. Jeg synes, at fru Pia Olsen Dyhr henleder opmærksomheden på, at vi har nogle klimaaftaler og nogle klimaforpligtelser. Jeg synes blot, at det må være det globale klima, som også SF må tage i betragtning, når man fastlægger sin politik. Jeg betvivler altså, at klimaet skulle få det bedre, ved at vi importerer roser fra Kenya eller frugt fra Uganda, end ved at vi lader vores danske dygtige gartnerier stå for den del af produktionen. Jeg synes, at SF skylder de mange gode danske virksomheder og de medarbejdere, der p.t. står uden job, den respekt, at man i hvert fald tager det alvorligt, at der er den problemstilling, og ikke afviser det med, at det sådan er lidt frækt.

Men det var nu et helt andet emne, jeg gerne ville spørge ordføreren om. Mens ordføreren selv har siddet i regering og SF har siddet i regering, er antallet af kommunalt ansatte jo reduceret. Altså, man sparede på de borgernære serviceområder. Jeg skal bare høre SF, om man er enig i, at den politik skal fortsættes af regeringen, altså at der som hidtil skal være færre offentligt ansatte, for det er jo regeringens politik, kan man se af tallene. Bakker SF fortsat op om, at man skal spare i den offentlige sektor, sådan som regeringen har gjort det?

Kl. 15:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

Først vil jeg sige, at jeg tager det ganske alvorligt. Jeg undervurderer ikke udfordringen for nogle af vores traditionelle erhverv, bl.a. gartnerierne på Fyn, og derfor er vi også gået til forhandlinger med regeringen for at kigge på spørgsmålet om PSO-afgiften. Vi er bare ikke villige til at sænke ambitionerne. Så må vi finde løsninger på det spørgsmål andre steder, hvis vi skal sænke PSO-afgiften. Vi er i det der reelle rum i modsætning til, hvad jeg måske synes Venstre er. Fred være med det.

I forhold til velfærden og det, regeringen lægger op til, vil jeg sige, at nu er vi jo ikke en del af regeringen mere, men jeg vil da gerne forklare, hvad regeringen lægger op til. Den lægger op til at bruge 22 mia. kr. mere på den offentlige sektor frem til 2020 end Venstre. Den lægger op til, at der skal være 33.000 flere offentligt ansatte frem til 2020, end Venstre lægger op til. Så jeg synes sådan set, at det er meget tydeligt, at regeringen har ambitioner om at udvikle vores velfærd, og det er SF enig i. Vi er sådan set enige i, at vi fortsat skal udvikle vores velfærd. Vi er ikke villige til at lave den spareøvelse, som Venstre lægger op til.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tina Nedergaard.

Kl. 15:14

Tina Nedergaard (V):

[Lydudfald] ... Ordføreren svarede så på, hvad der er regeringens og Venstres politik, men mangler at redegøre for SF's politik, og det er jo nok så interessant, kan man sige. SF har lagt stemmer til – det er jo et faktum – en økonomisk politik, som har ført til, at der er færre kommunalt ansatte nu, end da regeringen tiltrådte. Jeg spørger endnu en gang SF, og jeg synes, at det er sådan et ret klart ja-nej-spørgsmål: Ønsker SF fortsat at bakke op om en økonomisk politik, der betyder, at der bliver færre offentligt ansatte? Eller ønsker SF den

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF ønsker flere offentligt ansatte, og derfor er vi helt enige med regeringen, når de i deres 2020-plan lægger op til, at der skal være 33.000 flere offentligt ansatte, end hvad Venstre lægger op til. Venstre er helt klar på en sparekurs over for vores offentlige sektor. Det er SF ikke, vi ønsker sådan set en vækst i det offentlige, for det er vigtigt for at sikre vores velfærd. Det handler jo ikke bare om, at der skal være vækst for vækstens skyld. Det handler om, at vi får flere ældre, der får brug for pleje, og at vi gerne vil have, at vores børn går i nogle daginstitutioner, og at der er ressourcer i skolerne, så man bl.a. kan lave en glimrende inklusion. Så SF er sådan set optaget af, at vi også får en vækst i velfærden.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. SF's ordfører forsøger jo at tale for vækstbordsordenen, og det værdsætter vi meget i Venstre. Men ordføreren nævnte ved et tidligere spørgsmål, at boligjobordningen, som jo i den grad kan være med til at skabe vækst, er spild af penge i sommerhusområderne, ergo er boligjobordningen spild af penge i landdistrikterne. Vi kerer os meget om landdistrikterne. Vi kerer os meget om vækst i hele landet. Vil ordføreren ikke lige forklare, hvordan en boligjobordning kan være spild af penge i landdistrikterne?

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, at boligjobordningen skal bruges alle steder i landet, men begrænset, for det skal være en klimafokuseret boligjobordning. Der ligger altså også helårshuse rundtomkring i hele Danmark og ikke kun i København.

Når det er sagt i forhold til fritidshuse, er vi meget optaget af, at ordningen skal være så præcis som mulig, og vi må erkende, at vi ikke er villige til at bruge danske skatte kroner til, at der er visse folk, der kan få forbedret deres sommerhuse i Spanien. Derfor mener vi, at det er væsentligt at indskrænke det, vi bruger skatteydernes penge til.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Danielsen.

Kl. 15:17

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Men nu er det jo sådan, at der jo altså også er klimainvesteringer at foretage i sommerhusområderne, og sommerhusområderne er jo noget, som hovedsagelig ligger i landdistrikterne. Derfor vil det jo i den grad være til gavn for landdistriktsområderne og håndværkerne i landdistrikterne, at man også tager sommerhusområderne med i den her betragtning. Jeg kan forstå, at viljen så ikke i samme grad er til at sikre vækst i landdistrikterne.

Men mens ordføreren og SF har siddet i regering, har regeringen lanceret to lovforslag vedrørende landdistrikterne. Jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at det ikke er vildt ambitiøst for et ministerium. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad SF's bud er på de mest ambitiøse visioner for landdistrikterne.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, det er helt afgørende, at landdistrikterne ikke kun skal leve af turisme eller for den sags skyld af fritidshuse. Jeg tror, det er afgørende, at landdistrikterne bl.a. kan leve af industriproduktion, måske også i stigende grad – og det ser vi jo – af bl.a. havvindmølleteknologi, som jo ligger i nogle af de her områder. Jeg tror, det er vigtigt, at vi fokuserer på, at det skal være reelle varige jobs også i Udkantsdanmark eller i landdistrikterne, for ellers vil det være kortsigtede jobs, som kommer til at forsvinde igen, når det hurtige fiks er overstået. Man skal ikke være i tvivl om, at det altså kommer til at koste rigtig mange penge at lave en boligjobordning, og derfor skal man gøre den fokuseret, så den understøtter en klimaindsats. Ellers vil jeg sige, at det lidt er som at kaste penge ud over det hele, i håb om at det virker. Det kan godt være, at det er Venstres politik. Det er ikke SF's.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så giver jeg ordet til Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. Når man hører på statsministeren, får man jo det indtryk, at opsvinget er lige om hjørnet. Fortællingen er åbenbart, at nu begynder de mange hårde reformer at virke. Det er rigtigt, at ledigheden falder. Det dækker bl.a. over, at mange er faldet ud af dagpenge-systemet og heller ikke får andre ydelser. Men der er ikke klare tal, som viser, at beskæftigelsen stiger – andre beregninger siger det modsatte. Og det korte af det lange er, at beskæftigelsen i dag er mindre, end den var før krisen, hvor vi mistede godt 150.000 arbejdspladser. Den er også mindre end i 2009, hvor krisen var slået igennem.

6 år med krisereformer har medført mindre, ikke mere beskæftigelse, og den seneste stigning i den private beskæftigelse opvejer ikke de mange tusinde offentligt ansatte, der er fyret. Det burde vække til eftertanke for en regering, der har begrundet alle sine reformer med, at de skaber arbejdspladser. Måske skulle man overveje, om det er den økonomiske politik, det er galt med. Måske skulle man overveje, om det var en fejl at binde sig til at videreføre VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, som der står i regeringsgrundlaget, for det er jo en økonomisk politik, der bygger på, at skattelettelser til de højtlojnedede og de rige er vigtigere end velfærd.

Det er en politik, der fedter for erhvervslivet med privatiseringer, skatte- og afgiftslettelser og reformer, som kan bidrage til at trykke lønnen; alt sammen i håb om, at det får erhvervslivet til at investere. Men det er jo kun et fromt håb; der er ingen betingelser om jobskabelse, der er ingen krav om, at pengene skal gå til investeringer, som gavner klima og miljø. Så det er ikke så underligt, at det ikke virker efter hensigten. Skatte- og afgiftslettelserne bliver i stedet brugt til at udbetale større udbytter til aktionærene, og resten er blevet sat i banken med det resultat, at der er et historisk højt opsparingsoverskud i det danske erhvervsliv.

Hvem betaler prisen for denne økonomiske politik? Det gør tusindvis af arbejdsløse og syge mennesker, der har fået sværere vilkår på grund af de mange reformer af dagpenge, efterløn, førtidspension, fleksjob, kontanthjælp og sygedagpenge – mennesker, som har det svært nok i forvejen; det gør børnene, som må klare sig, som de kan, med stadig færre pædagoger; det gør skoleeleverne, der må klare sig, som de kan, med stressede lærere, som oven i nedskæringerne også skal sørge for inklusion af børn med særlige behov; det gør de ældre, der får skåret i hjemmehjælpen; og det gør mennesker med handikap, som i stigende grad får afslag på hjælp.

Prisen betales også af de hundredetusinder på overførselsindkomster, som kan se frem til endnu dårligere regulering af deres i forvejen ringe indtægtsgrundlag, fordi der skulle være råd til skattelettelser. De netop indgåede aftaler om kommunernes og regionernes økonomi giver ikke håb til alle disse mennesker, tværtimod. Det er nulvækstaftaler, der vil få de samme konsekvenser, som regeringen kritiserer Venstres nulvækst for, nemlig yderligere nedskæringer i hjemmehjælp, daginstitutioner, skoler og på sygehusene. Eller kan nogen forklare os den store forskel på finansministerens nulvækst og hr. Lars Løkke Rasmussens? Næppe.

Situationen er jo desværre den, at det store flertal af Folketingets partier – faktisk alle undtagen Enhedslisten – har bundet sig til den såkaldt ansvarlige politik. De har frivilligt underkastet sig EU's nedskæringspolitik. De har udmøntet den i et budgettyranni over for kommuner og regioner, der er så brutalt og rigtigt, at selv de forsigtige økonomiske vismænd sætter spørgsmålstegn ved, om ikke det er på tide at lempe det en lillebitte smule. Det er på høje tid, at denne regering og det tidligere regeringsparti, SF, der bakker op om denne politik, forholder sig til de virkelige udfordringer og samarbejder med Enhedslisten om at løse dem.

Vi er jo enige om, at øget beskæftigelse og grøn omstilling skal gå hånd i hånd, men hvorfor opretter vi så ikke den grønne omstillingsfond, som Enhedslisten har foreslået, og som kan sikre, at de nye arbejdspladser, vi skaber, samtidig gavner klimaet og miljøet. I stedet lægger regeringen op til en aftale om vækstplanen med de borgerlige partier, som, hvis det står til dem, blot vil føre til mere af det samme: bevidstløse lempelser for erhvervslivet uden kontante krav til mindre CO₂-udledning.

Vi er enige om, at vi i løbet af få år kommer til at mangle mange tusinde faglærte, samtidig med at lige så mange tusinde ufaglærte er blevet overflødige. Men hvorfor spilder beskæftigelsesministeren så sin tid på forhandlinger med V og K – partier, der kræver, at besparelserne på meningsløs aktivering skal bruges på flere skattelettelser til erhvervslivet; partier, som klart melder ud, at de er modstandere af det helt nødvendige uddannelsesløft? Hvorfor benytter ministeren sig ikke af det alternative flertal, der har tilbudt at hjælpe ministeren med at realisere de positive hensigter, der er i hendes udmærkede udspil til en beskæftigelsesreform?

Kl. 15:24

Vi er jo også enige om, at der skal skabes praktikpladser – det er der hårdt brug for. Der mangler flere praktikpladser i dag, end da regeringen trådte til. Men hvornår tager vi så de redskaber i brug, som kan sikre det, f.eks. et krav om at anvende sociale klausuler i offentlige udbud?

Vi er enige om at bekæmpe social dumping. Vi har lavet flere gode aftaler om det, men det burde være klart for enhver, at det ikke er tilstrækkeligt. Overalt i byggeri, transport, landbrug, rengøring, hotel og restauration bliver herboende arbejdskraft fyret og erstattet af billig udenlandsk arbejdskraft. Det er ikke de udenlandske arbejdere, der er problemet; det er grådige og skruppelløse arbejdsgivere og nogle EU-regler, der forhindrer os i at sætte en effektiv stopper for denne politik. Desværre vil regeringen ikke være med til at tage kampen op imod EU-reglerne. Den vil åbenbart heller ikke leve op til løfterne om, at EU aldrig skulle komme til at blande sig i vores

regler om velfærdsydelse, selv om det er tydeligt, at EU-indblanding også på dette område fremmer social dumping.

Men vi kan gøre mere alligevel sammen. Vi er jo enige om, at der er brug for stærkere myndighedskontrol, skrappe straffe til de virksomheder, der bryder reglerne. Vi er enige om, at vi skal have sikkerhedskort i byggeriet – jamen så lad os da komme i gang! Hvorfor skal det være så svært at slå fast, at alle offentlige myndigheder, alle virksomheder, hvor det offentlige har indflydelse, skal stille krav om ordentlige løn- og ansættelsesvilkår? Det burde være en selvfølge, at skatteydernes penge ikke skal misbruges til at understøtte social dumping.

Vi må da i det mindste være enige om under ingen omstændigheder at svække på indsatsen. Det er helt uforståeligt, at skatteministeren nu vil lempe reglerne for beskattning af vikarer, det såkaldte arbejdsudleje, og det er meget forståeligt, at fagbevægelsen er helt oppe i det røde felt i den anledning. De nuværende regler er et af de skarpe våben, vi har, i kampen mod social dumping – det kan simpelt hen ikke passe, at regeringen vil svække det.

I det hele taget må den her regering forholde sig til konsekvenserne af de mange reformer og erkende, at de trækker i den stik modsatte retning af målsætningen om at bekæmpe ulighed og fattigdom. Taget under et åbner reformerne vejen til en social katastrofe. 34.000 mennesker mistede dagpengereetten i 2013. AK-Samvirke skønner, at ca. 14.000 vil miste dagpengereetten hvert år fremover, og at cirka 20.000 af dem hverken har job eller offentlig ydelse. En klar falliterklæring for filosofien om, at hvis man tager pengene fra de arbejdsløse, finder de et job.

Der er ingen forligsmæssige bindinger, som forhindrer forbedringer af dagpengereglerne, så hvornår benytter regeringen sig af det flertal, der byder sig til? Vi behøver ikke højpendede kommissioner for at finde på løsninger, de ligger allerede på hylden. Vi kan halvere genoptjeningskravet, vi kan sikre, at man optjener dagpengereet ved løntilskud, jobrotation og uddannelse. Så hvad er regeringens svar til de mange, der mister dagpengereetten? Hvad er svaret til de mange tusinde unge, der ikke kommer i uddannelse og i job? Hvad er svaret til de mange tusinde, som bliver nægtet førtidspension, selv om de ikke er raske nok til at forsørge sig selv, eller som ikke kan finde et fleksjob? Hvad med de mange langtidssyge, der pr. 1. juli mister sygedagpengene 7 måneder tidligere end i dag? Hvad med de mange, som får halveret deres indtægt, eller bliver tvunget fra hinanden som følge af den gensidige forsørgerpligt? Og hvad med de børn, det går ud over?

Hvad skal der ske med alle disse mennesker? Skal de bare indstille sig på i årevis at være parkeret på kontanthjælp eller på ydelser, der er lavere end regeringens egen fattigdomsgrænse? Jeg tror ikke, at disse mennesker kan genkende statsministerens billede af, at før, dvs. under hr. Lars Løkke Rasmussen, havde familier det svært, og usikkerheden var stor. Sådan er det ikke mere, sagde statsministeren.

Hvornår begynder regeringen at tage det alvorligt, som den selv har skrevet i regeringsgrundlaget, nemlig at den vil måles på, om den er i stand til at mindske ulighed og fattigdom? En flot målsætning, som vi før har samarbejdet om. Vi har afskaffet nogle af fattigdomsydelserne; vi har givet bedre mulighed for tandlæge- og huslejhjælp til særligt udsatte; vi har for nylig aftalt med beskæftigelsesministeren, at fra 1. juni er det slut med den uretfærdige modregning af efterbetaling af sociale ydelser i kontanthjælpen. Det er vi glade for, men vi skal have meget mere af den slags, hvis vi skal rette op på de skader, der er sket.

Derfor er vi jo også glade for det forslag til vedtagelse, vi fremsætter sammen med regeringspartierne og SF. Det lægger jo netop op til at indfri den målsætning. Vi har endnu til gode at se det blive til virkelighed, men Enhedslisten vil i hvert fald gøre, hvad vi kan, for at det sker. Der er kun et års tid til at overbevise vælgerne om, at

der er forskel på rød og blå; der er kun et års tid til at ændre billedet af en regering, som opgav at kæmpe for det, den lovede vælgerne, nemlig at velfærd er vigtigere end skattelettelser. Det kan ikke nytte, at man venter, til valget er udskrevet, og siger: stem på os, vi har en god løsning i morgen. Det handler om at genopbygge tillid, at begejstre og mobilisere. Man kan ikke vinde et valg på andres fejl og mangler.

Lad os nu komme i gang med at sætte en anden kurs, en kurs, der handler om lighed, solidaritet og grøn omstilling. Enhedslisten er parat.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra fru Inger Støjberg.

Kl. 15:30

Inger Støjberg (V):

Ja, jeg skal da lige love for, at det var en svada, der måske i virkeligheden mest bar præg af, at Enhedslisten ikke har så meget konkret politik, i hvert fald ikke når det handler om aftaler, der er indgået. Man står ligesom lidt udenfor, og det synes jeg godt man kan mærke på talen her i dag.

Derfor vil jeg måske også prøve at flytte debatten over til et lidt andet spor, nemlig det principprogram, som Enhedslisten jo lige har fået vedtaget. Jeg har nemlig læst det, og jeg må sige, at det jo ikke er alt, jeg er enig i. Det er nok ikke nogen hemmelighed. Der er faktisk ikke rigtig noget, jeg er enig i, men jeg har mange spørgsmål. Der er rigtig meget, jeg ikke forstår i det her principprogram, og derfor vil jeg gerne prøve at bede om en forklaring på det, når der i principprogrammet står, at et nyt og reelt demokratisk samfundssystem forudsætter grundlæggende ændringer i ejendomsretten over produktionsmidlerne som virksomheder, jord og naturressourcer. Her vil kollektive ejendomsforhold blive dominerende.

Hvad betyder det? Hvor mange og hvilke virksomheder er det så-dan præcis, der skal nationaliseres?

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Finn Sørensen (EL):

Tak for spørgsmålet. Til den allerførste lille syrlige bemærkning skal jeg sige: Ja, det er rigtigt, at der desværre er nogle ting, vi ikke har kunnet lave nogle gode aftaler med regeringen om. Det skyldes jo, at regeringen grundlæggende, når vi taler økonomisk politik, sådan set har bundet sig til at videreføre den tidligere regerings økonomiske politik. Det er klart, at det giver nogle vanskeligheder for et parti som Enhedslisten, der grundlæggende er uenig i den.

Så er jeg meget glad for, at ordføreren har gjort sig den ulejlighed at læse principprogrammet. Jeg håber ikke, at det kun lige indskrænker sig til den sætning. Jeg tror, at ordføreren kunne have stort udbytte af at læse det meget grundigt, og måske skulle vi også tage en lille studiekreds, som vi gjorde i vores unge dage. Så vil jeg gerne forklare mere detaljeret, end jeg har mulighed for her, de fornuftige tanker, der ligger bag det.

Men det korte svar på spørgsmålet er jo, at Enhedslisten faktisk har den opfattelse, at vi ikke skal sidde og lege skrivebordsgeneraler her og nu og sige fuldstændig detaljeret, hvordan det økonomiske liv skal indrettes i en fremtidig socialistisk samfundsorden. Vi angiver hovedretningen, og der har vi den klare opfattelse, at demokratiet og befolkningen skal have langt større indflydelse på det økonomiske liv, end de har i dag, og der er det selvfølgelig også nødvendigt med nogle mere kollektive ejendomsformer.

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Inger Støjberg.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:35

Inger Støjberg (V):

Enhedslisten er på mange måder som et fyrtårn for mig. Jeg ved, at jeg skal holde afstand, ellers går jeg simpelt hen på grund.

Men jeg fik jo ikke rigtig svar på, hvor mange og hvilke virksomheder det er, man vil nationalisere. Jeg kan forstå, det ikke er sådan en her og nu-betragtning. Det skal ligesom komme som en overraskelse, når man har vundet revolutionen. Eller hvordan skal det forstås?

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Finn Sørensen (EL):

Jeg er da glad for, at ordføreren ser os som et fyrtårn, fordi så er der da en chance for, at ordføreren ikke farer fuldstændig vild i mørket og løber på nogle grimme klippeskær. Det ville jeg da nødtigt unde selv mine værste fjender. Det vil jeg håbe at ordføreren holder fast i og så måske en gang imellem prøver at lægge kursen lidt over i Enhedslistens retning, selv om det nok er lidt for meget at håbe på.

Jeg synes egentlig, at jeg svarede på spørgsmålet. Det handler om, at man ikke skal være skrivebordsgeneral og sige, at på et tidspunkt, hvor et befolkningsflertal har besluttet sig for, at vi nu skal have indført en socialistisk samfundsorden i det her land, skal tingene foregå lige nøjagtig på den og den og den måde. Det er en rigtig klog ting at give befolkningen noget mere magt, og derfor skal befolkningen selvfølgelig også selv på det tidspunkt finde ud af, hvordan samfundet skal indrettes, og hvilke kollektive ejendomsformer der skal anvendes. Vi har bare angivet hovedretningen, fordi vi har det synspunkt, at det går helt galt med det her samfund, hvis man fortsat giver markedet så meget magt, som det har, og som den her regering desværre også har været villig til at give det.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Man kan jo somme tider tage sig i helt at glemme, at Enhedslisten faktisk er regeringens støtteparti. Altså, jeg sad og lyttede til hr. Finn Sørensen's tale, og man skulle helt hen til allersidst, for at der lige kom et par enkelte punkter, som Enhedslisten havde haft indflydelse på. Ellers var det jo en lang kavalkade af uartigheder, regeringen har udsat Danmark for. Der blev bl.a. sagt på et tidspunkt, at regeringen havde gjort det stik modsatte af det, man måtte forstå at Enhedslisten ønskede. Og det skulle så alt sammen, kan man forstå, rettes op i det kommende år inden et valg, for at man virkelig kan vise, hvad forskellen er på rød og blå.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant, hvis hr. Finn Sørensen her under afslutningsdebatten ville fortælle lidt mere om, hvad det er, der skal til inden for det næste års tid for at få rettet skuden op. Altså, hvad er det for nogle sådan afgørende ting, som Enhedslisten ser for sig, der er nødvendige at få igennem over for regeringen for at kunne opveje de ting, der nu er sket her de første 2½-3 år af regeringens levetid?

Finn Sørensen (EL):

Tak, og mange tak for spørgsmålet. Vi har prøvet mange gange her i salen ligesom at forklare specielt Dansk Folkeparti, at der altså er forskel på at være et støtteparti og så at være et parlamentarisk grundlag. Et støtteparti er sådan et parti, der hjælper en regering igennem med ting, som man ellers siger at man er uenig i, f.eks. at der skal ske nedskæringer ude i kommunerne og den slags. Det er jo den rolle, Dansk Folkeparti har spillet. Det er et støtteparti.

Enhedslisten er parlamentarisk grundlag. Vi har ikke lovet den her regering noget. Regeringen har heller ikke lovet os noget, men vi har forsøgt at finde sammen, og det er jo faktisk også lykkedes gennem to finanslove og gennem afskaffelse af nogle af de grimme fattigdomsydelser, som Dansk Folkeparti var med til at indføre. Vi er også sammen med regeringen faktisk lykkedes med at sætte en lille bitte lap – vi synes, den er alt for lille, og den holder ikke i det lange løb – på den dagpengekatastrofe, som Dansk Folkeparti var med til at gennemføre. Det er forskellen på et støtteparti og et parlamentarisk grundlag. Vi er parlamentarisk grundlag.

Til spørgsmålet om, hvad der skal til, synes jeg, at det lå meget godt i min ordførertale: Vi skal have en markant indsats imod social dumping. Vi skal have en indsats, sådan at man indfrier regeringsgrundlagets målsætning om at bekæmpe ulighed og fattigdom. Vi skal skabe nogle reelle grønne job, som gavner miljøet og klimaet og beskæftigelsen og statskassen. Jeg kunne nok blive ved, men jeg kan se på formandens truende adfærd, at det skal jeg ikke prøve på.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu brugte hr. Finn Sørensen jo ganske meget af sin taletid på alligevel lige at kigge tilbage på tiden før den nuværende regering, og fred være med det. Men så fik vi selvfølgelig også sat lidt på plads, at en gennemsnitlig realvækst i det offentlige forbrug på vel et par procent om året i 00'erne slet ikke var nok. Vi plejer at blive beskyldt for, at det var for meget, men nu er tingene på plads igen.

Jeg vil alligevel gerne give hr. Finn Sørensen en lidt bedre mulighed for at være lidt mere konkret, i forhold til hvad det er, der efter Enhedslistens opfattelse skal til for at genoprette de skader, som regeringen nu har lavet de sidste 2-3 år. Altså, når hr. Finn Sørensen baserer sin tale i dag ved afslutningsdebatten på, at nu i løbet af det kommende år – det er jo i meget høj grad finansloven til efteråret, det drejer sig om – skal de her skader udbedres, så må hr. Finn Sørensen jo også være forberedt på, at vi stiller spørgsmålet: Hvad er det så, der skal til, for at man efter hr. Finn Sørensen's opfattelse har udbedret skaderne? Så hr. Finn Sørensen vil måske bruge tiden på at svare på det spørgsmål frem for at komme til at bruge alt for lang tid af sin svartid på noget andet.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Finn Sørensen (EL):

Jeg er jo ked af det, men jeg syntes bare, der var behov for en lille pædagogisk indlæring i, hvad forskellen er på et støtteparti og et par-

lamentarisk grundlag, ikke? For så kan hr. Kristian Thulesen Dahl måske også bedre forstå, hvorfor Enhedslisten agerer, som vi gør, i forhold til den her regering. Det håber jeg så blev sat nogenlunde på plads.

Jeg syntes, jeg fik remset en masse ting op, og jeg blev også stoppet. Vi kunne jo tage vores forslag, som jeg i øvrigt nævnte, om en grøn omstillingsfond, som vi kunne putte 5 mia. kr. i. Dem behøver regeringen ikke putte i alle sammen, den skal bare startes op, og det kan gøres for et forholdsvis beskedent beløb. Det er noget, der vil skabe reelle arbejdspladser, i modsætning til luftige tal om arbejdsudbud og den slags.

Vi har jo stillet en lang række forslag langs ad vejen i forhold til at genoprette og i hvert fald mildne luften for de klippede får, som vi siger, altså de mange kontanthjælpsmodtagere, der bliver ramt af en reform, som Dansk Folkeparti også var med til. Men vi har også stillet en scribe ændringsforslag til den sygedagpengereform, som lige har været behandlet. Der var Dansk Folkeparti med til at stemme samtlige ændringsforslag ned, selv om de jo kunne have forhindret, at der kom yderligere forringelser for langtidssyge mennesker. Det kunne jo have været en del af genopretningen. Så jeg synes, vi har mange konkrete eksempler på, hvad vi kæmper for for at hjælpe regeringen med at indfri dens egen målsætning om at mindske ulighed og fattigdom.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Lars Barfoed (KF):

Jeg syntes også, det var en brav svada – jeg tror, fru Inger Støjberg brugte det ord – der kom her. Jeg vil dog godt lige bede om, at vi måske fra hr. Finn Sørensens side kunne blive lidt beroliget, for vi er jo en del her i salen, der nok har gået lidt med, kan man sige, tandbørsten i lommen, fordi vi vidste, at Enhedslisten sådan gik og planlagde en revolution, og hvad skulle der så blive af os? Jeg forstår det sådan, at der været en afstemning på Enhedslistens landsmøde, måske en snæver afstemning, men jeg forstår det sådan, at man har aflyst en voldelig revolution og har besluttet sig til, at skal der være revolution, skal der være flertal for det. Er det korrekt forstået, eller hvordan er det, det er?

Det er bare, for vi kan være lidt rolige her i salen, for vi er jo den demokratiske forsamling her i landet, og vi kan godt være lidt bekymrede, ved at der er nogle iblandt os, som sådan spøger med en revolution.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Finn Sørensen (EL):

Tak for spørgsmålet. Det er jo dejligt, at vi i den grad kan komme til at snakke om mulighederne for at indrette samfundet på en anden måde, end det rent faktisk er. Det lød ikke, som om hr. Lars Barfoed har læst det nuværende eller det foregående principprogram, for så ville han vide, at vi jo ikke kan aflyse noget, vi aldrig er gået ind for, nemlig en voldelig revolution. Det er Enhedslisten aldrig gået ind for. Men vi har på baggrund af kritik og debat blandt vores medlemmer og såmænd også debatter, der har kørt i medierne, gjort det krystalklart, at når vi skal indføre det, som vi kalder en revolution, og som jo på dansk kan oversættes ved et noget længere ord, der hedder en grundlæggende samfundsforandring, så kommer det til at ske på fredelig vis, og ved at et flertal af befolkningen beslutter det.

Nu var det ikke for hr. Lars Barfoeds skyld, at det ændringsforslag blev vedtaget, men det er jo altså vigtigt, at også hr. Lars Barfoed føler, at der er plads til ham i et sådant fremtidigt samfund. Og derfor blev der jo vedtaget et ændringsforslag om, at vi meget klart, hvad der egentlig er en selvfølge, skriver, at det selvfølgelig skal gennemføres via en grundlovsændring.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lars Barfoed.

Kl. 15:41

Lars Barfoed (KF):

Men helt ærligt: Er hr. Finn Sørensen ikke lidt beskæmmet ved at være en del af parti, hvor det overhovedet er nødvendigt i det her samfund, i 2014, at diskutere, hvorvidt der skal være et flertal af befolkningen bag en revolution, før den bliver indført?

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil sige, at jeg er stolt af et parti, der er i stand til at gennemføre en omfattende diskussion af et helt nyt principprogram, og et parti, som også er i stand til at lytte til de debatter, der kører i samfundet, at lytte til, hvordan ens budskaber bliver opfattet, og at man så er i stand til også at præcisere dem fuldstændig krystalklart. Så jeg kan jo kun opfordre hr. Lars Barfoed til at tage fru Inger Støjberg i hånden og sætte sig ned og lave en grundig gennemgang af det udmærkede principprogram, vi har lavet. Jeg stiller meget gerne op, hvis der er nogle ting, man yderligere vil have forklaret.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror ikke lige, jeg har energi til at deltage i gruppearbejdet om Enhedslistens principprogram, al ære og respekt for den sag. Jeg kunne bedre tænke mig at høre hr. Finn Sørensen, hvordan man egentlig forestiller sig der skal skabes værditilvækst i det danske samfund, så vi har noget at leve af i fremtiden. Altså, Enhedslistens forslag virker, som jeg hører det, som en lang spiseseddel af udgiftsforslag, som man godt kunne tænke sig, og så nogle skatter, som man ikke rigtig ved hvilken effekt har, og så er der et stort, sort hul af manglende finansiering i den anden ende, som vil skabe det, som hr. Finn Sørensen frygter mest, nemlig en social katastrofe.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Finn Sørensen (EL):

Tak for ordførerens spørgsmål. Jeg er ked af, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke vil deltage i det der, for så kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll måske få en lidt dybere forståelse for, hvad det er, der bærer et samfund. Det er nemlig fællesskabet. Det er ikke det at være sin egen lykkes smed eller alles kamp mod alle, som jo er det reelle indhold i Liberal Alliances samfundssyn. Det vil jeg lige have med. Så velkommen også til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Han kender måske ikke vores politik; han er måske ikke klar over, at Enhedslisten stiller en lang række konkrete forslag, som gi-

ver konkrete job, rigtige, levende arbejdspladser til rigtige, levende mennesker i både det private og i det offentlige, job, som bringer penge tilbage til statskassen. Lad mig nævne et enkelt eksempel, som Enhedslisten har sloges for i mange år. Det er, at man satser massivt på energirenovering af de offentlige bygninger. Det er jo et sted, hvor man har noget direkte indflydelse. Det er jo investeringer, hvor pengene kommer hjem, næsten inden man når at bruge dem, i form af sparede el- og varmeregninger og i form af sparede dagpenge og i form af højere skatteindtægter.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:44

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo meget illustrativt for den måde, som Enhedslisten tænker på. Pengene kommer ind, næsten inden man har brugt dem, blev der sagt fra ordførerens side. Det virker, som om der er sådan en serie af regnestykker, hvor man bruger penge for at skaffe penge. Hvis verden bare var så god, burde Grækenland og Spanien jo være foregangsøkonomier, som vi alle så hen til og tænkte: Okay, det er sådan, man gør. Brug løs, for så skaffes der nye midler! Der, hvor hr. Finn Sørensen og Enhedslistens film knækker, er, at man aldrig rigtig kommer til, hvor væksten skal skabes i første runde. Og det må jo i langt de fleste tilfælde være i det private erhvervsliv.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror ikke, der er nogen, der bruger penge for ikke at skaffe penge. Det kommer jo an på, hvad det er, man bruger pengene på, og hvem der får glæde af de penge, der nu bliver skabt, og de værdier, der bliver skabt. Og der har vi et fuldstændig andet samfundssyn end Liberal Alliance. Vi har nemlig det klare syn, at en stærk offentlig sektor er en forudsætning for værdiskabelse i samfundet. Det er jo en helt klar betingelse for, at erhvervslivet kan fungere optimalt, nemlig at der er nogle sygehuse, hvor arbejdskraften kan blive lappet sammen, når den kommer til skade, at der er nogle undervisningsinstitutioner, som kan være med til at uddanne vores børn og unge mennesker lige fra starten, så de bliver nogle dygtige medarbejdere. Det er et spørgsmål om, at der skal være nogle veje at køre på, og sådan kunne jeg blive ved. Hele spørgsmålet om infrastruktur. Det er jo alt sammen forudsætninger for, at der kan skabes værdi.

Det, der er interessant, vil jeg sige til Simon Emil Ammitzbøll, er jo, at hvis man kigger på den krise, vi har været igennem, og kigger på, hvilke lande der relativt set har klaret sig bedst, ja, så er det jo de lande, der er heroppe i den her ende, som er kendetegnet ved en stærk velfærdsstat og et sikkerhedsnet også for arbejdsgiverne.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er en meget spændende debat, som Enhedslisten har rodet sig ud i, i forhold til hvor mange penge der skal bruges. Vi havde faktisk også debatten i forbindelse med åbningsdebatten i oktober, og der spurgte jeg Enhedslistens hr. Frank Aaen om, hvor meget den offentlige sektor skulle fylde, hvor meget den skulle vokse. Der var svaret fra hr. Frank Aaen, at set med Enhedslistens øjne skulle den offentli-

ge sektor mindst udgøre det samme af den samlede økonomi, som den gjorde nu – det var det mindste, den skulle vokse. Så spurgte jeg finansministeren, hvad det ville betyde, og det ville så betyde, at Enhedslisten skulle ud og finde 39 mia. kr. mere end det, regeringen har lagt op til i sin 2020-plan.

Jeg skal bare for at forstå den retorik, der har været i dag, spørge, om Enhedslisten så mener, at regeringen sparer 39 mia. kr. på den offentlige sektor, i forhold til hvis man skal forfølge Enhedslistens budskab om, at den offentlige sektor skal fylde lige så meget i økonomien i 2020, som den gør i dag.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Finn Sørensen (EL):

Når der bliver spurgt så konkret, vil jeg sige, at det må være et af de spørgsmål, man har krav på at få udleveret i forvejen, så man kan sætte sig ind i de der regnestykker. Så det kan jeg ikke svare på, altså om det er 39 mia. kr., der spares. Det er en kendsgerning, hvilket jeg også har belyst i min ordførertale, at den her regering har lagt sig på noget, som ikke er helt mage til det, som Venstre står for, når Venstre siger nulvækst, ikke helt så slemt, men noget, der ligner ganske forfærdeligt. Og det er jo det, vi bl.a. har set et eksempel på med de tal, der er kommet frem i dag, i forhold til de 17.000 varme hænder, som man plejer at kalde dem, i den borgernære velfærd, og det er også det, vi kan læse ud af de her kommune- og regionsaftaler, der lige er indgået mellem regeringen og regionerne og kommunerne.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Tallet er 39 mia. kr., det har finansministeren svaret mig på i Finansudvalget. Men jeg spørger bare for at forstå, om det i Enhedslistens optik er sådan, at hvis den offentlige økonomi fylder mindre, end den gør i dag, relativt set, så er der tale om en besparelse. For det er jo det, der har været den besynderlige diskussion her i dag, altså at hvis man vil bruge det samme i morgen, som man gør i dag, så er det en besparelse, selv om man justerer for pris og løn, fordi nogle har et skøn om at bruge flere penge. Altså, hvis man bruger de samme kroner, justeret for pris og løn, i morgen som i dag, så bliver det udlagt som en besparelse. Så er det bare, jeg skal høre, hvordan Enhedslisten ser på det. Hvis Enhedslisten mener, at den offentlige økonomi skal fylde lige så meget i 2020, som den gør i dag, i forhold til det, regeringen lægger op til, betragter Enhedslisten det så som en besparelse, hvis man sammenligner Enhedslistens ønsker og regeringens ønske? Er der så tale om en besparelse, en nedskæring, eller er der tale om en mindre vækst?

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Finn Sørensen (EL):

Jeg synes, det er en fuldstændig teoretisk diskussion. Det, der er interessant, er: Hvad sker der med velfærden ude i kommunerne? Hvad sker der med de investeringer, bygge-/anlægsprojekter, som offentlige kroner bliver brugt til? Hvad er konsekvenserne af den politik, der bliver ført? Det er jo det, der er interessant. Og der kan vi jo bare konstatere, desværre, at sådan helt grundlæggende er regeringen

og Venstre enige om, hvilken økonomisk politik der skal føres, hvilket bl.a. udmønter sig i en budgetlov og et budgettyranni over for kommunerne, der medfører det, som vi har kunnet læse om i dag, nemlig at de mennesker, der skal sørge for en ordentlig velfærd, en ordentlig uddannelse osv., er dem, der bliver skåret ned på.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:50

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg sad her og funderede over, om luften nu var gået ud af ballonen hos Enhedslisten. Hr. Finn Sørensen er jo umiddelbart sådan i udmærket humør, men skælder lidt ud og skælder måske mest ud på regeringen. Det er måske mest i frustration over ikke at være med til at forhandle, for der bliver jo lovet mange ting.

Så kan man jo spørge, hvordan Enhedslisten vil finansiere de her mange ting, som de gerne vil. Nu hørte vi før, at Enhedslisten gerne vil ansætte mange flere i den offentlige sektor. Hvordan vil Enhedslisten finansiere de mange, mange løfter, som er skitseret fra talerstolen i dag? Hvad er det for nye skatter og afgifter, som borgerne kan se frem til, hvis Enhedslisten får magt?

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Finn Sørensen (EL):

Enhedslisten deltager i alle forhandlinger, vi har mulighed for at komme til at deltage i. Det gælder også de aktuelle forhandlinger om en vækstplan. Og hvis vi ellers kunne blive lukket indenfor, deltager vi også meget gerne i forhandlingerne om beskæftigelsesreformen. Det er bare for at nævne to vigtige eksempler.

Med hensyn til finansiering vil jeg sige, at Enhedslistens forslag altid er finansieret. Hvis vi tager dem et for et, er hvert evigt eneste forslag finansieret. Det er det, når vi laver forslag til en finanslov: Det er det, når vi laver forslag til f.eks. en grøn investeringsfond. Det er det, når vi laver forslag til finansiering af energirenovering i den offentlige boligmasse. Så det er svaret til hr. Hans Andersen.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hans Andersen.

Kl. 15:52

Hans Andersen (V):

Når Enhedslisten siger finansieret, kan vi oversætte det med højere skatter og afgifter, men det ønsker Enhedslisten så ikke at bruge som ord. Jeg synes bare, at Enhedslisten burde tone rent flag og sige, at det så betyder højere skatter og afgifter for både virksomhedsejere, boligejere og helt almindelige mennesker, der går på arbejde hver dag. De skal betale højere skatter og afgifter, hvis Enhedslistens ønsker skal finansieres.

Det med løfter har Enhedslisten også været inde at berøre, men der kan man sige, at Enhedslisten måske har affundet sig med, at de løfter, der blev afgivet af den nuværende regering før valget, ikke eksisterer længere. Og der kan man så spørge Enhedslisten: Hvilke af de her løfter, der blev afgivet før valget, er det værst ikke er blevet til noget?

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Finn Sørensen (EL):

Det er ordførerens konklusion, som står for ordførerens egen regning, at Enhedslistens svar i alle sammenhænge er højere skatter og afgifter. Jeg må bede ordføreren om at sætte sig ind i vores konkrete forslag, for så vil han kunne se, at det simpelt hen ikke passer. Og så vil jeg sådan set ikke kaste mig ud i en, hvad skal vi sige, karaktergivning af de enkelte løfter, med hensyn til hvilke er dem det er værst ikke er blevet til noget.

Hvis man spoler tilbage og hører min ordførertale, tror jeg nok, man vil høre, at jeg ganske tydeligt markerede, at det, der er den allerstørste bekymring for Enhedslisten i forhold til den her regering, er, at man ikke arbejder tilstrækkeligt for den målsætning, som står i regeringsgrundlaget – som er en flot målsætning, og som en regering med hr. Hans Andersens støtte eller deltagelse aldrig nogen sinde kunne finde på at skrive ind i et regeringsgrundlag – nemlig at man vil måles på, om man er i stand til at mindske ulighed og fattigdom.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan måske nå både Tina Nedergaard, Peter Skaarup, Jakob Engel-Schmidt, Flemming Damgaard Larsen og Christian Langballe. Men det kræver en disciplineret indsats.

Først fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:54

Tina Nedergaard (V):

Det var så måske ikke så godt et førstevalg, hvis det var en disciplineret indsats, der skulle lægges for dagen.

Tak til ordføreren. Jeg synes faktisk, det er en interessant debat, fordi den også har en mere ideologisk tilgang til det arbejde, der foregår herinde. Det synes jeg egentlig er sundt, og jeg synes, det er med til at højne debatten. Det kan godt være, at ikke alle er enige i det, men det synes jeg faktisk. Og med den mere filosofisk-ideologiske tilgang synes jeg, det er interessant at spørge til, hvordan Enhedslisten, når man ikke accepterer den såkaldt økonomisk ansvarlige politik, som alle de øvrige partier ønsker at føre, i hvert fald efter eget udsagn, og ikke accepterer de mekanismer, der ligger bag det – altså den markedsøkonomiske mekanisme og det, at man kan bruge et økonomisk incitament til at yde – forklarer det paradoks, der ligger i, at vi har mange danske ledige, rigtig gode, ordentlige mennesker, der gerne vil have et job, mens vi har rigtig mange job og et stigende antal job, som bliver besat af folk udefra. Den mekanisme kunne jeg godt tænke mig at høre Enhedslistens forklaring på og dermed også, hvilken løsning Enhedslisten vil pege på.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Finn Sørensen (EL):

Tak for rosen for, at vi får en ideologisk debat. Rosen går jo tilbage til dem, der begyndte at stille spørgsmål til vores principprogram. Jeg er glad for de spørgsmål, og jeg er enig i, at det ikke gør noget, at der bliver lidt højere til loftet. Det kunne da også være – det kunne vi da håbe på – at nogle af vælgerne også syntes, det var interessant, at vi kunne snakke om noget i stedet for bare at skælde ud på hinanden. Så tak for det.

Ansvarlig politik: Vi synes ikke, det er ansvarlig politik, hvis det medfører sværere vilkår for mennesker, som er arbejdsløse og syge, eller som har et handicap eller af andre grunde ikke er i stand til eller ikke kan få et job, så de kan forsørge sig selv. Og det er jo desværre indholdet i den såkaldt ansvarlige politik.

Så til det konkrete spørgsmål: Det er faktisk meget nemt at forklare den mekanisme. 3F har på baggrund af tal fra Danmarks Statistik lavet en opgørelse over, hvad der egentlig sker i de udsatte brancher, vi taler om – byggeri, transport, landbrug, skovbrug og gartneri. Der sker det, at tusindvis af herboende arbejdere bliver fyret. De bliver fyret med det formål, at virksomheden kan ansætte billig udenlandsk arbejdskraft i stedet for, og det er sat i system af vikarbureauer og på alle mulige andre måder.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tina Nedergaard.

Kl. 15:57

Tina Nedergaard (V):

Jeg er meget bevidst om, at det sker nogle steder, og det skal selvfølgelig stoppes, det er vi enige i, naturligvis. Der skal ikke dumpes, det er der jo ingen der har interesse i. Men jeg kender altså flere virksomheder, som rent faktisk er overgået fra dygtig, kvalificeret dansk arbejdskraft til at ansætte folk udefra med fuldstændig samme overenskomst og endda skaffer dem bolig og vælger at have dem på en dansk arbejdsplads.

Så er spørgsmålet jo bare: Er Enhedslistens svar – for man vil jo egentlig gerne være solidarisk, tror jeg nok – så at fortrænge udenlandske varer, altså få dem væk fra det danske marked, fortrænge udenlandske arbejdere fra det danske marked? Eller er det at se på, hvorfor det er blevet sådan, at danske virksomheder ikke i samme grad ansætter dansk arbejdskraft? Jeg ser ikke rigtig, at Enhedslisten har nogen løsninger på det paradoks, og jeg synes heller ikke, at det er et svar – og det mener jeg virkelig ærligt – at sige, at det er, fordi arbejdsgiverne handler uansvarligt. For der er masser af ansvarlige arbejdsgivere blandt dem, der ansætter øst- og centraleuropæere – som for min skyld også er velkomne, hvis det er under ordnede vilkår. Jeg kunne faktisk godt tænke mig at høre et egentligt svar på det paradoks og ikke bare, at det er arbejdsgiverne, der er slemme, for det er mange af dem slet ikke.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Finn Sørensen (EL):

Jamen ordføreren sagde det selv: Det er jo virksomhederne, der vælger at udskifte arbejdskraften. Det er jo det, der foregår. Og hvorfor gør de det? Det gør de, fordi de har en forventning – som jo desværre nok også er rigtig et langt stykke ad vejen – om, at hvis de ansætter østeuropæisk arbejdskraft, så kan de få det billigere. Mere indviklet er det altså ikke. Og vores svar på det er ikke som visse andres at sætte en grænsebom. Enhedslisten siger jo meget klart: Udenlandske arbejdere er velkomne her i landet, men det skal foregå på lige vilkår, og det er så en fælles forpligtelse – og der mener jeg for arbejdsmarkedets parter og regeringen og Folketinget – at sikre, at det sker. Og heldigvis da har vi jo fået en regering, der i løbet af kort tid har lavet ti gange mere på det her område, i bekæmpelsen af social dumping, end den tidligere regering nogen sinde nåede i løbet af de 10 år, den havde magten.

Vi er rigtig glade for det samarbejde. Det er desværre begrænset af regeringens syn på EU-regler, hvor vi synes, at den her regering er meget, meget frygtsom i forhold til at udfordre EU-reglerne, og det skal altså til, hvis man vil dæmme op for det her problem.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:59

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg lagde mærke til, at hr. Finn Sørensen belærte Dansk Folkepartis formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, om, at man ikke skulle betragte Enhedslisten som et støtteparti for regeringen, men som et parlamentarisk grundlag. Jeg tror egentlig, at borgerne er lidt ligeglade med, om Enhedslisten er det ene eller det andet. Det, det handler om, er, at vi har den regering, der sidder nu, og det er Enhedslisten, der holder liv i den, og sørger for, at den sidder, hvor den gør.

Det, der jo så er interessant, er, hvilken politik der bliver ført, og hvad det er, borgerne kan se kommer ud af det, som politikerne herinde på Christiansborg laver. Regeringen og statsministeren har jo en rigtig god mulighed for at øve indflydelse på det, når man sidder på de taburetter, man gør. Men Enhedslisten har også en rigtig god indflydelse eller i hvert fald mulighed for at tage indflydelse, hvis man bruger sin status som parlamentarisk grundlag på den rigtige måde.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvad der er blevet af Enhedslistens indflydelse, f.eks. i forhold til det, vi kunne læse i Politiken i dag, om, at der i løbet af 2 år under den her regering, som Enhedslisten støtter, er forsvundet 17.000 varme hænder i kommunerne.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Finn Sørensen (EL):

Det var jo ikke, fordi jeg syntes, at vi havde behov for en stor debat om forskellen på et støtteparti og parlamentarisk grundlag. Det var hr. Peter Skaarups kollega, der åbenbart havde behov for en lille rundtur om det, og derfor gav jeg den. Man kan godt sige objektivt set, at Enhedslisten holder den her regering ved magten. Lad os bare sige det, ja. Der er så nogle, der siger, at vi holder de onde ved magten. Hvis vi tager den præmis, kan man sige, at det er rigtigt, men vi holder altså de grusomme væk, og det er ikke helt uvæsentligt i den her debat.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:01

Peter Skaarup (DF):

Ja, men det, jeg spurgte om, synes jeg ikke rigtigt at jeg fik svar på fra hr. Finn Sørensen, så måske kunne jeg lige prøve at spørge en gang til. Jeg spurgte om, hvad der sker med Enhedslistens indflydelse. Hvordan bruger man sin indflydelse, når det kan lade sig gøre for en regering, der sidder og kører nulvækst med det resultat, at kommunerne mister rigtig mange varme hænder, både når det gælder ældreplejen, men også når det gælder omsorgen for vores børn i børnehaverne eksempelvis?

Jeg ved, at Enhedslisten er ret optaget af de ting, men det går bare den forkerte vej – det kan vi jo se af de tal – når man mister varme hænder ude i kommunerne. Så det, jeg godt ville nå frem til, var i virkeligheden så dels et svar på, hvordan det kan gå til, hvorfor holder man en regering ved magten, der har den politik, dels hvad man vil gøre i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Har man noget bud fra Enhedslistens side på, hvilke krav man vil stille til regeringen med hensyn til den situation? For det kan vel ikke være med Enhedslistens gode vilje, at man mister varme hænder ude i kommunerne?

Kl. 16:02

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:02

Kl. 16:05

Finn Sørensen (EL):

Jeg ved jo udmærket godt, hvad det er, hr. Peter Skaarup fisker efter. Det er, hvorfor vi ikke vælter den regering, men det har den her debat i dag jo sådan set vist meget klart. Hvad skulle der komme ud af det lige nøjagtigt på det område, vi taler om her, nemlig fyringer af offentligt ansatte i de borgernære sektorer? Det, der ville komme ud af det med det, der sådan er de kendte muligheder i dansk politik, ville være, at Dansk Folkeparti ved magten igen hjælper hr. Lars Løkke Rasmussen igennem med den strategi, han står for.

Hvad kan man gøre, når man er i den situation, som Enhedslisten er i, nemlig at der altid er nogle, der er parat til at hjælpe regeringen igennem med nedskæringsøvelser? Hvad kan man så gøre? Man kan stemme imod og sørge for, at man ikke selv bliver politisk medansvarlig for en politik, man er uenig i, og det var jo det, der så – desværre vil jeg sige – skete i forbindelse med den sidste finanslovsforhandling, hvor vi jo desværre måtte konstatere, da det kom til stykket, at så prioriterede regeringen og Enhedslisten forskelligt. Regeringen prioriterede igen, igen et samarbejde til højre i salen – i det her tilfælde skar uenigheden sig jo ned til, at man prioriterede nedskæringer på uddannelsesområdet sammen med nogle flere lettelser for erhvervslivet.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 16:04

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Hr. Finn Sørensen er en af de politikere her i Folketinget, der imponerer mig mest. Faktisk vil jeg gå så langt som til at sammenligne hr. Finn Sørensen med en komodoaran – sådan i politisk forstand. Man kan sige, at hr. Finn Sørensen har overlevet sin tid, men stadig væk er giftig oppe fra talerstolen. Der er jo få mennesker, der har været udsat for så stor en rejse rundt i venstrefløjens afkroge, som hr. Finn Sørensen har.

Jeg har et helt simpelt spørgsmål ... undskyld, kommer der tilråb, virker min mikrofon ikke, eller hvad foregår der? Nå, hvis det ikke er tilfældet, vil jeg bare fortsætte og spørge hr. Finn Sørensen, om man i Enhedslisten mener, at der findes nogle politiske områder, man ikke enten kan regulere sig eller kollektivisere sig ud af?

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Finn Sørensen (EL):

Jeg forstod ikke sammenligningen med komodoaranen dér. Det må jeg sige. Så jeg må da bede hr. Jakob Engel-Schmidt om at uddybe det, sådan at jeg kan forholde mig til det her billede. Hvis jeg skal se mig selv som sådan en, vil jeg da gerne vide hvorfor. Og hvad min rundrejse på venstrefløjens angår, skal vi ikke bruge for meget tid på det, andet end at jeg vil sige, at jeg hører til de temmelig monogame i den sammenhæng.

Ellers vil jeg sige, at jeg tror, vi kan finde en hel del områder inden for det, vi plejer at kalde privatlivets sfære, familielivet og alt muligt andet menneskeligt samkvem, som man aldeles ikke skal forsøge på at regulere sig ud af.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jamen jeg synes egentlig bare, at hr. Finn Sørensen skal tage mit billedsprog som en kompliment. Det er de færreste politikere, jeg ofrer så meget hjernekapacitet på at sætte ind i dyreriget mangfoldighed.

Tak for svaret. Jeg synes, det er dejligt, at der findes områder, Enhedslisten hverken vil kollektivisere eller regulere sig ud af. Enhedslisten har jo været forfulgt af lidt uheld i de sidste 2 år, hvor man har haft indflydelse. Faktisk tror jeg, der er mange her i Folketingssalen, der vil give mig ret i, at man har fået ubeskrivelig få politiske resultater ud af sin store popularitet og sit mandattal.

For at undgå at det sker igen, tænkte jeg, at hr. Finn Sørensen måske kunne oplyse Folketinget om, om man går til finanslovsforhandlinger sådan med tre ufravigelige krav, og i så fald hvilke tre ufravigelige krav det er. Jeg mener, at så undgår vi situationer, hvor Enhedslisten skal tale om farvebriller, at regeringen urinerer på sine vælgere, og at man i det hele taget er utilfreds. Så jeg vil spørge hr. Finn Sørensen: Går man til finanslovsforhandlinger med særlige krav, og – i så fald – hvad er disse krav?

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg synes ikke, jeg fik forklaring på det med komodoaranen dér. Er det sådan en menneskeæder? Spiser den små ordførere fra Venstre, eller hvad laver sådan en? For så kunne det da godt være, man gerne ville sammenlignes med den.

Nej, hr. Jakob Engel-Schmidt ved jo udmærket godt, at Enhedslisten ikke har ultimative krav med til forhandlinger. Vi har nogle ting, der er meget afgørende for os. Og for at det hele ikke skal gå op i grin og ballade, vil jeg sige, at jeg faktisk gjorde en del ud af det i min ordførertale.

Jeg kan nævne nogle af de ting, der er magtpåliggende for Enhedslisten, nemlig at vi hjælper regeringen, sådan at den selv bliver mere aktiv med at indfri sin egen målsætning om at mindske ulighed og fattigdom, at vi skaber en varig løsning for de 34.000 mennesker, der mistede dagpengereetten sidste år og de 14.000, der mister den hvert år, og at vi laver nogle løsninger for de mange mennesker, som er blevet sat voldsomt ned i indtægt uden at være i stand til at skaffe sig et job og arbejde. Det er nogle helt afgørende mærkesager, som Enhedslisten selvfølgelig vil tage med – plus kampen mod social dumping.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:07

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Enhedslisten lavede i 2013 en aftale med regeringen om udligningsreformen. Der var bl.a. 13 mio. kr., der skulle gå direkte til de danske småøer. Der skrev Enhedslisten efterfølgende i en presmeddelelse:

»Enhedslisten foreslog derfor i forhandlingerne om udligningsreformen, at beløbet til småøerne blev forhøjet. Det lykkedes, og der er nu sikret gratis godstransport til småøerne året rundt. Ligesom besøgende til øerne får gratis overfart i månederne april til september.«

Der er bare det ved det, at småøerne ikke har set noget til disse penge. Hvorfor er de blevet væk fra tidspunktet for forhandlingerne og til nu? Er det, fordi Enhedslisten er utroværdig, eller hvad er der galt?

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Finn Sørensen (EL):

Pengene er ikke blevet væk. De er der stadig væk. Jeg er lige så ærgerlig som hr. Flemming Damgaard Larsen over, at vi ikke har fundet en helt konkret løsning på det spørgsmål. Det må hr. Flemming Damgaard Larsen så tro på eller lade være. Enhedslisten har mange gange haft fat i den problemstilling og rykket for, at vi finder en løsning på det. Det vil vi selvfølgelig blive ved med.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo ikke nok. Der er jo en aftale mellem regeringen og Enhedslisten, forstår jeg, og den pressemeddelelse, som Enhedslisten sendte ud, er jo helt klar. Derfor må jeg spørge: Vil Enhedslisten nu sikre, at regeringen kommer ud til småøerne med disse 13 mio. kr.?

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Finn Sørensen (EL):

Jamen pengene er der stadig væk, og de skal nok komme ud til småøerne. Det kan spørgeren være sikker på.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så går vi til den sidste ordfører, som kan nå at få en kort bemærkning i denne omgang, og det er hr. Christian Langballe.

Kl. 16:09

Christian Langballe (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at tage tråden op fra min formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, og fra hr. Peter Skaarup. Det er med hensyn til, at ordføreren indleder med at beskrive alle regeringens elendigheder, og det er vi da mange der kan nikke genkendende til, og så i øvrigt betinge sig, at nu skal Enhedslisten have nogle krav igennem politisk.

Jeg vil gerne vide, på hvilken måde Enhedslisten vil påvirke regeringen. Hvilke krav vil man stille til regeringen, i forhold til at få Enhedslistens politik igennem? For det virker, som om Enhedslisten jo ikke ligefrem har fået særlig meget ud af det.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Finn Sørensen (EL):

Nu kan man altid diskutere de resultater, vi har opnået i den periode. Der er i hvert fald en ting, der er helt sikker, og det er, at Enhedslisten har større indflydelse i et samarbejde med den her regering, end vi nogen sinde ville få, hvis det var Dansk Folkeparti, der bestemte.

Ellers skal vi jo nok gøre, som vi altid gør: Når vi nærmer os en konkret forhandlingssituation, bliver vi også selv konkrete og siger, hvad det er, vi gerne vil opnå i den forhandlingssituation.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Christian Langballe.

Kl. 16:10

Christian Langballe (DF):

Det var jo ikke meget af et svar, man fik på spørgsmålet. For når nu ordføreren har opregnet alle de elendigheder, må der da være nogle krav, som Enhedslisten sidder tilbage med, og som man mener man så kan komme med for at få rettet op på de ting, som regeringen har gjort. Det er sådan, jeg forstår Enhedslisten.

Vil man ikke stille nogen krav, er der ikke en politik, man vil arbejde for, er der ikke noget, man vil kæmpe for? Det handler om nogle konkrete forslag, og jeg spørger af lutter interesse.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:11

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg ved ikke, hvor ordføreren har opholdt sig de sidste 3 kvarter, hvor jeg synes jeg har givet masser af eksempler på, hvad det er, Enhedslisten slås for. Jeg tror ikke, tiden rækker til, at jeg sådan kan få opdateret ordføreren helt på alt det, jeg allerede har sagt en gang.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så når vi ikke flere korte bemærkninger i denne runde. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvor skal man starte? Der har jo været meget snak, og jeg synes også, det har været sådan lidt surt i løbet af dagen, lidt bagudskuende, og det er jo egentlig synd, for Danmark er et dejligt land. Danmark er et land, vi kan være stolte af, Danmark er et land, det er dejligt at leve i. Spørgsmålet er, hvordan vi sikrer, at vi giver det her dejlige land videre til kommende generationer – et land, hvor man kan leve sine drømme ud, og hvor der er plads til at drømme, et land, hvor man kan leve sit liv, som man har lyst til, og hvor der er plads til at være anderledes end det, flertallet ønsker, et land, hvor der er mulighed for og rammer til at forsørge sig og sine, tage sig af sin familie, tage sig af sine nærmeste.

Vi skal sørge for, at også kommende generationer kan tilbydes uddannelse, hospitalsbehandling og ældrepleje, og at der er mulighed for at tage sig af dem, der har det svært. Alt det er det umiddelbart svært at være uenig i, men vi er nødt til at se på, hvordan vi skaffer grundlaget for dette dejlige Danmark. Og der kommer vi ikke uden om, at der skal vækst til. Vækst er det nøgleord, den kode, der skal til, hvis vi skal sikre et rigt og godt Danmark for os selv og vores efterkommere.

Skal vi have vækst, skal vi forbedre konkurrenceevnen. Det kræver, at vi ser på skatten, og det kræver især, at vi ser på topskatten. Det er især topskatten, som skal fjernes og skal fjernes først, når vi skal se på skattereformerne. Det er den skat, der er billigst at fjerne, og det er den skat, der giver mest. Vi skal sørge for, at det kan betale sig at gøre en ekstra indsats. Vi skal sørge for, at det bliver lettere for virksomhederne at ansætte folk, blive mere konkurrencedygtige. Vi

skal af med topskatten. Vi skal også halvere selskabsskatten. Vi skal nemlig forbedre virksomhedernes konkurrenceevne.

Og jo, vi skal da også, som Venstre og andre ønsker det, sænke skatten i bunden. I Liberal Alliance har vi det helt faste princip, at man ikke kan kræve af folk, at de skal bidrage til fællesskabet og finansiere andre, før de har haft mulighed for at finansiere deres eget liv. Derfor ønsker vi med et nyt bundfradrag til folk i beskæftigelse, at man skal kunne tjene 7.000 kr., før man bliver ramt af skattehameren.

I det hele taget skal vi se på, hvordan familierne får det bedre, hvordan der bliver bedre forhold for de danske familier. Det kan være svært, når man som husejer bliver brandbeskattet. Det kan være svært, når man gerne vil have, at der skal være plads til børneværelser og leg i haven, at staten så belønner en med ekstra skatter og stigende boligskatter. Det kan være svært, når man gerne vil have en stor bil med plads til både far og mor og børn og bagage, og man har et dansk afgiftspres, der får en ned i en Folkevogn Up, hvor der hverken er plads, jeg var lige ved at sige til familie eller begejstring og sådan set heller ikke sikkerhed nok, hvis ulykken skulle ske.

Der er også problemer med de høje energiafgifter. Vi har Europas højeste energipriser. Det går især ud over de dårligt stillede. Energibeskatning er asocial beskatning af værste skuffe, fordi det rammer dem med de laveste indkomster hårdest, og det vil vi ikke være med til i Liberal Alliance. Vi synes, at der skal være mere rimelige energipriser til glæde for os alle, men især til glæde for arbejdsmanden mere end for folketingsmedlemmet og ministeren.

Kl. 16:16

Alt det her skal selvfølgelig finansieres – det er vi godt klar over. Ingenting kommer bare af sig selv, og enhver kan komme med en lang ønskeliste. Og vi er parate til gennemgående forandringer af den offentlige sektor. Vi ønsker selvfølgelig nulvækst som et minimum. Derudover ønsker vi produktivitetsforbedringer på 1½ pct. om året i en årrække frem, vi ønsker at fjerne erhvervstilskud, og vi ønsker en højere tilbagetrækningsalder for bare at tage nogle af de klumper, som finansierer de fleste af vores ønsker.

Penge er interessante, og de er rare at have, men alt handler selvfølgelig ikke om penge. Det handler også om, at vi skal have et bedre liv. Det kan vi få ved at skaffe nogle af pengene ved mindre bureaukrati i den offentlige sektor til glæde for borgerne, der får en bedre og mere borgernær service, og til glæde for de ansatte, der får et bedre arbejdsliv – bedre løsninger for færre penge. Og vi vil gerne rose regeringen for at være gået foran i den aftale, der er lavet med regionerne: 2 pct. i produktivitetsforbedringer mine damer og herrer. Det kan man sådan set slippe af sted med, når man er SR-regering. Helt så ambitiøse er vi ikke i LA, hvor vi nøjes med 1½ pct., men vi vil brede det ud på hele den offentlige sektor. Men hvis det kan lade sig gøre i sundhedssektoren, kan det jo nok også lade sig gøre i resten af den offentlige sektor.

Vi skal også huske, at vi herinde skal passe på med at gå for langt i forhold til borgernes helt grundlæggende rettigheder. Vi er kommet dertil, at SKAT, bare fordi der står nogle stiger og en bil uden for, kan gå ind på din grund for at tjekke, om der udføres sort arbejde. Vi er kommet dertil, hvor alt, hvad vi laver, efterhånden bliver logget af offentlige myndigheder. Vi er kommet dertil, at et flertal i Folketinget har lukket sig om sig selv i forhold til borgerne med en såkaldt offentlighedslov, der ikke tillader reel åbenhed og ikke tillader reel indsigt i, hvad der sker, når beslutningerne bliver truffet. Og det er vigtigt for mig at sige, at Liberal Alliance ikke alene ønsker et Danmark med økonomiske reformer til glæde for borgerne. Vi ønsker også et Danmark, hvor der kommer mere åbenhed i den offentlige forvaltning, og hvor der er klare regler for ytringsfrihed, privatlivets fred og ejendomsrettens ukrænkelighed. Det handler ikke bare om penge; det handler om værdier og om, hvilket liv man kan få lov til at leve sammen med sin familie, venner og bekendte, for vi satser så-

dan set meget på fællesskabet, nemlig de fællesskaber, som er frivillige, og hvor man sammen tager ansvar for hinanden.

Danmark er et dejligt land, som jeg indledte med at sige. Men vi bliver nødt til at tage os sammen, hvis vi gerne vil have, at Danmark fortsat skal være et dejligt land, hvor der er muligheder for den enkelte, og hvor der er råd til at hjælpe dem, som har brug for det. Hvis ikke vi kommer op i vækstgearet, er det sådan, at der så bare er andre steder i verden, hvor de kan præstere bedre løsninger, bedre muligheder og bedre livsperspektiver, end vi kan her i landet.

Men det bedste af det hele er, at det eneste, der kræves for at gøre noget ved det, er 90 mandater i denne skønne sal, 90 mandater, som har det mod, det kræver at gøre noget for at fremtidssikre det danske samfund. Vil man ellers få den sociale massegrav, som Enhedslistens ordfører talte om? Det skal jeg ikke kunne gøre mig til dommer over, for vores samfund kommer ikke til at falde sammen, som det skete i Østeuropa med Murens fald. Vores velstand eroderes langsomt fra år til år, hvor vi ryger ned ad listen over verdens rigeste lande, og på sigt står vi pludselig i den situation, at det gør rigtig ondt, når vi skal vende skuden. Men vi kan vende den nu, hvis vi vil, hvis vi tør, og hvis vi har modet og respekterer den danske befolkning så meget, at vi taler løsningsforslag med dem i stedet for at tale sort og håbe på det bedste ved næste valg.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig 11 indskrevet til korte bemærkninger – og nu er der 12 – vi må se, om vi kan nå alle. Vi starter med hr. Christian Friis Bach.

Kl. 16:21

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Vi har jo sådan sat os lidt for at blive klog på den borgerlige bloks skattepolitik. Hvis nu hr. Lars Løkke Rasmussen har brug for Liberal Alliances mandater for at blive statsminister, kan ordføreren så garantere, at der kommer til at ske noget med topskatten?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan garantere, at vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få indflydelse på vores fire mærkesager, som er lavere skat, mere vækst, en mere effektiv offentlig sektor og mere personlig frihed. Hvad angår en lavere skat, betyder topskatten rigtig meget for os, og vi vil knokle for at få gjort noget for at få fjernet den. Og jeg kan garantere én ting til: Får Liberal Alliance ikke de afgørende mandater, fortsætter topskatten efter al sandsynlighed uændret som under SR-regeringen.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 16:23

Christian Friis Bach (RV):

Ja, det var jo sådan et lidt vagt svar, for hr. Ole Birk Olesen, som også er fra Liberal Alliance, har jo sagt, at han vil garantere, at der, hvis der er brug for Liberal Alliances mandater, så kommer til at ske noget med topskatten. Så vi må jo høre igen fra hr. Simon Emil Ammitzbøll: Vil I i Liberal Alliance bide jer fast i bordkanten i forhold til at arbejde for, at topskatten bliver afskaffet?

Kl. 16:23

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er ikke alene et dejligt land, det er også en dejlig dag, for det var det første af de citater, der står her i mit hæfte, som jeg ville blive konfronteret med af oppositionen. Så det er jo rart, at der sker det, som man forventer, og jeg kan garantere hr. Christian Friis Bach, at vi vil bide os fast i bordkanten og gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få fjernet topskatten. For topskatten er den vigtigste skat at få gjort noget ved.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 16:24

Astrid Krag (S):

Tak for det, og ros til ordføreren for en fin tale; jeg synes også, Danmark er et dejligt land. Det er jo rørende at kunne høre, at man kan have så stor en omsorg for de helt almindelige børnefamilier og man så samtidig kan sådan en økonomisk talmagi, der gør, at man får råd til utrolig meget. Jeg tror, min lommeregner var ved at brænde sammen, da jeg prøvede at finde ud af, hvor meget det ville koste med alle de afgifts- og skattelettelser, man ville give.

Men jeg syntes faktisk ikke, vi fik et helt klart svar på det, som hr. Christian Friis Bach spurgte om, nemlig hvad det er, Liberal Alliance vil garantere der sker med topskatten for at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen. Vi kan forstå på hr. Ole Birk Olesen, at der er en garanti, men hvad er det for en garanti? Er det en garanti for en afskaffelse af topskatten? Er det en garanti for en lettelse? Og hvor store skal de lettelser være, for at man kan pege på hr. Lars Løkke Rasmussen? Eller er det sådan lidt mere uldent, altså når det drejer sig om, hvordan vi skal forstå det der med, at man garanterer, at der skal ske noget med topskatten?

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes egentlig, dette høje Ting skal tage sig selv mere seriøst. Jeg synes, vi skal give hinanden det, at jeg står og fremfører Liberal Alliances politik, som er at afskaffe topskatten, halvere selskabsskatten og lave et fradrag for folk i beskæftigelse, som gør, at man kan tjene 7.000 kr. om måneden, før man skal betale skat. Det er klart, at jeg, hvis vi får 90 mandater, så kan garantere, at hele moletjavsven bliver gennemført. Får vi ikke 90 mandater, kommer vi nok til at indgå et kompromis hist og her, men jeg kan garantere for, at får vi de afgørende mandater, så vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at gøre noget på dette punkt og de andre punkter, der er vigtige for os. Men i modsætning til de partier, som fru Astrid Krag repræsenterer, lader vi ikke, som om vi kan gennemføre noget med mindre end 90 mandater. Det synes vi er uhæderligt, og det vil jeg ikke gå ind i.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Astrid Krag.

Astrid Krag (S):

Ja, nu er det jo så ikke mig, der skal kaldes uhæderlig; jeg gjorde sådan set bare det, som den radikale ordfører gjorde, nemlig at jeg citerede, hvad hr. Simon Emil Ammitzbølls partifælle, hr. Ole Birk Olesen, har sagt til BT, og han har sagt, at han vil garantere, at der kommer til at ske noget med topskatten, hvis man skal pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og hvis det er uhæderligt, ja, så beklager jeg, at de ord er kommet, ikke fra mig, men fra hr. Simon Emil Ammitzbølls partifælle.

Når jeg nu interesserer mig for det, er det jo, fordi det kunne komme dertil, at Liberal Alliance ender med at sidde med de afgørende mandater, og der synes jeg da det er relativt relevant for vælgerne at vide: Hvad betyder al den der snak om topskatten så? Skal der ske noget med den? Hvad skal der ske med den? Hvor lidt kan der ske med den, for at Liberal Alliance synes, at man så lever op til det, man har sagt før et valg? Det synes jeg altså er et meget rimeligt og i øvrigt også relativt klart spørgsmål, og nu får vi se, om jeg får et svar i anden runde.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skønner virkelig på den interesse, der er for Liberal Alliance og det blå Danmark. Jeg kan forstå, at det er sådan, at regeringspartiernes ordførere regner med, at der kommer en borgerlig regering. Så kålhøgen vil jeg ikke selv være. Jeg håber, at vælgerne vil give os et mandat, men regner ikke så sikkert med det, som spørgeren gør.

Jeg synes, vi skal passe meget på, hvad det er, vi gør her. Det Radikale Venstre brændte nallerne i 2006 på at være ultimative. S og SF brændte nallerne i 2010 og 2011. Og vi har ikke tænkt os at stikke fingrene ind i det samme bål, lige meget hvor meget man prøver at lokke. Jeg vil sige, at der er et eller andet i mig, der ikke kan stå for fru Astrid Krag, men jeg lader mig ikke lokke til at kaste mig ud i ultimative krav her fra Folketingets talerstol. Men jeg lover at arbejde for at afskaffe den topskat, for det har Danmark brug for.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak, så er det hr. Steen Gade.

Kl. 16:27

Steen Gade (SF):

Det er interessant at følge Liberal Alliances svar på alt, for det er jo skattelettelser. Det er også interessant at følge, at man tilsyneladende ikke kan vælge mellem dem, for man skal have alle skattelettelser – om det er energiskatter, om det er i bunden, eller det er topskat; vi skal have det hele. Men hvordan i alverden kan det hænge sammen, hvis man også vil i hvert fald præsentere sig som bare lidt fornuftig og ansvarlig?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Værsgo.

Kl. 16:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo meget enkelt. Vi er kommet med udgiftsforslag for 115,3 mia. kr. og med finansieringsforslag for 121,3 mia. kr., altså mere finansiering, end vi er kommet med forslag til. Så hænger det jo sammen. Det er det, der er ansvarlighed.

Kl. 16:28

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Steen Gade.

Kl. 16:28

Steen Gade (SF):

Nu er jeg så gammel, at jeg godt nok ikke sad i Folketinget i 1970'erne, men jeg fulgte da med i politik i 1970'erne. Og der var nogle på den venstre fløj, som altid havde et svar, og det hed socialisme. Jeg kan forstå, at vi nu har et parti her i Folketinget, som siger: Vi kan bare sætte skatten ned, og vupti, så kan vi løse det hele.

Det virker så utroværdigt på mig, at jeg kommer til at tænke på den yderste venstrefløj i 1970'erne, og det er ikke venligt ment, heller ikke fra mig, vil jeg sige. Men er det bundskat, eller er det topskat?

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo sjovt, for man skulle forestille sig, hvis hr. Steen Gade havde ret i sine antagelser, at der var en række europæiske lande, der ikke kunne hænge sammen, fordi de har et lavere skattetryk, end vi har i Danmark. Det er jo ikke sådan, at vi laver en revolution, og jeg må sige til dem af vores vælgere, der håber, at vi vil afskaffe enhver form for skat, at det har vi sådan set ikke på programmet. Vi foreslår, at man skal sænke de offentlige udgifter fra omkring 1.000 mia. kr. og ca. 115 mia. kr. ned. Det er lidt over 10 pct. – det er det, vi foreslår. Og det gør jo ikke, at Danmark ikke er et velfærdssamfund, det gør tværtimod, at vi øger vores konkurrenceevne, så vi kan få flere virksomheder her til landet, så der er flere, der vil åbne virksomheder, og så vi kan udvide virksomheder. Og det gør jo netop, at vi bliver et rigere land.

Hr. Steen Gades store misforståelse er, at dette svulmende, abnorme skattetryk, vi har i Danmark, skulle være en fordel. Det er en ulempe, vil jeg sige til hr. Steen Gade.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 16:30

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Vi hørte ordføreren sige noget om, at han var ked af det, hvis SKAT havde lov til at komme ind på grunden ved et parcelhus. Det kan man jo diskutere meget frem og tilbage, men det skal vel være sådan, at myndighederne har en vis adgang til en grund, hvis der sker nogle ulovligheder.

I forhold til den der snak om, at det her ikke handler om penge, men at det også handler om værdier – jeg er da glad for at høre, at liberalister også kan snakke om andet end penge – vil jeg stille et spørgsmål om f.eks. fællesskab og ansvar for hinanden. Hvis det er sådan, at vi gerne vil have et fællesskab og der kommer nogle og hjælper os med at få det til at fungere, f.eks. arbejdere fra Østeuropa, så skal de vel også være en del af fællesskabet, og vi skal vel også have ansvar for dem, f.eks. for, at de ikke bliver snydt for løn og snydt for et godt arbejdsmiljø og den slags ting. Hører det også med i Liberal Alliances opfattelse af fællesskab og ansvar for hinanden?

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det kan være, det kommer som en overraskelse for nogle, men vi har det faktisk sådan i Liberal Alliance, at vi synes, det er godt, at lønmodtagerne organiserer sig, hvis de har lyst til det, skaber fagforeninger og kæmper for deres rettigheder. Det er jo netop frivillige fællesskaber, hvor man tager ansvar for hinanden, og det synes vi sådan set er smukt. Vi vil gerne give arbejderbevægelsen og Socialdemokraterne det, at de i hvert fald historisk set har været med til at kæmpe for nogle meget vigtige ting, der har sørget for, at vi har det samfund, vi har i dag. Det har jeg ikke nogen problemer med at indrømme.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:31

Christian Juhl (EL):

[Lydudfald] ... den snak om hinanden gælder altså kun betinget, når det er folk fra andre lande, kan jeg forstå. Der findes jo f.eks. mennesker, der er handlet, og som bliver forhindret i at forlade et hus, men skal stå til rådighed for de kunder, der måtte komme i det hus, f.eks. med seksuelle ydelser. Der findes også arbejdere, der får frataget deres pas og bliver forhindret i at fjerne sig fra den arbejdsplads, hvor de er. Og derfor er det jo lidt vigtigt, at vi ser på det sådan, at vi tager ansvar for hinanden, og der spørger jeg Liberal Alliance: Er det også et betinget ansvar, vi skal have, eller er det lige så stort et ansvar som for en dansker f.eks.?

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Ja.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:32

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Man kan sige, at det jo ikke er for meget, synes jeg, at vi spørger lidt ind til, hvad det er, der kommer til at ske, hvis uheldet skulle være ude og højrefløjen skulle danne en regering. Hvad angår den forskel, der er i ønskerne til offentlige udgifter, mener jeg, at Finansministeriet har beregnet, at det nærmer sig 80 mia. kr. Så det er jo ikke for meget, at vi stiller spørgsmål til, hvad det, hvis Liberal Alliance får de afgørende mandater og vil gøre hr. Lars Løkke Rasmussen til statsminister, så er for skatter og afgifter, man mener man vil have gennemført, for bare i den her tale har det handlet om bilafgifter, topskat, selskabsskattelettelse, bundfradrag, og jeg har temmelig sikkert glemt halvdelen af dem, der blev nævnt, fordi det gik så stærkt. Så hvis man nu står på tærsklen til forhandlingslederen og skal bede om en skattelettelse eller en afgiftslettelse, hvad er det så, man vil prioritere?

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:33

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om jeg virkelig kunne have fundet på at stille det spørgsmål til en socialdemokrat eller til en folkesocialist eller en radikal før sidste valg. Der må jeg sige, at det tror jeg simpelt hen ikke jeg ville have nedværdiget mig til. Prøv at høre her: Vi fremlægger vores politik – det er i øvrigt ikke 80 mia. kr. i lettelser, det er 115 mia. kr., bare så vi har de rigtige tal, vi skal ikke tale småpenge, vi skal tale egentlige beløb her – vi kommer med vores krav, vi fremlægger vores politik, og vi vil arbejde for at få at så meget som muligt af Liberal Alliances politik gennemført, og vi skal have indrømmelser på både lavere skat, på mere personlig frihed, på mere vækst og på en mere effektiv offentlig sektor, og det er jeg helt sikker på hr. Lars Løkke Rasmussen ved, altså at det skal han levere, og det kommer han også til, hvis vi får de afgørende mandater.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:34

Morten Bødskov (S):

Så man må altså forstå den dialog, der var mellem hr. Anders Samuelsen og hr. Lars Løkke Rasmussen før på Folketingets talerstol, da hr. Lars Løkke Rasmussen var oppe, sådan, at hr. Lars Løkke Rasmussen nærmest sagde, at det med hensyn til ønsket om og troen på, at en fjernelse af topskattelettelsen vil redde samfundet for tid og evighed, var et no go. Sådan forstod man det, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde. Det er man klar til at fravige, altså klar til at fravige det, som hr. Anders Samuelsen har sagt, altså at hvis hr. Lars Løkke Rasmussen ikke er enig, er man klar til at pakke ønskerne om topskattelettelse ned i tasken igen, når man kommer til den forhåbentlig ikkeførende forhandlingsleder.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Sådan hørte jeg ikke hr. Lars Løkke Rasmussen, men det må man jo spørge ham selv om. Jeg hørte det sådan, at Venstre har deres program, og jeg er sikker på, at Dansk Folkeparti har deres, De Konservative har deres, og at vi har vores. Det er fuldstændig på samme måde med de fire partier, der på forskellig vis har forsøgt at holde sammen de seneste par år med – skiftende held. Det, jeg kan love, er, at Liberal Alliance selvfølgelig vil arbejde for lavere topskat og andre af de skattelettelse, jeg har nævnt her. Hvis jeg havde spurgt hr. Morten Bødskov for 2½ år siden, hvilket løftebrud man ville have givet først, altså om det var det med efterlønnen, det der med offentlighedsloven, eller hvor man end var startet, ville han jo ikke kunne svare på, og det ved hr. Morten Bødskov også godt.

Det, jeg synes er så ærgerligt, er, at når jeg præsenterer vores gennemfinansierede visioner for et bedre Danmark, er det eneste, man prøver på, at lave sådan nogle fnidderfnadderspørgsmål, som indholdsmæssigt ikke handler om noget som helst, men bare er sådan noget beskæftigelsesterapi for politikere, og som er søvnmedicin for den danske befolkning.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det fru Lotte Rod.

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne spørge til det, som ordføreren kalder deres gennemfinansierede visioner. Vil ordføreren ikke skære ud i pap for mig, hvordan man vil finansiere nedsættelser i topskatten?

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har fremlagt forslag om finansiering til 121 mia. kr. Jeg nævnte nogle af dem i min tale. Bl.a. nævnte jeg, at vi som minimum går ind for nulvækst, produktivitetsforbedringer på 1½ pct. om året, hvilket er lidt mindre end det, regeringen har indført i sundhedsvæsenet, senere tilbagetrækningsalder og mindre erhvervsstøtte. Herudover er der også en række andre og mindre finansieringsforslag på mellem et par hundrede millioner og 5 mia. kr. stykket, men det her er de fire store bidder, der sammenlagt kommer op omkring 100 mia. kr. Det kan vel nok gøre det for spørgeren, trods alt.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lotte Rod.

Kl. 16:37

Lotte Rod (RV):

Men når jeg læser i Liberal Alliances vækstudspil og skatteudspil, kan jeg se, at man vil bruge en hel masse penge på at sætte skatten i bunden ned, og man vil sætte afgifterne ned. Men hvor vil man præcis finde pengene til at sætte topskatten ned? Hvor vil man konkret finde pengene til at sætte lige præcis topskatten ned?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I den værste af alle verdener koster vores forslag om at fjerne topskatten og lave det her personfradrag i bunden for folk i beskæftigelse sammenlagt 52 mia. kr. Det er i den værste af alle verdener. Produktivitetskommissionen siger, at det faktisk kan være, at fjernelsen af topskatten er selvfinansierende. Vi har så sagt 11 mia. kr., fordi vi virkelig er pessimister. De her et par og 50 mia. kr. kan alene finansieres ved produktivitetsforbedringen på 1½ pct. om året i en årrække på 7-8 år.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at holde fast i det her spørgsmål, som fru Lotte Rod også var inde på, fordi topskatten gav sidste år, jeg tror, det var ungefær små 8 mia. kr., og nu har hr. Simon Emil Ammitzbøll jo rullet sig rundt i de her trecifrede milliardbeløbsstørrelser. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig sådan helt klart at få at vide: Hvordan vil man finansiere de her, jeg tror, det var 17,8 mia. kr. til statskassen, som topskatten bidrager til?

Kl. 16:39

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen spørgsmålene går jo lidt i ring. Altså, når hr. Jonas Dahl stiller det samme spørgsmål som fru Lotte Rod, så får hr. Jonas Dahl det samme svar. Og hvis hr. Jesper Petersen og hr. Jens Joel og fru Lisbeth Bech Poulsen om lidt stiller præcis det samme spørgsmål, så ændrer svaret sig ikke. Det er sådan, at produktivitetsforbedringerne alene kan finansiere både fradraget i bunden og fjernelse af topskatten. De tal, vi bruger, er helt fantastiske, for vi bruger regeringens egne tal. Vi bruger ikke alle de gode tal, som andre laver, der siger, at det slet ikke er så dyrt at fjerne skatterne. Vi bruger regeringens mest pessimistiske forslag til, hvor dyrt det vil være, fordi der skal ikke kunne komme en folkesocialist, der skal ikke kunne komme en radikal, der skal ikke kunne komme en socialdemokrat, der skal ikke kunne komme en, ja, hvad kalder man det, enhedslister og sige, at vi ikke har finansieret vores forslag. Det har vi, og det er vi stolte af.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:40

Jonas Dahl (SF):

Det virker jo ærlig talt, som om Liberal Alliance er sådan blevet den glade julemand, og så kan man dele gaver ud, og så kan vi høre, at så kan man sidde her humoristisk og synes, at det er ih, åh så morsomt. Jeg synes egentlig ikke, at det er så morsomt.

Jeg kunne godt ønske mig nogle konkrete svar i forhold til rent faktisk at få de svar, som vi efterlyser. Vi har jo ikke fået et præcist svar på, hvordan man vil finansiere det. Hvis vi nu tager Finansministeriets egne tal og ser på, hvad der sker efter tilbageløb, så er der stadig væk en ubetalt regning på små 10 mia. kr., så der synes jeg, at det er rimeligt at spørge Liberal Alliance: Kan vi ikke – med al respekt må jeg sige til hr. Anders Samuelsen, er det er mig, der har ordet og retten til at stille spørgsmål; hr. Anders Samuelsen må gerne gå på talerstolen om lidt, hvis han har lyst – få anvist fra den ordfører, der nu er på talerstolen fra Liberal Alliance, hvordan man rent faktisk vil finansiere den politik, man lægger frem? Det har vi ikke fået svar på endnu.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren. Og det er en god idé, at man respekterer, hvem der har taleretten.

Kl. 16:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hver gang jeg står her til åbnings- og afslutningsdebatter, ærgrer jeg mig lige meget over, at jeg ikke i tide investerede i høreapparatfirmaer. For der bliver jo ikke lyttet til de svar, der bliver givet. Hr. Jonas Dahl siger, at der vil være en regning på små 10 mia. kr. Så er det dog dejligt, at vi har afsat 10,9 mia. kr. Så er det dog dejligt, at Liberal Alliance siger, at det er dyrere. Altså, pointen er, at vi har finansieret det, om hr. Jonas Dahl kan lide finansieringsforslagene eller ej. Og så er det dog første gang, at jeg har fået at vide, at jeg er en julemand, fordi jeg vil lave nulvækst, 1½ pct. produktivitetsforbedringer om året og forhøjelse af tilbagetrækningsalderen. Det var det, SF ønskede sig til jul. Værsgo, så vil jeg gerne være julemand.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:42

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, at ordføreren skulle finde det der glade væsen frem, som vi så i starten. Vi har jo en god debat herinde, og det er jo rigtig, rigtig godt, at vi har det.

Nu har ordføreren talt en del om finansieringen, og der er jo tydeligvis en uenighed her, men det vil jeg lade ligge. Jeg vil i stedet for gerne spørge ind til de færre udgifter til det offentlige forbrug, som ordføreren har været inde på: Hvor mange færre offentligt ansatte vil Liberal Alliances udspil betyde?

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen vi har den holdning, at det afgørende sådan set ikke er, hvor mange offentligt ansatte der er. Det afgørende er, at der skal være de folk, som skal til for at løse opgaverne, hverken flere eller færre. Og gennemfører man vores politik, er det rigtigt, at en række mennesker, der arbejder i den offentlige sektor i dag, fremadrettet skal arbejde i den private sektor, hvor de skal være med til at skabe velstand og vækst og sikre, at vi også i fremtiden har råd til at få ordentlige uddannelser og ordentlige hospitalsbehandlinger.

Vi prøver at komme med svar. Det ville jo være rart, hvis debatten handlede om, hvad det er for nogle svar, andre har. Der mangler jo totalt et svar fra SF på, hvad SF ønsker. Hvordan er det SF ønsker vi kommer i den situation, at vi bliver et rigere land; at vi ikke ryger ned ad listen over verdens rigeste lande? Har man et svar, eller kan man bare diskutere petitesser i Liberal Alliances politik?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg synes faktisk, at vi diskuterer politik, og det er jo så glædeligt, at der er nogle forskellige partier i det her Folketing, som går fra Liberal Alliance og ud på venstrefløjnen. Der er jo en forskel, og det er den forskel, som jeg synes vi diskuterer.

Det er jo helt legitimt at sige: Vi ønsker fra Liberal Alliances side, at der skal være mange færre offentligt ansatte og mange flere i den private sektor. Så vil jeg bare gerne spørge, og det er et helt politisk spørgsmål: Er det folkeskolelærere, er det lærere på ungdomsuddannelserne, er det ansatte inden for sundhedssektoren, er det inden for politiet eller hæren; hvor er det i den offentlige sektor, vi lige nu har for mange ansatte, hvor det i stedet for skulle være private? Er det, fordi vi skal have flere private institutioner inden for ældrepleje, børnepasning osv.? Det synes jeg da er en reel debat og en forskel på de partier, der er herinde.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo dejligt, at det kunne lade sig gøre at få lokket fru Lisbeth Bech Poulsen lidt frem på banen, tak for det og hurra for den lille forskel på partierne herinde. Det er da dejligt, at det er sådan.

Jeg synes, det er mærkeligt, at der er opstået den logik herinde på Christiansborg, at det er afgørende, om der er lige præcis et bestemt antal offentligt ansatte. Det er da et eller andet sted en fuldstændig surrealistisk diskussion at sige: Der er x-antal offentligt ansatte, der skal være 20.000 eller 40.000 flere eller færre. Det er vel ikke så afgørende! Det afgørende er vel, at der, hvis vi kan gøre tingene bedre og billigere, end vi gør i dag, ingen grund er til at betale for meget for en vare, at vi først skal tage pengene op af lommerne på hårdt arbejdende danskere og derefter betale overpris. Det giver ingen mening. Lad os få tingene til den bedste pris.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det fru Lone Loklindt.

Kl. 16:45

Lone Loklindt (RV):

Jamen det sidstnævnte her kan jeg da være meget enig i. Vi skal da have tingene til den bedste pris, selvfølgelig skal vi det. Jeg er da også meget imponeret over de effektiviseringer, som Liberal Alliance lægger op til, men jeg har alligevel svært ved at forstå det i forhold til antallet af skolelærere, dem, der skal tage hånd om de gamle, og i det hele taget nogle af pædagogerne i børneinstitutioner. Altså, der er jo ligesom grænser for, hvor meget man kan effektivisere. Der må da være et eller andet antal mennesker, som man ikke kan effektivisere bort.

Så derfor vil jeg gerne spørge igen: Hvor mange færre lærere, pædagoger og den type offentligt ansatte skal der være i den offentlige sektor, når vi kommer til 2020, hvis Liberal Alliances effektiviseringer bliver gennemført?

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det er da ganske givet. Jeg har ikke en eller anden hed drøm om at fyre skolelærere, tværtimod. Vi synes jo, det er godt, at der er nogle folk, der har forstand på det, de laver, som kan undervise børnene, som kan tage sig af de ældre, som kan passe vores børn, som kan sørge for at pleje de syge. Det er da godt, men derfor skal vi da alligevel hele tiden sørge for, at vi får mest muligt for skattekroneerne.

Jeg kan ikke lade være med at synes, det er lidt sjovt, når fru Lone Loklindt siger, at det er meget imponerende, så meget vi kan effektivisere osv. Vi lægger jo ikke engang op til at effektivisere lige så meget, som den her regering ønsker at gøre det på sundhedsområdet. Hvordan kan det så være, at det er så fantastisk, når vi vil gøre tre fjerdedele af det, som regeringen vil på sundhedsområdet, i hele den offentlige sektor? Så udbryster katastrofen, hvis man spørger rød blok. Altså, det viser jo bare, at det er politisk drilleri. Fru Lone Loklindt er et begavet menneske, som jeg kender godt, og vi ved jo begge to godt, at selvfølgelig kan man effektivisere den offentlige sektor.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lone Loklindt.

Lone Loklindt (RV):

Det ved vi godt, og det er vi jo også i fuld gang med. Men det er dog alligevel interessant at høre, hvordan man når frem til så store effektiviseringsgevinster. Er det noget med, at det er anderledes, hvis de samme mennesker er ansat i det private? Er det noget med, at man synes, at kvaliteten i dag nogle steder er for høj, så vi godt kan effektivisere mere?

Jeg kunne godt tænke mig alligevel at få et svar fra Liberal Alliances ordfører på, hvordan man vil holde kvaliteten i sektorer som f.eks. folkeskolen og børneinstitutioner, hvis der skal effektiviseres så meget, som der lægges op til.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis der var en sammenhæng mellem, hvor meget man betaler og kvaliteten, så var Danmark jo bedst til alt i Vesteuropa. Vi opkræver jo flere penge end alle vores nabolande, og hvis det virkelig gav den bedste kvalitet, så gjorde vi det også bedst. Så er det dog mærkeligt, at den danske folkeskole ikke kommer ud som stor vinder den ene gang efter den anden.

Har det aldrig slået fru Lone Loklindt og andre, at det er underligt, at vi betaler mere for vores offentlige sektor, end man gør i resten af Nordvesteuropa, og alligevel ikke har en klar førerposition på alle områder? Hvis det først er i dag, det rammer Det Radikale Venstre, så synes jeg, der er grund til at glæde sig, for så kan Det Radikale Venstre gå hjem i studerekammeret og tænke lidt over, at de måske ikke skulle tage så mange af skatteborgernes penge; at de måske ikke skulle spilde så mange penge på noget, der ikke er den bedste kvalitet; at de måske kunne droppe en masse af bureaukratiet; at de måske kunne gøre det lidt klogere. Det tror jeg godt vi kan.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, så er det hr. Jens Joel.

Kl. 16:49

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til Liberal Alliances ordfører også for entusiasmen. Det er faktisk en fornøjelse at diskutere med en, der så begejstret fremfører det samme svar, som der jo er på alle spørgsmål, nemlig: skattelettelser – og alligevel med så stor en entusiasme, at man forstår, at det næsten kun er tanken om planøkonomi, hvor man bliver proppet ind i en Volkswagen Up, der kan gøre hr. Simon Emil Ammitzbøll virkelig ked af det.

Men jeg vil skifte spor lidt og prøve – fordi vi jo ikke får helt klare svar på de meget sådan konkrete spørgsmål – at spørge lidt mere overordnet, om ordføreren for Liberal Alliance vil bekræfte, at man mener, at stigende ulighed er et sundhedstegn for samfundet.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er vi igen inde på en af de der mærkelige diskussioner, som martrer dansk politik. Altså, hvis vi skal gøre noget for at fremme væksten, findes der stort set ingen tiltag, som ikke samtidig vil øge uligheden mikroskopisk. Er det så et problem, at vi øger velstanden, gør Danmark rigere, kan hjælpe flere til at få en god tilværelse og til at

udleve deres drømme? Næh, det er ikke et problem, for det her handler jo ikke bare om skat. Det her handler ikke om penge.

Det handler jo om noget større. Det handler om, at familierne skal have mulighed for at disponere mere selv. Det handler om, at familierne skal kunne bestemme over deres tid. Det handler om, at man skal have råd til en ordentlig bolig, en ordentlig bil, have råd til at varme sit hus op, selv om man har en lille indtægt. Jeg synes, at det, der gør mest ondt ved venstrefløjens politik, i virkeligheden er, at det er sådan en for middelklassen, den bedre middelklasse. Det er dem, der skal have det godt. Men dem, der tjener lidt mindre, må ikke komme ind og få de samme muligheder. De skal rammes af afgifterne. Hvorfor er det, den danske rengøringskone skal slides ned af skattebetalingen til folk, der burde være på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jens Joel.

Kl. 16:51

Jens Joel (S):

Jeg bliver lidt forvirret over det der. Så Liberal Alliance ser altså sig selv som forsvarer for dem, der har det vanskeligst, forstår man, dem, med de laveste indtægter. Men hvordan harmonerer det med, at formanden for Liberal Alliance – det stod jo også omtalt i Jyllands-Posten – i oplægget til landsmødet havde som udgangspunkt, at det er et sundhedstegn med stigende ulighed? Så er jeg bare nødt til at få bekræftet, om det stadig væk er opfattelsen, eller om man mener, det ikke er et sundhedstegn at have stigende ulighed.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Da vi ved, at alle reformer, som sikrer øget velstand, skaber øget ulighed, er det jo klart, at det er en indikator på, at man laver nogle af de reformer, der gør godt – nogle af de reformer, der gør, at vi kan få nogle flere med på arbejdsmarkedet, vil jeg sige til hr. Jens Joel.

Vi interesserer os netop for, at folk skal kunne få et arbejde i stedet for at være parkeret år ud og år ind på passiv forsørgelse. Det har da været hyggeligt at lave nogle småændringer af førtidspension, fleksjob, kontanthjælp og sygedagpenge med den her regering, men det, der er brug for, er, at der er flere, der får en større gevinst ved at være på arbejdsmarkedet, at vi giver nogle mennesker en chance for at kunne forsørge sig selv ved at få adgang til arbejdsmarkedet. Jeg synes faktisk, at det er synd og skam, at vi politisk har besluttet at holde så mange mennesker væk fra arbejdsmarkedet. Hvorfor i alverden dog det? Giv dem dog en chance for at være med i det fællesskab, som arbejdsmarkedet er. Der blev spurgt ind til fællesskab, fællesskab, fællesskab, men fællesskab er altså noget andet, end at man får penge af staten. Fællesskab er at blive taget alvorligt og få en chance, og det vil vi gerne være med til at give folk.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:53

Jesper Petersen (S):

Bag meget af al den her snak pakket ind i noget fællesskabsretorik ligger der bl.a. det ønske fra Liberal Alliance, at man vil genindføre nogle af de ydelser, som vi kalder fattigdomsydelser. Kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll gøre os lidt klogere på, hvilke ydelser det er, som Liberal Alliance har tænkt sig gerne at ville genindføre?

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er ikke noget, vi opfatter som fattigdomsydelser. Så det bliver jeg nødt til at bede spørgeren om at definere.

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:54

Jesper Petersen (S):

Det anede mig. Det var et meget interessant svar, men vi er altså ude i kontanthjælpsloftet, introduktionsydelsen, 225-timersreglen, den nedsættelse på 500 kr. af kontanthjælpen, som den tidligere regering også havde indført – alt sammen ting, der var med til at gøre, at flere danskere var hensat i fattigdom, at flere børn voksede op i familier, der var ramt af fattigdom. Det har Liberal Alliance ment lidt forskellige ting om, og jeg tænkte, at det i dag var det rigtige at få et meget klart bud på, hvad det er for nogle af de her forskellige fattigdomsydelser, som Liberal Alliance gerne vil genindføre. Hvilke er det?

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg anerkender stadig ikke begrebet; det er jeg nødt til at sige. Det viser jo forskellen mellem socialisme og liberalisme. Socialister opfatter verden som statisk: Her er jeg. Nu får jeg en lav ydelse. Det er synd for mig. Jeg lever i evig fattigdom. Liberalisten derimod tror på, at når der er et højt bundfradrag, lav skat i bunden, så er det nemt for folk at tjene penge ved at arbejde selv. Samtidig skal der være en ydelse, der ikke er for høj, så der bliver et incitament til at komme ind på arbejdsmarkedet. Så rykker vi folk. Så flytter vi folk fra passiv forsørgelse over i varig beskæftigelse med mulighed for folk til både at tjene deres egne penge og videregive nogle sunde værdier til deres børn. Vi tror ikke på et statisk samfund. Vi tror på udvikling.

To af de konkrete spørgsmål, der blev stillet, kunne man have set svaret på ved at læse den vedtagelse, som de fire borgerlige partier har fremsat, nemlig 25-timersreglen og kontanthjælpsloftet. Det er jo omtalt, så der giver svaret jo sig selv. Læs vedtagelsen, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er vi nået til det sidste medlem, der har bedt om en kommentar i denne omgang, og det er fru Julie Skovsby.

Kl. 16:56

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Redegørelsen »Familiernes økonomi 2014«, også kaldet fattigdomsredegørelsen, viser, at antallet af fattige danskere er faldet fra 2011 til 2012. 42.100 var der i 2011, og i 2012 var der 39.200. Selv om flere har forsøgt at stille spørgsmålet og ikke fået noget klart svar, vil jeg alligevel prøve at stille det samme spørgsmål: Mener Liberal Alliance, at det er et sundhedstegn – ja eller nej?

Kl. 16:57

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg tror, det var meget svært at høre starten af spørgsmålet heroppe. Vil fru Julie Skovsby gentage starten af spørgsmålet?

Kl. 16:57

Julie Skovsby (S):

De tal, som jeg nævnte, og som viser, at antallet af fattige danskere er faldet fra 2011 til 2012, kommer fra den redegørelse, som hedder »Familiernes økonomi i 2014«. Mit spørgsmål var: Mener Liberal Alliance, at det er et sundhedstegn eller ej?

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, vi vil hive folk ud af fattigdom. Vi vil sikre folk, at de kan leve af at have et arbejde, også selv om der er tale om et lavtlønsjob. Vi vil sørge for, at der er færre mennesker, der er på offentlig forsørgelse, og flere mennesker, der tjener deres egne penge. Og det er dog et samfund, der er forstenet, hvor man kan have en diskussion om, at det er synd for folk, at de skal gå fra passiv forsørgelse og over til at tjene deres egne penge, hvis de kan. Folk, der *kan* arbejde, *skal* arbejde, hvis det stod til os – det er et ganske sundt princip. Så er der også bedre mulighed for at hjælpe dem, der virkelig har brug for det, og det vil vi gerne være med til, det er hævet over enhver tvivl.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:58

Julie Skovsby (S):

Altså, jeg bad helt enkelt ordføreren om at bekræfte, om det er et sundhedstegn, når der er sket et fald i antallet af økonomisk fattige fra 2011 til 2012. Min kollega hr. Jens Joel spurgte om det samme, altså om vi kan få bekræftet, at Liberal Alliance mener, at det er et sundhedstegn. Nu kan jeg høre, at der bliver svaret nej deroppefra, men jeg vil også gerne have, at det bliver sagt fra talerstolen og i mikrofonen. Er det et sundhedstegn – ja eller nej?

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, det viser en basal misforståelse af de økonomiske termer – for nu at sige det pænt. Altså, at der bliver færre fattige og økonomisk lighed/ulighed, er jo ikke nødvendigvis det samme en til en. Prøv at følge mig: Hvis det nu er sådan, at den rigeste tiendedel bliver endnu rigere, så øges uligheden, uden at de fattige er blevet fattigere. Altså, man kan jo ikke bare vride begreberne på den måde, som fru Julie Skovsby gør det. Og man må bare sige, at den her debat jo er karakteriseret ved, at det er det samme og det samme og det samme. Man sætter sig ikke ind i de helt basale ting, der handler om, hvordan det her land bliver rigere. Lad os dog gøre noget for at få det her land til at blive rigere i stedet for bare at træde vande, som man nu har gjort i 2½ år. Hunden gør, vinden blæser, karavanen drager videre, og socialisterne brokker sig herfra og til dommedag og fatter ikke dansk økonomi – beklager, men sådan er det jo.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så nåede vi alle, der har bedt om en kort bemærkning til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Når jeg hører nogle af de rigtig mange, der har haft ordet i dag, synes jeg nok, at nogle er præget af lidt sortsyn. Man kommer næsten til at tænke på den berømte dialog i Shakespeares Hamlet oppe på muren på Kronborg, hvor soldaten Marcellus siger til Hamlet og Horatius: There is something rotten in the state of Denmark. Der har jo været lidt diskussion om, hvorvidt Marcellus her taler om rigets tilstand, eller om han i virkeligheden taler om den nye ledelse af landet, om kongen, som efter sigende er kommet uretmæssigt til magten i Danmark ved at slå den gamle konge ihjel eller medvirke til det, eller om Marcellus taler om Hamlet, hvis tilstand han kan være lidt bekymret for.

Det skal jeg ikke kunne sige mere om, men hvis man nu forestilte sig, at han ikke sagde, at der var noget råddent i Danmark, men i stedet for havde sagt, at der var noget mærkeligt i Danmark, og at det ikke var Kronborg, men Christiansborg, de stod på, er der vel alligevel mange, som kan genkende noget i den diskussion, der var der på toppen af muren.

I hvert fald er det sådan, at der sker mange mærkelige ting i Danmark under denne regering. Vi har f.eks. haft en meget mærkelig folketingssamling, hvor Socialistisk Folkeparti har forladt regeringen på grund af nogle beslutninger i regeringen, som SF's ministre ellers var fuldstændig enige i. Vi har en regering, der gennemfører de fleste økonomisk-politiske aftaler, senest også en finanslov her i efteråret, med oppositionen, mens regeringens støtteparti overhovedet ikke deltager i de ting. Så har vi en regering, som konsekvent nægter at gennemføre sin egen politik, som den ellers gik til valg på. Vi har en regering, der afviser at sætte væksten i den offentlige sektor på nul i nogle år, selv om vi har den største offentlige sektor i hele verden og et deraf følgende tårnhøjt skattetryk, som begrænser mulighederne for at skabe arbejdspladser i virksomhederne.

Vi har også en regering, som har fremsat det helt mærkværdige lovforslag om i sundhedsloven at erstatte ordet kvinde med ordene en person med en livmoder og ordet mand med ordene en person med mindst én testikel og altså vil give mulighed for, at man så kan forlange et juridisk kønsskifte, så man selv kan angive, hvilket køn man synes man er, uafhængigt af hvordan man fysisk er indrettet. Det er jo begyndelsen til et værdiskred uden lige. Det er et meget mærkeligt lovforslag.

Så har vi en regering, som i hvert fald har ét regeringsparti, som har fået den tanke, at unge, som har fået en straf for kriminalitet, skal have positiv særbehandling i form af adgang til uddannelser på bekostning af andre unge. Vi har en regering, der har sparet på de midler, der skal sikre vores kulturarv, og som ikke tager sig af, at dele af vores kulturarv er ved at blive ødelagt og forfalde. Vi har en regering, der passivt ser på, at unge mennesker tager fra Danmark for at gå i krig i Syrien med fare for, at de vender hjem som fundamentalister og terrorister. Vi har en regering, som sammen med Venstre og Dansk Folkeparti vil tvinge børn ind i en heldagsskole, hvor de ikke må gå hjem og lave lektier sammen med deres forældre og søskende, men *skal* blive henne i skolen og gør det ofte på bekostning af deres fritidsliv. Så har vi en regering, der for et år siden med statsministeren for bordenden lagde op til, at nu skulle vi have en bred europapolitisk aftale. Der var møder om det hen over sommeren, vi var tæt på at blive færdige, men så fortrød regeringen det pludselig, projektet blev skrinlagt, og siden har vi intet hørt til det.

For at citere fra filmen »Den eneste Ene«: Et meget mærkeligt firma.

Kl. 17:04

Nå, men lad os se lidt fremad på de udfordringer, vi har i Danmark, for der er brug for en ny udvikling i Danmark på en række områder. Vi har jo diskuteret meget økonomi, det gør vi i det her hus, og der er mange tal, der har fløjet hen over den her talerstol i løbet af dagen i dag. Det er sikkert ikke sidste gang, det sker. Men i virkeligheden dækker tallene jo over nogle politiske synspunkter og holdninger og værdier.

I Det Konservative Folkeparti har vi det sådan, at vi gerne vil give borgerne mere frihed og mere ansvar, og vi ønsker også et samfund, hvor der er større respekt for de fælles værdier, som vi har i vores samfund. Det handler økonomisk politik jo bl.a. om, for når vi diskuterer økonomisk politik, hvad er det så, vi taler om? Dybest set taler vi jo om, at mennesker gerne skulle være mere trygge på deres job, have et job, hvis de er ledige, være mere trygge ved at beholde deres job, hvis de har et job. Det handler også om, at folk skal være trygge ved deres bolig, og derfor er der altså behov for, at vi gør en indsats i Danmark for at skabe flere jobs. Danmark skal være et land, hvor det bedre kan betale sig at arbejde og investere og spare op, for det skaber et samfund, hvor der bliver mere velstand, hvor virksomhederne kan investere i arbejdspladser, og hvor mennesker så er mere trygge i jobbet.

Vi har også brug for at skabe mere tryghed om boligen i Danmark. Det Konservative Folkeparti har nu to gange fremsat forslag om, at vi skal stoppe den automatiske stigning i grundskylden, fordi det skaber stor utryghed for mange, at der er den bombe under deres boligøkonomi. Desværre er der endnu ikke et flertal i det her Folketing, der har støttet vores forslag, men vi bliver ved med at fremsætte det, for det er vigtigt, at vi sikrer tryghed om folks bolig. Alt sådan noget handler økonomi i virkeligheden om.

Men det er jo også vigtigt – og det synes jeg også skal med i debatten i dag – at vi gør mere ved vores uddannelser. Vi er glade for at have fået en aftale om en reform af erhvervsuddannelserne. Det er rigtig godt. Så følger vi jo med interesse den diskussion, der i øjeblikket er om vores folkeskole. Vi skal styrke fagligheden i alle vores uddannelser. Vi mener også, at vi har fået en folkeskolereform, som vi i Det Konservative Folkeparti har en del kritisk at sige om, men hvor vi bl.a. har styrket fagene dansk og matematik. Men vi skal tage forældrenes og lærernes og elevernes bekymringer ad notam. Vi skal interessere os for de kritiske, bekymrede bemærkninger, vi har hørt, om for meget inklusion i skolen til skade for alle. Vi skal tage os af den bekymring, det kan rejse, når nogle børn i skolen ligefrem bliver mobbet, hvis de er for dygtige og derfor nærmest gør sig umage med ikke at være for dygtige, fordi de så bliver mobbet. Vi skal fremme et system, hvor vi understøtter både den dygtige og den svagere elev. Nu har vi som sagt fået en reform af erhvervsuddannelserne. Det skal implementeres, men der er behov for, at vi tager fat i resten af uddannelsessystemet for at sikre fagligheden overalt i vores uddannelser.

Der er også behov for, at vi får et Danmark, hvor der er større respekt for vores fælles værdier. Det gælder ikke mindst større respekt for lov og ret. Vi er slet ikke kommet langt nok i Danmark med at bekæmpe indbrud. Der er over 40.000 indbrud om året i Danmark. Flere og flere af de indbrud bliver begået af udlændinge, som kommer hertil fra andre europæiske lande. Det skal vi gøre mere ved. Det er fuldstændig uacceptabelt, og som det også var meget fremme i valgkampen til Europa-Parlamentet – og den debat håber jeg ikke størkner nu, hvor vi er ovre på den anden side af valget – skal vi gøre mere i fællesskab i EU for at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet, men vi skal også herhjemme stramme kursen ved at indføre endnu strengere straffe over for indbrud og bekæmpe rockerkriminaliteten endnu mere, herunder sikre politiet flere ressourcer.

Der er mange udfordringer, vi skal tage fat i. Som jeg sagde, handler det selvfølgelig meget om økonomi. Vi skal have et effektivt samfund i Danmark, men vi skal huske, at vi også skal have et menneskeligt samfund. Det er den balance, vi hele tiden skal finde. Det Konservative Folkeparti har fremsat en lang række forslag til, hvordan vi kan udvikle den offentlige økonomi frem til 2020, så vi kan omfordele og omprioritere til fordel for dem, der trænger mest, samtidig med at vi kan sætte skatten ned, for det er det, der er brug for i Danmark. Der er nemlig ikke kun behov for at spare for at sætte skatten ned. Der er også behov for at bruge flere ressourcer nogle steder, ikke mindst i vores sundhedsvæsen, hvor der er alt for mange, som ikke føler, de får tilstrækkelig god behandling. Vi i Det Konservative Folkeparti foreslår, at der bliver afsat over 11 mia. kr. ekstra til indsatsen på områderne sundhed og ældre i årene frem til 2020, for det er muligt både at have nulvækst, spare penge nogle steder, sætte skatten ned, og samtidig sætte mere ind de steder, hvor der er behov for at hjælpe dem, som er udsat, ikke mindst syge medborgere.

Jeg synes, vi har en måske lidt forudsigelig debat i dag, men det er jo også godt at få vendt de kendte synspunkter som en afslutning på folketingssamlingen. Det Konservative Folkeparti håber stadig væk, at det lykkes regeringen at komme i arbejdstøjet igen inden sommeren, så vi kan forhandle en pakke om vækstpolitik færdig, så vi kan lave en reform af vores arbejdsmarkedspolitik. Der er brug for, at de ting kommer på plads inden sommeren. Jeg synes, det er ærgerligt, at regeringen har stoppet arbejdet gennem flere uger. Jeg håber, at der nu bliver reelle forhandlinger om, hvordan vi kan få en vækstpakke og få forbedret vores arbejdsformidling.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig 9 medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 17:11

Pia Olsen Dyhr (SF):

De Konservative vil jo meget gerne slå sig op som det borgerlige grønne parti, og derfor vil jeg gerne høre ordføreren, om Det Konservative Folkeparti vil fastholde energiaftalen for 2012, herunder om Det Konservative Folkeparti vil holde fast i opførelsen af både Kriegers Flak og Horns Rev 2.

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Lars Barfoed (KF):

Der har vi det jo ligesom Socialistisk Folkeparti, for Socialistisk Folkeparti vil også gerne slå sig op som det grønne parti til venstre for midten i dansk politik. Så der har vi da noget til fælles, kan man sige. Så kan jeg bare bekræfte, at ja, vi står naturligvis ved den energiaftale, som vi har indgået. Vi har ikke slækket på ambitionerne i klimapolitikken, vi mener, det er rigtigt for Danmark, ikke mindst på lang sigt, at vi gør noget ved klimaet, og at vi sikrer vores forsyningssikkerhed ved at basere os på andre energikilder end de traditionelle energikilder, kul, olie osv. Jeg synes ikke mindst, at den situation, vi på det seneste har set udvikle sig i Europa, hvor den russiske leder, Putin, i den grad har ført en aggressiv politik over for dele af de lande, som ligger op ad Rusland, vidner om, at vi skal gøre os uafhængige, så meget som muligt, af andre lande, når det gælder olie, gas og kul, og satse på alternative energikilder.

- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Fru Pia Olsen Dyhr.
- Kl. 17:12 er klar til at trække i arbejdstøjet i forhold til at få de forhandlinger igennem, som vi er i gang med i øjeblikket, i en vækstaf tale.
- Kl. 17:12 Jeg synes måske, at det i den sammenhæng er rart nok, hvis vi også kan få præciseret, at de udtalelser, der tidligere har været, så ikke stod til troende. Men som sagt er jeg glad for, at hr. Barfoed her indikerer, at Kriegers Flak står tydeligt og klart fast.
- Pia Olsen Dyhr (SF):**
Godt, når hr. Lars Barfoed siger, at man står bag energiaftalen fra 2012, og at man gerne vil leve op til målene, så skal jeg også bare lige være helt sikker på, at jeg forstod det helt præcist, for man skal jo lytte til det, folk siger. Og hr. Barfoed nævnte ikke Horns Rev 3 og Kriegers Flak, så jeg vil bare være sikker på, at Det Konservative Folkeparti stadig væk mener, at vi skal opføre begge havvindmølleparker, netop for at gøre det sådan, at vi har noget vedvarende energi, der kan erstatte kul og olie.
- Kl. 17:13
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Ordføreren.
- Kl. 17:13
- Lars Barfoed (KF):**
Jamen jeg må altså gøre mig mere umage med at være præcis og konkret. Jeg mener, at jeg sagde: Vi står fuldstændig ved den aftale, vi har indgået. Så kan det vel ikke siges tydeligere. Energiaftalen står vi ved. Vi har ikke slækket på vores ambitioner. Sådan er det.
- Kl. 17:13
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Tak, så er det hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 17:13
- Benny Engelbrecht (S):**
Der er en grund til, at der jo alligevel godt kan opstå lidt uklarhed. Nu kan jeg forstå på hr. Barfoed, at de to vindmølleparker står fuldstændig klippefast. Jeg kan se af det udtryk, hr. Barfoed har i øjnene, at de står klippefast. Det er jo dejligt. Men grunden til, at vi er lidt forvirret med hensyn til det, er jo, at der faktisk har været lidt forskelligrettede meldinger fra De Konservative. Eksempelvis siger hr. Mike Legarth til Børsen den 13. marts i år, og jeg citerer:
På spørgsmål omkring Kriegers Flak, om det overhovedet skal bygges, så siger hr. Mike Legarth: Ja, det må vi revurdere.
Derfor er det selvfølgelig logisk at stille det her simple spørgsmål: Holder energiaftalen, og holder dermed også Kriegers Flak?
- Kl. 17:14
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Ordføreren.
- Kl. 17:14
- Lars Barfoed (KF):**
Det er jo morsomt at få stillet det samme spørgsmål tre gange i træk. Nu kender jeg ikke lige den sammenhæng, som det citat indgår i i Børsen. Det kan vi jo studere sammen bagefter. Jeg er sikker på, at hr. Mike Legarth vil deltage i den diskussion. Men jeg kan bare sige så meget – og jeg tror, det er tredje gang, jeg nu skal sige det: Det Konservative Folkeparti står ved den energiaftale, som vi har aftalt.
- Kl. 17:14
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 17:14
- Benny Engelbrecht (S):**
Vi er da utrolig begejstrede for, at det kan lade sig gøre at holde fast på den energiaftale, og jeg går ud fra, at Konservative dermed også
- Kl. 17:15
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Ordføreren.
- Kl. 17:15
- Lars Barfoed (KF):**
Jeg vil bare sige noget til hr. Benny Engelbrecht, som udtrykker en forhåbning om, at vi kommer i arbejdstøjet, når vi nu skal forhandle de her aftaler på plads – jeg går ud fra, at hr. Benny Engelbrecht hentyder til vækstaf taltalen. Der vil jeg bare sige, at Det Konservative Folkeparti har været i arbejdstøjet hele tiden. Vi blev indkaldt til et møde, sådan et indledende møde, af regeringen for at høre nærmere om regeringens position, og regeringen ville vel også høre vores position, og siden har vi simpelt hen beholdt arbejdstøjet på. Vi har nærmest sovet med støvlerne på om natten for at være klar, hvis regeringen skulle kalde os til yderligere forhandlinger. Vi har ikke hørt ét ord om den sag fra regeringen i flere uger. Regeringen har lagt hele sagen på is, og det er det, der er for dårligt, altså at regeringen åbenbart har taget arbejdstøjet af og er trukket i nattøjet og er gået i seng for at sove, mens vi andre har siddet der med arbejdstøjet på og været parat til at gå i aktion. Så jeg håber, at regeringen nu får smidt nattøjet og kommer i arbejdstøjet, så vi får nogle forhandlinger, og så vi kan få en aftale om en vækstpakke.
- Kl. 17:16
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Tak. Så er det fru Lotte Rod.
- Kl. 17:16
- Lotte Rod (RV):**
Jamen så lad mig da teste, hvor meget De Konservative er i arbejdstøjet, for mener De Konservative, at vedvarende energi skal udgøre 35 pct. af det samlede energiforbrug i Danmark i 2020, eller er det nok med 30 pct.?
- Kl. 17:16
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Ordføreren.
- Kl. 17:16
- Lars Barfoed (KF):**
Jeg kan kun sige, at vi står ved de aftaler, vi har indgået. Jeg forstår slet ikke spørgsmålet. Det Konservative Folkeparti står ved de aftaler, vi har indgået på energiområdet. Vi synes, det er rigtig vigtigt, at vi arbejder hen imod en større uafhængighed af fossile brændstoffer. Det er helt afgørende, også på længere sigt. Det var jo også det, vi lagde op til, da vi selv var i regering. Altså, VK-regeringen havde nogle meget ambitiøse klimamål og nogle meget ambitiøse mål om at gøre os mere uafhængige af fossile brændstoffer.
Så jeg kan kun endnu en gang sige, at det, der er aftalt, står vi ved, og så må vi jo i de kommende år, når vi nærmer os 2020 måske, se på, hvordan vi yderligere skal udvikle de mål på det lange sigt. Det kommer jo også meget an på, hvad der med tiden bliver aftalt i EU.
- Kl. 17:17
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
Fru Lotte Rod.

Lotte Rod (RV):

Jeg synes da, det er dejligt, hvis De Konservative vil være med til 35 pct. Jeg spørger, fordi jeg studsede over en pressemeldelse fra hr. Bendt Bendtsen, som mig bekendt er medlem af det samme parti som hr. Lars Barfoed. Deri påpeger han netop, at det er problematisk, hvis ikke der er lige vilkår i EU, og at Danmark skulle gå forrest, for ellers vil det alt andet, som han skriver, koste Danmark dyrt i tabt eksport og danske arbejdspladser.

Derfor er jeg interesseret i at høre, om det er hr. Bendt Bendtsen eller hr. Lars Barfoed, der udlægger linjen.

Kl. 17:17

have lov til at fungere ved siden af det, vi gør rent lovgivningsmæssigt. Men vi vil altid bakke op om at sætte ind over for ulovligheder.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:20

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan sige, at hvis der er nogen, der står sammen i dansk energipolitik, er det Bendt Bendtsen og mig. For det, Bendt Bendtsen, som jeg erindrer det, diskuterede i den sammenhæng, var jo, at Bendt Bendtsen havde ambitioner om en virkelig ambitiøs europæisk energipolitik. Det var det, Bendt Bendtsen gerne ville fremhæve i den sammenhæng. Det er jeg jo fuldstændig enig med Bendt Bendtsen i.

Vi skal også på europæisk plan have en ambitiøs energipolitik. Det var også derfor, jeg som svar på det første spørgsmål fra fru Lotte Rod sagde, at det, vi videre skal udvikle, også kommer an på, hvad det er for en europæisk ramme, vi på længere sigt skal se os selv i.

Kl. 17:18

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Nu sagde hr. Lars Barfoed jo, at han havde ligget med støvlerne på. Det synes jeg da er en utidighed, i hvert fald hvis man ligger i en seng.

Men der blev slet ikke nævnt noget om den her beskæftigelsesreform. Hvilke krav har De Konservative til beskæftigelsesreformen? Er de enige med f.eks. Venstre, der ikke mener, at arbejdere skal have uddannelse eller de 6 ugers selvvalgt uddannelse? Eller er de for den sags skyld enige i, at en ufaglært, hvis vedkommende går og venter på et job, så ikke må begynde på en faglig uddannelse, mens han er ledig? Er der enighed i den borgerlige lejr, hvad angår de spørgsmål?

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:21

Christian Juhl (EL):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen, som vel har et vist åndeligt fællesskab med De Konservatives ordfører, sagde, at man ikke måtte håne de virksomheder, der bruger østarbejdskraft. Nu kender jeg ikke nogen, der håner virksomheder. Jeg kender nogle, der siger deres mening om dem eller griber ind over for dem, hvis de laver noget ulovligt.

Jeg vil gerne høre De Konservative, om de er enige med hr. Lars Løkke Rasmussen i, at man sådan skal holde hånden over de virksomheder, der har østarbejdskraft, det kan være danske som udenlandske virksomheder, men også, når de f.eks. snyder med overenskomster, feriepenge, sikkert arbejdsmiljø, skat og moms. Det er jo ret omfattende, når man ramler ind i sådan et firma, der rigtig går til den.

Kl. 17:18

Lars Barfoed (KF):

Nu skal jeg jo ikke udtale mig på Venstres vegne, men på Det Konservative Folkepartis vegne, men jeg tror godt, jeg tør sige så meget, som at Det Konservative Folkeparti og Venstre er meget enige om hele den her problemstilling. Jeg synes, det er urimeligt over for Venstre at påstå, at de skulle have den holdning, at man ikke skal uddanne folk, som er ledige.

I Det Konservative Folkeparti – og jeg tror, jeg kan tage Venstre med, men jeg skal som sagt overlade til Venstre selv at tale på egne vegne – er det sådan, at naturligvis skal folk have kurser, målrettede, kortvarige uddannelser, hvis det er sådan, at man kan se, at man kan flytte folk fra ledighed til et konkret job, hvis de får et kursus eller en kortvarig uddannelse.

Det, som vi i Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til, er noget, der nærmer sig en uddannelsesorlovslignende foranstaltning af en 2-årig varighed, hvor man parkerer folk på uddannelse, selv om de i virkeligheden meget hurtigt ville have fået et job, måske i løbet af få uger, hvis de havde fået en effektiv arbejdsformidling og måske et kursus, der kunne guide dem ind på den rigtige arbejdsplads. Derfor vil vi ikke lave sådan en uddannelsesorlovslignende foranstaltning af 2-årig varighed, og det er noget af det, vi kommer til at forhandle.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:22

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, hvad der forventes at jeg skulle sige. Jeg går ud fra, at alle er klar over, at Det Konservative Folkeparti naturligvis vil medvirke aktivt til at slå ned på enhver virksomhed eller borger, som vil bryde dansk lovgivning, derunder bryde vores skatte- og momsregler. Så naturligvis er det uacceptabelt.

I det hele taget skal man overholde danske love i forhold til ansættelse af medarbejdere, og så er der ved siden af det et fagretligt system, der så skal have plads til at fungere. Hele overenskomstområdet, og hvad der ellers er aftalt parterne imellem, skal så i øvrigt

Kl. 17:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Hr. Lars Barfoed sagde for et øjeblik siden, at hans parti står ved den energiaftale, som vi var flere partier der indgik i 2012. Jeg tror, det ville have været en overraskelse, hvis hr. Lars Barfoed havde sagt noget andet. Men det, der vel er den reelle diskussion om det her, er jo, om der er nogle forudsætninger eller nogle ting, som vi forventede ville ske i 2012, og som er blevet anderledes i dag end det, vi forventede dengang, og derfor skal jeg bare bede hr. Lars Barfoed bekræfte det, som også fremgår af Jyllands-Posten i dag, nemlig at der er markante stigninger i PSO-afgiften, energiafgiften, som ligger ud over det, vi forventede i 2012. Nye tal fra energinet.dk

viser, at private virksomheder i 2014 står til at skulle betale knap 7,6 mia. kr. i såkaldt PSO-afgift; det er 1,6 mia. kr. mere end sidste år og en stigning på 44 pct. siden 2012, skriver Jyllands-Posten således. Ifølge Dansk Energi betaler virksomhederne omkring 66 pct. af den grønne afgiftsregning, og det svarer til, at store og små virksomheder i dag betaler 1,5 mia. kr. mere end i 2012, og det har ifølge erhvervslivet nærmest spist den lettelse op, som de fik med vækstplanen fra sidste år.

Er hr. Lars Barfoed enig i, at det selvfølgelig grundlæggende er et problem i forhold til virksomhedernes omkostninger og dermed også konkurrenceevne?

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:23

Lars Barfoed (KF):

Ja, naturligvis. Hr. Kristian Thulesen Dahl erindrer måske, at vi har skrevet et brev sammen til regeringen om netop den sag, fordi vi er bekymrede for, at det sætter danske virksomheder i en situation, hvor der sker konkurrenceforvridning i forhold til virksomheder i udlandet. Så derfor skal vi have drøftet den sag med regeringen. Jeg kan jo også konstatere, at regeringen dog i vækststudspillet har spillet ud med, at der skal gøres noget ved de energiafgifter, der er alt for høje. Det, vi diskuterede før, var de ambitioner, der er på klimaområdet, og de er for vores vedkommende usvækkede. Men at vi skal have sat afgifter ned af hensyn til de virksomheder, som bliver udsat for det, der bl.a. står om i Jyllands-Posten i dag, og som man jo har kunnet læse om igennem lang tid, altså at mange virksomheder har et problem med det, er uomtvisteligt.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man har lyttet lidt til regeringens argument for, at det her ikke er noget problem, vil man vide, at det jo har forlydt, at det, hvis den grundlæggende energipris er faldende, ikke gør noget, at afgifterne er stigende, fordi så bliver den pris, man skal ende med at betale, den samme. Men er hr. Lars Barfoed ikke enig i, at regeringen dermed går fuldstændig forbi den afgørende pointe, nemlig at det jo handler om, hvordan vores omkostningsniveau er i forhold til virksomheder i lande, vi konkurrerer med, og at det derfor er en ret bevidstløs argumentation at sige, at den stigende afgift, vi belaster vores omkostningsniveau med, ikke er noget problem, fordi den samlede sum, der skal betales, er den samme? Det skal ses i forhold til de lande, vi konkurrerer med, og derfor er det et problem for virksomhederne, at der er den her udvikling.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:25

Lars Barfoed (KF):

Det kan vi da godt tage en lille fælles lektion i, altså at det er sådan, det forholder sig. Det er jo paradoksalt nok, at når energipriserne falder, bliver danske virksomheder udsat for urimelig konkurrence, for man skulle jo tro, at alt så var godt, men det er det ikke, fordi energiprisen så stiger, så danske virksomheder reelt ikke får faldende energiomkostninger, sådan som virksomheder i udlandet gør, når de ikke skal betale den afgift. Og det er problemstillingen i en nøddeskal, det

har hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig ret i, og det er jo det, vi har bedt om der skal gøres noget ved, samtidig med at i hvert fald Det Konservative Folkeparti siger, at det jo ikke skal betyde, at vi slækker på vores målsætninger og ambitioner på klimaområdet, for det er en vigtig sag at holde fast i.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:26

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren om topskattelettelse. Hr. Lars Barfoed udtaler i Berlingske Tidende den 4. maj i år, at »velstandsfremgangen ved topskattelettelse er langt, langt større end ved lettelse i bunden«.

Vil hr. Lars Barfoed ikke forklare, hvordan en velstandsfremgang for f.eks. en LO-familie er større ved topskattelettelse end ved lettelse i bunden?

Kl. 17:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:26

Lars Barfoed (KF):

Det er simpelt hen, fordi – jeg kan bl.a. henvise til beregninger fra Skatteministeriet og også fra Finansministeriet, tror jeg – alle analyser og al erfaring viser, at hvis man sænker eller helt fjerner topskatten, vil det betyde en sådan vækst i samfundet, at der vil ske en velstandsstigning i størrelsesordenen 12-14 mia. kr., tror jeg det er, mod et provenutab i størrelsesordenen 7 mia. kr. Og der er jo dem, der hævder – men det har vi så ikke turdet regne med i vores regnestykker – at det er fuldstændig gratis at gøre det, fordi vækstfremgangen vil være så stor, at der vil komme så store provenuindtægter andre steder fra, at det nærmest er gratis at fjerne topskatten. I England har man jo sænket marginalskatten og tjent penge på det, men lad bare det være. Det er den samlede vækst i Danmark som følge af topskattefjernelsen, der betyder en samlet velstandsfremgang i den størrelsesorden.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:27

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Er hr. Lars Barfoed ikke enig med mig i, at en gennemsnitlig LO-familie ikke vil få noget ud af en topskattelettelse?

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:27

Lars Barfoed (KF):

Altså, i virkeligheden kan alle jo få noget ud af en topskattelettelse, fordi der i dag er en halv million mennesker, som betaler topskat, men der er jo rigtig mange flere mennesker, som kunne have lyst til og ambitioner om at gøre en ekstra indsats, tage mere ansvar, forlænge og styrke deres uddannelse, så de kom op på et indtægtsniveau, hvor de skulle have betalt topskat, hvis vi ikke havde fjernet den.

Men der, hvor alle har glæde af det, er jo, at hvis vi får en vækst og dermed en velstandsfremgang i samfundet, er der plads til at få flere arbejdspladser – det må gavne rigtig mange, især dem, der er

ledige, men også dem, der har job, som kan være mere sikre på deres job. Det vil også betyde, at hvis vi så får den velstandsstigning, vil det jo på et eller andet tidspunkt smitte af på, at der også bliver plads til lønfremgang.

Så alle vil få glæde af, at vi fjerner topskatten. Det er en meget billig måde at få vækst og flere arbejdspladser på i Danmark. Først og fremmest vil det være gavn til gavn for de ledige, som så får et job.

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste er Lone Loklindt. Værsgo.

Kl. 17:28

Lone Loklindt (RV):

Tak. Nu, når vi taler om skat, vil jeg sige, at hr. Lars Barfoed i Politiken den 8. april har sagt, at en afskaffelse af topskatten kan være selvfinansierende. Han henviste til erfaringer fra England. Det lyder selvfølgelig flot. Jeg kunne da godt tænke mig at få en uddybning af, hvordan det egentlig bliver finansieret i England.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:29

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, hvordan det blev finansieret i første omgang, men jeg har set analyser fra England, der viser, at efter at man nedsatte marginals-katten, fik man flere penge ind i skatteindtægter, fordi aktiviteterne i det britiske samfund steg så meget, at skatteindtægterne steg som følge af det. Derfor var der ikke brug for nogen finansiering, eftersom det gav overskud.

Om man fra starten havde afsat nogle penge et eller andet sted til det og så blev glad over, at der ikke havde været brug for det alligevel, tør jeg ikke sige. Men regnestykket er sådan, at hvis man tjener penge på det, skal man ikke betale for det, fordi man jo tjener på det.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Fru Lone Loklindt, anden gang.

Kl. 17:29

Lone Loklindt (RV):

Det er jo alligevel interessant at vide, hvad det er for nogle ting, der gør, at man kan finansiere en lettelse i topskatten. I England var det bl.a., så vidt jeg er orienteret, ved at man indkomstregulerede børnechecken. Der kan være andre offentlige ydelser, man kan indkomstregulere.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det nu er Det Konservative Folkepartis politik at regulere børnechecken eller folkepensionen, eller hvad man nu kunne forestille sig at regulere, for at finansiere den topskattelettelse.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Lars Barfoed (KF):

Nej, jeg synes faktisk, at det ville være en rigtig dårlig idé at gøre det, sådan som fru Lone Loklindt nu foreslår eller i hvert sig man kunne gøre, fordi det jo ville betyde, at marginals-katten ikke faldt.

Se, det, vi er ude på, er jo at skabe et samfund, hvor det bedre kan betale sig at gøre en ekstra indsats. Hvis man på den ene side siger, at vi nu fjerner topskatten, og på den anden side siger, at dem,

som vil få glæde af det, så skal betale på anden vis, så er vi jo lige vidt. Så derfor synes jeg ikke, det er den rigtige måde at gøre det på.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Den næste spørger er hr. Jesper Petersen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:31

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Det er fortsat omkring de topskattelettelser, som De Konservative er meget optaget af. Det her med LO-familierne synes jeg at der var et lidt uklart svar på, men vi kan måske, hvis vi går ind i ulighedsbegrebet, få et klart svar. Vil en afskaffelse af topskatten øge den økonomiske ulighed i samfundet?

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren

Kl. 17:31

Lars Barfoed (KF):

Det vil da sikkert være sådan, at hvis man ser på forskellen mellem dem, som tjener mest, og dem, som tjener mindst, så vil der være en lidt større, men marginalt større forskel. Men det er jo sådan set lige meget, hvis det er sådan, at der er flere ledige, som vil høre til dem, der har de laveste indtægter, som får et job, fordi det giver vækst i samfundet. Så må det vel være bedre, end hvis man ikke fjernede topskatten. Så den lille stigning i uligheden er da fuldstændig ligegyldig, hvis dem, som tjener mindst, kommer til at tjene mindre. Men hr. Jesper Petersen vil nok gerne fastholde dem, som tjener mindst, på en lav indkomst, fordi man nødig vil have, at dem, som tjener meget, kommer til at få endnu mere ud af det. Det er jo socialisme. Jeg er ikke socialist, jeg er konservativ. Jeg er interesseret i et samfund, hvor de, som tjener mindst, får det bedre, og så er det da helt fint, hvis der også er nogle af dem, der tjener mest, som kommer til at tjene lidt mere i den sammenhæng.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:32

Jesper Petersen (S):

Vi skal bare så være sikre på, at De Konservative faktisk synes, at det er fint, at man prioriterer, at det er topskatten, der skal ned, en heftig diskussion med Venstre om, at der skal man virkelig prioritere, og det gør så ikke det store, at uligheden stiger. Er det noget, som man fornemmer at der er en enighed om i blå blok? Man skal have lavere topskat, og det er helt okay, at uligheden vokser, som følge af at man sænker topskatten.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Lars Barfoed (KF):

Jeg må bare sige, at jeg slet ikke er fokuseret på, om ligheden eller uligheden bliver lidt større eller lidt mindre. Jeg mener sådan set, at det er ligegyldigt. Det afgørende er, at det at fjerne topskatten er en meget billig måde at skabe vækst på, sørge for, at flere får arbejde, sørge for, at der bliver vækst og mere velstand i Danmark. Der bliver en velstandsstigning på 12-14 mia. kr., og det vil sige, at dem, som tjener mindst, også kommer til at få lønstigninger. Det synes jeg er godt. Forskellen er, at hr. Jesper Petersen hellere vil fastholde dem,

som tjener mindst, på en lav indtægt, fordi han ikke vil give skattelettelser, hvor man kunne risikere, at nogle af dem, der tjener meget, får endnu mere ud af at tjene meget. Det er forskellen på os to.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er fru Karin Gaardsted fra Socialdemokraterne.

Kl. 17:33

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg bliver også lidt ved topskattelettelser. Det er jo sådan, at Liberal Alliance er meget klare i spytet og har markeret, at de vil have en garanti for, at topskattelettelserne bliver gennemført, for at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen. Er det også tilfældet for Det Konservative Folkeparti?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Lars Barfoed (KF):

Det, vi vil kræve, hvis der er flertal for at danne en borgerlig ledet regering efter næste valg, er, at vi samlet set kan se et regeringsprogram, som rykker Danmark i borgerlig-liberal-konservativ retning. Til det hører skattelettelser, herunder at man sænker skatten på den sidst tjente krone, for vi mener i hvert fald, at vi som borgerlig regering – hvis der kan dannes sådan en regering – må have som ambition, at ingen i det mindste kommer til at betale mere end halvdelen af en indtægtsfremgang i skat. Man må dog have lov selv at beholde i hvert fald halvdelen af en indtægtsfremgang. Så ja, det vil være vigtigt for os, hvis der kan dannes en borgerlig ledet regering, at sådan en regering har det med i sit regeringsprogram, og at det kan gennemføres i Folketinget. Det vil Socialdemokratiet nok ikke medvirke til. Det er så en anden sag.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 17:35

Karin Gaardsted (S):

Det var et meget uldent svar. Så nu prøver jeg at vende den om: Vil ordføreren bekræfte, at Det Konservative Folkeparti *ikke* vil stille som betingelse, at topskatten lettes, for at man kan pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo ikke andre, der skal bestemme, hvordan Det Konservative Folkeparti skal formulere sine betingelser for at støtte en bestemt statsminister eller en bestemt regering. Det er ikke sådan, at man kan trække ét af de synspunkter eller krav, vi har, ud og sige, at det her er det ultimative krav, og hvis ikke det bliver gennemført, vil vi bare slet ikke være med til at have en borgerlig ledet regering i Danmark, så vil vi hellere have en socialistisk regering. Sådan er det jo ikke.

Når vi ser, hvad der kommer ud af det, når der har været drøftet et regeringsprogram for sådan en regering, er vi interesserede i, at det samlet set rykker i den rigtige retning. I den vurdering indgår det at sænke skatten på den sidst tjente krone med stor vægt. Men det er f.eks. også meget betydningsfuldt for os, at vi får fastfrosset grund-

skylden, så boligejerne ikke længere skal leve med frygten for en bombe i deres økonomi, fordi grundskylden mange steder stiger eksplosivt i de kommende år, hvis ikke vi fra Folketingets side griber ind over for det. Det vil også være et vigtigt krav. Vi er interesserede i både at skabe tryghed om boligen og tryghed om jobbet og skabe et samfund, hvor det bedre kan betale sig at gøre en ekstra indsats.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er fru Liv Holm Andersen fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 17:36

Liv Holm Andersen (RV):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere til de her erfaringer fra England. For hr. Lars Barfoed har jo udtrykt flere steder, at en afskaffelse af topskatten kan være selvfinansierende, og henvist til erfaringerne fra England. Så jeg kunne godt tænke mig, om ordføreren ville uddybe lidt vedrørende den her engelske pakke, og hvordan de her topskattelettelser konkret blev finansieret i England.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo lidt ærgerligt, når spørgerne ikke hører hinandens spørgsmål, som så bare bliver gentaget. Men jeg skal gerne svare en gang til. Det er sådan, at den nedsættelse af marginalsatten i Storbritannien rent faktisk førte til, at man tjente flere penge på skatteindtægter, end man gjorde før, fordi det skabte så meget aktivitet i det britiske samfund. Men jeg ved ikke noget om, hvad den britiske regering og det britiske parlament oprindeligt besluttede sig til, når det gælder finansieringen af det, på det tidspunkt, hvor man ikke vidste, at det ville give så meget i ekstra skatteindtægter. Erfaringen med, hvordan man derovre besluttede sig til at finansiere det, er sådan set også ligegyldig.

Det, der er interessant i sammenhæng med, hvad vi drøfter i Danmark, er, at der altså er eksempler på, at det faktisk kan hænge sammen økonomisk. Man kan endda tjene penge på det, hvis man er heldig og dygtig nok, når man sætter topskatten eller marginalsatten ned.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 17:38

Liv Holm Andersen (RV):

Jo, men er det ikke sandt, at de her topskattelettelser bl.a. blev finansieret ved en indkomstregulering af børnechecken, og er det den måde, som ordføreren mener at sådanne skattelettelser vil skulle finansieres på i Danmark?

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Lars Barfoed (KF):

Det er sjovt, for det har jeg jo også svaret på en gang før. Altså, jeg synes, spørgerne skulle lytte lidt til hinanden, så man ikke spilder sin egen tid med at spørge om noget, der er blevet spurgt om i forvejen. Men jeg svarer gerne en gang til.

Det er ikke sådan, Det Konservative Folkeparti vil foreslå en finansiering. Altså, jeg er jo ikke ansvarlig for, hvordan manovre i Storbritannien har finansieret en lettelse i marginalskatten. Jeg er ansvarlig for, hvordan Det Konservative Folkeparti foreslår sådan en finansiering.

Kl. 17:41

Det, jeg så bare siger, er, at vi sætter ca. 7 mia. kr. af til det i vores plan, for det er det, Skatteministeriet siger det koster. Så tilføjer jeg bare: Jeg har en forhåbning – en berettiget forhåbning – om, at det i virkeligheden heller ikke kommer til at koste 7 mia. kr., for der er andre steder erfaring for, at man kan komme til at tjene penge på det.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er fru Julie Skovsby fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:39

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Vi vil jo gerne have nogle klare svar om topskattelettelse, og derfor bliver vi ved med at spørge. Hr. Lars Barfoed udtalte i Berlingske Tidende den 4. maj 2014, at en borgerlig regering med Det Konservative Folkepartis støtte, og jeg citerer, ikke kan komme uden om at lave topskattelettelse.

Derfor spørger jeg: Vil hr. Lars Barfoed bekræfte, at topskattelettelse er en præmie for, at Det Konservative Folkeparti støtter hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister – ja eller nej?

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Lars Barfoed (KF):

Jamen altså, fru Julie Skovsby kan spørge ti gange – det må man så bare ikke i henhold til taletidsreglerne her – men jeg bestemmer altså selv, hvordan jeg vil formulere det. Og alle vil gerne af en eller anden grund høre om topskat, men jeg skal bare gøre opmærksom på, at vi har afsat 7 mia. kr. til at lette topskatten med, men i vores plan har vi samtidig afsat 6 mia. kr. til at sænke skatten i bunden af skatteskalaen med. Så det er ikke sådan, at vi kun vil sænke topskatten; vi vil også sænke skatten i bunden af skatteskalaen.

Når det er sagt, er det også sådan – det kan jeg bekræfte – at skal der dannes en borgerligt ledet regering i Danmark, vil Det Konservative Folkeparti insistere på, at vi kommer til at diskutere topskat. For det er ganske afgørende, og det er en meget effektiv måde at skabe vækst på i Danmark og dermed gøre flere mennesker trygge i jobbet og give flere ledige et job.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:41

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg synes nu, det er interessant med topskattelettelse, og jeg tror faktisk også, rigtig mange danskere synes, det er interessant at få at vide, hvordan det kan komme til at se ud. Og jeg gentager gerne mit spørgsmål: Er topskattelettelse efter et valg en præmie for Det Konservative Folkepartis støtte til hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister? For hr. Lars Barfoed udtalte, at Venstre ikke kan komme uden om at lave topskattelettelse. Enten kan man komme uden om det, eller også kan man ikke, og hvad er svaret – ja eller nej?

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Lars Barfoed (KF):

Svaret er, og jeg gentager det gerne: Hvis der skal dannes en borgerligt ledet regering i Danmark, kommer man ikke uden om at diskutere topskattelettelse, for det vil være et af de temaer, som vi i Det Konservative Folkeparti vil rejse med stor styrke. Det har vi gode grunde til, og jeg er enig i, at det da er interessant at diskutere topskat. Jeg gør bare opmærksom på, at vi også vil sænke skatten i bunden af skatteskalaen. Men man kommer ikke uden om at diskutere det, for det er en meget effektiv måde at skabe vækst og arbejdspladser på.

Det er bare ærgerligt, at Socialdemokratiet så ikke er så interesseret i at finde effektive måder at skabe arbejdspladser på, fordi man – ligesom hr. Jesper Petersen før – har en forstenet religion om, at der endelig ikke må skabes bedre vilkår for dem, som tjener mindst, hvis det er ensbetydende med, at dem, der tjener mest, får en lille skattelettelse.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er vi nået til sidste spørgsmål. Hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 17:42

Rasmus Horn Langhoff (S):

Nu snakker hr. Lars Barfoed meget om topskat i dag, og det lyder jo rigtig godt og spændende med de her topskattelettelse. Der sidder sikkert nogle godsejere og andre millionærer derude og gnider sig i hænderne, hver eneste gang de ser hr. Lars Barfoed træde op på talerstolen.

Men spørgsmålet er jo: Hvad betyder de her topskattelettelse egentlig for helt almindelige danskere? Er det noget, som Det Konservative Folkeparti har regnet på? Altså, hvad vil de her topskattelettelse, som Det Konservative Folkeparti foreslår, betyde for en helt almindelig LO-familie?

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Lars Barfoed (KF):

Altså, nu skal jeg lige først sige, at jeg ikke har noget imod sådan at diskutere topskat, men når jeg taler meget om det i dag, er det jo, fordi halvdelen af spørgerne spørger mig om topskatten. Så må man meget undskyldte mig, at jeg også svarer om topskatten. Det ville være uhøfligt andet, og det er grunden til, at det fylder så meget her.

Så forstår jeg på hr. Rasmus Horn Langhoff, at han mener, at der er en del godsejere, som vil glæde sig over, at jeg taler så meget om det. Så skal jeg bare sige, at der altså er en halv million danskere – 500.000 danskere – som betaler topskat. Jeg har ikke det nøjagtige tal, men jeg er ret sikker på, at så mange godsejere er der altså ikke i Danmark. Det er folk, som har helt almindelige jobs, der betaler topskat.

Men det, som også er interessant ved det, er, at der jo er mange flere, som kan have et ønske og en ambition om at komme til at tjene flere penge, så de kommer op og tjener penge på et niveau, hvor man betaler topskat. Og deres tilskyndelse til at gøre en ekstra indsats – måske investere, tage en uddannelse, påtage sig mere ansvar – vil jo være større, hvis de ikke bliver mødt med den mur i form af en skat-testigning, når de når grænsen for at betale topskat. Og ja, helt al-

mindelige lønmodtagere har gavn af det. Især har ledige gavn af det, for det vil skabe vækst og dermed flere arbejdspladser.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 17:44

Rasmus Horn Langhoff (S):

Har Det Konservative Folkeparti lavet nogle beregninger på, hvad det vil betyde for almindelige LO-familier, hvis man giver topskattelettelse? Altså, vil det give en almindelig LO-familie en besparelse på 2.000 kr. om måneden, eller vil det være mere eller mindre, eller hvor er vi henne?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:44

Lars Barfoed (KF):

Altså, vores samlede skattepolitik betyder bl.a. også, at vi fjerner en lang række punktafgifter, og at vi hæver beskæftigelsesfradraget med stort set det samme provenu, som vi sænker topskatten med. Og det vil sige, at der jo også er afsat betydelige milliardbeløb i vores plan til netop de familier, som hr. Rasmus Horn Langhoff nu henviser til.

Så alle får gavn af de skattelettelse, som vi foreslår i vores samlede 2020-plan, som indebærer, at vi omfordeler 62 mia. kr. i de offentlige budgetter. Af de 62 mia. kr. er de 40 mia. kr. skatte- og afgiftslettelse, og så er der, når man trækker de 40 fra de 62 – hold nu godt fast – 22 mia. kr. tilbage, som vi vil bruge til at prioritere nogle velfærdsområder, bl.a. sundhedssektoren, højere i den offentlige sektor. Så vi vil også omprioritere og bruge flere penge til at styrke den offentlige sektor på nogle områder, hvor der er brug for det. Jeg nævnte sundhedssektoren, og jeg kunne også nævne politiet som et sted, hvor der er behov for at sætte flere ressourcer ind.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Det var det sidste spørgsmål til Det Konservative Folkepartis ordfører. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Sara Olsvig fra IA. Værsgo.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Qujanaq. I disse dage har Folketinget besøg af parlamentarikere fra hele Arktis. Anledningen er, at vi i den stående komité af arktiske parlamentarikere holder vores andet møde i år her på Christiansborg. Folketinget er en aktiv deltager i arbejdet og står lige nu i spidsen for komiteen. I september måned holder komiteen sin kongres i Whitehorse, Canada. Her udarbejdes en række anbefalinger til de arktiske stater, og vi er fra Inuit Ataqatigiit glade for at have direkte indflydelse på dette vigtige parlamentariske samarbejde på tværs af Arktis.

I morgen nedsætter Folketinget sin egen arktiske arbejdsgruppe. Det er ekstremt vigtigt, at Folketinget sammen med Inatsisartut tegner et klart Arktisengagement i vores arbejde. For Inatsisartut er det en naturlig del af hverdagen. Grønland er Arktis, og de mange samfundsmæssige og politiske emner, der drøftes både på parlamentarisk niveau, blandt regeringerne, i erhvervslivet og i det faglige miljø, er hverdag for os.

Derfor er det en stor glæde for mig, at Folketinget også nu på en mere koordineret måde kommer til at arbejde med Arktis. Jeg håber, at alle danske partier fortsat vil engagere sig aktivt i det arktiske.

Rigsfællesskabet har brug for en stærk, klar og koordineret stemme, og vi skal øge vores daglige dialog og samarbejde om Arktis.

Folketinget og Inatsisartut har dette forår arbejdet med en række ændringer af den grønlandske retsplejelov. I processen har det stået lysende klart for mig, at vi skal have gennemgået de procedurer, der er for behandling af lovændringer, der skal gennem både Inatsisartut og Folketinget. Vi er i Inuit Ataqatigiit tilfredse med, at der nu endelig gøres en særlig indsats for at komme de mange sagsbunker i de grønlandske kredsretter til livs.

De 20 mio. kr., der ekstraordinært blev afsat på den danske finanslov til dette arbejde, falder på et tørt sted, og det har været med stor undren, at jeg har kunnet konstatere, at der ikke fra dansk side synes at være den store vilje til at tage det lange, seje træk for at rette op på de forsømmelser, der er af det grønlandske retsvæsen. Vi ser lappeløsning på lappeløsning, og det er en situation, Grønland ikke kan være tjent med.

Grønland ønsker et stærkt retssamfund, som borgere og erhvervsliv med ro i sindet kan engagere sig i. Realiteten er i dag, at sagsområderne langt fra varetages på en tilfredsstillende måde. Med flytningen af en række civile sager fra kredsretterne til Retten i Grønland udhules ideen med kredsretterne, hvor det er nærhedsprincippet, der er omdrejningspunktet. Samtidig stiller det den nye kredsdommeruddannelse i et underligt vakuum, hvor der skal uddannes kredsdommere til en uvis fremtid.

Jeg vil stærkt appellere til, at den danske regering i samarbejde med Grønland tager fat og får løst de mange problemer på retsområdet. Der er gået 10 år, siden Retsvæsenkommissionen afgav sin betænkning. Det kan ikke passe, at der efter så mange år fortsat er en så høj grad af famlen efter løsninger.

Jeg er glad for, at det er lykkedes at højne lønnen for kommunefogederne og sikre dem bedre udstyr, heriblandt en tjenestetелефon, men der er fortsat alt for mange bygder, hvor der ingen kommunefoged er. Det er ikke tilfredsstillende, ligesom det heller ikke er tilfredsstillende, at der i langt de fleste bygder end ikke er en arrest. Det betyder, at hvis nogen tilbageholdes, må kommunefogeden huse den tilbageholdte i sit eget hus eller selv finde en anden løsning.

Jeg vil opfordre justitsministeren til i samarbejde med naalakkersuisut og de grønlandske kommuner snarest at finde en løsning på denne uholdbare situation. Vi må i fællesskab arbejde hårdt for, at retsvæsenet kommer på fode igen. Alt andet er uansvarligt. Fra Inuit Ataqatigiits side ser vi frem til fortsat dialog og særlig til efterårets finanslovsforhandlinger, hvor vi fortsat vil kæmpe for især retsvæsenet.

I morgen tredjebehandles den omstridte udlændingelov, som er en direkte opfølgning på den grønlandske storskalalov. Igen må jeg desværre konstatere, at processen har været noget rodet. Alene dele af betænkningen afspejler, hvor lidt gensidig information der har været om, hvad det egentlig er, den her lov går ud på. Storskalaloven er en grønlandsk lov vedtaget af det grønlandske parlament. Grønland har den lovgivende og udøvende magt på råstofområdet.

Alligevel anser den danske regering det for o.k. at bruge en udlændingelov om opholds- og arbejdstilladelser til at sætte klausuler ind om sjældne jordarter. Jeg spørger stadig mig selv, hvordan regeringen har tænkt sig at agere, når eller hvis der opstartes sjældne jordartsprojekter med anlægsomkostninger på under de 5 mia. kr., som definerer et storskalaprojekt. Storskalaloven, som denne ændring af udlændingeloven omhandler, gælder jo kun for de store projekter og ikke de mindre projekter.

Der er noget uldent i denne proces, og resultatet, som et flertal nu trods alt ser ud til at blive enige om, skaber en uklarhed om, hvem der har kompetencen. Det er usundt for investeringsmiljøet, og det er usundt, at vi ikke kan henholde os fuldt ud til selvstyreloven. Det bedste ville have været at lave en samarbejdsaftale om det, der skal

samarbejdes om, frem for at famle rundt og indsætte klausuler i tilfældige love.

Fra Inuit Ataqatigiits side er vi fuldstændig enige i, at der skal samarbejdes om det sikkerhedspolitiske. Men lad os fremadrettet gøre det ordentligt og gennemtænkt. Vi glæder os dog over, at ramme-lovgivningen vedrørende potentielle storskalaprojekter nu kommer på plads. Det er en vigtig milepæl i de lovgivningsmæssige forberedelser til udviklingen af nye erhverv i Grønland.

Kl. 17:52

Som statsministeren sagde i morges, har Folketinget endeligt vedtaget loven, som retter delvis op på de såkaldte juridisk faderløses retsstilling. Den 1. juni, hvor loven trådte i kraft, var en historisk dag. Fra Inuit Ataqatigiits side finder vi det vigtigt, at Grønland og Danmark i fællesskab fortsat arbejder for at sikre juridisk faderløse en god, fremadrettet proces, hvor flest mulige får adgang til at få stadfæstet faderskab. Jeg takker for samarbejdet i Grønlandsudvalget, hvor vi fandt sammen om en god betænkning.

Jeg glæder mig til, at Inatsisartut og Folketinget tager fat på nye samlinger til efteråret. Jeg håber, at vi oftere vil opleve møder mellem Inatsisartut og Folketingets udvalg. Lad os nu få nytænkning på banen frem for fordomme og vanetænkning. Vi skal kunne tale sammen, være ærlige og kunne gå i kødet på de mange udfordringer, vi trods alt er fælles om at skulle løse. Meget af dette kan vi opnå, hvis vi gentænker forholdet mellem Folketinget og Inatsisartut. Der skal praktiske og strukturelle løsninger til, ligesom begge regeringer skal være mere klare i mælet om, hvad det er, de forventer og ønsker af hinanden.

Afslutningsvis vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige en stor tak til alle partier i Folketinget og til regeringen for 3 spændende år på Christiansborg. Til september trækker jeg mig fra arbejdet her og helliger mig min nye post som formand for Inuit Ataqatigiit. Det har været lærerigt og udfordrende, der er sket meget på 3 år. Til tider har jeg følt det, som om nogle danske partier først nu har opdaget, hvad selvstyreaftalen indebærer. Netop nu, hvor vi er midt i en implementering af selvstyreloven, er det utrolig vigtigt med de grønlandske og de færøske mandater i Folketinget. Der skal rettes op på forholdet i rigsfællesskabet, og vi skal have Grønland på sporet igen. Inuit Ataqatigiit er klar til at arbejde hårdt for at udvikle Grønland og rigsfællesskabet på en ansvarlig, åben, gensidig og solidarisk måde. Det skylder vi vores lande og vores fællesskab.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er fem spørgsmål, og jeg agter at gennemføre spørgerunden, inden der bliver en pause. Det synes jeg er mest fair over for ordføreren.

Den første er hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Tak for talen til fru Sara Olsvig. Jeg synes, det var en konstruktiv tale. Og tillykke med det nye hverv. Jeg synes jo, det er fantastisk dejligt, når der er en opfordring til, at vi skal tale lige ud af posen og vi skal stryge fordommene. Det er det, der er behov for i vores fællesskab, så den handske vil jeg i hvert fald gerne tage op.

Grunden til, at jeg havde ønsket en kort bemærkning, var, at jeg gerne ville høre om fru Sara Olsvigs holdning til den rapport, vi jo har fået i det her folketingsår, under overskriften: »Til gavn for Grønland«, hvor universiteterne, både Grønlands og Københavns Universitet, har været i gang med at finde ud af, hvordan økonomien er i forhold til det grønlandske samfund fremadrettet. Der peges der på, at der er en ubalance på 800 mio. kr. i gennemsnit over 25 år. Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Sara Olsvig, om man er enig i

den fremstilling, der er i rapporten om de ubalancer, der er i den grønlandske økonomi, og hvordan man forholder sig til det.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Sara Olsvig (IA):

Tallene fra rapporten »Til gavn for Grønland« kommer bl.a. fra Skatte- og Velfærdskommissionen og også fra det grønlandske Økonomisk Råd. Vi har fra Inuit Ataqatigiits side i flere år gjort opmærksom på, at vi har det her økonomiske problem, som vil vokse i de kommende år. Det er op imod 1 mia. kr. om året hvert år indtil 2040. Derfor har vi også taget imod rapporten fra de to universiteter med kyshånd. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi får den fagligt velfunderede baggrundsviden, som rapporten leverer, og vi er også enige i, som rapporten konkluderer, at Grønland skal have udviklet en mere flerstrengt erhvervsstruktur. Det er ikke nok med fiskeriet, og vi skal heller ikke sætte vores lid til mineindustrien. Det kan ikke løse vores økonomiske problemer på sigt. Så rapporten er taget vel imod af os. Selvfølgelig er der dele af det, som vi ikke er helt enige i, men der er rigtig meget af det, som vi synes er meget konstruktiv og nødvendigt i den fremadrettede debat om Grønlands erhvervsudvikling.

Desværre har vi nu set, at naalakkersuisut har fremlagt en strategi vedrørende råstoffer og olie, og strategien er efter vores mening netop urealistisk, særlig set i lyset af den information, vi har fået i »Til gavn for Grønland«. Vi ville gerne have været med til at lave en mere balanceret og mere fornuftig råstofstrategi. Det er så ikke lykkedes endnu, men vi arbejder hårdt på det.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og det, som rapporten vel også siger, er jo, at selv om man får et antal storskalaprojekter, og med den måde, man har ordnet det på, kan man sige, hvor man har et forhold til Danmark og til bloktilskuddet, så vil det ikke løse udfordringen. Det er jo det, rapporten er inde på. Det vil sige, at så er man jo overladt til at skulle finde et tredje ben at stå på, og det virker selvfølgelig umiddelbart meget ambitiøst i en størrelsesorden som den, der er skitseret. Men det var mere for at få synet på det, også i forhold til om det ikke på et eller andet tidspunkt fordrer en mere grundlæggende diskussion om, hvordan man positivt får udviklet det grønlandske samfund, og hvordan Danmark og Grønland kan indgå i et fællesskab omkring det.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Sara Olsvig (IA):

Tak. Vi har netop fra Inuit Ataqatigiits side på den netop overståede forårssamling i Inatsisartut rejst en række forespørgselsdebatte og fremsat beslutningsforslag, hvor vi gerne ville have været inde at diskutere, f.eks. om vi ikke skulle opdele Grønland i zoner, som man også taler om i rapporten »Til gavn for Grønland«, så vi sikrer, at der er landområder i Grønland, hvor man udvikler andet end råstoffer. For vi er nødt til også at udvikle de andre erhverv, og vi kan f.eks. ikke udvikle landbrugserhvervet, hvis man hele tiden går og tror, at der måske lige om lidt åbner en stor mine lige ved siden af.

Så vi er meget for f.eks. at se på en meget mere overordnet debat om, hvad vi skal med det grønlandske territorium, hvad vi skal med landet, hvad vi skal med råstofferne. Den debat har vi ellers lagt op til, men desværre ikke med flertal i Inatsisartut, så vi arbejder hårdt videre for at få den nødvendige debat. Den råstofstrategi, naalakkersuisut nu har fremlagt, træder i kraft den 1. januar 2015, og det har været uden en bred debat i Inatsisartut om indholdet af den.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er hr. Søren Espersen, også fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:58

Søren Espersen (DF):

Tak, og også fra mig tillykke med formandskabet, som jeg håber bliver til gavn for Grønland og for rigsfællesskabet.

Ordføreren sagde, at hun gerne ville have en ny måde at se på rigsfællesskabet på, en ny struktur blev vist nævnt, altså at genoprette det her gode forhold, der var engang, og som jeg mener på en eller måde delvis er gået fløjten. Mit spørgsmål er på baggrund af en underlig sag, jeg havde for nogle måneder tilbage, hvor jeg, i forbindelse med at jeg var interesseret i nogle lossepladser på Grønland – jeg ved ikke, hvorfor jeg pludselig fik den interesse, men det gjorde jeg altså – bad miljøministeren her i Danmark om at spørge sin kollega i Grønland om, hvornår der ville ske noget med de her lossepladser.

Jeg fik af miljøministeren besked på, at det ikke kunne lade sig gøre, for det var under Grønlands område, og man mente ikke, at man ville genere Grønlands landsstyre med den slags petitesser. Mit spørgsmål til ordføreren er nu: Vil IA være med til, at vi kunne lave en ordning, sådan at vi i de tre parlamenter i rigsfællesskabet kunne stille spørgsmål til de tre ledelser, til de tre regeringer, fra forskellige parlamentsmedlemmer i Folketinget, i Lagtinget og i Landstinget?

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Sara Olsvig (IA):

Tak. Hr. Søren Espersen tog også det samme spørgsmål op, sidst jeg stod på talerstolen, og jeg kan berolige med, at vi rent faktisk har haft et møde i Frednings- og Miljøudvalget, hvor vi har drøftet affaldshåndteringen og forbrændingsanlæg i mindre og større byer og bygder i Grønland. Som jeg også sagde i ordførerindlægget, er det rigtig, rigtig vigtigt, at vi i den her udvikling af forholdet i rigsfællesskabet henholder os til selvstyreloven. Det bliver noget rod, hvis vi skal til at gå ind over ansvarsområder, som Grønland har hjemtaget, eller som Færøerne har hjemtaget, og derfor synes jeg egentlig, at muligheden for at stille spørgsmål, som det er i dag, er i orden.

Det, jeg synes der skal være mere af, er, at udvalgene i Inatsisartut og i Folketinget og gerne i Lagtinget har en meget mere daglig kontakt i forhold til de sagsområder, som er fælles ansvar. Vi har f.eks. i det her forår set, når vi har lavet ændringer i retsplejeloven, at de hørings svar, vi modtager hernede, har vi ikke modtaget oppe i Inatsisartut, og når de kommer op til Inatsisartut, foreligger de kun på dansk, så der går en masse tid med at få dem oversat til grønlandsk, før vi kan behandle dem deroppe. Og den slags strukturelle ting er vi nødt til at få styr på, så vi kan lave en meget mere smidig lovbehandling.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren, for anden gang.

Kl. 18:01

Søren Espersen (DF):

Jeg synes ikke, det her forslag blev modtaget positivt. Jeg synes, det er et fantastisk godt forslag, og jeg ville jo også have, at grønlandske medlemmer af Landstinget kan stille spørgsmål direkte til vores ministre, eller at medlemmer af Lagtinget kan stille spørgsmål direkte til landsstyret på Grønland. På den måde er vi da interesseret i hinandens tre lande. Jeg synes, det er fuldstændig uretfærdigt, at jeg for at få et simpelt svar på noget, som i det her tilfælde var lossepladser, faktisk skal ringe til en journalistkollega i Grønland for at få at vide, hvordan det er fat med de her lossepladser. Hvorfor skal jeg gå den omvej, hvorfor kan vi ikke finde ud af det sammen og dermed skabe en fornyet fælles interesse for vore tre lande?

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Sara Olsvig (IA):

Jamen jeg synes, det er rigtig rart, at hr. Søren Espersen interesserer sig for vores lossepladser og vores affaldshåndtering i Grønland, men vi er nødt til at sikre, at der er en stringent opdeling af de ansvarsområder, der nu er. Nu ser vi f.eks. med udlændingeloven, at man blander klausuler om sjældne jordarter ind i en arbejds- og opholdstilladelseslov, et område, der egentlig er hjemtaget, hvor Grønland har den udøvende og lovgivende magt. Der skal være meget mere gennemsigtighed i den måde, vi laver de her love på, og i den måde, vi arbejder på, og jeg er bange for, at hvis vi begynder at blande tingene sammen, ser det også for rodet ud udefra. Når folk eller selskaber, som gerne vil investere, kommer til Grønland, skal de jo læse og se på, hvordan vi arbejder, og der kan der opstå tvivl om, hvem der egentlig har ansvaret, hvis vi blander tingene for meget sammen.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre. Værsgo.

Kl. 18:03

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Også herfra kommer et stort tillykke med formandsposten i IA. Jeg vil egentlig gerne spørge lidt ind til det, som jo også følger af den rapport, som de to forrige spørger har spurgt ind til, nemlig hvordan vi forbedrer den grønlandske økonomi, og hvordan vi sikrer et bredere indtægtsgrundlag, herunder storskalaloven. Her nævner ordføreren jo også den passus, der er nævnt i forhold til arbejds- og opholdstilladelser med hensyn til bl.a. uran og andre produkter, hvad enten det er biprodukter eller hovedprodukter, som har et radioaktivt anvendelsesformål og dermed også er omfattet af sikkerhedspolitik.

Der vil jeg blot høre ordføreren – for jeg synes, at det var lidt uklart – om ordføreren dermed i sit sidste svar ikke anerkender, at det ikke er et fuldstændig hjemtaget område, men jo er et rigsfællesskabsområde, lige så snart vi taler radioaktive jordarter, og lige så snart vi taler sikkerhedspolitik. Og dermed er det et fælles anliggende og ikke kun et grønlandsk, henholdsvis dansk anliggende.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Sara Olsvig (IA):

Tak. Sådan som vi laver den her udlændingelov nu, er der i bemærkningerne den her klausul, som handler om, at der skal være opnået enighed om informationsudveksling. Den kan godt være kringlet at forstå udefra, og det synes jeg er u hensigtsmæssigt i forhold til dem, der gerne vil komme og investere i projekter i Grønland, plus det, jeg også sagde i ordførerindlægget, om, at det jo kun gælder store projekter på over 5 mia. kr. i anlægsomkostninger. Hvad så med dem, der f.eks. koster 4,7 mia. kr.?

Så det er uklarheden i den måde, vi laver vores bemærkninger til lovene på, som jeg kritiserer. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, når vi samtidig gerne vil skabe et system, som er gennemsigtigt og forståeligt for dem, der kommer udefra og gerne vil se på at investere i Grønland.

Jeg og Inuit Ataqatigiit er helt enige i, at vi skal samarbejde om det sikkerhedspolitiske område. Det er et rigsansliggende. Men hvorfor kan vi ikke på det område, ligesom vi gør med uran, lave en samarbejdsaftale først, som er overordnet i forhold til området, i stedet for at vi skal lægge en særlig tekst ind i bemærkningerne til loven, som gør det uigennemtænkt og uigennemsigtigt?

Kl. 18:04

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 18:05

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Men kunne man ikke sige, at det jo ville være meget enklere, hvis den grønlandske regering sådan set havde lavet en samarbejdsaftale, både hvad angår uran, men også hvad angår de øvrige produkter, der kunne være et radioaktivt og et sikkerhedspolitisk sigte med? Altså, i så fald ville det jo ikke have været nødvendigt at skrive det ind i bemærkningerne. Så ville man jo bare kunne referere til, at der netop lå en helt klar aftale.

Det, der skaber problemerne, for at sige det, som det er, og netop så også skaber den bekymring, jeg kan høre fra ordførerens side, fordi det kan afholde nogle fra at ville investere i både storskalaprojekter, men generelt investere i Grønland, er jo sådan set, at der ikke er opnået enighed om en samarbejdsaftale. Derfor vil jeg egentlig blot høre, om IA er af den opfattelse, at den grønlandske regering har gjort nok for at nå en samarbejdsaftale med den danske regering, og om den danske regering har gjort nok for at nå en samarbejdsaftale, og hvordan IA vil skubbe på, for at en sådan samarbejdsaftale bliver færdiggjort så hurtigt som muligt, så den uklarhed, der ifølge ordføreren måtte være opstået, bliver ryddet af bordet.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:06

Sara Olsvig (IA):

Tak. Da Inuit Ataqatigiit sad i regering, påbegyndte vi faktisk en dialog, så vidt jeg har forstået, mellem Naalakkersuisut og den danske regering om det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde på det område i forhold til råstofprojekter. Hvad der blev af den aftale, som jo så aldrig blev gjort færdig, ved jeg ikke. Jeg har ikke fået noget svar på, hvorfor den aftale ikke er blevet til noget. Det havde helt klart været meget, meget bedre, hvis man havde haft en overordnet aftale om det sikkerheds- og forsvarspolitiske i forhold til råstoffer i stedet for at skrive det ind i bemærkningerne til en tilfældig lov, som jeg kalder den, for det er den jo rent faktisk. For, som jeg sagde før: Hvad så med de projekter, der koster 4,7 mia. kr. i anlægsomkost-

ninger? Hvor skal vi begynde at snakke om informationsudveksling, hvis ikke det skal ind i nye betænkninger eller nye bemærkninger eller love fremadrettet?

Så en meget bedre og gennemtænkt måde at arbejde med de her sagsområder på, som går på tværs af rigsfællesskabet, er noget af det, vi er nødt til at få afklaret i forhold til råstofudvinding i Grønland. Jeg synes, at den dialog, der har været omkring den her udlændingelov, har været for lukket. Vi er blevet involveret alt for sent i oppositionen i Grønland og sådan set også her i Folketinget.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:07

Finn Sørensen (EL):

Tak. En kort bemærkning kan jo bruges til både at ønske tillykke med det nye hverv og til at sige tak for samarbejdet. Jeg synes faktisk, der er grund til at fremhæve ordførerens indsats her i Folketinget.

Jeg mener, at ordføreren har gjort sit folk og sit parti stor ære ved den måde, som ordføreren har arbejdet på. Det er jo ikke mindst takket være fru Sara Olsvigs indsats, at vi har fået en langt mere konkret og målrettet debat her i Folketinget om den lovgivning, vi vedtager her, som vedrører Grønland, også at vi faktisk har fået en mere fri og direkte debat om vores indbyrdes forhold i rigsfællesskabet.

Jeg deler faktisk ordførerens synspunkter, sådan som de blev fremlagt i talen – på nær et enkelt punkt, som jeg om lidt vil kommentere kort – især det her om retsvæsenet. Det har været noget af en øjenåbner for mig at forstå, at vi har en forpligtelse her, fordi det er et område, vi har ansvaret for.

Jeg har kun en bemærkning, og det er jo om vores uenighed i forhold til storskalaloven, om de her ILO-konventioner nu bliver overholdt. Jeg ved, at IA har den samme bekymring som Enhedslisten, og derfor havde det måske været en god idé at lade lovens ikrafttrædelse være betinget af, at det forhold var bragt i orden. Tak.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:08

Sara Olsvig (IA):

Tak. Det er utrolig vigtigt, at Folketinget fortsætter med at have et stærkt fokus på retsvæsenet og på familieretten og på alle mulige andre områder, som er et dansk ansvarsområde.

Vi har en aftale, der handler om, at standarden på de områder, som er danske ansvarsområder, skal være på samme niveau som i Danmark, og det er der altså rigtig mange områder og særlig retsvæsenet og kriminalforsorgen og familieretten der ikke er. Så der ligger en kæmpe opgave, der fortsat skal arbejdes med.

I Inuit Ataqatigiit har vi hele tiden sagt, at vi vil sikre, at ILO-konventionerne bliver overholdt. Med den storskalalov, som vi har i dag, synes jeg, at vi er et meget godt skridt på vej hen mod en god og retfærdig løsning, som også tilgodeser, at der kan komme gang i de investeringer i nye erhverv, vi gerne skulle se i Grønland. Vi har også sagt, at hvis det viser sig i praksis, at man ikke overholder ILO-konventionerne, træder vi ind med det samme.

Vores interesse er at få rammelovgivningen på plads, så man både internt i rigsfællesskabet, i Grønland og set udefra ved, hvad man har med at gøre med hensyn til investeringer og igangsættelse af nye erhverv. Det er det, vi bliver færdige med i morgen, og det er jeg rigtig, rigtig glad for.

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren for anden gang.

Kl. 18:10

røringsangsten over for færøske forhold, og jeg vil gerne kvittere for, at Folketinget i enighed har pålagt regeringen at arbejde for sagen.

Kl. 18:10

Finn Sørensen (EL):

Tak. Enhedslisten synes, at det havde været bedre at få bragt tingene i orden, inden loven trådte i kraft, fordi vi jo før har set eksempler på, at det har knebet lidt for den danske regering og andre regeringer med at overholde de henstillinger, der kommer. Jeg ved ikke, hvordan det er med den grønlandske, der er nok ingen eksempler på det endnu. Men jeg er jo glad for, at IA er meget opmærksom på de her problemstillinger, og jeg har også tillid til, IA vil forfølge det i Inatsisartut. Så tak for et godt samarbejde.

Kl. 18:10

Det viser sig allerede nu, at vi i Tinget må holde regeringen på sporet. Økonomi- og Indenrigsministeriet har nemlig så sent som i dag i et notat udtrykt en noget negativ holdning til at fjerne den måske vigtigste grænsehindring for færinger. Det drejer sig om den besværlige adgang til cpr-numre og NemID. Økonomi- og indenrigsministeren oplyser skriftligt, at der generelt vil blive tildelt flere administrative cpr-numre i fremtiden, men at de ikke giver adgang til NemID. Det ved vi godt, og det er netop det, der må ændres. Uden NemID er der ingen effektiv adgang til de offentlige systemer, og det er netop det, statsborgerne fra Færøerne har brug for. Så jeg må spørge økonomi- og indenrigsministeren direkte: Hvad vil ministeren gøre for at løse problemet? Det er løsninger, som et enigt Folketing har pålagt regeringen at finde i bekæmpelsen af grænsehindringer; ikkeløsninger er der nok af.

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Jeg har også noteret mig, at det i ministeriets notat desværre anføres, at statsborgere på Færøerne sidestilles med andre danske statsborgere i udlandet. Her må jeg spørge ministeren: Hvorfor sidestilles Færøerne med udlandet? I al stilfærdighed vil jeg erindre om, at Færøerne er en del af den danske stat. Her er der noget, man må ændre på. Grænsehindringer skal jo ryddes af vejen.

Sara Olsvig (IA):

Tak i lige måde. Det, vi fra Inuit Ataqatigiit også har henholdt os til, er, at da vi var færdige med den første storskalalov, havde vi også en juridisk vurdering af storskalaloven, som sagde, at den henholdt sig til de her ILO-konventioner, kernekonventionerne, som vi taler om. Så det er det, der har været baggrunden for, at vi har kunnet støtte storskalaloven, både som den så ud, første gang den blev vedtaget, og selvfølgelig også anden gang den blev vedtaget, hvor der ikke var nogen større ændringer, men hvor det vigtigste for os var, at vi efter den her lange proces, som der jo trods alt har været, fik de her rammelovgivninger på plads, så vi kan få sat gang i nye erhverv i Grønland.

Kl. 18:11

Der er også sager, der slider på forholdet mellem Færøerne og Danmark. Jeg tænker bl.a. på boykotten, som EU indførte mod Færøerne for snart 10 måneder siden. EU udviser en arrogance, som kun stormagter lægger for dagen. De såkaldte civiliserede storby-samfund i Europa stiller sig truende over for befolkninger i Nordatlanten, der er dybt afhængige af naturen og ressourcerne i havet. Det er derfor fuldt forståeligt, at landsstyret har anlagt to sager mod EU, både ved FN og i WTO-regi.

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for IA, fru Sara Olsvig, og selv om det er lidt uden for forretningsordenen, kan jeg vel godt sige tak for årene i Folketinget.

Så går vi til pause, og mødet genoptages kl. 19.10.

Mødet er udsat. (Kl. 18:11).

Kl. 19:10

Det graverende ved rigsfællesskabet er Danmarks deltagelse i EU's boykot. Det trækker veksler på fælles værdier i fællesskabet. Selv om Justitsministeriet fastholder en noget aparte fortolkning, er staten på kanten af grundloven med sin boykot af egne statsborgere. I går kom der heldigvis politiske signaler fra Færøernes landsstyre om, at en afslutning på konflikten nærmer sig – måske allerede i denne uge. Jeg anbefaler, at regeringen og landsstyret nu evaluerer forløbet og gør alt for at forhindre, at lignende situationer opstår fremover.

Forhandling

Formanden:

Vi genoptager mødet.

Det er hr. Edmund Joensen som ordfører for Sambandspartiet.

Kl. 19:10

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Det er de lyse natters årstid på Færøerne. Lyset giver planterne, dyrene og menneskene ny energi. Vi er også inde i en noget lysere periode i rigsfællesskabet, når det gælder samarbejdet mellem vore tre lande, Danmark, Grønland og Færøerne. Der sker spændende ting. Det er konklusionen her ved afslutningen af den politiske sæson i Folketinget og det på trods af en EU-boykot, der kaster skygger over forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Jeg vil fremhæve et forhold, der er vigtigt for vores fællesskab, som Folketinget har gennemført i foråret. Det er folketingsbeslutningen om, at regeringen skal finde og fjerne og forhindre grænsehindringer inden for rigsfællesskabet grænser. Det er den slags, der kan gøre en stor forskel. Medlemmerne af Tinget er ved at overvinde be-

Fra Sambandspartiets side har vi gang på gang forsøgt at få svar på et centralt spørgsmål, nemlig færøske og grønlandske bankers stilling, hvis Danmark tilslutter sig det fælleseuropæiske banktilsyn. Regeringen har en forpligtelse til at bringe klarhed over dette spørgsmål. Erhvervsministeren har her fra Tingets talerstol sagt, at tilsynet med færøske og grønlandske banker vil blive udøvet fra København, og at der vil blive fundet tilfredsstillende løsninger på spørgsmålet. Alligevel savner jeg fortsat et mere konkret svar, og det vil jeg høre om statsministeren vil afgive her i dag.

I sin tale her til morgen sagde statsministeren, at i rigsfællesskabet finder vi fælles løsninger. I den forbindelse vil jeg minde om, at der stadig mangler en løsning på sagen om børnechecks, børne- og ungeydelsen samt børnetilskud til færinger og grønlandere bosiddende i Danmark. Den daværende skatteminister Morten Østergaard udtalte sig om sagen den 5. marts. Han sagde, at han ville se på, hvordan regeringen kan rette op på det urimelige i, at færinger og grønlandere i Danmark i hele år 2012 måtte undvære disse ydelser. Nu må vi høre, hvad løsningen er. Vil statsministeren orientere Folketinget om løsningen? Jeg håber, at regeringen vil iværksætte en udbetaling med tilbagevirkende kraft. Statsborgere fra Færøerne og Grønland må ikke stilles ringere end EU-borgere, når det f.eks. gælder børnechecks.

Som nævnt er de lyse nætters årstid over os. Lad os nyde sommeren og forberede os på et nyt udfordrende folketingsår, hvor fælles resultater skal opnås. Tak for opmærksomheden.

Kl. 19:21

Kl. 19:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:18

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for indlægget. Jeg er da bekymret over at høre, at der ikke sådan ser ud til at være en udstrakt hånd i forhold til spørgsmålet om cpr-numre, og at det her med børnechecken og den forskelsbehandling, der har fundet sted der, heller ikke er blevet løst. Så ordføreren må jo ligesom sige til, hvis udvalget skal sammentræde og drøfte, hvad der kan gøres, eventuelt ved at skrive en beretning eller andet, der måske kan sætte lidt skub i sagen.

Så bemærkede jeg mig, at ordføreren ligesom har skærpet tonen lidt i forhold til Danmarks deltagelse i den her EU-boycot på fiskeriområdet. Er det sådan, at der er stor utilfredshed i Færøerne med, at Danmark har stillet sig på EU's side i den her sag?

Kl. 19:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:19

Edmund Joensen (SP):

Tak for spørgsmålet. Det kan godt være, at jeg er lidt skarp i tonen, men årsagen er, at et enigt Folketing har besluttet, at vi skal bekæmpe grænsehindre, og da jeg ved, at al begyndelse er svær, måtte jeg starte med at huske regeringen og ministrene på, at Folketinget altså har besluttet, at vi skal bekæmpe grænsehindre. Så tak til hr. Finn Sørensen.

Til det andet spørgsmål om EU-boycotten: Heldigvis er der forhandling i gang for øjeblikket, og jeg kan se af portalerne og aviserne, at landsstyret og EU er på talefod, og at der er udsigt til en løsning i disse dage. Derfor er der ingen grund til at trampe mere rundt i det, end nødvendigt er, hvis der kommer en løsning på sagen.

Men det gør vel ikke noget, om jeg husker regeringen på at undgå, at vi kommer i disse situationer. Det var altså meningen med mit indlæg.

Kl. 19:21

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:21

Finn Sørensen (EL):

Tak for svarene, og det skal jo ikke være herfra, at der lyder en kritik af ordføreren for ligesom at skærpe tonen. Men jeg bemærkede mig da, at ordføreren sagde, at det var på kant med grundloven, at Danmark deltog i sådan en boykot af egne statsborgere. Kan ordføreren ligesom uddybe det lidt?

Er det en ting, man har tænkt sig at forfølge, for det er jo dog en ret alvorlig anklage, kan man sige, altså at vi inden for fællesskabet kan komme i en situation, hvor vi mener at nogle bryder grundloven? Så jeg vil da gerne høre, om det er noget, ordføreren ligesom vil forfølge videre, eller om det er sådan, at hvis der kommer en aftale, hvad vi alle håber, snakker vi ikke mere om det, før end næste gang.

Kl. 19:21

Formanden:

Ordføreren.

Edmund Joensen (SP):

Altså, udgangspunktet er selvfølgelig, at vi alle sammen er rigsborgere, og man boykotter ikke hinanden i rigsfællesskabet. Derfor er min fortolkning, at det er på kanten af at være grundlovsstridigt. Justitsministeriet finder altså en udvej, det er så en anden sag, men det allervigtigste er, at man undgår den slags konflikter i fremtiden, og så gør det vel ikke noget, at vi husker regeringen på, at der skal man passe ekstra godt på. Tak for spørgsmålet.

Kl. 19:22

Formanden:

Der er endnu en kort bemærkning, og det er fra hr. Christian Friis Bach.

Kl. 19:22

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det, og tak for indlægget, som jeg sådan set værdsatte, men var lidt ked af hr. Edmund Joensens sådan måske anklager omkring grænsehindringerne. Er det ikke rigtigt forstået, at vi nu samarbejder og i god ro og orden her i Folketinget har været enige om at prøve at gøre noget og konstruktivt også bevæger os fremad? Det er det ene.

Det andet er om hele fiskeripliden med Det Europæiske Fællesskab. Danmark er jo en forpligtende del af Det Europæiske Fællesskab med de regler, det giver, men er det ikke rigtigt, at Danmark undervejs i hele sagen har stået skulder ved skulder med Færøerne og kæmpet Færøernes sag?

Kl. 19:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:23

Edmund Joensen (SP):

Jeg er helt enig i, at vi i fællesskab skal bekæmpe grænsehindre, og at vi skal have det bedste samarbejde her i huset for at bekæmpe det. Men vi er jo medlemmer af Folketinget, og vi må huske regeringen på, at det for det første er regeringen, som kan gøre det lovgivende arbejde som at lægge forslag frem her i Tinget, hvis der er hindringer, som skal løses. Så det er mere et signal til regeringen om, at det er et enigt Ting, og det må man respektere og arbejde for.

EU: Heldigvis ser det ud, som om løsningen er på vej. Jeg ved godt, at der er divergerende meninger om, hvilken indsats regeringen har gjort her, og jeg kan godt sige med det samme, at jeg forudså, at der kunne opstå en sådan situation, og derfor talte jeg med statsministeren om visse ting og sager, men selvfølgelig er det sådan, at det er landsstyret og regeringen, der taler sammen, men sådan var starten.

Kl. 19:24

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 19:24

Christian Friis Bach (RV):

Vi håber jo selvfølgelig på en fælles løsning – og meget hurtigt. Men er der blot en anerkendelse af, at Danmark trods alt også i WTO-sammenhæng og i EU-sammenhæng har stået skulder ved skulder med Færøerne og har kæmpet Færøernes sag?

Kl. 19:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:24

Edmund Joensen (SP):

Det er fuldstændig rigtigt; der har regeringen stået ved landsstyrets side, fuldt og helt, hundrede procent, både når det gælder FN, og når det gælder WTO. Så der er en stor tak til regeringen for det.

Kl. 19:25

Formanden:

Så siger jeg tak til hr. Edmund Joensen. Så er det hr. Sjúrdur Skaale fra Javnaðarflokkurin, det færøske socialdemokrati.

Kl. 19:25

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. En af årets helt store filmoplevelser – for mig i hvert fald – var »The Grand Budapest Hotel« af Wes Anderson. Den er inspireret af Stefan Zweigs forfatterskab og vil forhåbentlig vække interessen for dette forfatterskab. Er der noget, som Europa har brug for i disse dage, er det den gamle wienerforfatters tankegods. Efter at jeg havde set filmen, genlæste jeg Zweigs mesterværk »Verden af i går«, hvor han først beskriver det Europa, han voksede op i, siden, hvordan alt det, han værdsatte, blev knust i første verdenskrig, derefter glæden ved den materielle og åndelige genrejsning og til sidst, hvordan hans genbo igennem en periode, hr. Adolf Hitler, fik støtte til at knuse det hele nok engang. Han siger:

»Alle apokalypsens blege heste er stormet gennem mit liv: Revolution og hungersnød, inflation og terror, epidemier og emigration. Jeg har set store masseideologier vokse frem og udbredes for mine øjne: Fascismen i Italien, nationalsocialismen i Tyskland, bolsjevismen i Rusland og frem for alt ærkepesten nationalismen, som har forgiftet vor europæiske kulturs blomsterfylde. Det blev min lod at stå som værgeløst og magtesløst vidne til menneskehedens ufattelige tilbagefald til det, man forlængst troede glemte: Barbariet med antihumanitet som bevidst og programmatisk dogme.«

Zweigs erklærede formål med tilværelsen var at aflukke livets grove materie det fineste, det blideste, det subtileste, det har, gennem kunst og kærlighed. Krigens formål eller i hvert fald krigens konsekvens er jo det modsatte, og det, der gør det så urovækkende at læse hans beretning, er, at ingen så de to krige komme. Hvor kom første verdenskrig fra? Hvordan kunne nazismen og kommunismen lade sig gøre? Det kunne ikke lade sig gøre, men det skete alligevel. Og en fællesnævner for alle masseideologierne var altså den vulgære nationalisme.

Stefan Zweig var ikke politisk aktiv – og man skal i det hele taget være varsom med at drage politiske kunstnere til indtægt for politiske holdninger – men en drivkraft i hele hans virke var ideen om det åndeligt forenede Europa, og forudsætningen for det åndeligt forenede Europa er vel den politiske og økonomiske forening. Derfor tror jeg, at Stefan Zweig ville have været glad for EU – ikke for alle de praktiske forhold, men for princippet om det tætte samarbejde og på visse områder også integration, der gør os så afhængige af hinanden, at nationalismen ikke kan blusse op igen uden også at ramme dem, som tænder dens fakkell.

At de kræfter i Europa – først og fremmest Front National og UKIP – der ønsker at genrejse grænserne og trække store lande ud af EU, fik så stor opbakning ved europaparlamentsvalget, viser, at de erfaringer, vores verdensdel gjorde i sidste århundrede, allerede er ved at fordampe ud af den kollektive bevidsthed. Det er i sig selv sundt, at de etablerede partier og strukturer bliver udfordret, men når så mange vil gøre op med selve ideen med EU, er der behov for at lytte til og videreformidle ånden bag »The Grand Budapest Hotel« og andre klarsynede røster.

Men selv om EU er nødvendigt, er alt det, som de politikere, der i øjeblikket forvalter EU's magt, gør, ikke fornuftigt. Det var forkert,

at man tog sig ret til at iværksætte sanktionerne mod Færøerne. Den danske regering har efter omstændighederne forsøgt at være Færøernes medspiller, men det var også forkert af regeringen ikke at stemme nej, men blot undlade at stemme, da EU tilvebragte det instrument, som gav Unionen en hjemmel til denne form for folkeretligt mere end tvivlsomme magtanvendelse.

Efter en lang og sej kamp ophæves sanktionerne formentlig i denne uge, og jeg er lidt stolt af, at man fra færøsk side for det første havde nerverne til at holde fast og ikke lod sig bøje, selv om presset var enormt og prisen meget høj, og for det andet havde modet til at rejse to internationale sager imod EU, der uden tvivl har været med til at bringe Kommissionen i knæ. Det er jeg lidt stolt af, fordi Færøerne ikke kun har kæmpet for sig selv. Det må jo ikke blive således i Europa, at magt er ret. Det er bl.a. det, som Den Europæiske Union skal forebygge. Når Unionens ledere selv lader retssikkerheden og argumenternes kraft vige og den politiske og økonomiske magt vinde, så forbyder de sig selv imod EU's idé og legitimitet. I dette tilfælde har Færøerne, der står uden for EU, været i bedre samklang med Stefan Zweigs ånd og målet om et forenet Europa end selve Kommissionen i Bruxelles.

Kl. 19:30

Det er også forkert, når repræsentanter fra EU taler om, at det, de kalder nationalismen i f.eks. Skotland, Flandern, Baskerlandet og Catalonien, udgør en trussel mod EU. Hvis befolkningerne i disse lande ønsker at oprette egne stater og blive medlemmer af EU i eget navn, så er det deres ret, hvis de ellers opfylder betingelserne. Det er i virkeligheden, i hvert fald i visse tilfælde, de centrale regeringer, der kan kaldes nationalistiske i ordets negative forstand. Det er f.eks. ikke selvstændighedsbevægelsen i Catalonien, der repræsenterer den vulgære nationalisme, men regeringen i Madrid, når den nægter at anerkende catalanernes ret til at vælge deres egen kurs. Og i det omfang, Europa-Kommissionen i dette spørgsmål støtter den spanske regering, er også den skyldig i antieuropæisk virksomhed – hvis vi med europæisk altså forstår det, som Stefan Zweig talte om.

EU's succes beror på, hvor godt man er i stand til at håndtere balancegangen mellem fællesskab og selvbestemmelse. Man må i sin higen efter bedre integration ikke overse, at trangen til at være sin egen herre og repræsentere sig selv er dybtfølt. Den er i sit udgangspunkt en positiv følelse og kraft, og mennesker er villige til at ofre endog rigtig meget på at realisere den. Som eneboeren Bjartur siger i Halldór Laxness' store roman »Frie mænd«: Det er bedre at sætte fødder under eget bord end at spise kød. Spørgsmålet er altså ikke kun, hvad der står på bordet, og hvem der sidder ved bordet. Det er også væsentligt, hvem der ejer bordet. Hvis denne trang til selvbestemmelse undertrykkes fra EU's side, kan det gå grueligt galt i Unionen. Derfor burde alle EU-venlige regeringer sige fra over for f.eks. Spaniens trang til at gøre netop dette, for EU bør være folkenes fællesskab, ikke kun staternes fællesskab.

En undersøgelse, jeg for nylig fik foretaget, viser, at et flertal af den færøske befolkning ikke ønsker en tættere tilknytning til EU. Én grund er naturligvis, at Unionen i så høj grad er en klub for stater, og det har desuden uden tvivl påvirket resultatet, at undersøgelsen blev lavet i skyggen af sanktionerne. Men der er alligevel ingen tvivl: Det er i øjeblikket ikke denne vej, Færøerne ønsker at gå. Jeg er ikke enig med flertallet i dette spørgsmål, men sådan er det jo. Man må stå ved sit som politiker, og man må også rette ind over for befolkningens flertal.

På den anden side finder et klart flertal det vigtigt, at Færøerne forbliver i rigsfællesskabet, og derfor bør vi sørge for, at fællesskabet fungerer så godt som muligt i praksis. Diskussionen om fællesskabet bør ikke kun være en tenniskamp mellem dem, som siger ja, og dem, som siger nej til selve fællesskabet. Vi bør også bestræbe os på at gøre det, der er, så optimalt som muligt. Det er grunden til, at jeg sammen med de tre andre fra den nordatlantiske gruppe fremsat-

te forslaget om, at vi systematisk skal gå i gang med at fjerne hæmmende grænsehindringer i rigsfællesskabet. Jeg vil på det kraftigste anmode regeringen om at gå i gang med dette arbejde, hvis første resultater både virksomheder og enkeltpersoner venter meget spændt på.

I forhold til andre lande har Danmark vist stor forståelse for Færøernes ønske om endda meget vidtgående selvstyre. Denne politiske forståelse er meget afgørende. Men et klart flertal af de færinger, der har taget stilling, mener, at Færøerne skal have sin egen grundlov, eller lad os kalde det en styrelsesordning, hvor man netop definerer sig selv både indadtil og udadtil, bl.a. i forhold til Danmark, og hvor man også får en mere tryk grund at stå på end kun den politiske forståelse. Det bør den danske regering og dets embedsværk være imødekommende over for, når sagen igen bliver aktuel.

Det er, undskyld udtrykket, for dumt at sige, at den danske grundlov allerede sætter grænserne for forholdet mellem Danmark og Færøerne, således som det bliver sagt af alle danske regeringer, uanset om de er røde eller blå. Ikke en eneste stats- eller folkeretskyndig, der ikke arbejder i et ministerium, siger andet, end at dette simpelt hen er forkert. Der er tale om et politisk statement, som er en klar fornægtelse af virkeligheden. Der er for meget newspeak over det, når man taler om ligestillede parter i rigsfællesskabet og samtidig siger, at grundloven udgør rammen. For grundloven siger intet om Færøerne og intet om rigsfællesskabet. Sådan er det.

Til sidst vil jeg takke for det forgangne folketingsår og for den velvilje, jeg har mødt i forbindelse med at finde løsninger på de ikke så få sager, som befinder sig i grænselandet mellem Danmark og Færøerne. Tak for ordet.

Kl. 19:35

Formanden:

Der er to med korte bemærkninger. Først hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:35

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne takke ordføreren for et rigtig spændende indlæg, der jo også løftede debatten sådan lidt op over – undskyld mig ordet – den andedam, vi alle sammen har en trang til at trasker rundt i her ved afslutningsdebatterne. Især tak for betragtningerne om synet på EU. Der må jeg sige at jeg så ikke deler ordførerens syn på det. Jeg er enig med flertallet af den færøske befolkning i, at man nok bør holde sig fra det der EU. Og jeg synes netop, at det nys overståede europaparlamentsvalg jo bekræfter, at EU ikke er noget værn imod nationalisme, tværtimod. Netop den centralisme, det bureaukrati og den magtarrogance, som også det færøske folk har mødt, er jo sådan noget, der avler nationalisme. Men tak for indlægget alligevel. Det synes jeg var meget kvalificeret.

Jeg har et lille spørgsmål. Jeg ved, at statsministeren skal til Færøerne i næste uge. Jeg har hørt et rygte om, at der ikke er nogen kunstnere, der vil underholde i forbindelse med det arrangement, statsministeren skal deltage i. Nu håber jeg sandelig ikke, det er som en protest imod statsministeren. Det ville jo ikke være godt for rigsfællesskabet. Så kan ordføreren fortælle lidt om, hvad problemet er?

Kl. 19:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:37

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for bemærkningen. Ja, jeg mener, at EU kan være et værn mod nationalismen, hvis man finder balancegangen mellem integration og selvbestemmelse. Den er måske, som jeg ser det, forskudt i øjeblikket. Man har kørt sig for meget ind på selvbestemmelsen, og det av-

ler nationalisme, det er klart. Men hvis man finder balancen, er det helt sikkert et klart værn.

Til det andet spørgsmål: Nej, det er ikke en boykot af statsministeren. Det er således på Færøerne, at i snart 2 år har kunstnere boykottet alle offentlige arrangementer, fordi man protesterer mod nedskæringer på kulturområdet på Færøerne. Derfor var der ikke nogen, der spillede og sang for statsministeren, sidste gang hun var på Færøerne, og det bliver der heller ikke denne gang. Sidste gang mødtes alle kunstnerne nede på en strand ved Thorshavn for at grille pølser over et bål, mens statsministeren var sammen med sine kolleger på et hotel i Thorshavn, og sådan bliver det også denne gang. Men det er ikke vendt mod statsministeren; det er vendt mod regeringen på Færøerne. Så er det på plads.

Kl. 19:38

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:38

Finn Sørensen (EL):

Nå, så er jeg mere rolig. Men jeg kan forstå, at det så skyldes nedskæringer på kulturområdet på Færøerne, og de nedskæringer forstår jeg ikke. Jeg kan forstå på debatter, vi tidligere har haft her, at der da har været råd til at give nogle ret kraftige skattelettelser til de rigeste oppe på Færøerne, så må der vel også være råd til lidt kultur, eller hvordan hænger det sammen?

Kl. 19:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:38

Sjúrdur Skaale (JF):

Som jeg har sagt før, synes jeg, at hr. Finn Sørensen er i sin klare ret til at spørge ind til, hvordan man fordeler pengene på Færøerne, så længe der gives blokstøtte til Færøerne. Jeg forsøger som oftest at undgå for meget indenlandspolitisk snak her fra talerstolen, men ja, det er rigtigt, at der er givet meget store skattelettelser til de højest-lønnede og der er skåret ned på kulturen. Jeg går ikke ind for den politiske prioritering for at sige det mildt. Sådan er det.

Kl. 19:38

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:38

Søren Espersen (DF):

Ordføreren ved jo, at jeg er brændende interesseret i, hvad der foregår på Færøerne og i Grønland, og jeg ved også, at der er parlamentarikere på Færøerne, som er interesseret i, hvad der foregår her osv. Derfor vil jeg høre ordførerens mening om den idé, jeg har, med, at man som parlamentariker i et af de tre parlamenter, Lagtinget, Landstinget og Folketinget, skal kunne stille spørgsmål til regeringerne, uanset hvorhen man retter spørgsmålet.

Hvordan ser ordføreren på den idé, at færøske parlamentarikere ville kunne stille spørgsmål direkte til vores regering? Der er jo masser af ting på Færøerne, som stadig væk er under dansk kontrol, og vi har interesser den anden vej.

Kl. 19:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:39

Sjúrður Skaale (JF):

Det synes jeg er en glimrende idé. Jeg har lige for nogle få uger siden benyttet lejligheden til som medlem af Nordisk Råd at stille spørgsmål til den norske regering og den danske regering. Det kan jeg så som medlem af Nordisk Råd, og det er oplagt, at man skal kunne stille spørgsmål i rigsfællesskabet præcis på samme måde som i Nordisk Råd. Det er et godt forslag.

Kl. 19:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er vi nået til statsministerens replik.

Kl. 19:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for debatten. Det er jo en debat, der har vist, at vi her i Folketinget har en fælles ambition om at passe på vores fantastiske land, at vi skal held ud af krisen, og at der skal skabes flere arbejdspladser i Danmark.

På nogle helt overordnede områder er vi enige om målene, men det væsentlige er jo konkrete løsninger. Og her er der forskel i dansk politik. Efter mere end 1.100 dage fandt hr. Lars Løkke Rasmussen vej til talerstolen her som ordfører for Venstre. Og så kunne man jo have haft det håb, at den ene del af Venstres formandskab havde brugt de mange dage til at gøre klart, hvad der egentlig var Venstres politik. Men nej, vi fik at vide, at vi taler om falske skel.

Tja, hvad skal man sige til det? Regeringen vil bevare og udvikle vores fælles velfærd med 3 mia. kr. hvert år, Venstre derimod vil nulvækst – bare for at tage et enkelt eksempel. Er det et falsk skel? Nej, det er et sandt og et reelt skel, og der er forskel i dansk politik, som vil kunne mærkes i almindelige menneskers hverdag. Og når vi ser inden for hos oppositionen, ja, så er der jo faktisk også dybe skel. Det er jo interessant sådan en dag som i dag at spørge om, hvilke løsninger oppositionen egentlig er enige om, hvilken politik der sådan kan samle opposition. Det har debatten ikke gjort os klogere på. Der er langt fra Liberal Alliance over Venstre og Konservative til Dansk Folkeparti.

Hr. Lars Løkke Rasmussen har i dag sagt, at det er nuancer. Nej, vi taler ikke om nuancer. Det er simpelt hen selve fortegnet, der er uenighed om. Vil oppositionen skære velfærden ned, eller vil de bygge velfærden op? Liberal Alliance vil have minusvækst, Venstre og Konservative vil have nulvækst, Dansk Folkeparti vil bruge flere penge. Det er faktisk meget afgørende forskelle.

Uenighederne står også i kø, når det handler om skat, reformtempo og en vision for Danmark. Jeg kan simpelt hen ikke være den eneste, der har meget svært ved at se, hvad det er for et Danmark, der venter, hvis oppositionen skulle få regeringsansvaret. Er det et Danmark med mere velfærd, end vi har råd til, eller er det en tilbageværende af vores velfærdssamfund? Kun én ting er sikker, og det er, at man på ny vil gå i gang med at eksperimentere med Danmark.

Det Danmark, regeringen arbejder for, er til gengæld tydeligt for enhver. I år har været et godt år for Danmark. Vi står et helt andet sted nu, end vi gjorde for 3 år siden. Økonomien voksede pænt i de første 3 måneder af året, det viser Danmarks Statistiks foreløbige tal. Det seneste år er 28.000 flere kommet i arbejde. Ledigheden er faldet, eksporten er steget, boligmarkedet har det bedre. Danmark er i fremgang. Og det er ikke kun økonomien, der har fået det bedre, vi har også gennemført markante sociale forbedringer for udsatte børn og for de ældre, for dem, der har mest brug for det.

Flere job og bedre velfærd – det er balancen i regeringens politik. Efter sommer starter eleverne i en ny og bedre folkeskole. Vi har indgået en bred aftale om vores erhvervsuddannelser, vi har fået vælgernes overbevisende ja til en europæisk patentdomstol, og vi er i gang med forhandlinger om en vækstpakke med næsten 90 nye for-

slag. Regeringen fortsætter en sikker kurs med en ansvarlig økonomisk politik og fremsynede reformer, en politik i balance.

Kl. 19:45

Det går fremad i Danmark. Ja, selv prominente borgerlige politikere har måttet indrømme, at det ikke står helt skidt til med dansk økonomi længere. Hr. Lars Løkke Rasmussen sagde i sit indlæg i dag, at Danmark har det bedre i dag end i går. Det er så, hvad vi får fra hr. Lars Løkke Rasmussen – jeg tager det nu alligevel som en ros.

Hvad er det så, Venstre vil? Vi havde jo igen håbet at få nogle svar i dag, men må stadig vente på dem. Det, vi ved, er, at Venstre vil have nulvækst i den offentlige sektor. Regeringen har derimod mere end 3 mia. kr. ekstra hvert år. Det vil så være vokset til 22 mia. kr. om året i 2020. Det er ikke guld og grønne skove, det er ikke luksus, det er en beskedent offentlig vækst, hvis man ser på, hvad vi har været vant til i Danmark igennem mange år. Men det er penge, som vi har brug for, når vi skal sende flere ældre til lægen, fordi de har brug for det, når vi skal indføre bedre kræftbehandling, når vi skal uddanne flere unge, når vi skal opfylde vores fælles målsætning for forskning. Hr. Lars Løkke Rasmussen har jo selv i dag sagt, at kræftpatienter skal have behandling af international standard, at vores børn og unge skal have en god uddannelse, at han ønsker at udvikle vores velfærd. Hvor vil Venstre finde de penge? Hvem er det, der skal holde for? Skal der skæres i børnehaverne, spares på plejehjemmene? Vi mangler stadig svar. Og det er lige lovlig fiffigt at opgøre forskellen på regeringens politik og nulvækst som 60 øre for hver 100 kr. – lige lovlig fiffigt.

Noget firkantet sagt er forskellen 3 mia. kr. det første år, 6 mia. kr. det næste år, 9 mia. kr. året efter; det bliver så til 12 mia. kr., og jeg skal spare forsamlingen for at gå hele vejen op til 2020. Og husk nu, vil jeg gerne sige til Venstre, at den store udfordring ikke er at fremlægge ét finanslovsforslag med nulvækst. For ja, det kan godt være, at Venstre kan nå frem til 3 mia. kr. det første år, hvis de virkelig vil skære kraftigt på udviklingsbistanden og beskæftigelsesområdet – det kan godt være, de kan nå derop. Men hvad så med det andet år og det tredje år for slet ikke at tale om de efterfølgende år? Selv for Venstre er der vel en grænse for, hvor mange gange man kan klippe håret af en skaldet, og Venstre skylder stadig – selv om Venstres formand har været heroppe i dag – at fortælle befolkningen, hvor hård en prioritering deres nulvækst egentlig er. Derfor bør Venstre stadig fremlægge en flerårig plan for, hvordan de vil klare den, og hvordan det kommer til udtryk i forhold til vores velfærdssamfund.

Jeg har med forundring og bekymring, lige dele vil jeg sige, set den ene Venstremand – og Venstrekvinde – efter den anden rejse sig her i salen i dag og give udtryk for, at kommunerne har færre penge til service næste år end i år. Derfor må jeg sige, at jeg faktisk er både glad og lettet over at kunne oplyse om, at det ganske enkelt ikke er korrekt. Kommunerne kan bruge godt 300 mio. kr. mere næste år, de får nye penge til sundhed og folkeskolereformen. Jeg vil opfordre Venstre til rent ud sagt at få styr på sine fakta.

Det gælder også Venstres kommunalordfører, hr. Jacob Jensen. Ifølge ham manglede kommunerne sidste år 20 mia. kr. Hvis det er rigtigt, tror jeg nok, at KL havde banket på finansministerens dør og bedt ham om at fikse det. Jeg ved godt, at nationaløkonomi ikke er nogen eksakt videnskab, men det er alligevel noget af et fejlskud fra folk, som ellers siger, at de har forstand på økonomi og godt vil overtage ansvaret for dansk økonomi. Lad mig slå fast, at det offentlige forbrug jo er vokset. Det er vokset med 0,4 pct. i 2012, med 0,8 pct. i 2013, og væksten er planlagt til at vokse med 1,2 pct. i år – altså 0,6 pct. frem mod 2020. Så skulle det vist være helt på plads.

Kl. 19:50

Venstre er jo også gode til annoncer, og de annoncerer i tide og utide om lettelser af alle mulige og umulige skatter. Venstre vil give skattelettelser til banker og til olieselskaber; de vil sænke arveafgif-

ten; de vil sænke skatter og afgifter for virksomhederne; de vil af med topskatten – det må man i hvert fald forstå på diverse læserbreve, som den ene halvdel af Venstres formandskab så åbenbart slet ikke er klar over er blevet skrevet. Han talte derimod i dag varmt for målrettede skattelettelser i bunden.

Efter i dag er der fuld og komplet forvirring om Venstres skattepolitik, og det enkle spørgsmål – nu kan hr. Lars Løkke Rasmussen jo godt lide at tale om 100 kr. osv. – hvis Venstre har 100 kr., hvor meget man så vil bruge på at lette skatten i bunden, blæser stadig i vinden her i Folketingssalen. Det kunne vi ikke få svar på i dag.

Venstre er dybt bekymret for, at det for nogle danskere ikke kan betale sig at arbejde. Der må jeg sige, at det er jeg helt enig i, for det skal jo være sådan i vores land, at der er en økonomisk fordel ved at tage et arbejde. Det gik vi også efter med vores skattereform fra 2012, hvor vores sigte jo var helt anderledes end Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis skattereform fra 2009. Og jeg må sige, at jeg havde særdeles svært ved at følge hr. Lars Løkke Rasmussen, da han tidligere i dag gav udtryk for, at de to skattereformer sådan nogenlunde trak i samme retning. Det er lidt det samme som at sige, at både æbler og bananer er frugter. Det jo rigtigt nok, men det betyder ikke, at det er den samme frugt.

Hr. Lars Løkke Rasmussen mindede os om, at han jo selv forhandlede skatteaftalen, som gav den største sænkning af skatten på den sidst tjente krone, siden indkomstskatten blev indført i 1903. Om hr. Lars Løkke Rasmussen også var med dengang, fremgik ikke helt, men man må jo ellers forstå, at Venstres formand har været med til stort set alt i dansk politik i de seneste mange, mange år.

Det kan der siges meget om, men jeg vil bare nøjes med at slå fast, at med VKO's skattereform fik de allerrigeste mere end 100.000 kr. i skattelettelser. Med regeringens skattereform derimod reduceres antallet af personer, som får mindre end 2.000 kr. ekstra til sig selv ved at gå på arbejde, fra 150.000 til 100.000 personer, altså med en tredjedel. Og jo, må jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, 2.000 kr. betyder faktisk noget for rigtig mange mennesker.

Venstre kan jo godt lide at kigge efter svenskerne. De har kigget på Sverige igen igen, og der er åbenbart ingen grænser for, hvad vi kan lære af at krydse Øresund. Den her gang har man fundet ud af, at Danmark har 250.000 for mange overførselsindkomstmottagere sammenlignet med Sverige. Jeg vil godt indrømme, at regeringen ikke går helt så meget op i svenske forhold, som Venstre gør. Vi er i stedet for gået praktisk til værks for at få flere væk fra en overførselsindkomst og ind på arbejdsmarkedet. Det har vi også gjort sammen med bl.a. Venstre. Vi har gennemført en række reformer, som medvirker til at få flere væk fra overførselsindkomst og i beskæftigelse. Skattereformen, kontanthjælpsreformen, reformen af førtidspension og fleksjob er jo reformer, som vi kan være stolte af, og det synes jeg også at Venstre skulle være.

For nylig har vi så fremlagt et udspil til reform af beskæftigelsesindsatsen, hvor målet er, at ledige hurtigere skal i varig beskæftigelse. Det forhandler vi nu bl.a. med Venstre om, og vi håber selvfølgelig, at de her forhandlinger resulterer i nogle løsninger, der gavner de ledige. Når det er sagt, skal vi selvfølgelig altid være klar til at kigge på, hvordan man egentlig har indrettet sig i andre lande, og om der er noget, vi kan lære. Men det ville klæde Venstre, at man ikke bare slyngede nogle tal ud i debatten, men i stedet for blev konkret, i forhold til hvilke reformer man vil gennemføre, f.eks. for at nedbringe antallet af mennesker, der får en overførselsindkomst. Vi venter stadig på svar fra Venstre. Måske svaret blæser i trætoppene i en svensk skov.

Kl. 19:55

Selv om Venstres politik er noget uklart, står det jo på den anden side lysende klart, at det, Venstre vil, alligevel ligger milevidt fra det, Dansk Folkeparti vil, ligesom det, Dansk Folkeparti siger, fuldstændig mangler sammenhæng med den politik, som man egentlig

lagde stemmer til, da man var i VKO-blokken. Dengang var man jo med til at sikre, at skattekrone var med til at finansiere, at nogle kunne hoppe over køen hos lægen. Der blev givet skattelettelser på mere end 100.000 kr. til de allerrigeste danskere. Og hvem var det egentlig, der fandt på at halvere dagpengeperioden? Og hvem var det, der gennem 10 år stort set undlod at gå op imod social dumping?

Lad os bare få det slået fast en gang til: Dansk Folkeparti har én mærkesag, og det er, at hr. Lars Løkke Rasmussen igen skal være statsminister. Dansk Folkeparti insisterer på, at de peger på Venstre, fordi man i 00'erne havde et så fint samarbejde. Jeg kan godt huske 00'erne. Det kan godt være, det var et visionært samarbejde for alle dem, der tror på et samfund, der bygger på en tænkning om, at: Jo mindre jeg hjælper andre, jo mere kan jeg hjælpe mig selv. Men ved I hvad? Det var ikke et godt samarbejde for Danmark, og det er det samarbejde, som Venstre og Dansk Folkeparti nu vil fortsætte. Nu skal Liberal Alliance jo så også være med. Det skal nok blive kønt.

I debatten sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at indvandringen er kommet ud af kontrol. Det er store ord. Lad mig bare slå fast endnu en gang: Vi har ikke ændret på reglerne for at kunne få asyl overhovedet, og i forhold til familiesammenføring har vi valgt at føre nogle regler tilbage til et sted, hvor de var i 2010, og Dansk Folkeparti vil vel næppe påstå, at udlændingepolitikken, som blev ført i 2010 af Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, var en slap udlændingepolitik. Nej, regeringen fører en udlændinge- og integrationspolitik, som både er robust og retfærdig.

Vi har foretaget nogle prioriteringer, som vi finder er rigtige og i orden. Da vi kom til, afskaffede vi Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis fattigdomsydelser, og i 2012 indgik vi en aftale med Enhedslisten og SF og Liberal Alliance om øget fokus på udrejse. Det er altså en aftale, som giver større fokus på det her med at rejse ud af landet, hvis man ikke kan opnå asyl, men også på nye muligheder for at flytte ud af asylcentrene. Det er politiske prioriteringer, som vi har afsat penge til. Det er aktive valg, som vi har truffet, fordi vi gerne ville forbedre vilkårene for mennesker.

Her står regeringen, og det spørgsmål, som så igen melder sig, er: Hvad vil oppositionen? Vil Liberal Alliance ikke stå ved forbedringerne for asylansøgere med børn? Vil Det Konservative Folkeparti endnu en gang lade Dansk Folkeparti diktere, hvad der er rigtigt og forkert i udlændingebatten? Har Venstre tænkt sig at genindføre et pointsystem, som bygger på et eller andet uddannelsessnobberi, som jeg egentlig troede vi havde lagt bag os?

Hr. Kristian Thulesen Dahl ikke enig med regeringen i mange ting. Han er bl.a. ikke enig med regeringen i, at Danmark skal være et engageret medlemsland i EU; et medlemsland, der er med til at påvirke alle de beslutninger, som har betydning for borgere og virksomheder i Danmark. Så meget står efterhånden klart efter al den snak, vi har haft om Europa.

Kl. 19:59

Men hvad er det så, man vil i stedet? Vi får aldrig noget svar. Er det en ordening som den, man har i Norge, hvor man skal rette ind efter EU-reglerne uden selv at være med til at træffe beslutningerne? Er det en endnu mere løs tilknytning til EU end den, man har i Norge, hvor man ikke er en del af det indre marked? Det skylder man stadig danskerne et ærligt svar på. Når regeringen og i øvrigt, tror jeg, et stort flertal her i Folketinget ønsker at være så tæt på kernen som muligt, er det jo, fordi vi vurderer, at det er den bedste måde at fastholde vores indflydelse på. Indflydelse på forhold, der påvirker os selv, mener vi er i Danmarks interesse.

Liberal Alliance skal have ros for at fortælle ligeud, hvad de vil, nemlig et helt andet samfund, og de skal nok få indflydelse, hvis Venstre og Dansk Folkeparti kommer til magten. Liberal Alliance vil give skattelettelser for et flercifret milliardbeløb. Det, vi stadig mangler svar på, er, hvor pengene skal komme fra. Det skylder de at fortælle os. Men én ting, der er klar, er, at hvis Liberal Alliance får

del i magten, kan vi forvente, at man gør op med alt det, vi har prøvet at skabe i forhold til at gå op imod social dumping. Vi vil få lønninger, der er under pres. Det er jo bare sund konkurrence ifølge LA. Vi vil få massive nedskæringer i velfærden. Det er jo til at tage og føle på, tak for det.

Også en tak til hr. Lars Barfoed. Det er jo blevet sådan i dag, at Det Konservative Folkeparti siger det, som Venstre tænker, og det er egentlig meget befriende at høre det. Når hr. Lars Barfoed siger topskattelettelser, er det, fordi han mener topskattelettelser, og der er ikke nogen skjulte dagsordener. For nylig udtalte hr. Lars Barfoed i, jeg tror, det var en kronik i Berlingske, og jeg citerer: »Jeg nægter at klæde mig ud som socialdemokrat.« Så må jeg bare sige, at vi Socialdemokrater faktisk godt kan være velklædte, når det sådan gælder. Det kan vi godt, men jeg kan godt lide overskriften, for den siger egentlig meget enkelt, at hr. Lars Barfoed er hr. Lars Barfoed. Der er ikke så meget pjat der, og det gør det egentlig nemmere at samarbejde.

Regeringen har også i løbet af året truffet gode beslutninger sammen med SF og Enhedslisten, og det vil jeg gerne kvittere for. I har jo fra starten været med til at trække Danmark i den rigtige retning, og selv om vi ikke altid er enige i alle detaljer, har vi fra første dag haft samme mål, nemlig at trække Danmark fri af krisen uden at slå skår i vores solidaritet og vores fællesskab. Fru Pia Olsen Dyhr og hr. Finn Sørensen har rejst spørgsmålet om dagpenge. Lad mig minde om, at regeringen for et år siden indgik en aftale med SF og Enhedslisten om at lempe den brutale indfasning af dagpengereformen, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti aftalte i 2010. Det betyder, at vi forhåbentlig står sammen om en løsning, der giver mulighed for en uddannelsesydelse og en midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

For nylig har regeringen så præsenteret et ambitiøst udspil til en reform af beskæftigelsesindsatsen. Vi vil sætte den enkelte arbejdsløse i centrum. Det betyder: Ud med pipfuglekurser og ind med reel uddannelse, særlig til dem, der har fået mindst uddannelse fra starten. Målet er at få de ledige i varigt arbejde. Derfor arbejder vi også utrætteligt på at skabe flere arbejdspladser med historisk høje offentlige investeringer – det giver jo arbejde til mange rundtomkring i landet – og ved at forbedre erhvervslivets vilkår med det ene mål for øje at skabe arbejdspladser.

Jeg vil også gerne sige tak for den debat, vi har haft med vores nordatlantiske medlemmer. Jeg synes, vi kan se tilbage på et folketingsår, hvor vi har fået løst nogle vigtige sager i rigsfællesskabet. Vi har sikret, at de juridisk faderløse nu kan få at vide, hvem der er deres far. Det er jeg helt overbevist om betyder meget for den enkelte.

Kl. 20:04

I morgen får vi så juraen om udlændinges opholds- og arbejdstilladelser på plads for storskalaprojekter i Grønland. Det er jo vigtigt for, at Grønland kan komme videre med sine råstoffer. Og så har vi sammen med Færøerne og Grønland taget fat på at løse problemerne med grænsehindringer for rigsfællesskabet.

Fru Sara Olsvig rejser spørgsmålet om, at sjældne jordarter nævnes i bemærkningerne til følgelovforslaget til storskalaloven, og det har fru Doris Jakobsen, som ikke kan være her i dag, i øvrigt også påpeget i andre sammenhænge. Til det vil jeg sige, at efter regeringens opfattelse kan udviklingsprojekter i Grønland, som vedrører uran eller sjældne jordarter, rejse spørgsmål af udenrigs-, forsvars- eller sikkerhedspolitisk karakter, og årsagen til, at de forhold er beskrevet i bemærkningerne til følgeforslaget til storskalaloven og har fået den nuværende formulering, skal jo findes i de politiske drøftelser om lovforslaget her i Danmark og i de drøftelser, der har været med selvstyret. Samtidig er det efter regeringens opfattelse nødvendigt, at følgelovforslaget afspejler, at her er noget, vi skal være enige om, inden der gennemføres projekter, der vedrører uran og sjældne jordarter. Og her har regeringen jo lagt vægt på at finde en løsning,

så vi kan få følgelovforslaget gennemført, på trods af at der stadig er en juridisk uenighed om udenrigskompetencen, og der må jeg sige, jeg er glad for, at det lykkedes at finde en formulering, som Landstinget har tilsluttet sig, og som Folketinget også kan bakke op om.

Fru Sara Olsvig nævner, at det vil være mere hensigtsmæssigt med en generel samarbejdsaftale om udenrigs- og sikkerhedspolitikken – en aftale, som så også kan omfatte sjældne jordarter. Og jeg må sige, at regeringen er enig i det, og det er også det, vi har arbejdet for, og det vil regeringen fortsætte med at arbejde for. Nu er vi så i en konstruktiv dialog med Grønland om de overvejelser, som vi fra dansk side gør os om de udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitiske aspekter, der er vedrørende sjældne jordarter.

Endelig vil jeg benytte lejligheden til at takke fru Sara Olsvig for samarbejdet her i Folketinget og selvfølgelig også ønske held og lykke i hvervet som partiformand.

Hr. Edmund Joensen har som sædvanlig en række konkrete ting, man gerne vil drøfte, og det synes jeg er meget fair. Man ønsker bl.a. at drøfte grænsehindringer. Det er jeg glad for at kunne sige at vi allerede er i gang med et samarbejde om, og det håber jeg munder ud i, at vi kan komme af med grænsehindringer. Så diskuteres endnu en gang – og det kan jeg godt forstå, for det betyder noget for os alle sammen – de sanktioner, der er indført fra EU's side i forhold til Færøerne. Forhåbentlig er der fremdrift i sagen. Vi kender jo sagen, og vi ved, at der nu er en aftale om makrelfiskeriet mellem EU, Norge og Færøerne. Det er godt, og jeg håber også, at det kan føre til, at vi får en løsning, hvad angår sildefiskeriet. Jeg vil godt sige, at denne sag jo meget let kunne have udfordret vores rigsfællesskab, men både Færøerne og Danmark har haft et stærkt ønske om, at sagen netop ikke skulle slå skår i vores forhold, og landsstyret har, som jeg opfatter det, hele vejen igennem haft en meget fin forståelse for Danmarks situation som medlem af både EU og rigsfællesskabet. Det giver hr. Sjørður Skaale også udtryk for i dag, og det synes jeg er meget, meget vigtigt at få med.

Også tak til hr. Sjørður Skaale for endnu en gang at tage os op i et højere luftlag og henvise til Stefan Zweig og til Halldór Laxness – jeg tror, det er godt for vores debat at komme derop – og også komme ind på det åndelige fællesskab i Europa.

Til det konkrete vil jeg blot sige, at det jo ikke er sådan, at Danmark har stemt for sanktionerne, vi stemte faktisk imod, og man skal også huske om dette, at vi jo har tilbudt Færøerne, at Danmark vil føre voldgiftssagen i WTO, hvis det skulle blive nødvendigt. Jeg vil godt sige, at Danmark helst havde været hele sagen foruden, vi havde gerne været sanktionerne foruden, og det har vi ment i ret lang tid, og regeringen er fortsat af den opfattelse, at en bæredygtig løsning skal nås ved forhandlingsbordet og ikke i støvede retslokaler. Det mener vi sådan set stadig.

Kl. 20:09

Jeg vil gerne takke de nordatlantiske medlemmer for at bidrage så konstruktivt, og jeg vil også godt takke Folketingets medlemmer for at indgå i de her debatter. Jeg synes, der er sket noget over de seneste år, og det tror jeg er sundt og godt for vores rigsfællesskab, altså at vi på den måde diskuterer med hinanden.

Gennem det her folketingsår har vi opnået gode resultater her i Folketinget. Det er jo resultater, som har været med til at bringe Danmark tilbage på sporet. Det går fremad, vi er ved at komme op i fart – nu skal vi holde kursen. Og jeg vil sige det helt klart: Tiden er ikke til eksperimenter, hverken med ufinansierede skattelettelser eller med ufinansieret velfærd. Nej, tiden er til en ansvarlig og sikker kurs, hvor vi holder sammen på Danmark og får alle med. Tak for ordet.

Kl. 20:10

Formanden:

Der er en lang række korte bemærkninger. Vi kan nå 15 efter planen. Først er det hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:10

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Det bliver sagt, at tiden ikke er til eksperimenter, selv om vi jo befinder os midt i et, for aldrig har vi oplevet en regering, der har gjort så meget anderledes end det, den sagde at den ville. Og aldrig før har vi vel oplevet en statsminister bruge sin replik her i aften til at stille så mange spørgsmål og give så få svar.

Der er noget, jeg undrer mig over. Jeg undrer mig over, hvorfor man ikke har lavet noget mere om. Nu bliver vi f.eks. skoset for skattereformen i 2009 og de alt for mange skattelettelser, vi åbenbart gav til de velstillede. Hvorfor er de ikke rullet tilbage? Hvorfor har regeringen fundet det nødvendigt at give endnu flere topskattelettelser? Dagpengereformen – hvorfor er den ikke rullet tilbage? Jeg forstår det ikke.

Når jeg tager ordet, er det bare for at stille et spørgsmål, for jeg synes, at faktum skal være faktum. Jeg vil bare gerne bede statsministeren om at bekræfte eller afkræfte, at den samlede serviceramme til kommunerne i 2015 i medfør af den kommuneaftale, der blev indgået i sidste uge, er mindre end den ville have været, hvis der havde været fuld PL-regulering. Jeg vil bare gerne bede statsministeren om at be- eller afkræfte. For ellers er jeg simpelt hen forsynet med nogle forkerte oplysninger. For efter alt, hvad jeg ved, er det sådan, at den samlede serviceramme, hvis man ellers ville have korrigeret for fuld pris- og lønfremskrivning – og det er jo det, udgiftsstoppet går ud på – ville have været en halv milliard større end det, der er stillet til rådighed for kommunerne.

Kl. 20:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Igen vil jeg opfordre Venstre til at få sine fakta korrekt på plads, for vores generelle prioriteringer for udviklingen i den offentlige sektor fastlægges jo delvis med de aftaler, vi netop har indgået, men jeg skal minde om, at der også er en finanslov, der skal indgås. Det tror jeg godt Venstre ved. Det vil sige, at vores prioriteringer for den generelle udvikling jo først fastlægges med finansloven.

Nu kritiserer hr. Lars Løkke Rasmussen mig for at stille spørgsmål – jamen det er jo, fordi vi ikke får nogen svar. Vi mangler stadig svar fra Venstre på helt almindelige ting. Hvad er Venstres skattepolitik? Jeg tror ikke, at der er nogen, der kan redegøre for det. Det kunne hr. Lars Løkke Rasmussen jo ikke engang selv, og han er trods alt en del af Venstres formandskab. Hvad er Venstres skattepolitik? Man vil sænke alle mulige skatter, men vi har stadig ikke set en samlet plan fra Venstres side. Hvad betyder Venstres nulvækst, ikke bare i 1 år, men i årene frem?

Når der er mange spørgsmål, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, er det, fordi der er så utrolig få svar fra Venstre.

Kl. 20:13

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:13

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg fik ikke helt fat på svaret her, men det lød jo som en bekræftelse, og det kan jeg godt forstå. For den aftale, finansministeren har indgået med kommunerne for næste år, har en samlet serviceramme, som er udtryk for minusvækst. Kommunerne har med det, der er aftalt næste år, færre penge, når der tages højde for pris- og lønfremskrivning, end de har i år, nemlig en halv milliard mindre. Det er jo et faktum fra en statsminister, som står og skoser os andre for ud-

giftsstop. Så kan jeg forstå, at det er, fordi man har noget i baghånden til finansloven. Nuvel, det har vi jo ikke set endnu. Jeg mangler simpelt hen et svar på, om det kan bekræftes eller ikke bekræftes, at den samlede serviceramme, der er aftalt for kommunerne, er udtryk for realvækst, nulvækst eller minusvækst, når man tager højde for PL-regulering.

Så må jeg sige til alt det her med, at vi ikke giver svar på noget, at vi jo giver masser af svar. For det, statsministeren gør, er, at statsministeren stiller sig fuldstændig tilfreds med alt det, regeringen har gjort. Regeringen har ligesom gennemført alt det, man skal. Nu skal man bare sætte sig og vente. Toget er på sporet – vi andre har godt nok lagt sporet ud – og nu kører det. Der er ikke i dag én eneste ambition udtrykt på Danmarks vegne ud over det, regeringen allerede har aftalt med os andre. Det synes jeg er fattigt, men det er jo bare min egen private opfattelse.

Kl. 20:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen nu gør hr. Lars Løkke Rasmussen sig jo skyldig i at sige det igen, og derfor er jeg egentlig meget glad for at få lejlighed til at opklare det. Det er blevet sagt mange gange under debatten her i dag – og nu siger hr. Lars Løkke Rasmussen det lidt mere fiffigt end alle mulige andre, og det er han jo god til – at kommunerne har færre midler til service næste år sammenholdt med i år. Men ligegyldigt hvor mange gange man siger det, er det ikke rigtigt. Det er ikke korrekt. Kommunerne har mulighed for at bruge 300 mio. kr. mere næste år, end de havde i år. Og det er, fordi vi løfter sundheden og vi løfter folkeskolen.

Ud over det tror jeg også det er vigtigt at huske det store perspektiv. Venstre har i dag forsøgt at bilde danskerne ind, at med deres nulvækst ville man have haft en bedre kommuneaftale end den, vi kan lave med vores positive vækst i den offentlige sektor. Det er jo ganske enkelt forkert. For det ville jo betyde, at hvis Venstre ville bruge flere penge på kommunerne, skulle de bruge markant færre penge et andet sted. Det kan jo ikke lade sig gøre, for hr. Lars Løkke Rasmussen har sagt, at man ikke vil skære på f.eks. kræftbehandling. Så Venstre skylder stadig at fremlægge en samlet plan for deres skattepolitik, for deres beskæftigelsespolitik, for deres nulvækstpolitik. Vi har endnu ikke fået svaret.

Kl. 20:16

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 20:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og tak for det lystige svar, som statsministeren gav Folketinget efter en daglang debat – det var jo dejligt, vi sådan kom i omdrejninger og fik latteren til at bryde ud i Folketingssalen.

Jeg kan forstå, at det er en vigtig parameter, at der er enighed blandt partierne i oppositionen, altså Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative. Jeg glæder mig utrolig meget til at se statsministeren præsentere os for den enighed, der eksisterer mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten. Det bliver også interessant.

Mit spørgsmål handler om EU. Statsministeren ved, at det jo også er et vigtigt tema for Dansk Folkeparti at diskutere. Nu så vi jo i dag, at den tyske kansler, Angela Merkel, gentog, hvem der er Tysklands bud på en kommissionsformand, nemlig Jean-Claude Juncker. Der er jo mange, der interesserer sig for det, og ideen i den her omgang er jo, at man får en mere demokratisk proces, hvor man diskuterer tin-

gene, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, hvem Danmarks bud på en kommissionsformand er.

Kl. 20:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er lidt fornøjeligt at høre på Dansk Folkeparti, som synes, det er helt mærkeligt, at vi kan begynde at lede efter, hvad det egentlig er for en politik, som ville blive ført, hvis de fire partier i oppositionen skulle lede landet.

Altså, nu har jeg desværre – eller det er ikke desværre, men heldigvis – siddet med ved de her debatter i mange, mange år, fordi jeg i så utrolig mange år har været formand for mit parti, og jeg kan godt huske dengang, vi blev afkrævet svar på, hvad der skulle ske, hvis oppositionen kom i regering. Det var ikke småting, vi skulle svare på dengang, så jeg synes egentlig, vi har været ganske milde over for den nuværende opposition.

Det, der er kendetegnet, er, at man ikke bare er uenige om småting – man er uenige om udlændingepolitikken, den økonomiske politik, og, som jeg også sagde, selve fortegnet for, om man skal have minusvækst eller plusvækst i den offentlige sektor. Så det spænder altså ganske vidt, og det, vi mangler, er, ud over at få svar fra nogle af partierne på, hvordan de egentlig vil gøre det, selvfølgelig også svar på, om der overhovedet er en fællesnævner. Der mener jeg det er vores opgave at sige, at det jo er et eksperiment, som man går i gang med, hvis man beder de fire partier om at lede landet.

Jeg ville gerne have svaret på det andet spørgsmål, men jeg har desværre ikke tid. Jeg skal nok komme tilbage til det.

Kl. 20:18

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 20:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kommenterede bare noget, statsministeren havde kommenteret i sit indlæg, og det gav så anledning til, at statsministeren brugte så meget tid på det, at hun slet ikke nåede frem til det eneste spørgsmål, jeg havde stillet. Det er jo helt utroligt. Altså, jeg ved ikke, om det er, fordi statsministeren meget nødig vil tale om det, men altså når Tysklands kansler kan gå ud og fortælle, hvem Tyskland anbefaler som kommissionsformand, må det da også være muligt, at vi her i Folketinget kan få at vide af Danmarks statsminister, hvem Danmark peger på som kommissionsformand. Så det er mit ønske, at vi får det oplyst, og at vi får at vide, hvad det er for nogle kvalifikationer, man tillægger værdi, når man så skal finde den endelige. Men altså, hvem er det, Danmark peger på, sådan som det ser ud nu?

Kl. 20:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen Danmark kunne ikke drømme om og regeringen kunne ikke drømme om at lægge os fast på et eller andet navn. Det, der er vigtigt nu – og jeg bemærkede også, at der er andre stats- og regeringschefer, som holder fast på det – er, at vi diskuterer EU's prioriteringer for de næste 5 år. I stedet for at begynde at diskutere et navn synes jeg det er meget klogere, at vi i fællesskab når frem til, hvad det egentlig er, EU skal prioritere i de næste år. Det er en debat, som vi forhåbentlig også skal have med Folketingets partier, men jeg har al-

lerede i EU-sammenhæng sagt, at noget af det, vi er optaget af, og som vi vil være optaget af, er, at man holder sammen på de 28 medlemslande, sådan at man sikrer, at eurolandene ikke stikker af, men at man holder sammen på de 28 medlemslandene, også i sager, som vedrører os alle sammen.

Jeg har også mindet om, at vi har vores nærhedsprincip, som betyder, at vi ikke behøver at lovgive om områder, der ikke har relevans. Jeg tror, jeg tidligere har brugt det udtryk, at man ikke behøver at afsøge traktaten i alle afkroge for at finde nye initiativer. Der skal man bruge nærhedsprincippet.

Så der er altså en række ting, som vi går ind i de her diskussioner med, og som ikke handler om navne, men som handler om prioriteter for Europa i de næste 5 år.

Kl. 20:20

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr, en kort bemærkning.

Kl. 20:20

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tilbage i 2010 indgik den daværende regering – Venstre og Konservative – sammen med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti en aftale om en større reform, nemlig dagpengereformen, som jo betød store forringelser af dagpengeordningen. Man fik halveret muligheden for at gå på dagpenge fra 4 år til 2 år, og man fik fordoblet den periode, der omhandler genoptjeningsretten.

Statsministeren siger i sin redegørelse, og det er jeg helt enig med statsministeren i, at vi i sommeren 2012 prøvede at afbøde nogle af de konsekvenser, dagpengereformen har haft. Men den har alligevel medført, at 34.000 mennesker er røget ud af dagpengesystemet i 2013. Det er mennesker, der har mistet deres økonomiske sikkerhedsnet, og som i virkeligheden har svært ved at komme enten i arbejde eller tilbage på en eller anden form for ordentlig ydelse.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren vil være åben over for at kigge på genoptjeningsretten, så vi kan få gjort det nemmere for de mennesker, der faktisk er villige til at tage et sæsonarbejde eller et vikariat, også at beholde det økonomiske sikkerhedsnet under deres familier.

Kl. 20:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det jo rigtigt nok, som fru Pia Olsen Dyhr siger, at vi virkelig har bøvlet meget med den dagpengereform, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti besluttede sig for i 2010. Problemet var jo primært, at der var en meget hård indfasning af dagpengereformen. Hr. Kristian Thulesen Dahl har siden prøvet at opfinde, at det var, fordi det var en anden konjunktursituation dengang, men det passer jo ikke. Så det står stadig hen i det uvisse, hvorfor Dansk Folkeparti egentlig gik med til en så brutal indfasning af dagpengesystemet.

Men det har vi sammen med SF og Enhedslisten så forsøgt at udbedre igennem mange forsøg. Det, vi gjorde for, ja, det er jo 9 måneder siden, er, at vi sikrede, at de ledige, der bliver ramt af den her meget hurtige indfasning, får ret til en uddannelsesydelse og en midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Derfor der det ikke helt rigtigt, at der er nogen, der står helt uden forsørgelsesgrundlag. Vi har jo netop sikret, at der er et forsørgelsesgrundlag, og hvis vi f.eks. kigger på arbejdsmarkedsydelsen, kan vi se, at den jo er 14.000 kr., hvis man er forsørger, og 10.000 kr., hvis man ikke er det, og det selv om man er gift og har lidt sparepenge i banken.

Så på den måde fandt vi jo en meget fornuftig løsning for de mennesker, som blev ramt af den meget brutale indfasning, der var af Dansk Folkeparti og Venstres dagpengereform.

Kl. 20:23

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 20:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF stemte jo sammen med Socialdemokraterne tilbage i 2010 imod forringelserne af dagpengene, så der kan ikke være nogen tvivl om, at vi har stået på samme side her. Jeg er også enig med statsministeren i, at hr. Lars Løkke Rasmussens beregninger på det tidspunkt, hvor han skønnede, at 2.000-4.000 mennesker ville ryge ud af systemet i 2013, jo var forkerte. Det har jo senere tydeligt vist sig, at der var tale om 34.000 mennesker.

Jeg er helt indforstået med, at vi i dagpengespørgsmålet har kigget på perioden i forhold til længden, men der er endnu ikke blevet kigget på, hvor nemt det er at komme tilbage på dagpenge. Hvis man nu er bygningsarbejder og tager et sommerjob og lægger asfalt på landets motorveje, men ikke kan få det job om efteråret i måske plantebanchen, som man har kunnet få tidligere, med at fælde juletræer, jamen så når man ikke at genoptjene det hele år, det kræver for at komme tilbage i dagpengesystemet.

Så jeg vil inderligt bede statsministeren, om vi ikke sammen kan prøve at se, om vi kan finde en løsning for de mennesker, som ikke lige passer ind i det her system.

Kl. 20:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 20:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg er jo i sagens natur generelt lydhør over for ideer og forslag fra regeringens støttepartier, men jeg må også sige, at regeringen ikke har planer om at ændre på genoptjeningskravet.

Det, vi er optaget af i øjeblikket, er jo at ændre vores beskæftigelsesystem – vi har fremlagt et bud på, hvad man kan gøre – og selvfølgelig ikke mindst at skabe arbejdspladser. For det, de arbejdsløse mere end noget andet har brug for – mere end nogen regler, mere end beskæftigelsesplaner eller noget som helst – er et arbejde.

Det er jo også derfor, at jeg er så glad for, at vi nu har en arbejdsløshed, som er den laveste i 4 år. Det er jo det, de arbejdsløse har brug for. I de seneste år er 28.000 flere kommet i beskæftigelse. Det er jo lige præcis det, de arbejdsløse har brug for. Og jeg tror altså, at det er den vej, vi skal gå fremadrettet.

Kl. 20:25

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:25

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til statsministeren og tak for en oplagt replik her sidst på dagen, så vi kunne vågne lidt op, med mange gode hip til borgerligheden. Jeg forstår nu ikke rigtig, hvordan statsministeren kan være stolt – sådan hørte jeg det. Statsministeren var ligefrem stolt over de reformer, hun har lavet, hvor det jo forholder sig sådan, at det er de arbejdsløse og de langtidssyge og mennesker med handicap, der kommer til at betale prisen. Det forstår jeg ikke at man kan være stolt over.

Men det, jeg ville spørge ind til, var det her med beskæftigelsen. For det er jo en kendsgerning, at beskæftigelsen i dag er væsentlig

lavere, end den var på noget tidspunkt i 2009. Da det gik rigtig godt i 2009, var den oppe at ringe med små 3 millioner beskæftigede. Så falder den drastisk i løbet af det år, og siden da har den ligget omkring de 2,7 millioner beskæftigede plus minus. I øjeblikket er den minus, altså under 2,7 millioner beskæftigede. Det er altså et klart indicium om, at de mange reformer, man har sat i værk, og som alle er sat i søen under påskud af, at man ville skaffe folk i arbejde, åbenbart ikke virker. Og så er mit spørgsmål bare, om ikke det kunne give anledning til overvejelser over, om den økonomiske politik nu også er rigtig. Hvad vil statsministeren gøre for at skabe nogle rigtige arbejdspladser og ikke bare nogle regnestykker om arbejdsudbudtet?

Kl. 20:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 20:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg ikke kan genkende billedet af bare nogle regnestykker om arbejdsudbuddet. Regeringen har virkelig skabt, været med til at skabe arbejdspladser, for de fleste arbejdspladser skabes jo heldigvis ude på virksomhederne, som sætter ting i gang. Regeringen har været med til at skabe nogle rammebetingelser, der gør, at der igen kan skabes arbejdspladser i Danmark. Jeg forstår ikke, at Enhedslistens ordfører ikke glæder sig bare lidt over, at vi nu kan se, at der i de seneste år er kommet 28.000 flere i beskæftigelse.

Det er jo rigtigt, som ordføreren siger, at krisen har været rigtig hård ved Danmark og ikke mindst de mennesker, som sidder yderst på arbejdsmarkedet. Men så meget mere grund er der til at glæde sig over, at det går bedre nu. Vi har fremgang i dansk økonomi, vi er ved at få vækst i dansk økonomi, vi har over det seneste år sikret, at 28.000 flere er kommet i beskæftigelse. Jeg tror da, at det betyder noget for de mennesker, vi snakker om her, at de rent faktisk har fået et job at stå op til.

Kl. 20:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren igen, værsgo.

Kl. 20:28

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg ville jo gerne have statsministeren til at forholde sig til det faktum, at trods 5 års behårede krisereformer er det altså ikke lykkedes, heller ikke den her regering, at bringe beskæftigelsen op på niveau med, hvad den var i 2009. Jeg tror, vi kigger i nogle forskellige statistikker. Jeg har kigget i det, der kaldes AKU-statistikken, og den er jo heller ikke opmuntrende. Hvis vi tager det sidste års tid, kan vi se, at Danmarks Statistik siger, at beskæftigelsen er faldet med 24.000 personer; der er blevet 15.000 færre heltidsbeskæftigede og 9.000 færre deltidsbeskæftigede, og arbejdsstyrken er også faldet. Så jeg tror, vi skal kigge på det.

Så til spørgsmålet igen – vi skal jo ikke slås om tallene: Hvad vil statsministeren gøre for at få nogle reelle arbejdspladser? Enhedslisten har jo foreslået, at vi opretter en grøn investeringsfond med 5 mia. kr. i – vi skal ikke putte alle 5 mia. kr. i den fra statskassen. Forsigtigt skønnet kan vi da i hvert fald garantere, at det kommer der 5.000 rigtige arbejdspladser ud af. Så jeg vil gerne stille et helt konkret spørgsmål: Er det ikke en god idé, som statsministeren gerne vil være med til?

Kl. 20:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest vil jeg igen takke Enhedslisten for det samarbejde, vi har haft. For Enhedslisten kan jo også godt tage i hvert fald

lidt af æren for, at vi nu er ved at få gang i Danmark igen, og at vi får gang i Danmark på en balanceret måde, hvor vi bevæger Danmark helt ud af krisen med vores fællesskab og vores solidaritet i behold. Det synes jeg da vi alle sammen skal glæde os over.

Så er vi så nogle, der har taget lidt mere ansvar end andre, og sådan er det jo. Det betyder, at vi nu er i en situation, hvor der er 28.000 flere, der er kommet i beskæftigelse.

Så spørger ordføreren specifikt om den grønne investeringsfond, og igen vil jeg sige, at det synes jeg lyder som et spændende forslag fra Enhedslisten, og det er selvfølgelig noget, vi gerne drøfter med Enhedslisten.

Kl. 20:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det den næste ordfører, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 20:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, at det er en kompliceret sag for statsministeren at forstå, hvordan fire partier skal blive enige. Når man ser på den røde blok i Folketinget, kan man jo se, at det totalt er mislykkedes de seneste 2½ år. Enhedslisten forlod rollen som parlamentarisk støtteparti, og SF forlod regeringen, og man er tilbage med S og R, der ikke ved, hvad de vil.

Statsministeren har brugt 2½ år på at gennemføre Det Radikale Venstres partiprogram. Derefter har statsministeren i dag brugt to taler på at tale om Venstres partiprogram. Det mærkelige ved den her debat er, at det eneste parti, der ikke har fortalt, hvad det vil for Danmark i de kommende år, er Socialdemokraterne. Det er det eneste parti, der kun har stillet spørgsmål, men ikke har givet svar. Jeg ved godt, at jeg hører om min stemmeføring og alt muligt pjat om lidt, for statsministeren plejer at kommentere på min person og ikke på mine spørgsmål. Men lad os nu prøve at tage spørgsmålet: Hvad vil Socialdemokratiet fremadrettet? Vi mangler svar. Vi har hørt spørgsmål fra statsministeren, fra fru Maja Panduro og fra den ene efter den anden, der ikke forstår de svar, der bliver givet, og man har ikke nogen selv. Kan S byde ind med noget i forhold til dansk politik fremadrettet?

Kl. 20:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 20:31

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest vil jeg lige sige, at jeg ikke kan erindre, at jeg overhovedet har kommenteret på hr. Simon Emil Ammitzbølls person. Der er rigtig mange her i Folketinget, der ynder at gøre sådan. Jeg har selv oplevet det temmelig mange gange, men jeg forsøger faktisk at afholde mig fra at gøre det. Så jeg kan slet ikke erindre, at jeg har kommenteret på hr. Simon Emil Ammitzbølls person. Det ligger mig faktisk temmelig fjernt at debattere på den måde.

Men så må jeg sige om, hvad Socialdemokraterne, regeringen har lagt frem, at vi sådan set har gennemført vores politik i løbet af de seneste 3 år. Vi ser også resultatet af det nu. Det går bedre i Danmark. Vi har den laveste arbejdsløshed i 4 år. Vi har en fin eksport. Vi er i en situation, hvor 28.000 flere er kommet i beskæftigelse. Vi har netop lagt en beskæftigelsesreform frem, som vi gerne vil forhandle med Folketingets partier. Vi har lagt en vækstplan frem, som indeholder næsten 90 forslag til at forbedre rammerne for virksomhederne. Jeg kunne holde en utrolig lang tale om det, men jeg har holdt mange lange taler i dag. Jeg tror da, at ordføreren udmærket er klar over, hvad både regeringen og Socialdemokraterne ønsker.

Kl. 20:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 20:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Statsministeren siger: Jeg har svaret, for vi har gennemført vores politik. Jamen man kan jo sådan set bare rejse til Bruxelles og blive kommissær, hvis man er færdig med arbejdet. Det var også sådan, begge taler lød i dag. Det lød som afslutningstaler i ordets virkelige forstand, noget, der skulle afslutte et forløb; der er ikke mere at komme efter.

Det, jeg spurgte om, var ikke, hvad der er sket de seneste 2½ år. Det ved jeg alt for godt. Det, jeg spørger om, er: Hvad er det, statsministeren forestiller sig at Socialdemokraterne vil med Danmark? Jeg gentager: Socialdemokraterne er det eneste parti her i dag, der ikke er kommet med konkrete bud på, hvilken vej Danmark skal udvikle sig. Det skylder man da at fortælle, især hvis man genopstiller ved næste folketingsvalg.

Kl. 20:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 20:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg undrer mig lidt over den kommentar. Jeg har hørt mange mystiske ting, men jeg har jo netop i dag sagt, at vi absolut ikke er færdige med vores arbejde. Vi vil gerne videre med uddannelsespolitikken. Jeg gav også et bud på, hvad vi vil i gang med efter sommerferien. Vi vil gerne kigge på gymnasierne. Vi vil gerne kigge på vores universitetsuddannelser for at sikre, at vi uddanner på den rigtige måde begge steder. Det er et godt bud på, hvad vi gerne vil i gang med. Desuden fremlægger vi jo et helt almindeligt lovprogram, når vi mødes i oktober igen, og der vil vi give udtryk for, hvad regeringen gerne vil. Og jeg må så bare sige, så der ikke kan være nogen misforståelser, at alt det, regeringen har gjort indtil nu, er noget, Socialdemokraterne kan stå hundrede tyve procent inde for – også de ting, vi har lagt frem nu med vækstplan og med en beskæftigelsesreform. Jeg tror ikke, der er så mange, der er i tvivl om, at det er det, som Socialdemokraterne også gerne vil.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 20:35

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg kan forstå, at statsministeren har siddet i dag og lyttet til debatten, og pludselig er det gået op for statsministeren, at ikke bare er der fire partier i oppositionen, men de fire partier har mindst en eller to forskellige synspunkter. Det er sjovt, at statsministeren først lægger mærke til det nu. En gang imellem gør vi nærmest et nummer ud af, at vi mener noget forskelligt, sådan bare for sjovs skyld i hvert fald. Og der vil jeg bare sige: Tak for omsorgen. Men vi har altså i 10 år, fra 2001 til 2011, da vi midlertidigt blev afbrudt i arbejdet, forstået at holde sammen om en borgerligt ledet regering, og jeg kan godt love statsministeren, at det også vil kunne lade sig gøre igen.

Jeg synes hellere, at statsministeren skulle drage omsorg for sig selv og sine egne. For helt på linje med det, hr. Simon Emil Ammitzbøll netop sagde, har vi jo set, at Socialistisk Folkeparti, som statsministeren egentlig gik til valg med, har forladt regeringen, fordi

SF's folketingsgruppe var uenig i det, SF's ministre gjorde i regeringen. Og Enhedslisten kan statsministeren jo aldrig få med til økonomisk-politiske aftaler. Så sent som i finansloven måtte VK jo hjælpe statsministeren med at få en finanslovsaftale i hus. Så at drage omsorg for sine egne tror jeg er bedre.

Kl. 20:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det statsministeren.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det statsministeren.

Kl. 20:39

Kl. 20:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal bare minde om, at regeringen jo er dem, der lægger politik frem. Der er ikke så mange, der lægger deres politik åbent og ærligt frem. Jeg roste hr. Lars Barfoed for at kalde topskattelettelse for topskattelettelse og for at lægge sin politik frem. Jeg skal så ikke udtale mig om, om det er fuldt sammenhængende. Men regeringen lægger jo rent faktisk sin politik frem.

Vi har netop i øjeblikket to ting, som vi forhandler. Vi forhandler om en vækstplan med næsten 90 initiativer. Vi forhandler om en beskæftigelsesreform. Og vi kommer selvfølgelig også til at lægge et finanslovsforslag frem efter sommerferien, ligesom vi har lagt en 2020-plan frem og i øvrigt lægger et lovprogram frem om det, vi vil. Så jeg synes, at det er en lidt underlig debat om, at regeringen ikke lægger sin politik frem. Det tror jeg ikke man behøver at bekymre sig om.

Så vil jeg i øvrigt også henvise til den publikation, vi har lavet, som hedder »Regeringens resultater«. Der kan man se det hele i en helhed, og det er jo noget, vi er meget stolte af, for vi har virkelig arbejdet hårdt. Det, der så mangler i dansk politik, er ikke en regering, der er i arbejdstøjet, eller en regering, som lægger ting frem. Nej, det er, at visse partier i oppositionen – som jo er totalt splittet i dag, og jeg vil sige, at det ikke kommer bag på mig; det er bare sådan, at man virkelig får syn for sagen, når man hører debatten i dag – lægger deres konkrete politik frem.

Kl. 20:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Barfoed.

Kl. 20:37

Lars Barfoed (KF):

Jeg sagde sådan set ikke noget om, hvem der lægger sin politik frem og ikke lægger sin politik frem. Jeg opfordrede bare statsministeren til at drage omsorg for sig selv og sine egne, for vi skal nok klare os i oppositionen. Erfaringen viser jo, at vi er meget bedre til at holde sammen end regeringspartierne og dem, der støtter regeringen.

Men ellers vil jeg sige til statsministeren, at der jo er brugt meget tid i dag fra statsministerens og andres side på at sige, at der er 22 mia. kr. mere i 2020, hvis vi ikke laver nulvækst i den offentlige sektor. Så vil jeg bare sige til statsministeren, at jeg synes, at vi en gang imellem skulle diskutere andet end kvantitet og økonomistørrelser og se lidt på kvalitet. For man måler altså ikke velfærd i Danmark på, hvor mange penge der kan postes ind i den offentlige sektor. Velfærd måles bl.a. på, hvor mange mennesker der har et job og kan klare sig selv uden at få hjælp fra det offentlige. Se, det er virkelig velfærd. Det er virkelig frihed til folk, at de kan tage ansvar for deres eget liv, og det er det, vi skal satse på. Der er så det gode ved det, at hvis vi kan føre en erhvervsvenlig politik, som gør, at flere får et job i en privat virksomhed, så bliver de offentlige udgifter lavere, og så bliver der bedre råd til at sørge for de udsatte i samfundet. Det er den måde, regeringen skulle prioritere på, i stedet for at se det som en succes i sig selv at bruge så mange penge som muligt i den offentlige sektor.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg er sådan set helt enig i, at den højeste velfærd, et menneske kan have, er at kunne gå på arbejde og klare sig selv. Jeg er helt enig, og det er også derfor, vi har brugt så meget tid og energi og forhandlingsenergi på at skabe nogle gode rammebetingelser for vores virksomheder, sådan at der kan skabes flere arbejdspladser. Den gode nyhed er faktisk, at det er ved at lykkes. Den anden gode nyhed er, at vi har kunnet gennemføre en skattereform, og der var Det Konservative Folkeparti jo med, hvor vi sådan set øger deltagelseffekten på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at det bedre kan betale sig økonomisk for den enkelte at påtage sig et arbejde. Også det skubber i den rigtige retning.

Selvfølger handler velfærd om, at man har et arbejde. Men velfærd handler også om den behandling, der møder en, når man har brug for den offentlige sektor. Velfærd handler også om, at ens børn kan blive passet på god og forsvarlig vis. Det handler om, om man kan få den behandling, man skal have, når man er syg, uanset om man er psykisk syg eller fysisk syg. Det er jo også det, velfærd handler om.

Det, jeg synes er forkert, er, at man forsøger at bilde danskerne ind, at man kan få samme velfærd for 0 kr., som man kan for 22 mia. kr. For det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Kl. 20:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Inger Støjberg, Venstre.

Kl. 20:40

Inger Støjberg (V):

Først og fremmest vil jeg gerne takke statsministeren for at udlægge Venstres politik. Jeg vil så blot stilfærdigt sige, at det jo er sjældent, at det bliver ringere af, at man faktisk ved, hvad man taler om, og det er også tilfældet i den her sag.

Statsministeren sagde i sin replik, at flere job og bedre velfærd er kernen i regeringens politik. Set i det lys vil jeg gerne bede statsministeren bekræfte den artikel, som der er i Politiken i dag, hvor det står skrevet, at der i den her regerings tid er blevet 17.000 færre kommunalt ansatte.

Kl. 20:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 20:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo rigtigt nok, at vi i 2009 og 2010 var på et højdepunkt i forhold til antallet af offentligt ansatte. Da havde vi jo krisen, og det betød, at der var en anderledes økonomisk situation. Og det betyder, at 2009, hvor man i øvrigt heller ikke holdt budgetterne, så der var ikke rigtig noget at stræbe efter, ligesom er højdepunktet, der, hvor vi havde rigtig mange offentligt ansatte. Der er blevet færre offentligt ansatte. Jeg tør ikke stå på mål for lige præcis det tal, der nævnes der, men der er selvfølgelig færre offentligt ansatte, fordi vi har haft den økonomiske krise. Men jeg vil ikke anbefale danskerne at vende tilbage til den tid – det var jo dengang, VKO styrede tingene – hvor man bare brugte løs i den offentlige sektor og egentlig ikke havde styr på budgettet. Det tror jeg ikke er nogen god idé.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Inger Støjberg.

Kl. 20:41

pæisk land. Det har vi ikke kunnet få regeringen med på, men vi har trods alt formået – efter hårdt pres – at få regeringen til at indlede en dialog med Kommissionen. Det nævnte statsministeren også i sin tale her i dag. Så langt så godt.

Kl. 20:41

Nu står landene jo over for at skulle vælge en kommissionsformand for den Kommission, som regeringen er i dialog er med. Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om den danske regering vil stille som betingelse for at støtte en fremtidig kommissionsformand, at man får løst det her spørgsmål en gang for alle.

Kl. 20:45

Inger Støjberg (V):

Jeg takker da for, at statsministeren bekræfter, at der er færre ansatte, og jeg kan så godt sige, at der er 17.000 færre ansatte. Skulle statsministeren være uenig på nogen måde, er jeg selvfølgelig klar til at strege det under i den her artikel og skrive dementier og sådan noget – det er helt op til statsministeren. Når det er sagt, vil jeg sige til statsministeren, at det nok ikke er det indtryk, danskerne fik før valget og måske heller ikke helt får, når de hører statsministeren og andre socialdemokrater tale. For da vi gik til valg, fik man jo lidt en fornemmelse af, at det ville blive sommer, sol og søndag hver eneste dag, hvis man bare lige satte sit kryds ud for liste A. Men jeg er glad for, at vi nu kan få bekræftet, at der er 17.000 færre ansatte i kommunerne, og det er der blevet i den tid, hvor den her regering har haft magten.

Kl. 20:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 20:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hele spørgsmålet om velfærdsydelse har jo fyldt rigtig meget i vores folketingsår. Det er også derfor, at jeg har nævnt det et par gange, for det synes jeg man skylder, når det er noget, der har fyldt meget i vores debat og selvfølgelig også i valget til Europa-Parlamentet.

Som jeg har sagt så mange gange før, er jeg sådan set enig i, og det tror jeg alle i Folketinget er enige om – jeg ved ikke, om alle er enige, men jeg vil i hvert fald sige, hvad jeg mener – at vi gerne vil have en fri bevægelighed, men EU-borgere skal rejse derhen, hvor der er et arbejde at få, og skal ikke rejse derhen, hvor velfærdsydelserne er, som man gerne vil have dem. EU skal ikke være én stor velfærdsstat, hvor vi udligner på tværs af grænserne. Nej, EU skal være et sted, hvor man har mulighed for at rejse for at tage arbejde i et andet land.

Det har så rejst spørgsmålet om brugen af velfærdsydelser. Det er en debat, vi har haft herhjemme, men det er også en debat, der er i forskellig grad og med forskellig betoning i andre EU-lande. Jeg har nævnt den her problemstilling for indtil flere. Det er noget, vi drøfter bredt. Jeg har drøftet det med kommissionsformand Barroso, og jeg har også drøftet det med de nordiske statsministre, da jeg var sammen med dem for nylig. Jeg har taget det op direkte med kansler Merkel, med premierminister Cameron, med den tidligere franske statsminister, og jeg fik også lejlighed til at nævne det forrige tirsdag, da jeg var til middag i Det Europæiske Råd med de europæiske stats- og regeringschefer. Så det er faktisk noget, vi drøfter, og som jeg også har taget op med andre stats- og regeringschefer.

Kl. 20:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg håber så også, at fru Inger Støjberg anerkender, at tingene gik lidt over gevind i 2009 og 2010. Da kom man jo til at bruge for mange penge. Man overskred sine budgetter og kom til at ansætte for mange i den offentlige sektor. Det er så rigtigt, at vi overtog på et tidspunkt, hvor vi var nødt til at rydde op, og det har vi gjort, og derfor er vi nu i en situation, hvor vi overholder budgetterne. Der er kommet færre ansatte end dengang, hvor Venstre og Konservative lod budgetterne løbe løbsk, og nu har vi så fået styr på tingene. Sådan er det jo.

Nu kan fru Inger Støjberg jo ikke få ordet igen, men det kan være, at nogle andre Venstremænd tager ordet, og så ville det også være rart, hvis jeg kunne blive bekræftet i – for det har ikke stået helt klart i dag – at hvis man havde kørt med Venstres nulvækst i alle årene, havde der været færre ansatte i den offentlige sektor. Vi har jo ikke kørt med nulvækst. I 2012 havde vi 0,4 pct.s vækst, i 2013 havde vi 0,8 pct.s vækst, og i 2014 ser det ud til, at vi får 1,2 pct.s vækst. Der har ikke været nulvækst. Hvis Venstre havde haft ansvaret og haft deres nulvækst, havde vi haft endnu færre ansatte i den offentlige sektor, og jeg synes bare, det ville være rigtig rart, hvis Venstre efterhånden ville bekræfte det.

Kl. 20:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Inden hr. Peter Skaarup får ordet, vil jeg sige, at der er en stigende uro i salen.

Værsgo, hr. Peter Skaarup.

Kl. 20:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 20:44

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. En af de helt store temaer, vi har haft igennem det sidste halve år, er udbetalingen af børnecheck til borgere, der ikke bor her i Danmark, men kun har været her i en kort periode. Jeg har forstået, at statsministeren og regeringen arbejder sammen med Kommissionen om at se på, om de kan gøre noget ved det under en eller anden form. Der er ingen tvivl om, at stod det til Dansk Folkeparti, skulle vi genindføre den optjeningsordning, som jo var noget, Dansk Folkeparti lavede sammen med den tidligere regering. Den gjorde, at vi i hvert fald i en 2-årig periode kunne undgå at betale fuld børnecheck til familier, der kun havde haft et kortvarigt ophold i Danmark, men efterfølgende opholdt sig i et andet land, f.eks. et østeuro-

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, det er fint, at statsministeren har nævnt det ved forskellige møder, der så åbenbart har været med en række statsledere og også den nuværende kommissionsformand. Men indtil man ændrer proceduren, er det jo sådan, at der udbetales dansk børnecheck til mennesker, der kan have opholdt sig i meget kort tid i Danmark, og jeg tror, at rigtig mange danskere er rigtig trætte af, at det er sådan.

Det er derfor, at vi spørger fra Dansk Folkepartis side, og jeg prøver lige at spørge igen, for jeg fik ikke noget svar på det: Når nu de europæiske ledere går så meget op i, hvem der skal vælges som kommissionsformand, var det så ikke en idé, at man fra dansk side stillede som krav for støtte til den kommissionsformand, at der bliver fundet en fornuftig løsning på det her, der tager udgangspunkt i, at vi jo i Danmark og i de nordeuropæiske lande har nogle klart mere

favorable velfærdsordninger, end man kender andre steder fra, og at det vil være meget uheldigt, hvis man fortsat skal udbetale dansk børnecheck til f.eks. bulgarer eller polakker, der har været her i en kort periode?

Kl. 20:51

Jeg kunne jo så tilføje, at hvis det nu er statsministeren selv, der bliver kommissionsformand – man ved det jo ikke – så kunne det jo være, at statsministeren her i Folketinget kunne love, at det så i hvert fald bliver ændret, at man så gør, som den danske regering gerne vil have det.

Kl. 20:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 20:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er det jo kun Dansk Folkeparti, der er optaget af navne på kommissionsformænd og andre i dag, det er der faktisk ikke andre der har været. Jeg tror, at det allervigtigste i den her fase er, at man forholder sig til: Hvad er det for et EU, vi gerne vil have i de næste år? Der synes jeg bestemt, at den her diskussion om velfærdsydelse og nærhedsprincip i det hele taget er en del af den diskussion, vi skal have.

Dansk Folkeparti vil så gerne have, at vi skal gå ned og stille nogle krav om dit og dat. Nej, vi skal gå ned og gøre vores indflydelse gældende, og det kan vi, for Danmark har altså stadig en stemme, der bliver hørt i Europa. Der er talrige eksempler på, at vi i stedet for at gå ned og stille krav og spille fornærmede og sige, at vi vil have det præcis på vores måde, får langt mere indflydelse ved bare at forhandle. Det kommer vi også til den her gang. Jeg er helt overbevist om, at vi nok skal få et fint program for EU på plads, som også vil afspejle de danske prioriteter. Det er sådan, vi arbejder, og vi kan sagtens få indflydelse på de her ting. Jeg har rejst den her debat med mange andre stats- og regeringschefer, og jeg er helt overbevist om, at vi nok skal finde nogle fornuftige løsninger.

Kl. 20:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Når 34.000 mennesker falder ud af dagpengesystemet, synes jeg, det er åbenlyst, at dagpengesystemet ikke fungerer. Det er også åbenlyst, at det ikke passede, dengang hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Lars Løkke Rasmussen og den nuværende økonomi- og indenrigsminister fortalte os, at det ville være 2.000-4.000, der ville ryge ud af systemet.

Jeg synes jo, det er godt, at vi har lavet en midlertidig ordning for de mennesker, der står til at falde ud af systemet, men den er netop midlertidig, og vi står ikke med et midlertidigt problem, og vi står ikke bare med et indfasningsproblem. Vi står med et permanent problem, og derfor er der også behov for en permanent løsning. Der er simpelt hen behov for, at vi ændrer dagpengesystemet og sørger for, at det bliver mere retfærdigt, og sørger for, at det bliver mere robust.

Da jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører, om det er acceptabelt, at der fremover sandsynligvis vil være 14.000 årligt, som falder ud af systemet, fik jeg at vide, at der er en kommission, der ser på det. Men det er vel ikke sådan, at Socialdemokratiets politik fastlægges af kommissioner, der nedsættes af regeringen. Mener Socialdemokratiet, det er acceptabelt, at 14.000 ryger ud af dagpengesystemet årligt? Hvad er statsministerens politiske holdning?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 20:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil først og fremmest sige, at jeg synes, det er rigtig fint, at Enhedslisten anerkender, at vi har lavet en blidere indfasning, end Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti havde forestillet sig i deres dagpengereform, for det betyder noget for rigtig mange mennesker, at de ikke brutalt falder ud af dagpengesystemet, men at vi tværtimod har sikret et forsørgelsesgrundlag til rigtig mange mennesker. Det er også et forsørgelsesgrundlag, som er rimeligt, som ikke er afhængigt af ægtefællens indkomst, og hvor man også kan have lidt stående i banken. Det synes jeg faktisk er en rigtig fornuftig løsning, altså en meget mildere indfasning.

Så henviser fru Johanne Schmidt-Nielsen til, at 14.000 personer vil falde ud af systemet. Jeg skal indrømme, at jeg ikke er helt sikker på, hvor det tal kommer fra – nu har jeg hørt det hele dagen – og jeg mener, at det vil være betydelig færre end de 14.000, der vil falde ud af systemet, når det er fuldt indfasnet. Det er klart, at der vil være nogle, der falder ud, men sådan var det også i gamle dage, da vi havde en dagpengeperiode på 4 år. Men jeg kan ikke genkende tallet på de 14.000, det må jeg sige.

Kl. 20:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 20:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg faktisk synes, det er svært at finde ud af, hvad regeringens holdning er, eller jeg synes, det er svært at finde ud af, hvad statsministerens og Socialdemokratiets holdning er. Mener Socialdemokratiet, at det dagpengesystem, som vi har nu, er fint, altså, at der har været nogle indfasningsproblemer, men at det ud over det er fint? Eller mener Socialdemokratiet, at det dagpengesystem, vi har i dag, ikke fungerer?

Enhedslistens holdning er klar. Jeg synes, det er åbenlyst, at når 34.000 falder ud af systemet, og når et bud fra A-kassernes Samvirke – de har haft ret før – er, at 14.000 fremover falder ud af systemet, fungerer systemet ikke. Jeg synes, at jeg har spurgt så mange gange, men vil statsministeren ikke prøve at svare på, om Socialdemokratiet mener, at det dagpengesystem, vi har i dag, er godt, eller om det ikke er godt nok? Og hvis det ikke er godt nok, hvad synes Socialdemokratiet så der skal ske? For det er vel ikke en eller anden kommission, der skal svare på det.

Kl. 20:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 20:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Men jeg har jo svaret på det spørgsmål temmelig mange gange. Jeg er blevet spurgt, om vi har et dagpengesystem, der fungerer. Så siger jeg, at det på mange stræk fungerer med de forbedringer, vi i fællesskab har foretaget. På mange stræk fungerer det. Og vi ser jo også nu, at der er flere, der er kommet i beskæftigelse.

Men det betyder ikke, at de udfordringer, der kan være, f.eks. med et for stort udfald, skal vi bare være ligeglade med. Det er derfor, at regeringen har planer om at nedsætte en kommission, som kan kigge på de her udfordringer, og de skal, inden vi får et udfald, hvor

vores løsninger ikke er dækkende, kigge på, om vi kan gøre noget andet end det, vi gør i dag.

Jeg er ked af, hvis budskabet ikke trænger igennem til fru Johanne Schmidt-Nielsen, men jeg har sagt rigtig mange gange, at jeg ikke synes, der er de kæmpestore udfordringer med vores dagpengesystem, at det sådan set fungerer, men at der kan være hjørner af det, som skal ændres, og der får vi en dagpengekommision, som kan kigge på det.

Kl. 20:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Jeg er ked af at skulle sige det igen, men der er fantastisk meget uro ude i sidegemakkerne – så meget, at man ikke engang kan høre, hvad jeg siger. Tak!

Så er det hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 20:54

Anders Samuelsen (LA):

Hvis det nu er sådan, at det muligvis ikke koster noget provenu og faktisk er tæt på at være helt selvfinansierende at fjerne topskatten – det er noget af det, der bliver antydnet i Produktivitetskommissionens seneste rapport – kommer jeg nogle gange i tvivl om, om Socialdemokraterne så ville fastholde, at man skal have en topskat. Jeg forventer ikke at få et svar i aften, men det er faktisk en mistanke, jeg får, at det er sådan et grundlæggende princip, at man gerne vil have den der topskat. Hvis statsministeren har lyst til at svare på det, er det fint med mig.

Jeg vil godt vende mig mod vores generelle økonomiske situation, for jeg synes, det er forkert at give danskerne indtryk af, at vores økonomi hænger sammen. Hvis man tager den seneste økonomiske redegørelse, som økonomiministeren har sendt ud, så kan man se, at der er udsigt til, at vi i 2015 vil have en offentlig saldo med et minus på 58 mia. kr. Hvis man skal fjerne det minus på 58 mia. kr., hvor mange færre offentligt ansatte skal der så egentlig være?

Kl. 20:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Statsministeren.

Kl. 20:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det kan jeg ikke svare på. Det ved jeg ikke. Men jeg vil godt svare på det andet om topskattelettelse. Vi har ikke nogen ideologisk udfordring i forhold til topskattelettelse, men hvis man gør det på den måde, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti gjorde det på, så bliver det jo hamrende skævt. Og derfor skal man være meget varsom med den måde, man ændrer på topskatten på, for det, Dansk Folkeparti gik med til før valget, var meget, meget skævt. Det underer mig stadig, at man kunne finde på at synes, at det var en fair skattereform.

Det, der er vores problem med f.eks. at afskaffe topskatten, som Liberal Alliance mener vi skal, er, at det koster rigtig mange penge. Og det er jo penge, man så ikke kan bruge andre steder – f.eks. på offentlig service til borgerne. Jeg synes, det ville klæde alle partier, som går ind for at fjerne topskatten, at sige klart og åbent til de danske borgere, at det selvfølgelig vil have indflydelse på, hvor meget service de så kan få i den offentlige sektor.

Kl. 20:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Anders Samuelsen.

Anders Samuelsen (LA):

Vi har jo været inde på det tidligere i dag, og hvis statsministeren har ret i, at den aftale, man har indgået med regionerne om en besparelse på ca. 2 pct., og at den ikke fører til ringere service, så passer det jo ikke, at man ikke kan bruge penge på skattelettelse uden at forringe servicen. Det er egentlig kun et spørgsmål om at bruge den besparelse på noget andet end skattelettelse. Så man kan godt gøre det uden at forringe servicen, hvis regeringen har ret i, at en sådan aftale, som man har lavet nu her, faktisk kan virkeliggøres. Og sagen er jo den, at Liberal Alliance har peget på, at hvis man bare fastholder nulvækst og lader være med at gå med på de 0,6 pct. i vækst, så er vi alle sammen enige om, at det, 0,6 pct. vækst koster, er 22 mia. kr. Spørgsmålet er så – og her ligger den ideologiske forskel – om de 22 mia. kr. bliver brugt bedst af statsministeren og regeringen i den offentlige sektor, eller om det er bedre at lade borgerne få del i deres egne penge. Altså, er privat velfærd ikke også velfærd? Er det ikke også velfærd for en almindelig familie at have 15.000-20.000 kr. mere om året til sig selv og kunne bruge dem til en lidt bedre bil, en ekstra ferie eller måske lidt ekstra feriedage. Hvorfor er det kun velfærd, hvis de penge bruges i den offentlige sektor?

Kl. 20:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Statsministeren.

Kl. 20:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er det bestemt heller ikke. Velfærd er mange ting, og jeg skal ikke stå her og definere det endeligt, men selvfølgelig er det velfærd at have et arbejde. Det er også derfor, at regeringen har en politik, der er i balance. Vi har jo givet skattelettelse ved at gennemføre en skattereform, som sikrer, at der gives skattelettelse til 3 millioner danskere og en særlig skattelettelse til enlige forsørgere. Det er klare skattelettelse.

Vi har ikke noget ideologisk problem med skattelettelse. Der er bare lige en ting: De skal være finansieret, og de skal ikke være så store, at man afgiver muligheden for rent faktisk at kunne give den service til borgerne i den offentlige sektor, som mange, mange danskere gerne vil have. Der er mange, der siger, at der de seneste år har været nedskæringer, fordi det sikkert føles sådan for mange mennesker. Men det er ikke rigtigt, og derfor er mit budskab til danskerne: Pas på den nulvækst eller Liberal Alliances minusvækst, for det vil virkelig kunne føles i den offentlige sektor. Selvfølgelig gør det en forskel, om man har 0 kr. eller mindre end 0 kroner, eller om man har 22 mia. kr.

Kl. 20:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Kristian Jensen, Venstre, værsgo.

Kl. 20:59

Kristian Jensen (V):

Allerførst tak til statsministeren for at tale så meget om Venstres politik. Vi er altid glade for at være i centrum af debatten, og det har vi også været igen i dag. Nu må statsministeren ikke misforstå mig med hensyn til det, jeg har tænkt at spørge om her, men jeg vil egentlig bare gerne høre, om statsministeren er enig i økonomi- og indenrigsministerens betragtning på et pressemøde for nylig om, at når man taler ud fra kvindens perspektiv, er det ikke størrelsen, der er vigtig, men effekten. Er det en udtalelse, som statsministeren er enig i, altså at det ikke er størrelsen, men effekten, der er afgørende?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 21:00 fentlige sektor, for man kan få den samme effekt ud uanset hvor meget? Jamen det er der jo ingen der tror på.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er sikker på, at vi snakker om den offentlige sektor – alt andet vil være utænkeligt – og der vil jeg sige meget klart, at effekten er den, den enkelte borger har af den offentlige ydelse. Det er jo det aller vigtigste, at de enkelte borgere føler, at de bliver behandlet, bliver taget seriøst, at deres børn bliver behandlet, at vejene fungerer. Det er jo det allerallervigtigste, at borgerne får en service, som de synes er i orden.

Men pointen er jo, at for at give borgerne en service, som de synes er i orden, bliver man også nødt til ikke alene at effektivisere i den offentlige sektor – det vil regeringen også gerne; vi vil gerne effektivisere for 12 mia. kr., vi vil bare lade den offentlige sektor beholde de 12 mia. kr. – men man bliver også nødt til at have en vis udvikling i den offentlige sektor, hvis man skal løse de udfordringer, der kommer over tid, med, at vi får flere ældre, og at de har mere behov for medicin og sundhedsbehandling og andre ting. Så derfor betyder begge ting noget: effekten for den enkelte borger, og hvor mange penge man pumper i systemet.

Kl. 21:00

Kl. 21:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Kristian Jensen.

Kristian Jensen (V):

Jamen kære statsminister, selvfølgelig snakker vi om den offentlige sektor. Hvad skulle man ellers snakke om, når man snakker om, at størrelse ikke betyder så meget som effekt? Jeg ved slet ikke, hvad statsministeren ellers kunne have tænkt på at jeg talte om. Selvfølgelig er det størrelsen af den offentlige sektor, vi taler om. Og det er da glædeligt – det er da faktisk glædeligt – at statsministeren her bekræfter, at det, der er afgørende, er den effekt, som der er for den enkelte dansker, og ikke så meget størrelsen, altså antallet af offentligt ansatte. For vi er i Venstre helt enige i, at man skal effektivisere for 12 mia. kr. De 12 mia. kr. vil vi bruge til at sikre, at vi kan løfte opgaverne i forhold til det demografiske pres, der bliver, når flere ældre får brug for hjælp fra den offentlige sektor, sådan at vi kan opretholde det serviceniveau, vi har i dag.

Jeg kan bare ikke forstå – hvis statsministeren virkelig skulle være enig med økonomi- og indenrigsministeren i, at det ikke er størrelsen, men effekten, der er afgørende – hvorfor i alverden statsministerens partifæller hele dagen igennem kun har beskæftiget sig med størrelse og ikke har sagt et eneste ord om effekt i den offentlige sektor.

Kl. 21:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Kristian Jensen hørte efter, hvad jeg sagde, for jeg tror, at alle er enige i, at det, der betyder noget for de enkelte borgere, er, om de får den service, de har brug for i det øjeblik, de står på skadestuen eller hos deres læge eller deres børn skal passes. Det er jo det, der betyder noget. Men vil hr. Kristian Jensen virkelig forsøge ikke bare at bilde mig, men altså hele Danmarks befolkning ind, at det er ligegyldigt, hvor meget man bruger i den of-

Kl. 21:02

Så har jeg godt lagt mærke til, at den ene del af Venstres formandskab, hr. Lars Løkke Rasmussen, forsøger at gøre det til et eller andet fiffigt med 60 øre, men det handler ikke om 60 øre. Det handler om 3 mia. kr. hvert eneste år, som så bliver til 22 mia. kr., og selvfølgelig gør det en forskel. Jeg skal bare i al fredsommelighed minde om, at der faktisk var et tidspunkt, hvor Venstre mente det samme, hvor man i sine egne 2020-publikationer beskrev, hvordan nulvækst ville blive oplevet som en besparelse. Jeg citerer det ikke helt korrekt, for jeg har det ikke foran mig. Men Venstre har ment præcis det samme, og nu skoser de så os for at mene det, som de selv mente tidligere.

Kl. 21:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 21:03

Søren Espersen (DF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg ikke hører til dem, der mistænker statsministeren for at ville rejse væk fra sin stilling – lad det være sagt, så vi ved det fra starten. Så det handler slet om ikke det – for det har statsministeren sagt, og det stoler jeg på. Men det er lidt indirekte i forhold til det, nemlig statsministerens image. For jeg har læst nogle britiske aviser, hvori David Cameron faktisk peger på statsministeren som en mulighed, og aviserne skriver, at grunden til det nok er, at statsministeren i Europa fremstår en lille smule skeptisk, altså ligesom er med på den her skeptiske bølge. Og det bekymrer mig jo lidt, når jeg ved, at statsministeren så indgående har forklaret os, at hun gerne vil tæt på kernen i EU. Hvordan kan sådan en skrækkelig fejl opstå? Hvordan kan David Cameron dog forestille sig, at statsministeren er en lille smule skeptisk? Jeg ved, at statsministeren er perfekt til engelsk, så det kan ikke have været det, man har siddet og snakket om, der kan være blevet misforstået, men der må være blevet sagt et eller andet, der gjorde, at David Cameron fik det der fuldstændig falske indtryk.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 21:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Meget skal jeg stå på mål for, men hvad der står i de britiske aviser, kan jeg simpelt hen ikke stå på mål for. Al regeringens politik og socialdemokraternes politik og alt det skal jeg gerne stå på mål for, men hvad der står i de britiske aviser, må hr. Søren Espersen ikke bede mig om at stå på mål for. Det eneste, jeg kan sige, er, at Dansk Folkeparti også snart må bestemme sig. Den ene dag er jeg for europæisk, og jeg bliver skoset af hr. Kristian Thulesen Dahl, fordi nogle tidligere elever på den skole, jeg har gået på i Belgien, har besluttet sig for, at jeg skal have en pris – det er meget, meget forkert, og jeg bliver skældt ud for at være for europæisk, og nu bliver jeg så skældt ud for at være sådan lidt for skeptisk, eller det er måske den måde, det er opfattet på. Det gode er, at jeg siger præcis det samme her i Folketingssalen, når jeg deltager i debatter, som jeg siger i europæisk sammenhæng. Der er ikke et ord til forskel, og derfor må hr. Søren Espersen jo selv bestemme, hvad jeg mener om EU og Danmarks tilknytning til EU.

Kl. 21:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 21:05

Søren Espersen (DF):

Jeg ville ikke blive spor ked af det, hvis det var, at det var rigtigt forstået af Cameron. Det synes jeg ville være en fantastisk åbning, altså sådan at vi ligefrem kunne få noget at tale om i forhold til det, så det er ingen skosen. Altså, hvis statsministeren f.eks. ville anlægge den skeptiske holdning, at hun i forhold til den nye kommissionsformand vil kræve, at han skulle ændre ting omkring børnecheck og SU, ville det jo være fantastisk fint.

Jeg ved godt, at statsministeren jo ikke skal stå til regnskab for, hvad der står i de britiske aviser, men når situationen kan være opstået, at David Cameron har tænkt, som han har, og de britiske aviser har videregivet det, så kunne det hænge sammen med, at statsministeren i Storbritannien fremstår – det ved jeg, hun gør – som en leder af et EU-skeptisk folk. Det er det indtryk, man har af Danmark i Storbritannien, og det er det, der så har gjort, at de britiske aviser har spekuleret videre. Som modvægt til de der betonføderalister i EU, som er blevet nævnt, bl.a. Juncker, så fremstår statsministeren som en, der muligvis er en lille smule på den rigtige kurs. Det er det, jeg egentlig håber på og sådan i lønlige stunder beder om.

Kl. 21:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 21:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke helt sikker på, hvor hr. Søren Espersen vil hen med sit spørgsmål. Jeg tror, det er rigtigt, at der er mange i Europa, som har en fornemmelse af eller mener at vide, at Danmark er sådan et særlig EU-skeptisk land.

Der er mange skeptikere i Danmark, det så vi jo også ved europaparlamentsvalget, men der er også rigtig mange, der er positive over for det europæiske samarbejde, og det så vi også ved europaparlamentsvalget. På trods af at Dansk Folkeparti jo af gud ved hvilke grunde havde anbefalet danskerne at stemme imod patentet – vi blev aldrig helt klar over hvorfor – så var der faktisk 60 pct. af danskerne, der synes, at det var en helt fin idé, at vi skulle have det fælles patent. Og det tager jeg som udtryk for, at når samarbejdet giver konkret merværdi i forhold til at skabe danske arbejdspladser, så er danskerne sådan set helt parate til at støtte det. Derfor har jeg lidt svært ved at se, at Danmark sådan skulle placeres som et særlig EU-skeptisk land – der er faktisk rigtig mange af danskerne, som stadig stemmer på partier, som er ganske positive over for det europæiske samarbejde.

Kl. 21:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Den sidste spørger bliver fru Ellen Trane Nørby, Venstre. Værsgo.

Kl. 21:08

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan jo forstå, at statsministeren ikke bryder sig om eksperimenter. Det er jo egentlig en temmelig konservativ melding fra en regering, som har haft en politisk smidighed ud over det sædvanlige, og som vel har slået så mange politiske kolbøtter, at selv de dygtige talenter ude på Akademiet For Utæmmet Kreativitet bliver helt misundelige.

Når man nu hører statsministeren i dag sige, at hun er to hundrede procent glad for den politik, som regeringen har ført, på trods af at betalingsringen ikke blev til noget, på trods af at dagpengereformen og efterlønsreformen og alt det andet, der skulle ruller tilbage, ikke er blevet til noget, på trods af at den der takstsænkning på 40 pct. i den offentlige transport ikke er blevet til noget, og på trods af

at der jo, som statsministeren selv har bekræftet i dag, over de seneste 2 år er kommet 17.000 færre kommunalt ansatte i Danmark.

Så kan jeg forstå på statsministeren, at antallet af offentligt ansatte er ligegyldigt. Kunne statsministeren så ikke bare på det her punkt, når hun nu ikke kunne svare hr. Simon Emil Ammitzbøll på, hvad regeringen generelt vil, ud fra antallet af kommunalt ansatte fortælle, hvor mange færre kommunalt ansatte den her regering har tænkt sig der skal være til næste år, når vi nu ved, at der er blevet 17.000 færre de seneste 2 år?

Kl. 21:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 21:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal lige minde fru Ellen Trane Nørby om, at jeg ikke har sagt, at antallet af offentligt ansatte er ligegyldigt. De ord har jeg faktisk ikke sagt, så det vil jeg bare lige sætte på plads. Det er ikke ligegyldigt. Men vi skal bare ikke måle os i forhold til det for at se, om borgerne får en god service. Borgerne kan godt få en god service, selv om der måske er færre til at udføre opgaven, hvis man udfører den smartere. Hele vores digitalisering er et jo godt udtryk for det. Hvis man gør noget smartere, kan borgerne stadig få en god service.

Jeg vil også godt sige klart og tydeligt om de store år, som Venstre og Konservative stod for i 2009 og 2010, hvor der var rigtig mange offentligt ansatte, at vi har fået færre offentligt ansatte. Men sådan må det jo være, når man beslutter sig for rent faktisk at overholde budgetterne og lader være med at lade budgetterne skride, sådan som de gjorde under Venstre og Konservative.

Det, der dybest set mangler svar på i dag, er, hvordan tingene havde været med Venstres nulvækst. Venstre forsøger i ramme alvor at bilde danskerne ind, at man både kan få nulvækst og flere offentligt ansatte, end man kan få med en SR-regering, og det er jo ganske enkelt nonsens.

Kl. 21:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:10

Ellen Trane Nørby (V):

Det er der så sikkert nogle socialdemokratiske ordførere, der nu har fået at vide, for nu har vi ikke bare i dag, men igennem de seneste mange år, skullet høre om, hvor forfærdeligt det var, at der kom færre offentligt ansatte. Nu kan jeg så forstå på statsministeren, at 17.000 færre kommunalt ansatte på 2 år ikke længere betyder noget, for det er ikke det, man skal måles på.

Men jeg spurgte sådan set ikke statsministeren til alt det her, der foregår i datid, og som statsministeren har brugt hele sin taletid på i dag at tale om, nemlig det, der er sket, og om kritik af andre, i stedet for at fortælle om, hvad det er, regeringen vil. Jeg spurgte egentlig ret konkret statsministeren, hvad det er, statsministeren gerne vil måles på det kommende år, når det kommer til antallet af kommunalt ansatte. Skal man forvente, at de 17.000 færre kommunalt ansatte, der er kommet over de seneste 2 år, skal følges af endnu færre kommunalt ansatte, eller hvad er det, danskerne skal forvente af statsministeren og regeringspartierne?

Kl. 21:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 21:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det har vi jo lagt frem. Vi har fremlagt en økonomisk politik, som både har givet skattelettelser til virksomheder og til personer, og som samtidig har sikret, at vi kan have en offentlig sektor, som år for år er i udvikling og har mulighed for at vokse. Det mener vi vil give en pæn mulighed for, at borgerne kan blive tilfredse med den offentlige service. Det er jo trods alt det, der er det allervigtigste. Jeg tror ikke, danskerne forventer, at man de kommende år vil have guld og grønne skove i den offentlige sektor, men jeg tror, de forventer, at man stille og roligt kan løse de udfordringer, der er, og det vil vores 22 mia. kr. give en mulighed for. Jeg vil godt understrege, at det ikke er guld og grønne skove.

Det, som står tilbage efter debatten i dag, som jo har været lang og på mange måder også har givet en indsigt, i hvert fald ikke klarhed, men en indsigt, er, at Venstre, det store oppositionsparti, stadig mangler at give svar på helt basale ting. Hvad vil man med beskæftigelsesindsatsen, hvordan sparer man 4 mia. kr., hvordan ser nulvækst ud ikke bare, når det skal beskrives i 1 år, men i mange år fremadrettet, og hvordan sikrer man egentlig, at det her samfund hænger sammen? Helt konkrete svar på meget store spørgsmål er det, der mangler efter debatten i dag, så de spørgsmål har jeg desværre ikke fået svar på i dag.

Kl. 21:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet i anden runde, men så giver jeg ordet til hr. Benny Engelbrecht som privatist. Værsgo. Tak til statsministeren.

Kl. 21:13

(Privatist)

Benny Engelbrecht (S):

Det er selvfølgelig lidt usædvanligt at bede om ordet som privatist her til afslutningsdebatten. Det er jeg godt klar over. Når jeg gør det alligevel, er det, fordi dagens debatrunde i hvert fald har efterladt nogle ubesvarede spørgsmål, som statsministeren netop var inde på.

Som man kan se, har jeg medbragt en lille samling bilag her på talerstolen. De her bilag er resultatet af et omfattende stykke researcharbejde, som jeg sammen med en række gode partifæller har stået bag. Vi har nemlig udnyttet vores demokratiske ret til at anvende de parlamentariske systemer til at bede om at få lavet beregninger af, hvad politiske forslag vil koste. Det er helt almindeligt for os folketingsmedlemmer at benytte de her parlamentariske redskaber. Man kan bare kigge på sin egen indboks. Der er sådan set tusindvis af dokumenter, man skal forholde sig til hver eneste dag.

Alligevel fik netop disse bilag særlig meget opmærksomhed i det folketingsår, der er gået. Skræmmekampagne, vissevasse og latterligt at bruge skattepenge på. Kommentarerne til denne bunke bilag var mange. Når jeg sådan dagligt læser udvalgsbilagene igennem, kræver det en stærk kop kaffe for at holde den kørende, må jeg sige, men med disse bilag var sindene virkelig bragt i kog.

Hvad var det så, vi spurgte om? Det var såmænd bare helt stille og roligt en systematisk gennemgang af de forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat enten i den offentlige debat eller på anden vis siden sidste folketingsvalg. Jeg skal gerne være helt ærlig. Vi har ganske givet ikke fået alting med. Vi har regnet meget konservativt – det vil glæde hr. Lars Barfoed – vi har faktisk regnet på den måde, der på jysk hedder et håndværkeroverslag, altså sådan godt og vel i underkanten af, hvad det i virkeligheden koster. Når vi alligevel nåede frem til, at denne samling bilag repræsenterer en samlet omkostning på 155 mia. kr., kan enhver regne ud, at det er fuldstændig skingrende urealistisk.

Derfor synes jeg, det var sørgeligt at høre formanden for Dansk Folkeparti, hr. Kristian Thulesen Dahl, her fra Folketingets talerstol forsøge at forklare, hvad der egentlig er Dansk Folkepartis politik, og hvad der blot er en del af partiets overbudspolitik. Man må forstå, at de ikke rigtig er klar til at lægge tingene frem, men det forhindrer jo så ikke partiets ordførere i at skrive læserbreve om det eller trykke brochurer, hvor forslagene er hovedbudskabet.

Hr. Kristian Thulesen Dahl kom ellers i et af sine indlæg med et meget klogt ræsonnement, da han sagde: Vi har jo ansvaret for den politik, vi lægger frem, den politik, vi forfægter.

Derfor er det blot helt naturligt, at vi beder Dansk Folkeparti ligesom alle andre partier i det her Folketing om at forklare, hvad det helt konkret er for en politik, partiet lægger frem, og ikke mindst hvad den koster. Som sagt er det 155 mia. kr. Det er ikke noget retvisende tal, det er det næppe. Det skyldes bl.a., at det kan være meget vanskeligt at regne på Dansk Folkepartis mange løse forslag, men det er også, fordi der hele tiden kommer nyt til.

Næppe var blækket tørt på vores beregninger, før Dansk Folkepartis forsvarsordfører foreslog at øge det danske forsvarsbudget, og det kostede så lige på den gode side af 10 mia. kr. Bum. Ja, det kan i sandhed være svært at følge med, når tulliarderne først ruller.

Derfor bruger jeg min ret til at tage ordet i dag som privatist med en klar opfordring til Dansk Folkepartis formand. Man skal da komme herop på talerstolen og forklare os i Folketinget og ikke mindst befolkningen, præcis hvilke af disse mange forslag danskerne kan forvente rent faktisk er noget, man vil arbejde for.

Når jeg ser på Dansk Folkepartis optræden i medierne, får jeg nemlig ikke et billede af et ansvarligt parti. Det er ikke nogle, der vender hver en øre. Nej, det billede, jeg ser for mig, er den lille dreng, der har fået en flad femmer af far til at købe bum for, og som nu står henne i slikbutikken og taler om at købe hele butikken, ja faktisk allerhelst hele chokoladefabrikken, selv om pengene højst rækker til et hold kæft-bolsje. Nu brugte jeg ordet bum. Her skal jeg nok lige forklare, at det er sønderjysk for slik. Det har altså ikke noget med grænsebomme at gøre. Det er bare lige for at slå det fast.

Jeg har noteret mig, at selv Dansk Folkepartis ellers meget tavse bagland har udtalt sig kritisk om den her overbudspolitik. Mon ikke også de savner et svar? Tro mig, det er ikke, fordi jeg ikke kan finde ting i det, som Dansk Folkeparti siger lyder som Pia'tisk, men hvem vil f.eks. ikke gerne have et bedre kloaknet? Problemet er bare, at det hele ikke nytter noget, hvis der alligevel aldrig bliver råd til det. Tidligere i dag kunne man høre hr. Lars Løkke Rasmussen sige, at der ikke bliver råd til særlig meget. Igen vil jeg sige, at vi skal høre det fra hestens egen mund. Hvad bliver der råd til, hvad er prioriteterne, og i betragtning af de få penge, der plejer at være tilbage, når hr. Lars Løkke Rasmussen sidder i førersædet, burde den liste, som skulle præsenteres, nærmest kunne klares med en kort bemærkning. Tak for ordet.

Kl. 21:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det har medført en række korte bemærkninger, men det er sådan, at en privatists indlæg alene tillader tre indlæg, så det bliver fordelt sådan mellem grupperne, hvor vi også prøver at kigge lidt på hierarkiet i grupperne.

Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre, som den første. Værsgo.

Kl. 21:19

Jacob Jensen (V):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skulle tage den bemærkning. (*Munterhed*). Men nå, vi skal jo til det.

Nu fik jeg så ikke lejlighed til at stille statsministeren spørgsmål, og i mangel af bedre – jeg ved godt, det er et dårligt bytte, med al respekt for privatisten – er det dog det samme parti, privatisten repræsenterer. Så jeg vil bare bede privatisten om at bekræfte, at hvis

man slår op i kommuneaftalen for 2014 på side 3, kan man se, at der står, at kommunernes serviceramme er på 230,5 mia. kr., og det er fremskrevet med regeringens egne forudsætninger med de 2 pct. i pris- og lønudvikling, så man i 2015-tal får 235,1 mia. kr. i serviceramme i kommuneaftalen gældende for 2014 – altså 235,1 mia. kr. i 2014.

Hvis man så slår op på side 21 i kommuneaftalen, som netop er indgået, og som gælder for 2015, kan privatisten så bekræfte, at der står, at kommunerne har en serviceramme på 234,6 mia. kr.? Og kan privatisten så dermed bekræfte, at hvis man trækker de to tal fra hinanden – som jo altså er sammenlignelige, fordi de gælder i 2015-tal – så får man en negativ udvikling i kommunernes serviceramme på 0,5 mia. kr., helt præcist 523 mio. kr.?

Kl. 21:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 21:21

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er meget imponeret over, så hurtigt udviklingen går i Venstre, med hensyn til hvor man er i hierarkiet. Det vil jeg godt indlede med at sige.

For det andet vil jeg også gerne sige, at nu har jeg jo ikke forbedret mig på de præcise detaljer, så jeg kan sige, hvorfor hr. Jacob Jensen har lavet en regnefejl. Men jeg er ganske sikker på, at hvis hr. Jacob Jensen går tilbage i referatet, vil han også kunne finde detaljerne om det. Og jeg er ganske sikker på, at Finansministeriet også vil være behjælpelig med de præcise detaljer. For selvfølgelig er det kedeligt, når man laver en regnefejl.

Nu er det jo nogle andre, der har lidt svært ved at regne, som jeg er heroppe for at tale om, nemlig Dansk Folkeparti og deres 155 mia. kr. plus plus. Men der er respekt for, at man måske ikke lige hørte detaljerne i statsministerens indlæg.

Kl. 21:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:21

Jacob Jensen (V):

Jo, men nu gik privatisten jo på talerstolen, og så må privatisten også kunne stå til regnskab for de spørgsmål, der bliver stillet. Altså, jeg gentager: Vil privatisten bekræfte, at det på side 3 i kommuneaftalen for 2014 fremgår, at kommunerne har en serviceramme på 230,5 mia. kr., og at det er fremskrevet med regeringens egne forudsætninger, nemlig en fremskrivning på 2 pct. i pris- og lønudvikling, så man i 2015-tal får 235,1 mia. kr.? Det er 2014-tallet. Og kan privatisten så dermed også bekræfte, at hvis man slår op på side 21 i den netop indgåede kommuneaftale for 2015, fremgår det, at kommunerne har en serviceramme på 234,6 mia. kr.

Kan privatisten derfor bekræfte, at hvis man trækker de to tal fra hinanden, så får man en negativ udvikling i kommunernes økonomiske serviceramme i 2015 på 0,5 mia. kr., helt præcist 523 mio. kr.?

Kl. 21:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 21:22

Benny Engelbrecht (S):

Igen har jeg ikke forberedt mig på detaljerne i Venstres regnefejl. Det er jeg selvfølgelig meget ked af, men jeg er også ganske sikker på, at den regnefejl skal der nok være folk i Finansministeriet der meget gerne vil være behjælpelige med at få udbedret, måske endda

udbedret meget kraftigt, fordi det selvfølgelig altid er sjovt, når man begår den slags fejl. Så bare et lille råd fra undertegnedes side: Man skal måske ikke jokke for meget rundt i spinaten, trods alt.

Kl. 21:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 21:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, det var dejligt. Og tak til privatisten fra Socialdemokratiet for at tage ordet – det synes jeg er helt fantastisk, og på et tidspunkt var jeg næsten helt bange for, at der skulle begynde at komme fråde med det der engagement, der blev udvist fra talerstolen. Men altså, et eller andet sted må man jo bare respektere et engageret folketingsmedlem, en engageret kollega.

Nu hele stakken er med på de her såkaldte 155 mia. kr., vil privatisten så ikke bare lige redegøre for, hvordan man er nået frem til, at det koster 33 mia. kr. at renovere kloaknettet?

Kl. 21:23

Benny Engelbrecht (S):

Siden hr. Kristian Thulesen Dahl nu insisterer på det, vil jeg sige, at jeg mener at kunne huske, at det var et lidt konservativt skøn i forhold til det forslag, som Dansk Folkeparti lagde frem.

Men det er i virkeligheden et meget godt eksempel på, at vi jo netop har været nødsaget til at regne ud fra det, som Dansk Folkeparti har sagt. Og hvad er det, Dansk Folkeparti har sagt? Det er jo netop, at man vil have den her kloakrydning.

Derfor skal min simple anbefaling være – nu ligger det jo som et svar, så man kan sådan set bare gå ind og finde svaret iblandt de mange bilag; det ligger nemlig offentligt tilgængeligt, og det gør samtlige af svarene – at det måske var en idé at gøre sit arbejde selv og fra Dansk Folkepartis side selv at prøve at finde ud af, hvad det koster. For det, vi som medlemmer af Folketinget for Socialdemokraterne har gjort, er jo sådan set bare at stille de spørgsmål, som alle andre partier – bare ikke Dansk Folkeparti – selv sørger for at finde svarene på.

Kl. 21:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Mens hr. Benny Engelbrecht nu lige får lidt tid til at lede, kan jeg fortælle ham, at det, man har gjort, er, at man, i forbindelse med at kloakkerne er overgået til selskabsform, har set på, hvad værdien så har været, og så har man sagt, at hvis der skal laves en omfattende renovering af kloaknettet, vil udgiften nok være på 10 pct. af den værdi, og at det nok er 33 mia. kr. Og det er så det, man skriver i et, tror jeg, halvsides svar, som man har gjort sig umage med at komme frem med. Er det sådan et fantastisk flot stykke arbejde, man har gjort, for virkelig at se på, hvad partierne foreslår? Det tror jeg godt at borgerne kan vurdere om det er.

Man kan også omvendt stille det retoriske spørgsmål til Socialdemokratiet: Hvis beløbet er udtryk for, hvad der skal til, for at kloaknettet fungerer, og Socialdemokratiet ikke ønsker, at vi skal renovere kloaknettet, så det er i en forsvarlig stand, er det så, fordi Socialdemokratiet er tilhænger af et kloaknet, der ikke er i orden? Det tror jeg ikke. Jeg tror heller ikke, Socialdemokratiet ønsker kloaknet, hvor der er huller, og hvor rotterne kan komme op til overfladen osv. Jeg tror faktisk, at Socialdemokratiet ligesom alle mulige andre partier herinde mener, at vi i Danmark skal have et kloaknet, der er i forsvarlig stand. Og når der f.eks. opstår miljøforandringer og klima-

forandringer, tror jeg også, at Socialdemokratiet har den holdning. Eller har jeg forstået det helt forkert?

Kl. 21:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 21:26

Benny Engelbrecht (S):

Hele pointen er jo, at hr. Kristian Thulesen Dahl siger nogle sympatiske ting, men bare ikke vil fortælle, hvad det koster, og hvordan man har tænkt sig at finansiere det.

Derfor kan jeg bare spørge: Gælder det stadig væk, at det er Dansk Folkepartis politik, at licensen skal reduceres, og hvor finder man de 1,3 mia. kr.? Er det stadig væk Dansk Folkepartis politik at sikre ressourcer til sigtedes advokater, og hvor skal de 2,8 mia. kr. komme fra? Er det stadig væk Dansk Folkepartis politik, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis, og hvor kommer de 1,1 mia. kr. fra? Er det stadig væk Dansk Folkepartis politik, at førstehjælpskurser skal gives til alle offentligt ansatte, der arbejder med børn og unge, og hvor skal de 500 mio. kr. komme fra?

Skal der stadig væk oprettes et turistministerium, og hvor skal de 78 mio. kr. komme fra? Skal Vikingeskibsmuseet i Roskilde stadig væk renoveres, og hvor skal de 85 mio. kr. komme fra? Skal det stadig væk være obligatorisk for alle elever i 6. klasse at få tysk i folkeskolen, og hvor skal de 53 mio. kr. komme fra? Skal der stadig væk gives mere i løn til fængselsfunktionærerne, og hvor skal de 53 mio. kr. komme fra? Og skal der – ikke mindst fordi jeg synes, at det her er interessant – stadig væk gives billigere flybilletter til Sønderborg for 30 mio. kr.? Jeg spørger, fordi det koster 495 kr. at tage turen i dag, så hvad kommer prisen så til at være? Der er mange ubesvarede spørgsmål.

Kl. 21:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det fru Inger Støjberg, som jeg lige skal sige trykkede sig ind efter hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:27

Inger Støjberg (V):

Jeg ved ikke, om det er sådan en eller anden særlig form for socialdemokratisk aktiveringskursus, hr. Benny Engelbrecht har været på, men hvis det er det, så vil jeg da opfordre til, at man måske simpelt hen går over til level 2, og at man så prøver at kigge lidt indad, for det kunne jo være spændende at vide, om hr. Benny Engelbrecht også har gjort sig umage med at regne ud, hvad det egentlig var for nogle valgløfter, man havde fra Socialdemokraternes side, og hvad prisen for dem, som ikke er blevet gennemført, som ikke er blevet til noget, var. Jeg nævner bare lige i flæng, hvad det var: Der var det med de 1,4 pct. på væksten, de var det med de to lærere pr. klasse, der var forældreorloven, og der var busbilletterne, der skulle være billigere. Jeg ved ikke, om man også har regnet lidt på det, men det, jeg beder om her, kan man sige, er sådan set bare at få sådan et håndværkeroverslag; mere behøver vi ikke nå frem til her.

Kl. 21:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 21:28

Benny Engelbrecht (S):

Men det, jeg taler om, er jo at lave sit politiske håndværk. Det, jeg taler om her, er de forslag, som er blevet stillet fra Dansk Folkepartis side efter folketingsvalget, ikke før; vi taler ikke om valgløfter her. Det, vi taler om, er de synspunkter, som er blevet fremført i debat-

ten, eller som på anden vis er undervejs. Der må jeg sige, at jeg kender Venstre godt nok til at vide, at I, når I kommer med forslag, jo så kommer I med et bud på, hvordan tingene skal finansieres, og så kan det være, vi ikke er enige, det kan være, vi ikke er enige i måden, pengene frembringes på. Det samme gør De Konservative, og det samme gør også Liberal Alliance, her er det måske på en lidt syret måde, men de gør det dog. Selv Enhedslisten gør sådan en vis form for forsøg på at finde frem til nogle penge. Men min pointe er, at forslag for 155 mia. kr. jo kun kan lade sig gøre, hvis man er ligeglad med, om der faktisk kan findes en finansiering. Og der er ikke nogen af os to, som er ligeglade.

Kl. 21:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Inger Støjberg.

Kl. 21:29

Inger Støjberg (V):

Det synes jeg mildt sagt var et interessant svar, for jeg kan jo forstå, at hvis det bare er valgløfter, så er det lige meget, så er det ikke noget, man skal regne på, og da i hvert fald slet ikke bagefter, når man ikke har gennemført det, altså hvor det med væksten i stedet for blev til en nulvækst, og hvor de billigere busbilletter slet ikke kom, og hvor det med fædreorloven heller ikke lige blev til noget, og hvor det med de to lærere pr. klasse jo så heller ikke blev til noget. Men jeg forstår, at det er deri, hele forskellen ligger, altså at hvis det bare drejer sig om et valgløfte, så skal man da ikke regne på det, så gælder det ikke, så tæller det ikke med, næh, det er kun, hvis det er noget, man sådan diskuterer realpolitisk efterfølgende. Valgløfterne ser vi simpelt hen bort fra fra nu af; det er forstået.

Kl. 21:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 21:30

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes, det er interessant, at fru Inger Støjberg bruger sin tid her på at forsvare Dansk Folkepartis måde at arbejde på. Jeg synes sådan set, at vi har en god forståelse i dette Folketing af, hvordan procedurerne er. Altså, hvis man fremsætter et forslag, så skal man også gerne anvise en finansiering til det. Det ved jeg bl.a. er noget af det, som man i Venstre, selv om man er i opposition, faktisk gør sig ret meget umage med. Jeg kan vist godt forstå, at man griner på forreste række, men jeg mener faktisk det her ganske alvorligt. Vi bør se hinanden i øjnene og sige, at alle partier i dette Folketing bør behandles ens. Det kan godt være, at Venstre har en anden holdning, og at man mener, at der er partier, der bør kunne køre på frihjul, og det er fair nok, det er en respektabel holdning at have, men jeg deler den ikke.

Kl. 21:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen som ordfører.

Kl. 21:31

(Ordfører)

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er såmænd ikke for at forlænge debatten, men det kan også blive for pinsomt at opleve, hvordan vi nu alle sammen bliver taget i skole fra den bageste række af en repræsentant for et parti, som har ført en valgkamp, hvor man bare nøgternt må konstatere, at alt er faldet fra hinanden, hvor alt det, der skulle ruller tilbage, som en dagpengereform og en efterlønsreform, endnu står der, og hvor alt det, der skulle komme, som en realvækst på 1,4 pct., fordi alt andet ville være en

katastrofe, forsvandt. Til forskel fra det har man kørt kommunerne i stramme tøjler, så man altså næste år opererer med en de facto-ramme til kommunerne, der er mindre end den, man har i år. Det kan vi høre fra et parti, hvor man, selv om man var fuldt oplyst om, hvad det var for en situation, Danmark var i, skabte et indtryk af, at alle problemerne kunne trylles væk – det var vist på 12 minutter – og at der så kom to lærere ned i alle klasserne, alle fædre fik orlov, og at busserne og togene ikke bare kørte til tiden, men det skete også til en lavere takst. Altså, jeg havde sådan set ikke regnet med, at jeg skulle stå her og sige det her, men tingene må jo have en eller anden grænse; der må jo være en eller anden form for anstændighed i den politiske debat. Det synes jeg bare jeg kunne have lyst til at sige, med risiko for, at jeg så selvfølgelig må tåle at modtage et antal spørgsmål, men det er jeg sådan set også parat til.

Kl. 21:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det er igen et privatistindlæg, og det vil sige, at der er tre korte bemærkninger, og den første, der har meldt sig, er hr. Finn Sørensen. (*Protester fra salen.*) Må jeg lige sige, inden protesterne begynder at vælte ind, at der faktisk ikke er ret mange, der har meldt sig.

Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 21:33

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er jo så glad for, at Venstres ordfører går på talerstolen igen, fordi der var et spørgsmål, jeg havde tegnet mig for at stille i første runde, som jeg så ikke nåede, fordi tiden var gået. Det får jeg så lejlighed til at stille nu.

I ordførerens første indlæg tidligere på dagen hørte jeg ordføreren sige, at det er i orden, når virksomhederne ansætter østeuropæere for at overleve – altså virksomhederne. Jeg undrede mig jo lidt over den formulering. Det tror jeg også at der er rigtig mange arbejdsløse bygningsarbejdere og chauffører og mange andre som undrer sig over, og derfor må jeg jo høre ordføreren:

Hvad mener ordføreren egentlig med den formulering? Mener ordføreren, at virksomhederne ikke kan overleve, hvis de ansætter danskere? Ligger der i den formulering, at danskerne er dovne, eller at de stiller for store krav til løn- og ansættelsesvilkår, og at det derfor er helt i orden, at virksomheder i byggeri, transport og andre udsatte brancher fyrer danskere i tusindvis for i stedet at importere billig østeuropæisk arbejdskraft? Er det det, der er meningen med den formulering?

Kl. 21:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 21:34

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nej, det er ikke det, der er meningen med den formulering, al den stund at spørgeren heller ikke refererer mig korrekt. Det, jeg forsøgte at problematisere, og det kan man jo bare lukke øjnene for, var, at vi har nogle udfordringer i det her samfund. Det er jo ikke det indtryk, man står tilbage med, når man hører statsministeren her i dag, fordi der må man forstå, at vi er oppe på sporet, og at alt kører, der skal sådan set ikke laves mere politik. Statsministeren præsenterer ikke en eneste vision for fremtiden ud over det, man har gjort, og det, der står i lovkataloget.

Men vi har nogle udfordringer, og vi har bl.a. den udfordring, at vi har virksomheder, der flytter ud af Danmark, fordi de ikke kan gøre det rationelt at drive virksomhed i Danmark, og vi har også den udfordring, at en række virksomheder tyr til at ansætte bl.a. østeuropæisk arbejdskraft i en situation, hvor vi sådan set har ledige danske hænder. Det er da et paradoks. Det er vi da nødt til at gøre noget ved.

Når man tager rundt i Danmark, hører man desværre om for mange eksempler på, at det er svært at rekruttere til det, man kunne kalde – undskyld udtrykket – lavlønnsjob, og hvor man derfor tyr til ansættelse af udenlandsk arbejdskraft i stedet for. Det er vi da nødt til at gøre noget ved, og det er jo derfor, at Venstre peger på, at vi bør lave nogle målrettede skattelettelser for folk på små indkomster, sådan at det også bliver økonomisk attraktivt at tage et arbejde til overenskomstmæssig løn, men i bunden af indkomstskalaen. Det var sådan set det, jeg mente med det, jeg sagde.

Kl. 21:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Enhedslisten igen. Værsgo.

Kl. 21:36

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg mener nu, at jeg citerede ordføreren korrekt, ellers vil det jo vise sig af udskriften senere hen.

Ordføreren vender jo fuldstændig op og ned på tingene. Det kan jo dokumenteres med tørre tal. 3F har gjort det på baggrund af tal fra Danmarks Statistik. Det vender jo den anden vej rundt. Der er jo visse virksomheder her i landet, der ikke kan få det billigt nok, som systematisk fyrer herboende dansk arbejdskraft for i stedet at importere billig arbejdskraft fra Østeuropa, sat i system af mere eller mindre lyssky vikarbureauer og andre bagmandsfirmaer. Det er jo dokumenteret, og det bliver det stort set hver eneste dag. Tallene viser, at det er den vej rundt, det vender.

Så spørger jeg hr. Lars Løkke Rasmussen: Synes hr. Lars Løkke Rasmussen, at det er i orden, at danske virksomheder fyrer og hyrer på den måde?

Kl. 21:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 21:37

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg synes ikke, at det er i orden, hvis ikke man behandler sit personale efter overenskomstmæssige vilkår. Det er også derfor, at vi, både da vi var i regering og efterfølgende, har sat ind mod social dumping. Det gjorde vi, da vi lavede RUT-registeret tilbage i 2007. Det gjorde vi senest, da vi indgik den finanslovsaftale med regeringen her før jul, hvor vi afsatte ekstra ressourcer til bekæmpelse af social dumping, men det er sådan set ikke det, jeg taler om.

Jeg taler om det fænomen, at f.eks. Ruths Hotel på Skagen slår en stilling op, en 30-timersstilling, helårsstilling, på overenskomstmæssige vilkår på et hotel, der i øvrigt arbejdsmiljømæssigt og på anden vis er i orden, og efter 2 uger kun har én ansøgning fra en arbejdsløs. Jeg taler om de situationer, jeg oplever, når jeg tager rundt og besøger ganske almindelige virksomheder, hvor man kan berette om, at de stillinger, der udbydes overenskomstmæssigt dækket ind, ikke fremstår tilstrækkelig attraktive for dansk arbejdskraft, for når man regner på, hvad man ligesom taber af offentlige ydelser og andet, så er gevinsten for lille. Derfor er det sådan set en positiv dagsorden, jeg sætter.

Jeg vil gerne være med til at bekæmpe social dumping, og der er jo ligesom to metoder. Den ene er kontrol, kontrol, kontrol, og det kan være fint nok. Den anden er jo at åbne det her arbejdsmarked for danskere. Og den måde, man kan gøre det på – jeg forstår egentlig ikke, at Enhedslisten ikke siger hurra – er jo ved at sørge for, at folk med små indkomster har en større gevinst ud af at passe deres arbejde, end de har i dag.

Kl. 21:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der har været lidt tvivl om, om det er et privatistindlæg, eller om det er som ordfører i anden runde, så derfor tager vi dem, der har meldt sig nu. Det er temmelig overskueligt, så jeg tager dem, der står på listen, og den næste er fru Maja Panduro, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 21:39

Maja Panduro (S):

Altså, når folk ikke har meldt sig, er det jo, fordi man fik at vide, at det var som privatist, hr. Lars Løkke Rasmussen havde taget ordet, så det synes jeg måske er lidt mærkeligt. Men også selv om det så kun er som privatist, er jeg da glad for, at hr. Lars Løkke Rasmussen går op på talerstolen, for der er nogle spørgsmål, der står tilbage endnu. Jeg skal prøve at gøre det helt fuldstændig klart og simpelt for hr. Lars Løkke Rasmussen, så vi måske også kan få et svar.

Jeg står her med 100 kr. Lad os bruge det som et billede på de penge, som Venstre siger de vil frigøre ved at indføre nulvækst. De her 100 kr. siger vi så hr. Lars Løkke Rasmussen har til rådighed til at lette skatter og afgifter og byrder. Præcis sådan sagde hr. Lars Løkke Rasmussen jo under debatten tidligere i dag, da han sagde – og jeg citerer:

De penge, vi kan frigøre, skal bruges på at lempe skatter og afgifter og byrder.

Samtidig sagde hr. Lars Løkke Rasmussen jo også meget klart, at han ønsker at prioritere at bruge penge på at lette skatten i bunden af indkomstskalaen. Derfor er jeg bare interesseret i at høre fra hr. Lars Løkke Rasmussen: Hvor alvorligt skal vi tage den her prioritet?

Hvor stor en del af den her hundredkroneseddel skal bruges på at lette skatten i bunden af indkomstskalaen?

Kl. 21:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:40

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det vil man se, når vi fremlægger vores forslag. Jeg kunne jo stille det modsatte spørgsmål, som jeg ved der ikke kan svares på, for det stillede jeg nemlig også statsministeren i tirsdags. Jeg skal nu stå her og svare på spørgsmål om en hundredkroneseddel. Forskellen mellem den der hundredkroneseddel og regeringens økonomiske politik er, at regeringen har 60 øre mere.

Kunne man fortælle mig, hvad de 60 øre skal bruges til? Hvad skal de 60 øre bruges til frem til 2020? Er det 10 øre til børnepasning og 15 øre til forskning? Er det 16 øre til sygehusvæsenet, eller skal sygehusvæsenet holdes i de samme stramme tøjler som i den aftale, man lavede med regionerne her den anden dag, hvor man har squee-zet dem hårdt? Hvor stor en del af de 60 øre skal bruges til kommunerne, hvis overhovedet nogen? Eller er det ligesom den aftale, man lavede den anden dag, hvor de får mindre næste år end i år? Altså, hvorfor skal jeg svare på spørgsmål om 100 kr., når regeringen ikke selv kan svare på spørgsmål om 60 øre?

Kl. 21:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det fru Maja Panduro.

Kl. 21:41

Maja Panduro (S):

Det, at hr. Lars Løkke Rasmussen kan få nulvækstdiskussionen og spørgsmålet om – om ikke særlig mange år – 33.000 medarbejders arbejde til at handle om 60 øre, synes jeg i virkeligheden siger mere

om hr. Lars Løkke Rasmussens forhold til økonomi, end det siger noget om regeringens politik eller om nulvækstssubstansen.

Jeg prøver bare at spørge igen. Jeg synes, det var et ret simpelt spørgsmål. 100 kr. Hvor mange er det, hr. Lars Løkke Rasmussen ønsker at udtage til lettelse i bundskatten? Er det 20 kr., 30 kr., 50 kr.? Hvor mange er det?

Kl. 21:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 21:41

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jo, men det handler om 60 øre, for hvis ikke jeg har misforstået alting, går regeringen ind for, at man skal have en realvækst på 6 promille, og 6 promille af 100 kr. er 60 øre. Så hvis man ligesom vil køre dansk politik ned i hundredkronesedler, så er forskellen mellem den politik, jeg står for, og den politik, regeringen står for, at hver gang jeg vil bruge 100 kr., vil regeringen bruge 100 kr. og 60 øre.

Nu bliver jeg så spurgt om, hvordan jeg vil disponere mine hundrede kroner af nogle, der ikke vil give nogen svar på, hvordan de vil bruge de sidste 60 øre. Det er jo helt absurd, at vi skal stå og fortælle om, hvad vi ikke vil bruge penge på, når dem, der har lidt flere end os, ikke vil give noget bud på, hvordan pengene skal bruges. Og jeg kan godt forklare hvorfor. Det er jo, fordi regeringen gerne vil skabe et indtryk af, at med 6 promille i realvækst bliver det her landet med mælk og honning. Der kan man tage ud og føre valgkamp, og uanset om man møder en folkepensionist, en børnefamilie, en arbejdsløs, en kunstner, en forsker, en skoleelev, en entreprenør, så kan man sige: Stem på os, for vi står for velfærd, og de andre står for nulvækst. Og hvis I stemmer på os, får I alle sammen det, I ønsker.

Derfor vil danskerne opleve det samme som sidst, nemlig at man bunker en ønskeseddel op, som man så ikke kan levere på bagefter.

Vi vil prioritere en stor del af de penge, vi kan frigøre, til at lette byrderne for ganske almindelige danskere, der går på arbejde og har små indkomster.

Kl. 21:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Christian Friis Bach., Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 21:43

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. I perioden 2001-2010 var væksten i det offentlige forbrug ca. 1½ pct. om året, og budgetterne var meget svære at styre i 2009 og 2010. Så det glæder mig jo, hvis Venstre har været på kurs i budgetstyring og nu kan levere nulvækst.

Jeg vil godt svare lidt på, hvad pengene skulle gå til. For alene, hvis vi skal tage hensyn til de mange ældre, som kommer i det her land i de kommende år, kræver det en vækst på cirka halvdelen af de 60 øre, omkring 30 øre. Det vil sige, at for at få nulvækst, skal man både skære markant ned på de ældre og derudover finde penge andre steder på budgettet. Og der er udviklingsbistanden, som hr. Lars Løkke Rasmussen så gerne vil skære på, langt fra nok. Så det er jo udfordringen. Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Lars Løkke Rasmussen, at alene for at følge med de stigende behov, som den ældre befolkning vil have for pasning og pleje og sundhed, for at vi tager os ordentligt af dem, de har slidt og slæbt, kræver vi 30 øre om året ekstra oven i de 100 kr.?

Kl. 21:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 21:44

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jo, eller man finder nogle øre på de hundredkronesedler, man allerede bruger. Det er jo derfor, at regeringen meget klogt har lavet en 2020-plan, som jeg sådan set på lange strækninger er enig i. Den opererer med, at man frigør 12 mia. kr. i den offentlige sektor ved effektiviseringer. Det svarer egentlig meget godt til det, som hr. Christian Friis Bach nu taler om, altså det demografiske pres.

Når statsministeren stod heroppe tidligere i dag og sagde, at regeringen vil finde 12 mia. kr. ved effektiviseringer, og at dem vil man lade blive i den offentlige sektor, så kan jeg bare sige, at det er jeg da hundrede procent enig i. For det er vi da nødt til. Vi er da nødt til at ælte dejen om, hvis vi skal sørge for, at brødet ligesom passer med fremtidens behov. Det er helt oplagt, at der er nogle steder, hvor der vil være et udgiftsbehov. Det vil der være, når der bliver flere ældre. Det vil der være på sundhedsområdet. Opgaven bliver så at løbe det ind ved at ælte dejen om, effektivisere, og nogle steder jo også spare. Det er derfor, vi helt åbent har sagt, at vi synes, at vi skal reducere ulandsbistanden. Vi synes, vi skal finde nogle penge i beskæftigelsespolitikken. Vi synes, vi skal genskabe en ordentlig udlændingepolitik, så man kan trække den milliard, som den her regering foreløbig bruger ekstra på udlændingepolitikken, end vi gjorde, ind og bruge den på anden vis.

Kl. 21:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det er hr. Christian Friis Bach.

Kl. 21:46

Christian Friis Bach (RV):

Men der er jo rigtig lang vej igen til de 22 mia. kr. Men lad mig lige holde fast på det ene forslag, som interesserer mig en smule. Det er det med udviklingsbistanden. For hr. Lars Løkke Rasmussen siger jo, at man vil skære markant på verdens fattigste mennesker for at finansiere den her nulvækstplan, som Venstre har. Og man gør det med det alibi, at man netop kun vil give det, FN anbefaler, nemlig 0,7 pct. Nu er det jo en minimumsanbefaling. Det er mindst 0,7 pct.

Men er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Lars Løkke Rasmussen om, at på det COP15-møde, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen jo slog med hammeren, lovede man klimapenge, som skulle komme ekstra til verdens fattige lande, oven i de 0,7 pct.? Hr. Lars Løkke Rasmussen svigter derfor netop det ene løfte, der kom ud af COP15 ved at skære så markant ned på udviklingsbistanden.

Kl. 21:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 21:47

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg taler åbent om at prioritere. Hvordan har regeringen valgt at bruge, jeg tror, at det er 800 mio. kr.? Jeg undskylder for min hukommelse. Jeg står her uden papirer, drevet på talerstolen alene ved en impulsiv gerning. Men hvis ikke jeg husker helt galt, tror jeg, at regeringen nu bruger 800 mio. kr. mere på udviklingsbistand, end da den overtog vores budget. Det er jo fint nok. Det må regeringen da gerne, hvis man hellere vil bruge 800 mio. kr. på udviklingsbistand end på f.eks. at gøre noget mere for danske ældre eller noget mere på psykiatriområdet, hvor det kniber lidt. Vi har f.eks. stillet et forslag om, at alle frie satspuljemidler bruges i psykiatrien. Det vil regeringen desværre ikke være med til, så vi kan ikke få helt den oprustning på 1,2 mia. kr. på psykiatrien, vi gerne ville have. Det er jo udtryk for en prioritering.

Der siger jeg bare, og det siger vi i mit parti: At møde en FN-målsætning på 0,7 pct., tror jeg vil sikre, at Danmark ligger i topfem. Hr. Christian Friis Bach har en større paratviden, end jeg har på det her felt, det medgiver jeg gerne, så jeg ville være glad for et nik. Ville det ikke være sådan, at hvis vi havde en udviklingsbistand på 0,7 pct., ville vi være i et eksklusivt selskab af kun fem lande i hele verden? Der nikkedes. Der vil være fem lande i hele verden, der møder den standard. Det synes vi godt vi kan være bekendt i en situation, hvor vi også har andre udfordringer at håndtere i Danmark på sundhedsområdet, på ældreområdet m.v.

Kl. 21:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Pia Olsen Dyhr, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 21:48

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg har tilladt mig at låne hundredkronesedlen fra fru Maja Panduro, for jeg synes ikke, at hr. Lars Løkke Rasmussen svarede på spørgsmålet. Det er jo tankevækkende, at Venstre, når man vil lave nulvækst i den offentlige sektor og i virkeligheden frem til 2020 spare 22 mia. kr. i forhold til regeringens oplæg, så stadig væk ikke vil svare på spørgsmålet: Hvor mange af de penge skal bruges til lettelse i bundskatten, og hvor mange af dem skal bruges i topskatten? Er det halvdelen af dem – jeg kan godt rive sedlen over – eller hvor meget er det?

Kl. 21:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 21:49

Lars Løkke Rasmussen (V):

Lad være med at rive den over, så kommer ordføreren i karambolage med Nationalbanken. Man må ikke på den måde gøre vold på danske mønter. Jamen det er en betragtelig del, men det er en meget, meget sjov diskussion, for det, der står tilbage, er jo, at fru Pia Olsen Dyhr bare gerne vil bruge den. Men vi ved ikke til hvad. Regeringen har jo ikke fremlagt en detaljeret plan for, hvordan det råderum, der er i dansk økonomi, skal fordeles mellem ældreområdet, sundhedsområdet, forskning, infrastruktur, overhovedet. Det er jo, fordi regeringen ønsker, at der skal være konstruktiv uklarhed, hvor alle vælgere, når vi rammer valget, kan sidde tilbage med følelsen af, at den der hundredkroneseddel er til mig.

Vi har en anden prioritering. Vi siger: Vi vil hellere bringe de penge i spil til at gøre det mere attraktivt at drive virksomhed og gå på arbejde. Er det kun den hundredkroneseddel? Nej, det er da forhåbentlig mere. Når vi f.eks. foreslår et moderne kontanthjælpsloft, så er det jo for at lægge et loft ind, som frigør nogle penge, der sammen med noget af den der hundredkroneseddel kan sættes ind og gives i skattelettelse. Det er et udtryk for en politisk prioritering.

Så siges der 2020. Altså mig bekendt – og det er jo også et svar til hr. Christian Friis Bach fra før – er det jo sådan, at vi nu har fået en budgetlov, hvor vi laver økonomi for en fireårig periode. Det er i øvrigt også en valgperiode, og jeg kan sådan set godt give håndslag på, at hvis vi måtte vinde næste valg, så vil det i første række kun være for en fireårig periode, så skal vi så møde vælgerne igen. Derfor giver det ligesom mening at snakke om, hvad det er for en økonomisk politik, der skal være i næste valgperiode.

Kl. 21:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er korrekt, at SF er interesseret i at bruge pengene på bedre velfærd. Vi vil gerne ansætte folk i den offentlige sektor, folk, som Venstre jo tydeligvis vil fyre for at lægge de her penge i enten erhvervslivets lommer eller hos dem, der har et job, hvor det virkelig betyder noget, at man letter skatten i bunden. Hr. Lars Løkke Rasmussen sagde i sit indlæg, at det er en betragtelig del af det her, der skal bruges til skattelettelse i bunden. Hvad er en betragtelig del? Er det 60 pct. – dvs. 60 kr., bare for gøre det lidt forståeligt – eller 80 kr.? Hvor meget af det skal bruges til topskattelettelse? Det synes jeg stadig væk Venstre mangler at komme med et svar på. Og nu vil jeg give pengene tilbage til Maja, for vi er økonomisk ansvarlige i SF.

Kl. 21:50

Kl. 21:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 21:51

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo også godt, at den kommer tilbage, før der løber renter på. Det kunne hurtigt blive 60 øre eller noget i den retning. Men det er jo rart at høre, at fru Pia Olsen Dyhr repræsenterer et parti, der gerne vil ansætte flere, og som har været med i en regering, der har afskediget, var det 6.000 folkeskolelærere, foreløbig. Det står immer væk noget i kontrast til det der valgløfte om, at der skulle være to i hvert lokale, medmindre der er blevet markant færre lokaler, det ved jeg ikke.

Prøv lige at høre, vil jeg sige til ordføreren: Jeg har givet udtryk for en prioritering, og den er sådan set meget klar. Jeg kan egentlig ikke forstå, at Socialistisk Folkeparti ikke deler den. Det er en prioritering om at føre en skattepolitik, hvor det næste målrettede skridt, vi tager i forhold til at bringe indkomstskatterne ned, er noget, der virker for folk med små indkomster, som er i den situation, at gevinsten ved at stå op om morgenen, smøre madpakker, tage på arbejde, arbejde en hel dag lang, er forsvindende lille i forhold til at lade være. Jeg kan ikke forstå, at man ikke bare applauderer det i stedet for sådan at sætte spørgsmålstegn ved det. Jeg kan bare gentage igen, at det er et udtryk for vores politiske prioritering.

Vi er ikke, som den her regering, færdige. Vi har hørt en statsminister her ligesom skabe et indtryk af, at nu er Danmark på sporet, det hele er færdigt. Det synes vi ikke at vi er.

Kl. 21:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så har vi hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 21:52

Jesper Petersen (S):

Jamen det er, fordi jeg har bemærket, hvordan Venstre i løbet af dagen har brugt et regnestykke om kommunernes økonomi, som ganske enkelt ikke stemmer – et regnestykke, som hr. Lars Løkke Rasmussen gentog for et øjeblik siden. Så jeg vil egentlig bare gerne have hr. Lars Løkke Rasmussen til at sige, at det, han sagde for et øjeblik siden, om, at havde der bare været en fuld pris- og lønregulering, havde der bare været nulvækst, så ville der til næste år være flere penge i kommunerne, end der er med den aftale, regeringen har lavet med kommunerne, var en fejl. Eftersom Venstre ikke har taget højde for de korrektioner, der er lavet i forbindelse med pris- og lønreguleringen, og nogle negative opgavekorrektioner, hvad der svarer til ½ mia. kr., er der netto de 300 mio. kr. mere, som statsministeren har omtalt flere gange i dag, og ikke et minus i forhold til det, der ville være med Venstres politik. Det vil være så enkelt at sige, at man har

måttet lade tage sig i skole fra bageste række og erkende, at man har taget fejl, og at det regnestykke, Venstre har lavet i dag, ikke passer, f.eks. det, hr. Lars Løkke Rasmussen selv kom med for et øjeblik siden. Kan vi få den erkendelse fra hr. Lars Løkke Rasmussen her?

Kl. 21:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:54

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen det er skam ikke noget regnestykke, vi har lavet. Det er et regnestykke, man kan læse ud af kommuneaftalerne, hvor man kan se, hvad den samlede kommunale serviceramme er i 2014 i 2014-penge, og hvad den samlede kommunale serviceramme er i 2015-penge. Hvis man så opererer med den PL-regulering, som regeringen selv opererer med – og det her bliver så efter min hukommelse, for jeg har ikke papirerne med mig her på talerstolen, men jeg tror, det er 2 pct. – vil man se, at den samlede serviceramme alt andet lige burde have være 523 mio. kr. højere i 2015 end det, den er aftalt til. Sådan er det.

Kl. 21:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 21:54

Jesper Petersen (S):

Jeg er ked af at måtte sige det, men jo flere gange vi får den her republik, jo længere bliver der hen til at få hr. Lars Løkke Rasmussen til at erkende, at han tager fejl og har gentaget en fejl flere gange, for der er ikke taget højde for de tekniske korrektioner, som er lavet i mellemtiden, når Venstre har lavet sit lille fiffige regnestykke. Derfor er der ikke den sammenhæng, som hr. Lars Løkke Rasmussen peger på. Der bliver brugt flere penge i kommunerne som følge af aftalen for næste år, end hvis Venstre havde gennemført sin nulvækst. Og det siger jo sig selv, at hvis der ikke er nulvækst i den offentlige sektor, men tværtimod er brugt 8,5 mia. kr. mere i 2012 og 2013, er der ligesom mere at arbejde med, end hvis der havde været nulvækst. Og Venstre kan ikke få held til at lave det regnestykke, de har forsøgt at lave i dag.

Lad os bare tage det andet nu, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen er optaget af at kigge direkte i kommuneaftalerne, for så er det faktisk ikke så vanskeligt at opdage, hvordan Venstre kan tage så meget fejl, som Venstre har gjort. For i aftalen for 2014 kan man gå om på side 3 og se, hvordan kommunernes aktivitetsbestemte medfinansiering inden for sundhedsvæsenet er flyttet fra serviceudgifterne til at stå som sin egen post. Det svarer til 19 mia. kr. Det er de 19 ud af de 25 mia. kr., Venstre siger vi bruger mindre i kommunerne. Det er de samme penge, der bliver brugt; de står bare på linjen lige nedenunder. Altså, man skulle egentlig bare være gået ned på linjen lige nedenunder i det samme bilag, så havde man set, hvordan man kunne lave en fejl på 20 mia. kr. (*anden næstformand (Pia Kjærsgaard): Tak!*). Nu forstår jeg bedre, hvorfor det er så svært (*anden næstformand (Pia Kjærsgaard): Tak!*) at få Venstre til at lave en konkret plan, når man regner så forkert, første gang man prøver.

Kl. 21:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det ordføreren, der svarer, tak.

Kl. 21:56

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen vi regner skam ikke forkert, og jeg taler ikke om nulvækst, jeg taler om udgiftsstop. Udgiftsstop går ud på, at man regulerer de

udgifter, man har i indeværende år, med pris- og lønudviklingen til næste år, og så har man samme købekraft. Nu kan man komme med alle sine forklaringer, men det, der bare står tilbage, er, at hvis man ser på den samlede servicerafslutning til kommunerne – det kan man læse direkte ud af kommuneaftalen – er den opgivet i 2014-tal for 2014 og i 2015-tal for 2015, og når man fremskriver 2014-rammen med den pris- og lønudvikling, der er fra 2014 til 2015, når man et tal, som er 523 mio. kr. højere end det, der er udtrykt i den kommune- og økonomiaftale, man lavede sidste år.

Så begynder alle de finurlige forklaringer, må jeg forstå, om, at det slet ikke af de samme opgaver og de samme kommuner og sådan noget. Jamen tag ud og forklar borgmestrene det – alle de borgmestere, der jo sådan set, dengang den her regering kom til, troede, at der jo nærmest ville flyve en flyver hen over deres kommune, der ville kaste pengesække ud, for hvad var det for en regering, der kom til? Det var en regering, der sagde: Vi har brug for en realvækst i Danmark på 1,4 pct. Jeg tror endda, at ordførerens daværende parti turnerede rundt i land og rige med tal på, hvor mange penge der ville falde i den ene og den anden og den tredje kommune, men pengene kom jo aldrig. Og det hænger jo sammen med, at den her regering har holdt kommunerne i et jerngreb, og kommuneøkonomiaftalen er også udtryk for et jerngreb. Så er det muligt, man har reserveret et eller andet til efteråret, fordi det ser sådan lidt finere ud, når man kommer med sit eget finanslovsforslag, at man kan strø lidt sukker på. Men hvis man kigger i kommuneøkonomiaftalen, må man bare konstatere, at den samlede servicerafslutning, når man korrigerer for PL, er 523 mio. kr. mindre.

Kl. 21:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den sidste spørger, og så har vi udfyldt den halve time. Hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 21:58

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne vende tilbage til noget, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde tidligere i dag, og jeg vil gerne citere, hvad der blev sagt:

»Udelukker det så, hvis der er råderum til mere, at vi kunne fortsætte med at gøre noget ved marginalskatten? Nej, selvfølgelig udelukker det ikke det ...«.

Det er bare for, at vi er helt på det rene med, hvad det rent faktisk er, Venstre har sagt tidligere i dag.

Vi fik i dag helt indledningsvis at vide, at nu skulle Venstre nok redegøre for, hvad de vil prioritere – så langt så godt – men vi er sådan set ikke kommet videre i prioriteringsrækkefølgen, for når man åbner en regional avis, kan man se og læse, at Venstres folketingsmedlemmer gerne vil have lettelse i topskatten. Vi fik at vide i et svar til fru Pia Olsen Dyhr lidt tidligere i dag, at det i hvert fald er en betragtelig del af nulvækstråderummet, Venstre vil bruge til skattelettelse i bunden, men der udestår jo stadig væk spørgsmålet: Hvor mange penge skal så bruges til at lette skatten i toppen; hvor mange penge vil Venstre bruge på at lette topskatten?

Kl. 21:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 21:59

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er ikke en prioritet for Venstre at lette topskatten lige nu og her. Det er en prioritet for Venstre at lave målrettede skattelettelse i bunden for at imødekomme det problem, at selv om vores regering i sin tid gennemførte beskæftigelsesfradraget – spørgerens parti var imod, det var Socialdemokratiet også – og senere har lavet en skatteaftale

med regeringen, da den blev regering, hvor vi har udvidet beskæftigelsesfradraget, og det er godt, vil der, selv når den reform er fuldt indfaset i 2022, i 2022, være en kvart million danskere, som ifølge regeringens egne oplysninger ikke har nogen, jeg tror udtrykket er, nævneværdig økonomisk gevinst ved at arbejde.

Det er ikke godt nok for os, og det er derfor, vi vil tage et skridt videre for at sikre sammenhængskraften i vores samfund. Og det sted, der har vores prioritet med de penge, jeg kan se vi har til rådighed inden for en kortere årrække, er i bunden af indkomstskalaen. Det er der, vi har brug for at gøre noget for at gøre det attraktivt at være i job frem for ikke at være i job og for at sikre, at vi genetabler et dansk arbejdsmarked for danskere i jobfunktioner, hvor lønnen ikke er ekstravagant, men altså overenskomstmæssig. Så det er vores prioritet.

Kl. 22:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 22:00

Jonas Dahl (SF):

Det er jo fint, at vi kan tage en snak om den skattereform, som SRSF-regeringen stod bag, hvor man rent faktisk også littede skatten i bunden. Det var sådan set positivt, at Venstre – fra Venstres formands side var det så i eksil – gik med i den aftale. Det synes jeg sådan set er positivt. Men man kan læse, at Venstres folketingsmedlemmer, når de rejser rundt ude i landet, i hvert fald gerne vil lette skatten i toppen, men når det så kommer til debatten her i Folketingssalen, kan vi ikke få et klart svar på, hvor meget man vil lette topskatten. Når vi kan læse det ude i den regionale presse, når vi kan høre Venstres folketingsmedlemmer rejse rundt med det, er det vel rimeligt at bede om at få et svar på: Hvor, hvordan og hvor meget vil Venstre lette topskatten? Man kan jo ikke både blæse og have mel i munden, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at Venstre leverer et svar i stedet for bare at fortsætte den her med: Jamen vi prioriterer. Hvad er det så, Venstres folketingsmedlemmer har misforstået? Prioriterer de forkert?

Kl. 22:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 22:01

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er Venstre, der prioriterer at give skattelettelse i bunden. Jeg ved ikke, om det er et Perry Mason-trick, eller hvad det er man kører med, hvor man, fordi der har været nævnt et eller andet om et finansministerielt notat i sammenhæng med en artikel, lægger alle forudsætninger til grund for vores politik. Altså, vores prioritet er den ganske klare, at vi synes, at det skal være sådan for de danskere, der går på arbejde i jobfunktioner, hvor man ikke får mange penge for det, og hvor man ligesom må tåle, at man i virkeligheden, når det hele er regnet sammen, ikke får meget mere, end hvis man lod være, at de får en skattelettelse.

Det kan man så udtrykke forudsætningsvis på mange måder. Jeg tror, at tallet er, at hvis man investerer i hele det råderum – alle de hundredkronesedler, der blev viftet med før – nede i bunden, ville en LO-familie have en gevinst på 6.000 kr. Det tror jeg. Det er sådan, jeg husker det – med det lille forbehold, at jeg står her helt uden papirer. Men det har åbenbart ingen interesse for folkesocialisterne. Det har en kæmpe interesse for os. Vi synes, det er et problem, at vi, siden krisen ramte os, har oplevet et stigende antal østeuropæere lave arbejde i Danmark i funktioner, som ikke kalder på den store uddannelse, samtidig med at vi har set et stigende antal danske arbejdsløse, der burde udfylde de jobfunktioner. Og vi kan jo få øje på, at et

af instrumenterne til at bryde det paradoks, er ved at give nogle målrettede skattelettelser til folk med små indkomster.

Kl. 22:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det er så det sidste spørgsmål. Og det blev så til en anden runde, en halv time. Hr. Per Clausen har meldt sig klart og tydeligt som privatist, og så er der tre spørgsmål bagefter. Værsgo.

Kl. 22:03

(Privatist)

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Lars Løkke Rasmussen gik herop uden papirer. Så er der jo ikke noget at rode rundt i og noget ikke at kunne finde ud af. Alligevel lykkedes det hr. Lars Løkke Rasmussen at bevæge sig ganske langt væk fra virkeligheden i sit forsøg på at beskrive forholdene i Nordjylland. Måske kender han dem også bedre i Nordsjælland.

Hele historien om Ruths Hotel er jo spændende, for første gang hr. Lars Løkke Rasmussen optrådte med, at man på Ruths Hotel ikke kunne få dansk arbejdskraft, var i 2012. I 2013 kunne vi så læse i de nordjyske medier og se i nordjysk tv, at Ruths Hotel nu var i den situation, at de takket være hr. Lars Løkke Rasmussens reklamekampagne væltede sig i ansøgere fra danskere, der gerne ville arbejde på Ruths Hotel. Det var i 2013. Gjorde det noget indtryk på hr. Lars Løkke Rasmussen? Nej, for han fik det nok ikke med i sine bilag. I hvert fald skete der det, at i 2014 startede hr. Lars Løkke Rasmussen igen den her vandrehistorie om forholdene på Ruths Hotel. Så henvendte 3F sig til Ruths Hotels ejer for at høre, om man manglede arbejdskraft. Det gjorde man sådan set ikke. Der havde godt nok ikke lige været nogen forbi og søge arbejde for nylig, og det var man lidt ked af, men man manglede sådan set ikke arbejdskraft – men det var da også sådan, at 3F kunne skaffe alle de medarbejdere, man ønskede på Ruths Hotel.

Så kendsgerningen er, at hr. Lars Løkke Rasmussen for at dække over Venstres forsvar for social dumping ikke bare bagtaler arbejdsløse nordjyder ved at hævde, at de ikke er villige til at arbejde, også bagtaler en hotelejer i Skagen, som anklages for at ikke at ville ansætte disse danskere, der gerne vil arbejde, hvad de gerne vil, men også ser bort fra det nyttige arbejde, som 3F udfører ved at sikre, at mennesker udfører arbejdet, også til en lav løn – også til en lav løn, hvor der ikke bliver råd til ret mange sko i løbet af 10 år, hvis man skal op i hr. Lars Løkke Rasmussens standard.

Kendsgerningen er bare, at hr. Lars Løkke Rasmussen selv uden papirer, selv uden dokumenter er i stand til at bevæge sig uendelig langt væk fra virkeligheden og fra sandheden, og det synes jeg i grunden er rigtig imponerende af en moralsk statsminister.

Kl. 22:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er nogle spørgere til hr. Per Clausen, og som den første er det i hvert fald hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre. Værsgo.

Kl. 22:05

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg er selvfølgelig ked af at ulejlige ordføreren, når han allerede var på vej ned fra talerstolen. Til ordførerens overraskelse vil jeg måske ikke spørge om social dumping, men vil derimod ligesom andre her i salen konstatere, at Enhedslisten nyder en meget stor popularitet i befolkningen, men stort set ikke har fået noget som helst politisk ud af deres mandater her i salen.

For nu at undgå, at man igen bliver skuffet, udtaler sig i arrigskab om regeringens manglende prioriteter over for befolkningen, kunne ordføreren måske gøre rede for det til os her i Folketingssalen i dag

og fortælle, om man går til finanslovsforhandlinger med tre ubøjelige, ultimative krav, og i så fald, hvad for nogle krav det er.

Kl. 22:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Per Clausen.

Kl. 22:06

Per Clausen (EL):

Så kan jeg heldigvis svare hr. Jakob Engel-Schmidt, som jeg kunne gøre tidligere, hvor jeg havde lejlighed til at være ordfører for Enhedslisten og gang på gang på fuldstændig identiske spørgsmål fra den ene Venstremand/-kvinde efter den anden svarede: Nej, Enhedslisten har ikke tre ubøjelige, ultimative krav til finanslovsforhandlingerne, og hvis vi havde dem, kunne vi aldrig drømme om at fortælle Venstre om, at vi havde det.

Kl. 22:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg er ikke helt med på, om hr. Frank Aaen skulle have en kort bemærkning. Var der trykket forkert ind, eller hvordan? Nå, jamen hr. Per Clausen skal blive på talerstolen. (*Munterhed*).

Værsgo.

Kl. 22:07

Frank Aaen (EL):

Jeg vil såmænd bare stille det helt enkle spørgsmål, om ikke det er underligt, når der på den måde bliver rettet et hårdt angreb mod en partileder for at omgås sandheden med letsindighed og partilederen har siddet og hørt på det, at han så ikke svarer på det, ikke på nogen måde reagerer på det, der er sagt. Er det ikke underligt?

Kunne man ikke have forventet, at der eventuelt var kommet en reaktion, som passer det, hr. Lars Løkke Rasmussen kører rundt med, eller en beklagelse af, at det ikke passer?

Det var såmænd bare det enkle spørgsmål, jeg havde.

Kl. 22:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 22:07

Per Clausen (EL):

Jo, altså underligt, men overraskende nej.

Kl. 22:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så må hr. Per Clausen gerne gå ned. Nej, nu er der hr. Lars Løkke Rasmussen. (*Munterhed*). (*Per Clausen* (EL): Det var da også på tide).

Værsgo.

Kl. 22:07

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen altså, nu nævnte jeg så et eksempel fra Ruths Hotel, jeg kunne også nævne nogle andre. Og så vil jeg da bare bede hr. Per Clausen – og det bliver lidt efter hukommelsen, for jeg har ikke mine papirer her, men jeg kan finde dem frem – om hr. Per Clausen med det indseende, han har i Nordjylland, kan erindre sig, at der for noget, der ligner, lad os sige 8, 9, 10 uger siden var en annonce i de lokale medier, hvor det pågældende hotel, jeg nævnte, søgte en værtinde til morgenmadsrestauranten 30 timer om ugen, på overenskomstmæssig dækkede vilkår, jeg tror 4 dages arbejde og 3 dages fri, helårsstilling.

Har hr. Clausen også set den annonce? Jeg har nemlig set den annonce i en avis her i foråret – i det her forår.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 22:08

Men der er nogle, der hellere vil have, at hr. Lars Løkke Rasmussen skal optræde i tv og afsløre, at han udtaler sig i strid med kendsgerningerne gang på gang. Jeg synes bare, det er rigtig ærgerligt, at vi ikke kan have en diskussion om det her, der tager afsæt i virkeligheden, men i hr. Lars Løkke Rasmussens fantasterier.

Kl. 22:11

Per Clausen (EL):

Jeg er da glad for, at hr. Lars Løkke Rasmussen følger med i jobannoncerne inden for restaurationsbranchen i Nordjylland. (*Munterhed*). Det kommer jeg sikkert også til efter næste folketingsvalg.

Men jeg vil bare i al stilfærdighed sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at det, jeg ved, er, at i 2013 var der masser af omtale af det her hotel, fordi man med stor glæde væltede sig i dansk arbejdskraft. I år har der været omtale af det rigtige i sagen, som hr. Lars Løkke Rasmussen igen nævnte, nemlig at 3F har henvendt sig, og ifølge hvad jeg har fået oplyst, har man været i stand til at fremskaffe den arbejdskraft, der er brug for.

Men der arbejder både danskere og mennesker af anden nationalitet, og det er også rigtig godt, så længe man har ordentlige løn- og arbejdsforhold.

Kl. 22:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Så skal vi stemme.

Kl. 22:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 22:09

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi stemmer først om forslag til vedtagelse nr. V 64 af Maja Panduro (S), Christian Friis Bach (RV), Pia Olsen Dyhr (SF) og Finn Sørensen (EL), og der stemmes.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Kl. 22:09

Forslag til vedtagelse nr. V 64 er vedtaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er klart, at jeg følger med i de jobannoncer, og det henstår i det uvisse, om jeg har søgt, for det, jeg sagde, var, at blandt dem, der havde søgt inden for en 14-dagesfrist, var der en arbejdsløs, og jeg er som bekendt ikke arbejdsløs, så der kan godt have været folk i beskæftigelse, der også har søgt den stilling. Det var sådan set det, der var pointen.

Men det handler jo ikke kun om det ene eksempel. Altså, hr. Per Clausen har aldrig oplevet situationer med arbejdsgivere, der har følt, at det har været svært at tiltrække dansk arbejdskraft. De der, er det 38.000 østeuropæere, der arbejder i jobfunktioner i Danmark, som ikke kalder på de store uddannelsesmæssige kvalifikationer, er der bare, eller hvad?

Altså, jeg synes bare, når jeg tager rundt i landet, møder jeg eksempler på det her problem, den her udfordring, der handler om, at det for bestemte danskere af kød og blod i forhold til bestemte jobfunktioner ikke er forbundet med nogen nævneværdig gevinst at få det job. Og jeg synes da, vi skal holde op med på den måde at bede folk om at udfylde nogle funktioner, hvor de ikke får løn som fortjent.

Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at Enhedslisten ikke melder sig som de første med fanerne bag mig i ønsket om at få sat skatten for folk med små indkomster ned.

Kl. 22:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Per Clausen .

Kl. 22:11

Per Clausen (EL):

Jeg deler ikke ... [Lydudfald] ... om at sænke lønniveauet i Danmark. Det vil jeg bare sige. Og det er rigtigt, for jeg har også mødt arbejdsgivere, der har følt, at det var svært at få arbejdskraft. Det har jeg mødt. Men jeg har også sagt til dem, at når de var færdige med at føle, kunne de henvende sig på jobcenteret eller i fagforeningen eller måske sætte en ekstra annonce i avisen, for så ville det vise sig, at de godt kunne få de medarbejdere, de gerne ville have, og hvis de har fulgt mit råd, har de også fået dem.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 63 af Lars Løkke Rasmussen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 22:12

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. juni 2014, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 22:13).